

بەرگی دووهم

نورى پى

بۇ پۆلى
دووهمى ئامادەيى ئامەد

ھەقىقەت سۆزى

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

نووری ری

بہرگی دووہم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تووری

لیکدانه وهی ده فهرموودهی پیغمبه ر صلی الله علیه و سلم

بۆ پۆلی:

دووهمی ئامادهیی ئامه د

رافه و لیکۆلینه وهی

مامۆسنا کریکار

نووری پئی

کتیبی: نووری پئی

بەرگ: دووهم

نوسینی: مامۆستا کریکار

بۆپۆلی: دووهمی ئامهه

سال: ۱۴۳۹ک-۲۰۱۸ز

پیشکشہ:

بہ و موسولمانہ خواووستانہی
ہہست بہ پیشہواپہتی پیغہمبہری
سہروہرمان صلی اللہ علیہ وسلم
دہکهن..

ماموستا کریکار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسوله الأمين، محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

ئەمە بەشی دووهمی فەرمووده‌کانی نووری رییە که بو سئ قووناغی خویندنی ناماده‌بی ئامه‌دی ئیسلامی دانراوه. ده فەرمووده‌یان به شه‌رحیکی کورت‌ه‌وه بو پۆلی یه‌که‌م و ده فەرمووده‌ی دووهم به شه‌رحیکی که‌می‌ک زیاتر بو پۆلی دووهم و باقی فەرمووده‌کان به شه‌رحیکی ته‌فسیل‌تر بو پۆلی سی‌یه‌م ان شاءالله. مه‌به‌ست لێیان جگه‌ له‌به‌رچا‌و‌پۆش‌نی قوتابیان به‌تایبه‌تی و خویننه‌ران به‌گه‌شتی فیربوونیکی سه‌ره‌تای چو‌نیه‌تی خویندنی فەرمووده‌یه. که له سه‌ره‌تادا ده‌ق (مه‌تن)ه‌که‌ی ده‌ناسی‌ت، ئینجا ئه‌وی ریاویه‌تی کردووه، پاشان ووشه‌گرانه‌کانی و لیکدانه‌وه‌یه‌کی گه‌شتی مانا‌کانیان، تا بزانی‌ت چ په‌ندو ئامۆژگاریه‌کیان لێوه‌ه‌رده‌گیریت.. ئەمه‌ له‌گه‌ڵ ئامانجی گه‌شتی خودی خویندنه‌که‌دا دی‌ته‌وه‌که‌ بریتییه‌ له‌ رۆشن‌بیرکردنی قوتابیان له‌ زانستییه‌کانی شه‌رع.

هیوادارین قوتابیانمان به‌هیممه‌ت بن، هه‌وڵ‌بدن زۆرت‌رین ژماره‌له‌ فەرمووده‌کان له‌به‌ر بکه‌ن. راسته‌له‌هه‌ر به‌رگی‌که‌دا ده‌فەرمووده‌ شه‌رح‌کراوه‌به‌لام له‌به‌رگی‌یه‌که‌م‌دا (۵۰) په‌نج‌ا فەرمووده‌خراوه‌ته‌به‌رده‌ست. له‌به‌رگی‌دووهم‌یش‌دا زیاتر له‌سه‌د (۱۰۰) فەرمووده. هه‌ر هه‌مووشیان تو‌پژینه‌وه‌یان له‌سه‌ر کراوه‌و سا‌غ‌کراونه‌ته‌وه‌که‌سه‌حیح

یان حسہ نن۔ ہر وہا پازدہ یاوہریش خوا لیان رازی بیت ناسینراون
 لهوانہی فہرموودہکانیان گپراوہتہوہ، کہ ئاسانہ زانیاریہ کی کورتیش
 دہبارہی ئوان فیرین۔ ان شاء اللہ۔

خوای گہورہ ئہ م رنجه کہ مہ لہ ئیمہ قبول بکات و بیکاتہ مایہی
 بیرختنہوہو پیگہ یاندنی ئوہش۔

ٹامین

فهرموودهى به كه م ﴿﴾

إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ،
وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى
فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا
أَوْ امْرَأَةٍ يُنكِحُهَا
فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ.

خاووویستی (النية الصادقة)

پیغہ مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دہ فہرموی: (عن أمير المؤمنين أبي حفص عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: سمعتُ رسولَ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يقول: إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا، فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ) متفق عليه^۱

کور دیبہ کہی

واتہ: ہہ موو کردہ وہیہ ک بہ وویست و مہ بہ ستہ وہ بہ ندہ. ہہر کہ سہ ش وویست و مہ بہ ستیکی ہہیہ. ہہر کہ سیک کؤچ کردنہ کہی لہ بہ رختری خوی گہ ورہ و بؤ سہر خستی پیغہ مبه رہ کہی خوا بیٹ صلی اللہ علیہ وسلم ئہ وہ وای بؤ حسیبہ، کہ لہ بہر ختری خوی گہ ورہ و بؤ سہر خستی پیغہ مبه رہی خوا صلی اللہ علیہ وسلم کردویتی. ہہر کہ سیکیش کؤچ کردنی بؤ دنیا وویستی بیٹ یان بہ ئومیدی ہاوسہر گپریتی بیٹ لہ گہ ل ئافرہ تیکدا، ئہ وہ ہہر وای بؤ حسیب دہ کریت کہ بؤ دنیا و دیداری ئافرہ تیک کؤچی کردوہ.

^۱ بوخاری (۵۴)، مسلم (۱۹۰۷).

راویه‌که‌ی

سه‌یدنا ئەبو‌حه‌فص عومه‌ری کورپی خه‌ططاب‌ی کورپی نوفه‌یلی عه‌ده‌ویی قور‌ه‌یشی. له‌ ناوی با‌پیر‌یکی سه‌ره‌وه‌یدا (که‌عی کورپی لونه‌ی) ده‌گاته‌وه‌ به‌ نه‌سه‌بی پیڤغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. دایکی ناوی حه‌نته‌مه‌ی کچی هاشمی به‌نی موخ‌زووم بوو. کچه‌مامی خاتوو ئوم سه‌له‌مه‌و خالی‌دی کورپی وه‌لید بوو خوا لی‌یان رازی بی‌ت. دووه‌مین خه‌لیفه‌ی راشیدین و له‌ گه‌وره‌یاوه‌رانی پیڤغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوو. خواناس و زاهیدو به‌ جور‌ئه‌تبوو. زاناو خاوه‌ن ئیجته‌هادو ئه‌قلی داهینان‌بوو. هی‌مای فه‌رمان‌په‌وای به‌ ئا‌گاو هه‌سته‌بر‌زو داد‌په‌روه‌ر بوو. یه‌کیکه‌ له‌ ده‌ مژده‌پید‌راوه‌که‌ی به‌هه‌شت. دوا‌ی کۆچی دوا‌ی سه‌یدنا ئەبو‌به‌کر خوا لی رازی بی‌ت له‌ (۲۲/ جومادای دووه‌می سالی سێ‌زده‌ی کۆچی (۶۳۴/۸/۲۳) ز) کرا به‌ خه‌لیفه‌. سێ‌زده‌ سال‌ دوا‌ی له‌ دایک‌بوونی پیڤغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌ دایک‌بوو. له‌و منداله‌ که‌مانه‌ بوو که‌ فیری خوینده‌واری بوو. شوانی‌تی و باز‌رگانی کرد‌بوو. هاتو‌چۆی یه‌مه‌ن و شامی ده‌کرد. یه‌کیک بوو له‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانی مه‌ککه‌. یه‌کی‌کیش بوو له‌ پیاوما‌قولانی قور‌ه‌یش. هه‌میشه‌ که‌ قور‌ه‌یش سه‌یدنا عومه‌ری به‌ نوینه‌ری‌تی خۆی بو‌ ریکه‌وتنی دوا‌ی جه‌نگه‌کانی ده‌نارد. که‌ موسو‌لمان‌بوو ته‌مه‌نی سی سالان‌بوو.. پێش موسو‌لمان‌بوونی یه‌کیک بوو له‌ هه‌ره‌ دل‌ره‌قه‌کان به‌رامبه‌ر ئیسلام و موسو‌لمانان و زۆر موسو‌لمانی ئەشکه‌نجه‌دابوو. له‌ترسی هه‌ره‌شه‌و ئازاری ئەو خه‌لک نه‌یده‌وی‌را گو‌ی له‌ پیڤغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و له‌ یاوه‌ره‌ موسو‌لمانه‌کانی بگرن. که‌س باوه‌ری نه‌ده‌کرد موسو‌لمان بی‌ت. که‌ ژنه‌که‌ی عامری کورپی ره‌بیعه‌ ووتی: وا هه‌سته‌که‌م عومه‌ر دل‌ی نه‌رمبو‌وی‌ت و موسو‌لمان‌بی‌ت، عامر ووتی: به‌ خوا که‌ره‌که‌ی خه‌ططاب موسو‌لمان بی‌ت ئەم موسو‌لمان ناب‌یت..

دواترچه نندین هۆکار بوونه هۆی موسولمانبوونی. له وانه:

۱. راستگۆیی و سهراستی پێغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. که درۆی لینه بیسترابوو.

۲. ئەم قورئانه رهوانبێژهی سهیدنا عومه ر له م و له وهه دهیبیست. خووشی شاعیر بوو.

۳. خۆراگری موسولمانه کان له سه ر ئەو هه موو ئازارو ژانه ی له سه ر دینه که ده دران.

۴. خۆی سه فیری قوره یش بوو، به سه روکایه تی وه فده کانیا ن ده چوو بۆ یه کلای کورده وه ی خالی ناوکۆی نیوان قورپه یش و نه یاران ی. که سایه تیه کی جیددی هه بوو، که نه ده کرا به رامبه ر ئەم بانگه وازه نوێیه خوگیلکات و هه رلوخۆوه وه کو ئەوانی تر بۆ: دینیکی باتله.

۵. دوو روژ پێش موسولمانبوونی، حه مزه ی مامی پێغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سووکایه تیه کی گه وره ی به ئەبوجه هل_ که خالی سهیدنا عومه ربوو_ کردبوو، زله ی لێدابوو! له جاهیلییه تیشدا تۆله ی سووکایه تی وا هه ر ده بێ به شمشیر بیت. بۆیه سهیدنا عومه ر له جی و ری پێغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده گه را تا بیدۆزیته وهو بیکوژیت! که زانی له مانیکن له گه ره کی سه فا، شمشیری هه لگرت و چوو.. له ریگا نوعه یی کوری عبدالله ی عه ده وی بی بی_ که موسولمانیتیه که ی شارده بووه_ که ووتی بۆ کوشتنی پێغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتووه، نوعه یم له وه ترسا دهستی بیگاتی و ئەوه بکات بۆیه پێ ووت جا بۆچی ناچیت خوشکه که ی خۆت و زاواکه ت بکوژیت که موسولمانبوون! که چوو مانیان گوێ لیبوو قورئانیا ن ده خویند. (خه بای کوری ئەرهتت خوا لێ رازی بیت قورئانی پیده ووتن. که سهیدنا عومه ر له ده رگایدا، خه بباب یه کسه ر خویشارده وه) چوو ه ژوره وه و زۆری له سه عیدی زاوایدا، که فاطمه ی خوشکی

وویدیستی دهستی بگریت وای به ده‌موچاوی ئەو کیشا که یه‌کسه‌ر رووی پرکرد له خوین.. هەر خۆی له‌م کاره‌ی خۆی په‌شیمانبووه. داوایکرد قورئانه‌که‌ی بده‌نی تا بزانی‌ت چی تیدا‌یه. فاطمه‌ی خوشکی ووتی ناتده‌ینی تا خۆت نه‌شویت! دوا‌ی خۆشتی ئایه‌ته‌کانی سه‌ره‌تای سووره‌تی طاها‌ی خوینده‌وه‌و که‌وته ژیر کاریگه‌ری‌بانه‌وه.. ئینجا ووتی به‌ خوا‌ی بالآ ئە‌مه‌ قسه‌ی به‌شه‌ر نییه.. ئیتر هەر ئە‌و رۆژه‌ که مانگی ذیحججه‌ی سالی پینجه‌می بانگه‌واز بوو. چوو‌ه مائی ئە‌رقه‌می کوری ئە‌بولئه‌رقه‌می مه‌خزوومی. که پیڤغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و سیونۆ یاوه‌ری لیبوو. موسولمانبوونی خۆی راگه‌یاند. که ئە‌و موسولمانبوو، پیڤغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌ فه‌رمانی خوا‌ی گه‌وره بانگه‌وازه‌که‌ی ئاشکرا کرد. ئیتر له‌و رۆژه‌وه سه‌یدنا عومه‌ر بوو به‌ به‌هێزترین کۆله‌که‌ی ئیسلام و قه‌لای موسولمانان والحمدلله.

هه‌موو موسولمانان به‌ نه‌ینی هه‌جره‌تیان کرد بۆ مه‌دینه، سه‌یدنا عومه‌ر به‌ ئاشکرا، چوو‌ه که‌عبه‌و ته‌وافی کردو به‌ سه‌رانی قوره‌بیشی فه‌رموو. که له‌وی کۆبوو‌بوونه‌وه. کئ ده‌یه‌وی‌ت ژنی بیوه‌ژن کات و مندالی هه‌تیوو کات، با له‌و دۆله‌ بیته سه‌رپریم. وا من هه‌جره‌ت ده‌که‌م بۆ مه‌دینه. که‌س نه‌یوێرا بیته سه‌ر رۆی! ئە‌مه‌ش وایکرد که کۆمه‌لیک خزمی خۆی و موسولمانی موسته‌زعه‌ف له‌گه‌لیدا هه‌جره‌ت بکه‌ن..

سه‌یدنا عومه‌ر له‌ هه‌موو غه‌زاکاندا به‌شداربووه. له‌ به‌دردا عاصی کوری هه‌شامی گوشت که‌ خالی خۆی بوو. له‌ ئو‌حو‌دیشدا ئە‌و بوو که وه‌لامی ئە‌بوسوفیانی دایه‌وه‌ که ئە‌بوسوفیان هاواریکرد: محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کوزرا.. هه‌روه‌ها له‌ غه‌زاکانی دژ به‌ جوله‌که‌کان و غه‌زای خه‌نده‌ق و په‌یمانی حوده‌یبیه‌و فه‌تی مه‌ککه‌و حونه‌ین. نیوه‌ی سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌شی بۆ ئاماده‌سازی سوپای موسولمانان له‌ جه‌نگی ته‌بووکدا به‌خشی..

له ماوهی حوکمی سهیدنا ئه بوبه کری صددیقدا نزیکترین راویژکاری بوو. له هه مانکاتدا سالیکی قازی گشتی بوو. سهیر نه وهیه که له و ماوهیه دا که س کیشهیه کی نه هیئایه لا! به سهیدنا ئه بوبه کری فهرموو: خوا پاداشتی خیرت بداته وه مافی هه مو که سیکت داوه، که س ناکۆکی له گه ل که س نییه بۆیه یه ک سائه دوو لایه نی ناکۆک نه هاتوونه ته لام.. دوا ی سهیدنا ئه بوبه کریش به خه لیفه هه لبریرا و به کۆرای دهنگ به یعه تی پیدرا..

له سه رده می خیلافه تی سهیدنا عومه ردا، له چوار سالد ا هه ر هه موو شام فه تح کرا. که ته نها له جهنگی یه رمووکدا سوپای رۆم که ۲۴۰,۰۰۰ سه ربا ز بوون نیوه یان کوژران.. له سالی ۱۵ کۆچیدا سهیدنا عومه ر خو ی ته شریفی بردو کلیلی شاری قودسی وه رگرت و رۆزی دوا ی نوێزی به یانی له میحرابی سهیدنا داووددا علیه السلام به ئیمامه تی بۆ موجهیدان کرد.

له بهری فارسیشه و گه وره ترین سوپای ئیسلامی تا ئه و کاته _ که ۳۲,۰۰۰ موجهیدبوو _ به ره و فارس که وتبوونه پری. فارس له به رامبه ریاندا ۱۲۰,۰۰۰ جه نگاوه رو ۷۰ فیلیان ئاماده کردبوو. هه ردوولا له سه ر خاکی قادسیه پیکگه یشتن و دوا ی چوار رۆژ جهنگی خویناوی و دوا ی کوژرانی رۆسته می فه رماندی فارس جهنگ کۆتاییه ات. له موسو لمانان ۶,۰۰۰ موجهیدو له فارس ۴۰,۰۰۰ جه نگاوه ر کوژران. ئیتر ۳۰ کم مابوو بۆ مه دائینی پایته ختی فارس.. دوا ی حه وانه وه سهیدنا عومه ر فه رمانیدا که هیرش بکه نه سه ر مه دائین. ئیتر دوو مانگ مه دائین گه مارۆدرا و هیرشی کرایه سه رو فه تح کرا.. غه زاکانی تر له جه له ولا و حه لوان ئینجا تکریت و موسل، ئینجا هه موو ئه هوازو شوین به شوین به دوا ی یه زده گوردی پاشای فارسدا چون تا جهنگی سه ختی نه هاوه ند روویدا. که موسو لمانان ۳۰,۰۰۰ موجهیدو فارس ۱۵۰,۰۰۰ جه نگاوه ر بوون به لام ئه مجاره وا

تیکشکا که ئیتر نهیتوانی سوپای بههیزکۆبکاتهوه. بۆیه به جهنگی نههاوهند ووترا (فتح الفتوح).. ئیتر سوپای ئیسلام کشا بۆ ئهصفههان و رهه و جورجان و طه بهرستان و خۆراسان و مهکران (باشووری پاکستانی ئیستا).. ئاوا دهولهتی ساسانی کۆتایی پێهات.

دوای تهواوکردنی فهتھی شام و عێراق و وولاتی فارس سهیدنا عومه ر عه مری کورپی عاصی نارد بۆ فهتھی میسر. ئه ویش سأل و نیوی تهواو نه کرد که ناوچه به ناوچه گرتی و شاری فوسطاطی بۆ حه وانه وهی سوپای ئیسلام دروستکرد، تا ببێته مه رکه زی ده رچوونی سوپای تری ئیسلام به ره و باکوری ئه فریقا.. به لام سهیدنا عومه ر له سالی ۲۲ ک دا دوای فهتھی لیبیا فه رمانی به وه ستانی هێرشه کانداه عه مری کورپی عاص گه رایه وه بۆ مصر تا ببێته والی..

سهیدنا عومه ر له میژوی مرۆفایه تییدا یه کیکه له هه ره سیاسیه ئیداریه به هیزه کان که توانی ئه وه هه موو به رفراوانی تییه ی ده وله ته که ی به شیوه ی ئیداره ی مه رکه زی حوکم بکات. سألانه هه موو والیه کانی له حه ج کۆده کرده وه بۆ محاسه به و رینیشاندانی نوی. سوپای ئاراسته ده کرد. ئاگای له کۆکردنه وه و دابه شکردنه وه ی زه کات بوو له هه موو ویلایه ته کانی! زوو زوو سنووری ویلایه ته کانی ده گۆپی، چونکه به فهتھکردن و زیادبوونی دانیشتوانه کانیان به رفراوانترده بوون. وه کو: ویلایه تی عێراق (که کوفه و به سره و ئه هوازبوو)، ویلایه تی فارس (که سه جستان و مه کران و کرمان و طه بهرستان و خۆراسانبوو)، ویلایه تی شام (که حیمص و دیمه شق بوو)، ویلایه تی فه له سطین (که ئیله / قودس و ره مه له بوو)، ویلایه تی ئه فریقا (که باکورو باشووری میسر و لیبیا بوو)، جه زیره ی عه ره بیه شی وه کو دابه شکردنه که ی سهیدنا ئه بوبه کر هێشته وه که دوازه ویلایه تی بچوکبوو (مه ککه، مه دینه، طائف، صه نعاء، حه زره مه وت و به حره یین و..

ھىتر) ھەرەمى مەككە ۋە مەدىنەنى زۆر زۆر گەرەك، دەيفەرەمۇ سأل بە سأل موسولمانى نوئ دىن بۇ ھەج.

دىۋانى سەربازانى رىكخست ۋە ماۋەى خەمە ۋە مۇلھەتى ھاتنەۋەى سألانەى بۇ دىيارىكردن. ئىنجا دىۋانى بەيتومال ۋە دىۋانى موۋچە. جگە لە دىۋانىكى سەربەخۇ بۇ پارە بە ناۋى دىۋانى سامان (كە يەكەمىن ۋە زارەتى دارايىبە لە جىھاندا). دىۋانى ئىنشاء (ۋاتە دائىرەى پۇست. چونكە ھەر دوازە مىلى كىردبوۋە قۇناغىكى مەسافەى نىۋان ۋىلايەتەكان ۋە دائىرەى پۇستى خۇى بۇ دانابوو: شوپىن ۋە فەرمانبەر ۋە سىپ ۋە خۇراك ۋە بوجەيان). دىۋانى مەزالم (سكاللاكردن لە بەرپىسان)، دىۋانى خەراج ۋە داھاتى دەۋلەت. دىۋانى مومتەلەكاتى دەۋلەت (ئە ۋە شتانەى دەۋلەت خاۋەنىانە ۋە نابىن بە مولىكى كەس)..

يەكەمىن كەس بوو كە پارەى ئىسلامى دىيارىكرد. پارە پىشتەر بە فارسى ۋە رۇمى لىيدەنوسرا. سەرەتا مۇرى (جائىز) ى لىدەدان، ئىنجا لە دىۋىكى (الھمدلله) پاشان لە دىۋەكەى تىرى (لا الە الا اللہ) لە ھەندىك پارچەش ناۋى (عومەر).

چاودىرو پىشكەرى رەسى بۇ ھەموو دەزگاۋ دىۋان ۋە سەربازگە ۋە ۋىلايەتەكان دانابوو، كە بەردەوام راپۇرتىيان بۇ دەنوسى ۋە لە ھەموو شتىك ئاگادارىيان دەكردەۋە..

لە بەيتومال موۋچەى بۇ ھەر ھەموو كاربەدەستانى دەۋلەتەكەى بىپىەۋە. لە ۋالىيەۋە بۇ سەرباز. زەكاتىشى تەرخانكرد بۇ نەھىستى ھەزارى ۋە دەسكورتى رەعىەتەكەى. لە ھەر شوپىنىكى دەۋلەتە بەرراۋانەكەى بوۋىن.

لەو هەموو مەشغوولییەتەیدا پەرژایە سەر ئەووی شارەکانی دەولەتەکەیی بە تاییەتی مەدینەیی پایتەخت بکات بە گەرەک و بیناکردنی خانووی نوێ رەزامەندی خەلیفە یان جیگرو نوینەرەکانی بویت!

لەگەڵ هەموو ئەمانەشدا ئەووی کە زۆر گرنگەو رۆژنیک لێی دانەبەرا راویژکردن (شورا)بوو.. دوو ئەنجومەنی شورای هەبوو: یەکیکیان ئەوانەیی شەووورپۆژ لە خزمەتیدابوون. وەکو سەیدنا عوسمان و عەلی و عبدالرحمانی کورپی عەوف و ئەهلی بەدرو پیاوماقولانی ئەوس و خەزرەجی مەدینە.. شورای دووهم ئەووی نوینەری تیرەو هۆزەکانیان بوون. یان زانایانی یاوهران بوون. بۆیە هیچ یەکیک لە یاوهران بۆی نەبوو بە بێ پرسیی سەیدنا عومەر مەدینە جیپھیلپیت. دەیفەرموو پپۆیستم بە هەمووتانە. راویژکارانی هەر پیاو نەبوون، ئەو ئافەرەتانەش بوون کە بە ژیرییتی و خاوەن رەئی ناسرابوون. وەکو شیفای کچی عبداللەهی عەدەوی هەر راویژکاری بوون.

سەیدنا عومەر موحتەسیبی دانا تا چاودییری بازارو گەرەکەکان بکەن و ناشەرعیی روونەدات. فەرمان بە چاکەو بەرھەڵستی لە خراپە بکریت.. پۆلیسی تەعینکرد هەر وەھا پاسەوانی شەوان (حەسحەس)ی تەعینکرد، تا ئەمانە چاوی قازیەکان بن بۆ شاھیدیدان لەسەر کیّشەو تاوانەکان. زیندانیشی دامەزراندو بینای تاییەتی بۆ دروستکرد. چونکە پپیشتر هەر لە مزگەوت تۆمەتباران رادەگیران! سیستم و دستووری دادگاشی لە خۆی جیاکردبۆو. قازی لە مەدینەو لە ویلايەتەکان داناوو: ئەبوددەرداء قازی مەدینە بوو. شورەیحی کیندی قازی کووفە بوو. ئەبوموسای ئەشعەری قازی بەسرەبوو. عوسمانی کورپی ئەبولعاص قازی میسر بوو. بۆ هەر قازیەکیش مووچەیی خۆی بۆ دیاریکراوو..

سەیدنا عومەر بوو کە لە سالی ۱۷ی کۆچیددا رۆژژمیری ئیسلامی لەسەری سالی هيجرەتەو حساب کرد، مانگی موحرەم پپەمیشی کرد بە یەکەمین مانگی دەسپێکی سال..

شه هیدبوونی: له عهرفات له کاتی چه جدا گوئی لیبوو یه کیک هاواری کرد: ئەمه دوایین چه جیتی! له کاتی شهیتان ره جمکردنیشدا بهردیک به سهری کیشراو گوئی له هه مان قسه بوو. وا دیاربوو بکوژانی بریاریندا بوو بیکوژن و هه ر به دوایه وه بوون تا هه لیکیان بو بره خسیت.. دواى ئەوهی له چه ج گه پايه وه، رۆژی چوارشه ممه بوو ۲۶/ ذیلحیحجهی سائی ۲۳ ک (۶۴۴ز) له نوپژی به یانییدا بوو که ئەبولوئلوئهی فارسی (که هه ر به مه جووسیتی مابوو، موغیرهی کوری شوعبه داوای له خه لیفه کردبوو رپی پیدات له مه دینه بژی) به خه نجه ریکی ژه هراوی دوو نووک شه ش خه نجه ری لیدا. که هه وئی گرتنی کابرایاندا، سیژده که سی تریشی بریندارکرد، که شه شیان به وه مردن. تا عبدالرحمانی کورپی عه وف عه باکهی خوی وا بو هه لدا تا بیخات، که وت به لام خپرا خه نجه ره که ی کرد به سه ر دئی خۆیداو خۆی کوشت..

هۆی هاتی فەرمووده‌که

زۆرینه‌ی فەرمووده‌وانان وایان گێراوه‌ته‌وه که کابرایه‌کی موسوڵمان داوای ئافره‌تێکی کردبوو ناوی (ئوم قه‌یس) بوو، که شووی پێبکات. کاته‌که‌ش کاتی کۆچکردنی یاوه‌ران بوو له مه‌ککه‌وه بو مه‌دینه. ئافره‌ته‌که ووتبووی به‌و مه‌رجه شوت پێده‌که‌م که هه‌جهره‌ت بکه‌یت بو مه‌دینه. ئیتر هه‌جهره‌تی کردو خواستی. له‌وه‌ودوا هه‌ر به‌ناوی (موهاجیره‌که‌ی ئوم قه‌یس) ناوبانگی ده‌رکرد. به‌تایبه‌تی که پیغهمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌سه‌رهاته‌که‌ی بیست ئهم فەرمووده‌یه‌ی فەرموو. که سه‌رنجپراکی‌شانی موسوڵمانه‌ بوو خواوو‌یستی و ئه‌نجامدانی په‌فتار (گوفتار و کردار) ه که ده‌بێت ته‌نها له‌به‌ر خوای گه‌وره‌ بێت و به‌س..

بێگومان ئاماژه‌ی فەرمووده‌که له‌و حاله‌ته‌ تایبه‌ته‌ گشتگیرتره، که بو‌ت‌ریت تایبه‌ته‌ به‌ موهاجیره‌که‌ی ئوم قه‌یس. به‌تایبه‌تی که باسه‌که باسی بو‌خوای‌پیران و خواوو‌یستییه، که _دوای وه‌رگرتنی دینه‌که‌ی و شایه‌تمان‌ه‌پێنان_ فه‌رمانی یه‌که‌می خوای گه‌وره‌یه. ته‌نانه‌ت شایه‌تمان‌ه‌که‌ش قبوڵنا‌بێت که خالیس و موخلیس (سه‌راستانه) بو‌ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌ نه‌ه‌پێرا‌بێت.

هەندیک نایەت و فەرموودەى تەرلەسەرخواووێستى:

- خۆى گەورە دەفەر مویت: (وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ) البینە/ ۵ واتە فەرمانیان وا پێدرا بوو کە دەبیت سەر بە ستانە و خواووێستانە خۆى گەورە بپەرستن. دڵسۆزانە دینداریتى بکەن و هەمیشە پابەندى حەق بن.

هەر وەها: (وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ مَوْسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا) مەریم/ ۵۱ واتە بە رێبازی قورئانە کە وە باسى موسایان عَلیهِ السَّلَام بۆ بکە کە بە راستى بۆ خوا سوێحابوو. بۆ خۆى گەورە ساغبوو بوو. لە گەڵ ئەوە شدا کە نێراوى خۆى گەورە و خواوەنى پەيامى خۆشى بوو، لە سەر رێبازى ئیبراھیم عَلیهِ السَّلَام و نێراوەکانى تری خۆى گەورە دەپۆشت.

هەر وەها: (فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا) الکەف/ ۱۱۰ واتە: ئەو کە سەى کە ئومیدی بە دیدارى خۆى گەورە هەبە و چاوەروانیتى با هیچ کەس و شتێک نە کاتە هاوبەشى خۆى گەورە، لە هیچ سێفەتیکى تەوحیدانەى خۆى گەورەدا..

هەر وەها: (إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ) الزمر/ ۲ واتە ئێمە ئەم قورئانەمان بۆ تۆ بە حەق ناردۆتە خواری، دەى سا تۆش سەر پاستانە دینە کە وەرگەر و خواووێستانە بۆ خۆى گەورە پەفتار بکە.

هەر وەها: (وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ) الزمر/ ۶۵ واتە: بە تەئکید وەحى بۆ جەنابت و بۆ ئەو کە سانەى پێش جەنابت هاتۆتە خواری، کە نە کەن بکە و نە شێرکە وە! ئەگەر هاوبەش بۆ خۆى گەورە

دابئییت به‌تاکید کارو کرده‌وه‌کانت مایه‌پووج ده‌بن و ده‌فه‌وتین. سه‌ره‌نجام خوشت زهرمه‌ندی ده‌بییت.

هه‌روه‌ها: (قُلْ إِنْ تَخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْذَوْهُ يُعَلِّمَهُ اللهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) آل عمران/۲۹ واته: ئه‌وه‌ه‌ست و نه‌ست و ختوره‌یه‌ی له‌دلتاندا‌یه‌و به‌هزره‌وه‌شتاندا دیت و ده‌چیت، خوی‌گه‌وره‌ناگای لیبه‌تی و ده‌یزانییت. جا‌ده‌رتان بری بییت یان هه‌روا په‌نه‌ان له‌سینه‌تاندا مابیته‌وه.

- پیغهمبه‌ری خواش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌فهرمووده‌ی تریدا ده‌فه‌رموویت: (مَنْ عَزَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَمْ يَنْوَ إِلَّا عِقَالًا فَلَهُ مَا نَوَىٰ) ^۱ واته: هه‌ر که‌سیک به‌و مه‌به‌سته جه‌ماد بکات که‌په‌تیک (له‌ته‌گوریسیک) ی ده‌ستکه‌ویت، ئه‌وه‌هه‌ر ئه‌وه‌ی بو‌حسیب ده‌کریت، نه‌ک جه‌ماد له‌رپی خوادا.

- (يَغْزُو جَيْشُ الْكُعْبَةِ فَإِذَا كَانُوا بِبَيْدَاءِ مِنَ الْأَرْضِ يُخَسَفُ بِأَوْلِهِمْ وَأَخْرِهِمْ. قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَيْفَ يُخَسَفُ بِأَوْلِهِمْ وَأَخْرِهِمْ وَفِيهِمْ أَسْوَاقُهُمْ وَمَنْ لَيْسَ مِنْهُمْ؟! قَالَ: يُخَسَفُ بِأَوْلِهِمْ وَأَخْرِهِمْ ثُمَّ يُبْعَثُونَ عَلَىٰ نِيَّاتِهِمْ). ^۲ واته: سوپایه‌ک هیرش ده‌کاته سه‌ر که‌عبه، له‌و کاته‌دا له‌ده‌شتاییه‌کی چۆل و پانویۆردا ده‌بن سه‌ره‌تاو کۆتاییان به‌زه‌ویدا رۆده‌چن. خاتوو عایشه‌خوا لئی رازی بییت ده‌فه‌رمووی: عه‌رزم کرد: ئه‌ی پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چۆن سه‌ره‌تاو کۆتاییان به‌زه‌ویدا رۆده‌چن؟ (واته‌خۆ هه‌موویان یه‌ک نییه‌تیان نه‌بووه‌که‌بێن که‌عبه‌برمێن) فه‌رمووی: سه‌ره‌تاو کۆتاییان رۆده‌چن. پاشان

^۱ نه‌سائی (۲۴۱۶،۵۰) و داریعی (۸/۲)، نه‌حمه‌د (۳۲۹-۱۵/۵) به‌مه‌رفووعی له‌عوباده‌ی کوری صامته‌وه‌ره‌زای خوی لی بییت.

^۲ بوخاری به‌موعه‌لله‌قی (۸۳/۸ و ۸۶/۳) موسلیم (۲۲۰۸/۴-۲۲۱۱) ئه‌بو داود (۴۲۸۹)، ترمزی (۱۷۱) نه‌سائی (۲۰۶).

ہەر یه که یان له سەر ئه و نییه ته ی _ که بۆی هاتبوو_ زیندوو ده کرینه وه. ئه وه ی که به ته مابوو به پینیتته دی.

- (مَنْ أَتَى فِرَاشَهُ وَهُوَ يَنْوِي أَنْ يَقُومَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ، فَغَلَبَتْهُ عَيْنَاهُ حَتَّى أَصْبَحَ، كُتِبَ لَهُ مَا نَوَى، وَكَانَ نَوْمُهُ صَدَقَةً عَلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ).^۱ واته: هەر که س چوو ه سهر پێخه فی نووستنه که ی و نیازی وابوو دواتر هه ستیت و شه ونوێژ بکات، به لام خه ویکی خوش گرتی و تا به یانی چاوی هه لئه هینا، نییه ته که ی به چاکه بۆ ده نوسریت و خه وتنه که شی خیریک بووه خوای گوره پێی به خشیوه.

^۱ نه سائی (۱۷۸۷)، ئیبنو ماجه (۱۳۴۴)، موندیری: الترغیب والترهیب (۲۷). شیخی ئه لبانی رحمه الله له (صحیح ابن ماجه/ ۱۳۷۱) دا به سه حیجی داناوه.

پۆوه‌ری کرده‌وه له روانگه‌ی ئیسلامه‌وه:

ئهم فەرمووده‌یه روانگه‌ی ئیسلام روون ده‌کاته‌وه، که چۆن ده‌روانیته نییه‌ت و ره‌فتار (گوفتار و کردار).

* ههر که سێک نیازو ره‌فتارو بریارى له‌به‌ر خاترى خوای گه‌وره بێت و به‌س، بئ‌خۆده‌رخستن و ناوده‌رکردن و رپابازى و هاوبه‌شدانان بۆ خودا (شیرک)، ئه‌مه‌ ئه‌و نییه‌ت و ره‌فتاره‌ی ئی قبوله‌ و ئی بئ‌خه‌م بێت. چونکه خوای گه‌وره ئی رازی ده‌بێت. ههر که سێکیش به‌ نیازو مه‌به‌ستێکی تر کردنی، که غه‌یری خوای گه‌وره‌ی تیدا مه‌به‌ست بووبیت، بێگومان ره‌فتاره‌که‌ی لای خوای گه‌وره ره‌فه‌زو له‌ ته‌رازوی کاری په‌سه‌نددا نابیت، بئ‌نرخه‌و فری ده‌دریت. فەرمووده‌که ئاشکراو پۆشن و راشکاوانه ده‌فه‌رموی:

(فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا، فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ). ده‌قی تریش له‌سه‌ر ئه‌م مانایه زۆره‌و هه‌موو جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌که‌نه‌وه که موسوئلمان ده‌بیت له‌به‌ر خاترى خوای گه‌وره بۆ رازیکردنی ئه‌و، هه‌موو ره‌فتاریک بکات. ئه‌گه‌رنا قبول نییه‌و به‌ زینایش به‌سه‌ریدا ده‌شکپته‌وه. خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمویت: (مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا * وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيًا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا) الإسراء/ ۱۸-۱۹ واته: ئه‌و که سه‌ی له‌ ئه‌نجامدانی کاره‌ خیره‌کانیدا ئومیدی ده‌ستکه‌وتنی دنیا‌یه (کافر بێت یان موسوئلمان) به‌ نسیبی ده‌که‌ین و خیر دینینه‌وه‌ پێی. بۆ ههر که سێک بمانه‌ویت، ئاسانکاری تری بۆ ده‌که‌ین. به‌لام چونکه به‌ ئومیدی ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره ئه‌نجامی نه‌داوه‌و به‌ دینی خواوه‌ پابه‌ندنه‌بووه، به‌ زه‌لیلی و سه‌رشوپی و ده‌رکراوی له‌ په‌حمه‌تی خوا ده‌یخه‌ینه‌ دۆزه‌خه‌وه. ئه‌مما ئه‌و که سه‌ی به‌ ئومیدی ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌و به‌ هیوای پاداشتی

ئەو كاردەكات و دنیا دەكاتە كیلگەى قیامەتى، باوەرى پتەووە و دینداریه كەى سەرپرستانەیه بەدنیایەووە رهنجی ئەوانە جی پزرو سوپاسە و پاداشتیان مسۆگەرە.

- (مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ) الشورى/ ۲۰ واتە: هەر كەسێك مەبەستی لە رهنجەكەى رەزنامەندى خۆى گەرە و پاداشتی قیامەت بێت، ئاسانكارى بۆ دەكەین و بەرەكەت دەخەینە رهنجەكەیهووە. هەر كەسێكیش بە ئومیدی بەدەستپێنانى دنیا رهنجبات و خۆى گەرەى تیدا مەبەست نەبێت، رهنجى خۆى لە دنیادا دەدەینى، بەلام لە قیامەت هیچ پشكێكى پاداشتی بەرناكەوێت.

* (وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا * وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا) طه/ ۱۱۱-۱۱۲ واتە: داماو ئەو كەسەیه كە لە دنیادا كەوتوتە شیركەووە تا قیامەت داوێتەى بە كوێدا! ئەمما ئەو كەسانەى كردهوێ چاكیان ئەنجامداو، با نە خەمى ئەوێ هەبێت كە خراپەى زیاترى بخرێتە كوێ و نە خەمى ئەوێ هەبێت كە چاكەكانى بفرەوتین..

* (مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا نُوفٍ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ * أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ) هود/ ۱۵-۱۶ واتە: هەر كەسێك مەبەستی لە هەوڵدانى دنیاى ئەوانەبن كە خۆیان پێو بەدەدات (ناوناوبانگ و پارەو پوول و سامان و ئەو لادو عەشیرەت و شەهادە و... هتد) تا مردن هەر هۆشى لای ئەمانە دەبێت، رێ دەستكەوتن و چێژ لێوەرگرتنى لێ ناگیریت، دەیدەینى و بەرەمى هەوڵ و رهنجى نافەوتینى، زۆر بێت یان كەم دەستیان دەخەین. بەلام بە دنیایەووە لە رۆژى داویدا هیچ پاداشتیكى لای خۆى گەرەى نا بێت. بە پێچەوانەشەووە

جگە لە ناگری دۆزەخ هیچ تریان بە نسیب ناییت. چونکە ئەوان لە دنیا دا هیچ هۆشیان بە لای رۆژی داوا نەچوو. باوەریان بە زیندوو بوونەوه نەبوو (یان هەیانبوو، بەلام دەیانووت ئەویشمان مسۆگەرە!) هەموو هەول و رەنجە دنیا یەکیان ئەوەتا لە رۆژی داوا دا پوچەلبوو. چونکە هیچ رەنجیکیان بە پێی دینی خوا نەبوو. هەر ناشەرعی و نارەوایی و بۆ حەرماخۆری بوو. نییەتیان، رەفتاریان، بریاریان هەمووی پێچەوانەیی فەرمانەکانی خۆی گەورەبوو، بۆیە ئەو چارەنوسیانه!

* (وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا) الفرقان/ ٢٣ واتە: خۆی گەورە بە دەم هەر پەشەوه باس لەو کەسانە دەکات، کە بە رۆڵەت کاری خێریان زۆر دەکرد، لە گوفتار و کرداری چاک، یارمەتیدان، خێرو خێرات، هاتوچۆی خزمان و... هتد بەلام کاتیک دینەوه لای خۆی زاناو داوەر، هەر هەموو کردەوه کانیان بە چاودا دەداتەوهو نایەوین. لە بەرچاوی خۆیاندا هەموو رەنجە کانیان دەکاتە تەپوتۆزی پەرش و بلاو. کردەوهی چاکیان کردو، بەلام بە چ مەبەستیک؟ کوا نییەتی پاکیان؟! خۆی گەورە نەپروانیو ته زۆری کردەوهیان، بە لکو حیسابی بۆ مەبەستیان کردووه. کە خواوویستی تیدا نەبوو! هەر خۆبادان و ریا بازی بوو.

* ئەبوموسای ئەشعەری خۆی لێی رازی بێت گێرایەوه: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ الرَّجُلُ يُقَاتِلُ حَمِيَّةً وَيُقَاتِلُ شَجَاعَةً وَيُقَاتِلُ رِيَاءً، فَأَيُّ ذَلِكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ مَنْ قَاتَلَ لِيَتَكُونَ كَلِمَةً لِلَّهِ هِيَ الْعُلْيَا، فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ).^١ واتە: کابرایەك لە پیغەمبەری خۆی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پرسی ئەی پیغەمبەری خوا کابرایەك لە بەرخاتری تیر و هۆزە کەیی دەجەنگیت، کابرایەکی تر بۆ نواندنی نازایەتی. یەکیکی تر بۆ خۆدەرخستن و

^١ بوخاری و (٢٧١٤)، موسلیم (٣٥٢٥).

ناوده رکردن. کام له وانه له پیناوی خوادایه؟ پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فهرموی هه ر که سیک به و نیه ته بجه نگیت که دینی خوا بالادهست بیت، نه وه له
پیناوی خوادایه.

* (عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: الْغَزُؤُ غَزَاوَانٍ فَأَمَّا مَنْ
ابْتَغَى وَجْهَ اللَّهِ، وَأَطَاعَ الْإِمَامَ، وَأَنْفَقَ الْكَرِيمَةَ، وَيَأْسَرَ الشَّرِيكَ، وَاجْتَنَبَ الْفَسَادَ، فَإِنَّ
نَوْمَهُ وَنَبَهُهُ أَجْرٌ كُلُّهُ. وَأَمَّا مَنْ غَزَا فَخَرًّا وَرِيَاءً وَسُمْعَةً، وَعَصَى الْإِمَامَ، وَأَفْسَدَ فِي الْأَرْضِ،
فَإِنَّهُ لَمْ يَرْجِعْ بِالْكَفَافِ).^۱ واته: غهزا دوو شیوهیه: یان نه وه یه که سیک له بهر خاتری خوی
که وره دهیکات، نیه تی پاکه و گوپرایه لی فهرمانی نه میره که یه تی و خوی له خراپه کاری به
دورگرتووه، نه م که سه خه وتن و به خه به ربوونی هه مووی مایه ی پاداشته و خیری بو
دهنووسری. نه م ما نه و که سه ی بو ربازی و شانازی و ناو هینانی ده چپته جهادو
سه ریچی فهرمانی نه میره که ی دهکات و خراپه کاری نه نجامده دات، نه وه حه تمه ن
ناگریته وه.

* (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا مِمَّا يُبْتَغَى بِهِ
وَجْهُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَتَعَلَّمُهُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرَضًا مِنَ الدُّنْيَا لَمْ يَجِدْ عَرَفَ الْجَنَّةِ يَوْمَ

^۱ نه بوداوود (۲۵۱۵)، نه حمه د (۲۲۰۹۵)، نه سانی له السنن الکبری (۴۳۹۷)، داریبی (۲۴۱۷)،
حاکم له المستدرک (۲۴۳۵) ده فهرموی: (هذا حديث صحيح على شرط مسلم ولم يخرجاه)، به هیمیقی
له السنن الکبری (۱۸۳۲۸) شیخی ئه لبانی له (صحيح سنن أبي دود/ ۲۵۱۵) و (صحيح سنن النسائي/
۳۱۸۸) و له (السلسله الصحيحه/ ۱۹۹۰)، و له (صحيح الجامع/ ۴۱۷۴)، و له (صحيح الترغيب
والترهيب/ ۱۳۳۳) دا فهرموی ته سه حیجه.

الْقِيَامَةِ^۱. واته: هەر که سێک کهوته خویندنی ئەو زانستهی بۆ خواناسیی سازکراوه، به لām بۆ ئەوه فێرده بێت تا بهر ژه وهندی دنیای پێ به دهست بێنیت، له رۆژی قیامه تدا بۆنی به ههشت به سه ریدا نایهت.

* (مَنْ طَلَبَ الْعِلْمَ لِيَجَارِيَ بِهِ الْعُلَمَاءَ، أَوْ لِيُمَارِيَ بِهِ السُّفَهَاءَ، أَوْ يَصْرِفَ بِهِ وُجُوهُ النَّاسِ إِلَيْهِ، أَدْخَلَهُ اللَّهُ النَّارَ).^۲ واته: هەر که سێک به و نیازه زانست فێر بێت که شان بدات له شانی زانایان، یان بکه ویته موجه لهی خه لکی گهلۆر و کالفام، یان بیه ویت خه لکی پێ که سب بکات و بۆخویان رابکیشیت، خوی گه وره ده یخاته ئاگری دۆزه خه وه.

* (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَى عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ اسْتَشْهَدَ فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا قَالَ فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى اسْتَشْهَدْتُ قَالَ: كَذَبْتَ وَلَكِنَّ قَاتَلْتَ لِأَنْ يُقَالَ جَرِيءٌ فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُجِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ. وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَعَلَّمَهُ وَقَرَأَ الْقُرْآنَ فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ وَعَلَّمْتُهُ وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ قَالَ: كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ الْعِلْمَ لِيُقَالَ عَالِمٌ وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيقَالَ هُوَ قَارِئٌ فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُجِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلِّهِ فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ قَالَ: كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيقَالَ هُوَ جَوَادٌ فَقَدْ قِيلَ: ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُجِبَ عَلَى وَجْهِهِ ثُمَّ أُلْقِيَ فِي النَّارِ. وَقَالَ التِّرْمِذِيُّ فِي هَذَا الْحَدِيثِ: ثُمَّ ضَرَبَ

^۱ ئەبو داود (۳۶۶۴)، ئیبنو ماجه (۲۵۲)، ئەحمەد (۸۴۵۷). ئەلبانی رحمە اللہ له (صحیح ابن ماجه/۲۵۲) دا دەفه رموی: سه حیحه.

^۲ ترمزی (۲۶۵۴)، ئیبنو ماجه (۲۵۳). ئەلبانی رحمە اللہ له (المشکاة/ ۲۲۳ و ۲۲۵) و له (التعلیق الرغیب ۱/ ۶۸) دا دەفه رموی: سه سه نه..

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رُكْبَتِي فَقَالَ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَوْلَيْكَ الثَّلَاثَةُ أَوَّلُ خَلْقِ اللَّهِ
 تُسَعَّرُ بِهِمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ).^۱ واته: نه بوهورهیره خوا لئی رازی بیټ گپراهه وه فهرمووی:
 گویم له پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوو که فهرمووی: یه که مین که سیک که له
 روژی دوا پیدا داوهری ده کریت، کابراهه که که شه هیدبووه. ده هیئریته وه خزمهت خوی
 پهروه ردگار. خوی گه وره نیعمه ته کانی خوی ده خاته وه یادی، نه میش هه موویان
 ده ناسیته وه و ئیعتیرافیان پیده کات. ئینجا خوی پهروه ردگار لپیده پرسیت که چیت به م
 نیعمه تانه کرد؟ ده ئی: خوی، له پیناوی تودا جهادم کرد تا شه هیدبووم. خوی گه وره
 ده فهرموی دروت کرد! بویه ده جهنگایت تا پیت بلین نازاو قاره مانه! نه وا ووترا. پاشان
 فهرمان ده دریت له سهر روو رایده کیشن تا فرپیده دهنه نیو ناگری دوزه خه وه. ههروه ها
 کابراهه که که خاوهن زانستیکی شه رعناسی و قورئانخوینبووه. نه ویش ده هیئریته وه
 خزمهت خوی پهروه ردگار. خوی گه وره نیعمه ته کانی خوی ده خاته وه یادی، نه میش
 هه موویان ده ناسیته وه و ئیعتیرافیان پیده کات. ئینجا خوی پهروه ردگار لپیده پرسیت که
 چیت به م نیعمه تانه کرد؟ ده ئی: خوی، له پیناوی تودا زانستی شه ری فیرووم و خه لکم
 فیری شه رع ده کرد، قورئانم پیده ووتن. خوی گه وره ده فهرموی دروت کرد! بویه
 پیتده ووتنه وه تا بلین زانایت، بویه قورئانت ده خویندو فریتده کردن تا بلین قورئانخوینه!
 نه وا ووترا. پاشان فهرمان ده دریت له سهر روو رایده کیشن تا فرپیده دهنه نیو ناگری
 دوزه خه وه. ئینجا کابراهه که که خوی گه وره برپکی زوری له هه موو جوړه سهروهت و
 سامانیک پیبه خشیووه، نه ویش ده هیئریته وه خزمهت خوی پهروه ردگار. خوی گه وره
 نیعمه ته کانی خوی ده خاته وه یادی، نه میش هه موویان ده ناسیته وه و ئیعتیرافیان

^۱ موسلیم (۱۷۶۱)، نه سائی (۲۳/۶).

پێدەکات. ئینجا خوای پەروردگار لێدەپرسیت کە چیت بەم نێعمەتانە کرد؟ دەئیت: خواوە، هیچ بواریک نەبوو تۆ حەزت بە بەخشینی مأل بوویت تێیدا ئیلا گرتەبەر و سامانم تێدابەخشی. خوای گەورە دەفەرموئ: درۆت کرد! بۆیە دەتەخشی تا بلین سەخی و خێرەومەندە. ئەوا ووترا. پاشان فەرمان دەدریت لەسەر روو رایدەکیشن تا فرێدەدەنە نیو ئاگری دۆزەخەو. ترمزی دەفەرموئ: ئەبو هورەیرە خوا لێی رازی بیت فەرمووی: پاشان پیغەمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەستیکی بە رانماداو فەرمووی: ئەباهورەیرە، ئا ئەوانە یەکەمین کەسێک دەبن کە لە روژی دوایدا ئاگری دۆزەخیان پێخۆشەکریت.

ئەم دەقانە و هاوشێوەی ئەمانە زۆرن هەموو ئەو پوون دەکەنەووە کە ئەگەر نییەت و رەفتار و بریارێک لەبەر خاتری رەزامەندی خوای گەورە نەبویت رەفزه. جەختیش لەو دەکەنەووە کە هەر نییەت و رەفتار و بریارێک مەبەست لێی رەزامەندی خوای گەورە بیت قبۆلە و پاداشتی لای خوای گەورە مسۆگەرە.

* هەر کارێک یان نییەتێک هاوبەش بیت لە نیوان خوای گەورە و نەفسی خۆندا، ئەگەر لە سەرەتاوە نییەتت وا بویت، بە تەئکید هەر لە سەرەتاوە پێش دەستیێک رەفتاریکی باتل و ناشەری بوو و گوناچیش هاتۆتە گەردن. چونکە خوای گەورە بە هیچ کلۆجیک قبۆلناکات هیچ جوۆرە هاوبەشیکی بۆ بریاریدریت. پیغەمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەفەرمویت: (يَقُولُ اللهُ عَزَّوَجَلَّ: اَنَا اَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشِّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا اَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشِرْكَه).^۱ واتە: خوای گەورە دەفەرمویت: من لە هەموو هاوبەشیێک

^۱ موسلم (۲۹۸۵) ئیبنوماجە (۲۰۲). (۴۲۰)

بیینیازم. پیویستم به هیچ هاوبه شیك نییه. هەر كه سیك كارنك بكات و من بكات هه اوبه شی به شداریك، خوئی و به شداره كهی وه لده كه م، با پروات بو لای نهو تا پاداشتی بداته وه.

* له ریوایه تیکی ترده ده فهرمویت: (فَأَنَا مِنْهُ بَرِيءٌ، وَهُوَ لِلَّذِي أَشْرَكَ).^۱ واته: من له خوئی و كارو هاوبه شه كهی به ریم. كاره كهی با بو نه وه بیئت كه كرویتییه هاوبه شی من.

* (قَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَنَا خَيْرُ شَرِيكٍ فَمَنْ أَشْرَكَ مَعِيَ شَرِيكًا فَهُوَ لِلشَّرِيكِ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَخْلِصُوا أَعْمَالَكُمْ لِلَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْأَعْمَالِ إِلَّا مَا خَلَصَ لَهُ. وَلَا تَقُولُوا هَذَا اللَّهُ وَلِلرَّحْمِ فَإِنَّهَا لِرَّحْمِهِ وَلَيْسَ لِلَّهِ مِنْهَا شَيْءٌ وَلَا تَقُولُوا لِلَّهِ وَلُجُوهِكُمْ فَإِنَّهَا لُجُوهِكُمْ وَلَيْسَ لِلَّهِ مِنْهَا شَيْءٌ).^۲

واته: خوای پهروه ردگار ده فهرمویت: من خووم باشترین شه ریكتانم كه خیرتان دینمه ری (نیوه نابیئت هاوبه شی بو من لهو كارانه تاندا دابنپن كه به تاییهت بو منی ده كه ن) هەر كه سیك له هەر كارنكدا هاوبه شی بو من دابنپت، نه وه كاره كهی بو نهو هاوبه شه یه كه بو منی داناوه، بو من نییه. هو خه لکینه، كارو كرده وه كانتان خواوو یستانه ته نها بو خوا بکه ن بهس، چونكه خوای گه وره ته نها نهو كارانه وه رده گریت كه خالیسه ن له بهر رهمانه ندیی نهو كراون. مه لپن له بهر خاتری خواو خزمایه تی. نه وه هەر بو خزمایه تی

^۱ له ریوایه ته كهی په راویتری پیشودایه، بهس لای ئیبنوماجه.

^۲ المنذري له (الترغيب والترهيب ۱/ ۵۵/ ۸) به مه رفوعی، ابن رجب له (جامع العلوم والحكم / ۱۳) شیخی ئه لبانی رحمه الله له (صحيح الترغيب/ ژماره ۷/ ۷) دا ده فهرموئی سه حیحه. ده فهرموئی پیشتر له (ضعيف الترغيب والترهيب) دا به زه عیفم داناوو به لام دواپی بووم روونبووه كه سه حیحه، بویه هینامه ریزی سه حیحه كان.

دہچپت. خوی گہورہ ہیچی لئناوئیت. مہلین لہبہر خاتری خواو ئیوہ، ئہوہ دہچپتہ خاتری ئہوان و ہیچی بو خوی گہورہ تیدا نامینت.^۱

کابرایہک ہاتہ خزمہتی پیغہمبہری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پرسی (أَرَأَيْتَ رَجُلًا غَرًّا يَلْتَمِسُ الْأَجْرَ وَالذِّكْرَ مَا لَهُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا شَيْءَ لَهُ، فَأَعَادَهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، يَقُولُ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا شَيْءَ لَهُ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا وَابْتِغَى بِهِ وَجْهَهُ).^۲ واتہ: ئہری ئہی پیغہمبہری خوا کابرایہک دہچپتہ غہزاو مہبہستی پاداشتی دنیاو ناودہرکردنیٹی، پاداشتی چی ہہیہ؟ فہرمووی: ہیچ پاداشتیکی نابیٹ. کابرا پرسیارہکہی سی جار پرسیہوہو ہہموو جارنک پیغہمبہر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دہیفہرموو: ہیچ پاداشتیکی نابیٹ. دواتر فہرمووی: خوی گہورہ تہنہا ئہو کارو کردہوہیہ قبولدہکات کہ تابیہت، لہبہر رہزامہندی ئہو ئہنجام درابیٹ.

* کابرایہک عہرزی پیغہمبہری خوی کرد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي أَقِفُ الْمَوْقِفَ أُرِيدُ وَجْهَ اللَّهِ، وَأُرِيدُ أَنْ يَرَى مَوْطِنِي، فَلَمْ يَزِدْ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَتَّى نَزَلَتْ: **فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا**).^۳ واتہ: دہچمہ شوئنیٹ و لہبہر خاتری خوی گہورہ دہمہوئت کارنک بکہم، بہلام مہبہستیشمہ لہو

^۱ بیگومان لہ کوردیشدا دہستہواژہی شریکاتی وا ہہیہ کہ جائیزیش نیہ و نہزانہکان ہہر دہیلین. وہکو: خواو خہلکی، یان لہ سایہی خوا و سہری توؤ و.. ہند، دہبیٹ بوتریٹ پاشان خہلکی یان لہ سایہی خوا و ہاوکاری خہلکیہوہ.

^۲ نہسائی (۲۵/۶) ابن رجب (جامع العلوم والحکم) (۱۴، ۱۳)، الحاکم دہفہرموئت: (حسن الاسناد)، زہہبیش لہ (التخلیص) دہفہرموئت راستہ وایہ.

^۳ حاکم لہ مستدرک (۱۲/۲) فہرمووی (صحیح علی شرط شیخین)، زہہبیش فہرمووی: بہلئ وایہ.

شوینه دهریکه ووم (بزانریت که ئەو وە منم ئەو کاره ده که م) پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هیشتا وه لّامی نه دابؤوه که ئەو نایه ته هاته خواره وه که ده فهرمویت: هەر که سییک به ئومیدی دیداری خوای پهروهردگاریتی و دهیه ویت کارا کانی لی قبولبکات، با کرده وهی چاک بکات و به هیچ شیویه ک هاوبه ش بؤ خوای پهروهردگار دانه نیت.

* ئەگەر له سه ره تا نییه ت بؤ خوابوو، به لّام دوایی ربابازی تیکه وت، شه رعناسان و زانایان راجوین له سه ری. هه ندیکیان ده فهرموون قبوله، به لّام له پاداشته که ی که م ده بیته وه. چونکه پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرمویت: (مَا مِنْ غَازِيَةٍ تَعْزُو فِي سَبِيلِ اللهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، فَيُصِيبُهَا غَنِيمَةٌ إِلَّا تَعَجَّلُوا ثُلْثِي أَجْرِهِمْ مِنَ الْآخِرَةِ، فَإِنْ لَمْ يُصِيبُوا غَنِيمَةً تَمَّ لَهُمْ أَجْرُهُمْ).^۱ واته: ئەگەر موجهیدان له جهنگ و جهادیاندا دهستکه ووتیان دهستکه وت و پشکی خۆیانیان وهرگرت، ئەوه دوله سی پاداشتیان وهرگرتوو. ئەگەر هیچیان دهستنه که وت، هه موو پاداشته که یان مسۆگه ره و وه ریده گرن. به لّام پۆلیک زانا و شه رعزانی تر ده فهرموون قبولنابیت و به سه ر خاوه نیدا ده درپته وه. به لگه شیان ئەو هه موو ده قه یه که هه ندیکیان هیناویانه ته وه.. پیموایه بۆچوونی دووهم راسترو په سه ندره. چونکه به لگه کان پشتگیرن و مه بهستی سه ره کیش خواوو یستی پاک و راسته. ده بیته جیددی وهر بگیریته.^۲

^۱ موسلیم (۱۵۴، ۱۵۳)، نه سائی (۱۸/۶)، ئەبوو داوود (۲۴۹۷).

^۲ فهرمووده که ش نافه رموی که مه بهستیان دهستکه وت بووه، به لکو مه بهستیان هه ر خوای گه وره بووه. به لّام به قه دهر پشکیان له دهسکه وته که یان پاداشته که یان که م بۆته وه.

یه‌که‌م: هەندیک رەفتار که دزایه‌تی خواوویستییه‌که ناکات:

۱- دەرکه‌وتن و خۆنیشان‌دانی خەئکی بە رواله‌تی جوان و رپنکوپنیک، له قامه‌ت و سیمما و پۆشاک و پیللو و هاوشیوه‌یان مادام مه‌به‌ستی شانازی و خۆ بادان نییه به‌سه‌ر خه‌لکیدا.. ئەمانه نیعمه‌تن و نیعمه‌تی خوای گه‌وره‌ش دهرخستنی باشتره و باسکردنی په‌سه‌ند تره، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت: **(وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ)** الضحیٰ/ ۱۱ واته: ئەمما دەرپاره‌ی نیعمه‌ته‌کانی خوای گه‌وره بچ خه‌مبه و باسیان بکه.

کابرایه‌ک له پیغهمبەری خوای صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پرسی: **(إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا، وَنَعْلُهُ حَسَنَةً. قَالَ الرَّسُولُ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْكِبْرُ بَطْرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ)**.^۱ واته: کابرا چه‌ز ده‌کات پۆشاک‌ی جوانی له به‌ردا بی‌ت، نه‌علی جوانی له پێدا بی‌ت، (ئایا ئەمانه له بازنه‌ی شانازیدا‌یه؟) پیغهمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: هه‌واو فیز و شانازی ئەوه‌یه که به هه‌بوون مه‌غرور بی‌ت له خۆبایی بی‌ت خۆ به‌سه‌ر خه‌لکیدا بدات، دهنارواله‌تی جوان په‌سه‌نده ناکه‌وێته بابی رپابازی و نییه‌ت پیسیه‌وه.

۲- خۆشحال بوون و کامه‌رانی به سه‌رفرازی و رینمایی و سه‌رکه‌وتن. به ته‌قواکاری و دینداری و چاکه‌کاری، و خه‌فه‌تباری و خه‌مگینی به‌گونا‌ه و سه‌رپێچی کردن و بچ فه‌رمانی خوای تاک و پاک، پیغهمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمووت: **(فَمَنْ سَرَّتْهُ حَسَنَتُهُ، وَسَاءَتْهُ سَيِّئَتُهُ، فَهُوَ مُؤْمِنٌ)**.^۲ واته: هه‌ر که‌سێک کرده‌وه چاکه‌کانی خۆشحالی بکه‌ن و گونا‌حه‌کانی خه‌مباری بکه‌ن ئەوه ئیمانداره.

^۱ موسلم (۱۴۷) ئەبوو داوود (۴۰۹۲).

^۲ ئەحمەد (۱/۱۸).. ئەلبانی رحمه‌الله له (صحيح الجامع/ ۶۲۹۴) دا ده‌فه‌رمووی: سه‌حیحه.

۳- زور نه جامدانی کاره خیرخوایه گشتیه کان: وه کو خیر و خیراتکردن و سهردانی نه خووش و به شدار بوون له به خاک سپاردنی کوچکردووان و چالاکي نواندنی چاکه له بهرچاوی خه لکی، یان بو نه وهی بیبیستنه وه، بو نه وهی نه وانیش چاو له م بکه ن هان بدرین به شدار بن، نه بوعه مر جه ریری کوری عبداللهی به جه لی خوا لی رازی بیت ده فهرمویت: (كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي صَدْرِ النَّهَارِ قَالَ فَجَاءَهُ قَوْمٌ حُفَاءَ عُرَاهُ مُجْتَابِي النَّيْمَارِ أَوْ الْعَبَاءِ، مُتَقَلِّدِي السُّيُوفِ عَامَّتُهُمْ مِنْ مُضَرَ بَلْ كُلُّهُمْ مِنْ مُضَرَ، فَتَمَعَّرَ وَجْهُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمَا رَأَى مِنْهُمْ مِنَ الْفَاقَةِ، فَدَخَلَ ثُمَّ خَرَجَ، فَأَمَرَ بِأَلَا فَأَذَنَ وَأَقَامَ فَصَلَّى، ثُمَّ خَطَبَ فَقَالَ: **يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِلَى آخِرِ الْآيَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا**) النساء/ ۱ والآية التي في الحشر **(اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْتُنِزْ نَفْسٌ مَا قَدَمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ)** الحشر/ ۱۸ تصدق رجل من ديناره من درهمه من ثوبه من صاع بره من صاع تمره، حتى قال: ولو بشق تمره "، قال: فجاء رجل من الأنصار بصرة كادت كفه تعجز عنها بل قد عجزت، قال: ثم تتابع الناس حتى رأيت كومين من طعام وثياب، حتى رأيت وجه رسول الله صلى الله عليه وسلم يتهلل كأنه مذهبه، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من سن في الإسلام سنة حسنة فله أجرها وأجر من عمل بها بعده من غير أن ينقص من أجرهم شيء، ومن سن في الإسلام سنة سيئة كان عليه وزرها ووزر من عمل بها من بعده من غير أن ينقص من أوزارهم شيء).^۱ واته: سهره تاي روژبوو، له خزمهت پیغه مبهری خوادا بووین صلی الله علیه وسلم. کومه له خه لکیکی رووت و ره جال و ماندوو هاتنه خزمهتی، به و گهرمایه (له بهر نه بوونیان) عه بای خوریان له بهردابوو. عه باکانیان کون و دراوو شروپل بوو، پشتینیان

^۱ موسلیم (۱۰۱۷)، ترمذی (۲۶۷۵)، نه سائی (۲۵۵۴) نه حمه د (۳۵۷/۴) داریعی (۵۱۲).

به‌ستبوو، شمشیره‌کانیان به ده‌سته‌وه‌بوو، ئاماده‌بوون فه‌رمانیان پبیدات و بچنه جه‌باد. زۆرینه‌یان _بگره‌هه‌مووویان_ له هۆزی موضه‌ر بوون.. که پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به و هه‌ژارییه‌وه بینینی ره‌نگی له خه‌فته‌دا ره‌ش داگه‌پا. ته‌شرفی برده بو مالی خویان و هاته‌وه مزگه‌وت. پاشان فه‌رمانی به بیلالی حه‌به‌شییدا که بانگ بده، ئینجا هه‌ستاو نوێزی کرد. پاش نوێزه‌که هه‌ستاو ووتاری بو خه‌لکه‌که‌دا. ئەم ئایه‌ته‌ی سووره‌تی نيسائى خوینده‌وه: **(يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ.. إِلَى آخِرِ الْآيَةِ: إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا)** واته: هۆ خه‌لکینه، له خوای په‌روه‌ردگاری خۆتان بترسنکه له یه‌ک که‌سه‌وه خه‌لقى کردوون.. (تا کۆتایی ئایه‌ته‌که‌ی ته‌واوکرد) واته تا: به ته‌ئکید خوای گه‌وره‌ چاودیره به‌سه‌رتانه‌وه. هه‌روه‌ها ئایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی حه‌شری خوینده‌وه که ده‌فه‌رموی: **(اتَّقُوا اللَّهَ وَتُنظُرْ نَفْسًا مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ)** ئیتر خه‌لکه‌که هه‌بوو دیناری به‌خشی، هه‌بوو دره‌می به‌خشی، هه‌بوو له پۆشاکه‌کانی ده‌به‌خشی، هه‌بوو تووره‌که گه‌نمی ده‌هینا، هه‌بوو زه‌مبیله‌ی پر خورمای ده‌هینا.. پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه‌روا داوای لیده‌کردن که ببه‌خشن، تا ئەوه‌نده‌ی فەرمووی: له‌تکه خورمایه‌کیش بی‌ت بیه‌خشه! کابرایه‌کی نه‌نصاری به‌رچنه‌یه‌ک خورمای هینا که خه‌ریکه بلیم نه‌یده‌توانی _له راستیشدا نه‌یده‌توانی هه‌لیگریت_ ئیتر هه‌ر خه‌لک بوو به‌رده‌وام شتی ده‌هینا، تا گردیک خۆراک و پۆشاک لای پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کۆبۆوه! رووی پاکی پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئەوه‌نده گه‌شبۆوه ده‌تووت به زێر پرومال کراوه. ئەو کاته فەرمووی: هه‌ر که‌سێک له ئیسلامه‌تییدا ری‌بازنکی خێرو چاکه‌کاری دا‌هینیت، ئەوه پاداشتی خۆی ده‌ست ده‌که‌وێت و پاداشتی ئەنجامدانی ئەو کاره‌شی ده‌ست ده‌که‌وێت که خه‌لکانێک ده‌یکه‌نه‌وه، بێ ئەوه‌ی له پاداشتی که‌سیان که‌م بکاته‌وه. هه‌ر که‌سێکیش له ئیسلامه‌تییدا ری‌بازنکی شه‌رخوازی و خراپه‌کاری دا‌هینیت،

ئەو سزای کارەكەى خۆى دەدریٲ و سزای ئەنجامدانى ئەو كارەشى دەدریٲ كە خەلكانىك دەيكەنەو، بٲ ئەووى لە سزای كەسیان كەم بكاتەو.

۴- خۆ پالوتن و خۆپیشاندان بۆ هەلگرتنى بەپرستییهك یان وەرگرتنى نالای جیهاد مادام بەخۆیدا رادەپەرمویٲ و لە خۆى شیاوتر نابینیٲ بیٲه پٲش. (مادام نییهتى بەرهو رپا بازى ناچٲت). چونكە سیدنا یوسف عَلَیْهِ السَّلَام وەك كە دیتی سأل بەرهو گرانی دەروات كەسیكى لە خۆى ئەمیندارتر شك نابات تا بەپرستیٲ رزق و رۆزى و گەنجینهى وولات بگرٲته دەست بە پاشای میسرى فەرموو: **(اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ)** یوسف/۵۵ واتە: بلكە بە بەرپرسى خەزینەى خۆراكى وولات. چونكە دەشیپاریزم و پسپۆریشم تییدا هەیه.

خالیدى كورى وەلید خوا لٲى رازى بیٲ كە بە فەرماندەبى لەشكرٲك بۆ یارمەتى سوپای ئیسلام لە یەرمووك لە عیراقەو چوو شام، كە گەیشتى دیتی لەشكریان لٲك جوداو دوورن هەر یەكەیان ئەمیری خۆى لەسەرە. لەشكرٲك وا لە بەردەست سیدنا ئەبوعوبەیدەو عەمرى كورى عاصدا خوا لٲیان رازى بیٲ لە شوٲنٲكى تریش لەشكرٲكى تر بەفەرماندەى یەزیدو شورەحبیلە خوا لٲى رازى بیٲ. ئەمیش خۆى لەشكرٲكى پٲیه و خۆى فەرماندەبەتى.. لە ناو موحاهیدەكاندا هەستایە سەرپٲ و ووتاریكیدا. داواى یەكپزى و لٲك نزیكوونەووى لٲكردن تا بەرهكانى جەنگ بكەن بە یەك و راجوئ نەبن، خەلكى كۆبوونەو و هەموو پز بون، یەكەمین رۆزى مانگی جومادى دووهمبوو، لە نایاندا هەستاو داواى سوپاس و ستایشى خواى گەورە فەرمووى: (ئەمپۆ رۆژٲكە لە رۆژه گرنگەكانى خواى گەورە، ناشٲت شانازى تییدا بنوٲنن و خۆمان دەرخەین، ناشٲت سنور بەزٲنن و دەستدرٲژى بكەین. جیهادەكەتان بە پاك و پوختى بۆ خواى گەورە بكەن،

مه به سستان له كار و كرده وه تان ته نهها خواي گه و ره بيټ، نه مەرژهش ته واو ده بيټ، رۆزانی تريشي به دوا دا ديټ. به لام نه مەرژه گرنه گه نه گهر توانيمان بيان به زينين، (واته رۆمه كان بشكپنين) تا سه نكه ره كانى خويان بره تپنين، ئيتر به رده وام ده توانين پاشه كشييان پڻ بكهين و بيان شكپنين، نه گهر به زانديانين، هه تا هه تايه ئيتر سه ركه وتوو نابينه وه، ده ساوهرن با نه ميرپتتيه كه بكهينه نۆره، نه مەرژه به كيك نه مير بيټ و سبه ي به كيكى تر و دوو سبه ي به كيكى تر، تا هه مووتان ده بنه نه مير لي گه پڻ با نه مەرژه من نه مير بم... ئيتر به نه ميريان قبول كرد).

نه مه ي كه سيدنا يوسف عَلَيْهِ السَّلَام و خاليدى كورى وه ليد خوا لي رازى بيټ كرديان، داوا كردنى نه مانه تي به پرسپتتيه، چونكه هه ردوكيان ده يانويست بارو دۆخه كه پارسه ننگ راگرن نه هپلن زيان به ره عيه ته كه بگات، هه ردوكيان شاره زاي به پرسپتتيه كه بوون ده يانزاني كه سيكي شياوتر له و ساته وه خته دا له خويان زياتر كه سي تر نييه، تا كاره كه به و شيويه بگريته نه ستو كه نه مان زياتر دركيان پڻ كردبوو واقيعه كه ش نه وه ي سه لماند كه هه ردووكيان زۆر چاك دركيان به واقيعه كه و هه لويست و كه سي شياو بۆي كردبوو، سه يدنا يوسف گه لي ميصرى له گرانييه كي داها توو رزگار كرد، خاليديش سوپاي موسولمانانى له به زين به رامبهر سوپاي بي شومارى رۆمه كان قوتار كرد كه هه ر خواي گه و ره ده يزاني كه نه گهر نه و سه ركه وتنه يان بو نه چوايه ته سه ر چۆن تپك ده شان. نه و دوو هه لويسته ي نه م پيغه مبه ره مه عسومه عَلَيْهِ السَّلَام و نه و فه رمانده به رپزه ي ياههران كه نه له جه نكي جاهيليدا به زي بو نه له جه نكي موسولمانيتيدا كاري سلبي له سه ر نييه ت پاكيان نه بوو، زۆرپش له ره فتارى ريبازى خو ده رخنه وه دوو ربوون، حاشا والله نه وه له وان نه ده وه شايه وه.

دووهم: به ره می نییه ت پاکی و خوا وویستی:

۱- مایه ی په زامه ندی خوی گه وره یه: که ده فهرمویت: (فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا) الکهف/ ۱۱۰ واته: با نه و که سه ی که ئومیدی به دیداری خوی گه وره هیه و چاوه پروانیتی با هیچ که س و شتیک نه کا هاوبه شی خوی گه وره و به شداری هیچ سیفه تیکی ته و حیدانه ی خوی گه وره نه کات.

پیغه مبهری خواش صلی الله علیه وسلم ده فهرمویت: (مَنْ فَارَقَ الدُّنْيَا عَلَى الْإِخْلَاصِ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي عِبَادَتِهِ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، فَارَقَهَا وَاللَّهُ عَنْهُ رَاضٍ).^۱ واته: هر که سیک خوا ویستانه له دنیا ده رجیت، نه هلی ته و حید بیت و هیچ هاوبه شیکی بو خوی گه وره برپار نه دابیت، نوثر و رژیوی گرتبیت و زه کاتی دابیت، نه وه که له دنیا ده رچوو خوی گه وره لی ی رازیبووه.

* نه گهر خوی گه وره ش لی رازی بیت، کاره کانی قبول کردووه و دیاره پاداشته کانی شی ناوه ها ده بیت:

أ- یارمه تی دانی به ووزه و هیژو توانای نیزافی:

تا به رده وام بیت له سهر دید و بزاون و هه لویستی و ریگاکه ی برپیت تا ده گاته کۆتایی، ووره و جوشی نیزافی ده داتی تا به سهر کۆسپه کانیدا زال بیت، نارامی زیاتر پی ده به خشیت، تا گلان و ماندووی و بیژاری کاریگه ریان له سهری نه بیت، نه مهش خوی له خویدا نیعمه تیکی گه وره ی هیدایه تدانه، هه روه کو خوی گه وره ده فهرمویت: (وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ) العنکبوت/ ۶۹ واته: نه و که سانه ی له ری نیمه دا جهادیان کردووه به دلنیا یه وه هیدایه تیان ده دهین، رپیان نیشان ده دهین،

^۱ ئیبنو ماجه (۷۰)، به بیقی (۶۳۵۴). مندری ده فهرمویت حاکم فهرمویه تی به پی مه رجه کانی موسلم و بوخاری (صحیح)ه.

نامۆزگاریان ده‌که‌ین تا هه‌لۆیستی گونجاو بگرنه به‌ر، خوای گه‌وره له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌دایه که پیاو چاک و خێرخواز و چاکه‌کارن، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووت (إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ) النحل/۱۲۸ واته: خوای گه‌وره له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌دایه که دینداریتیان سه‌ر راستانه کردوووه و ته‌قوا کار بوون، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌دایه که پیاو چاک و چاکسازن.

پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمووت: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ، وَلَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِن سَأَلَنِي لِأَعْطَيْتَهُ، وَلَئِن اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيذَنَّهُ، وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ، تَرَدَّدِي عَنْ نَفْسِ الْمُؤْمِنِ يَكْرَهُ الْمَوْتَ، وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ).^۱ واته: دوا‌ی ته‌رحمه‌ی بکه

واقعی ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ران و نێراوانی خوای گه‌وره و داعیا‌نی سه‌ر شا‌رپێ ئه‌وان هه‌موو ته‌ئکیدن له‌وه ده‌بینیت هه‌ریه‌که‌یان په‌نجی شه‌وانه و رۆژی خۆی ده‌دایه ده‌م یه‌ک بێ ووچان هه‌وڵی خۆی ده‌دا، بێ ئه‌وه‌ی ماندوو بێ زاری پێوه دیا‌ر بێت، جه‌سته و ووزه و ووره‌ی هه‌روه‌کو هاوشانا‌نی سه‌رده‌می خۆی بوو به‌لام له‌هه‌موویان چالا‌کتر بوو! بۆ چی؟ له‌به‌ر ئه‌و مه‌ده‌ده‌ی خوای په‌روه‌ردگا‌ر یان که بۆیان ده‌هات چونکه له‌گه‌ل خوای تاکدا پاک و سه‌ر راست و راستگۆ بوون، نییه‌ت پاک و په‌فتار چاک بوون، سه‌رنج بده‌ره می‌ژوی ژیا‌نی سه‌یدنا ئه‌بوه‌که‌ر و سه‌یدنا عومه‌ر خوا لی‌یان رازی، یان عمری کوری عبدالعزیز و شیخ حه‌سه‌نی به‌صری یان ئیبنوته‌یمیه و ئیبنوالقیم، له‌م سه‌رده‌مه‌شدا ئیمام به‌نناو هیتر. رحمه‌م الله.

^۱ بوخاری (۶۱۳۷)، ئه‌حمه‌د (۲۵۶/۶).

ب- قوتار بوون له کاره سات و سه ختیه کانی ری:

ئه مهش له سیره ی پاک ی پیغه مبه رانی خوادا عَلَیْهِمُ السَّلَام دا دیاره که چۆن به رده وام له ژیر ئاودی ری و چاودی ری خوی په روه ردگاردا بوون له پلانی دوژمنان ده ی پاراستن، ئه وه سه ی دنا نوح عَلَیْهِ السَّلَام که خوی گه وره له نقوم بوونی لافاو پاراستنی (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ * فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ) العنکبوت/ ١٤-١٥ واته: ئیمه نوحمان به په یامی پیغه مبه ری تی بو قه ومه که ی خو ی نارد، که په نجا سأل که متر له هه زار سأل له ناویاندا مایه وه، تا سه ره نجام لافاو هه مویانی راپیچ کرد، به راستی قه ومی کی سته مکار بوون.

ئه وانمان غه رق کردو ئه م و یاوه رانی که شتیه که مان قوتار کردو کردمانن به به لگه یه کی موعجیزه ئاسا و نیشان جیهانماندا.

(قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأُمَّمٌ سَنُنَتِّعُكُمْ نُمًّا يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ) هود/ ٤٨ واته: هاواری لی کرا: هو نوح ئه مین و له ئه ماندا به و هیمن و ئاسوده له که شتیه که دابه زه و له سه ر زه مین نیشته جی بیه، فه زل و به ره که تی ئیمهش به سه ر خو ت و ئه وانه شدا داده باریت که له خزمه تتدان.

- ئه وه سیدنا ابراهیم عَلَیْهِ السَّلَام که هه ئی ده دهنه ناو ئاگری کی گه وره ی بلیسه داره وه به لام خوی گه وره بو ی ده کاته می رغوزار و ئه مان، هه روه کو که ده فه رمویت: (قَالُوا حَرْقُوهُ وَاَنْصُرُوا آلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ * قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ) الانبیاء/ ٦٨-٦٩ واته: ووتیان زور به سه ختی بیسوتینن تا کلو کو ی دابم ریت، خواکه ی خو تان سه رخه ن، ئه وه نه خشه یه ئه گه ر رای ده په رینن، ئیمهش به ئاگره که مان ووت سارد و بیوه ی به به رامبه ر ئیبراهیم.

- ئەوه سه‌یدنا لوط عَلَيْهِ السَّلَام که له‌وه‌ری ته‌نگانه‌دا بوو (قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ) هود/٨٠ واته: ئای خو ئه‌گهر ده‌ره‌قه‌تتان ده‌هاتم یان ده‌متوانی دوا‌ی له‌سه‌ر کردنه‌وه له‌ ده‌سه‌لات‌دارانیکی خاوه‌ن هی‌زی به‌هی‌ز بکه‌م، یه‌کسه‌ر مه‌ده‌دی خوا‌یی بو هات و قوتار بوو لی‌یان (وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيبًا لَهُمْ وَّضَاقَ بِهِمْ دَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَأَنَّ مِنَ الْغَابِرِينَ) العنکبوت/٣٣ واته: سو‌یند بی‌ت به‌ ته‌ئکید خو‌ی و که‌س و کاری جگه له‌ ژنه‌که‌ی ده‌رباز ده‌که‌ین له‌ ده‌ستی دو‌ژمنانی، که‌ ژنه‌که‌شی یه‌کیک بو له‌وان.

- ئەوه سه‌یدنا ئە‌یوب که له‌به‌ر نه‌خو‌شی گو‌شه‌گیربوو و دو‌ورخ‌رابو‌یه‌وه، له‌ ئازاری جه‌سته‌و ده‌رونی‌یه‌وه ئالابوو، به‌لام زو‌ر به‌ نه‌ده‌بانه له‌خو‌ای گه‌وره ده‌پاری‌ته‌وه -بن سکا‌لا‌کردن- (وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ) الأنبیاء/٨٣ واته: خوا‌یه ئاگات له‌ حا‌لم هه‌یه که‌ چ زیانی‌ک گرتوومی، تو‌ش خو‌ت به‌ به‌زه‌بی‌تینیت. خوا‌ی په‌روه‌ردگار پارانه‌وه‌که‌ی بیست و فه‌رمانیدا هه‌رچی مایه‌ی نه‌خو‌شی و نه‌داری و بن که‌سیتی‌یه یه‌کسه‌ر نه‌می‌نیت، ده‌فه‌رمو‌یت: (فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّهِ وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ) الأنبیاء/٤٨ واته: یه‌کسه‌ر دو‌عا‌که‌یمان گیرا‌کردو هه‌رچی نا‌ره‌حه‌تی‌یه‌کی له‌سه‌ر بوو له‌سه‌رمان لا‌داو که‌سو‌کارو خزمان و زو‌ر له‌وانیش زی‌اتر خه‌لکانی ها‌وده‌نگمان بو‌ گ‌یرایه‌وه (چونکه هه‌موو که‌س و کاری‌شی جگه له‌ ژنه‌که‌ی لی‌ی دوره په‌ری‌ز بوون عَلَيْهِ السَّلَام. ئەوه په‌حه‌م‌تی‌که و له‌ لایه‌ن خو‌مانه‌وه پیمان گه‌یان‌دوو.. ئەم با‌سه یاداو‌ه‌یه بو‌ خا‌واناسان و خوا‌په‌رستان تا د‌ل‌نیا بن که‌ خوا‌ی گه‌وره ئه‌مه‌الیان نا‌کات.

* ئەوه سه‌یدنا موسا عَلَيْهِ السَّلَام که دو‌ژمنی سه‌ر سه‌ختیان -فیرعه‌ون و ده‌ست و پی‌وه‌ند و سه‌ربازه‌کانی- له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه گه‌مارو‌ی موسو‌ل‌مانه‌کانی ها‌ورپ‌ی ئه‌می‌اندا

عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُ بَرْدُهُ مِشِيَان دَهْرِيَاي سُوور بُوو هَه مَوُو هَاوَارِيَان لِي هَه سَتَا: ئَه ي هَاوَار
 گيرايِن (فَلَمَّا تَرَأَى الْجَمْعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ) الشعراء/ ۶۱ واته:
 گه يَشْتَنَه سَهْرْمَان وَ پَه نَامَان نَه مَارِي دَهْر چُوونْمَان گِيرَاوَه وَ دَه كَه وَيْنَه بَهْرْدَه سَتِيَان، بَه لَام
 سَه يَدِنَا مَوَسَاي ئِيْمَانْدَار وَ خَوَانَس وَ پِيْشَه وَايَان عَلَيهِ السَّلَامُ دَه يَزَانِي ئَه وُهِي عَه بَد
 دَايِدَه خَات لَاي خَوَا كِرَاوَه يَه، بُوِيَه فَهْر مَوُوِي: (قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ) الشعراء/ ۶۲
 واته: نَا نَه خَيْرِ مَن خَوَاي پَهْرُوَه رَدْگَارِي خُوْمَم لَه گَه لَه بَه تَه ئَكِيْد رِيْم نِيْشَان دَه دَات، ئِيْتَر
 رِي قُوْتَار بُوُونِي نِيْشَانْدَا وَ فَهْر مَانِيْدَا (فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ
 فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ * وَأَزْلَفْنَا نَمَّ الْأَخْرَبِينَ) الشعراء/ ۶۳-۶۴ واته:
 وَه حِيْمَان بُوُو مَوَسَا نَارْد كَه دَار عَه سَاكَه ت بَه دَهْر يَاكَه بَكِيْشَه، پِي كِيْشَا يَه كَه سَهْر دَهْر يَاكَه
 دِيْر دِيْر بُوُو، نِيْوَان دِيْرَه كَانِي وَوَشْكَانِي بُوُو، بُوُو بُوُو بَه رِيْرَه وِي پَهْرِنَه وَه، نِيْوَان رِيْرَه وَه كَان
 وَ دِيْرَه دَهْر يَاه كَان بَهْرَبَه سَتِي وَه كُو چِيَا پَه يِدَا بُوُون تَا جَارِي كِي تَر ئَاوَه كَه بَه سَهْر رِيْرَه وِي
 پَهْرِنَه وَه كَانْدَا زَال نَه بِيْتَه وَه وَ نَقُوْمِيَان بَكَات يَان رَايَان مَالِيْت، رِيْشْمَانْدَا دُوْرْمَنَه كَانِيْش
 بَغَه نَه سَهْر دَهْر يَاكَه بَه لَام دِيْرَه ئَاوَه كَانْمَان وَيْكَ هِيْنَاوَه وَ فِيرَعَه وُن وَ سَهْر بَازَه كَانِيْمَان
 نَقُووم كَرْد، مَوَسَا وَ ئَه وَا نَه ي لَه خَزْمَه تِيْدَا بُوُون، هَه مَوِيَانْمَان قُوْتَار كَرْد..

ئَه وَه سَه يَدِنَا مُحَمَّد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَه شَه وِي هِيْجَرَه ت هَه مَوُو هِيْزَه كَانِي
 مَوَشْرِي كَه كَان كُوْبُوونَه وَه وَ رِمْبَازَه وَ نَازَا كَانِيَان گَه مَارُوِي مَالِي پِيْغَه مَبَهْرِيَان دَابُوُو صَلَّى اللهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَا پِيْكَه وَه دَه سَتَه جَه مَعِي خُوُو بَكَه ن بَه مَالَه كَه يِدَا وَ هَهْرِيَه كَه يَان -كَه
 هَهْرِيَه كَه وَ لَه هُوْزِي كَه وَه هَاتَبُوُون- شَمَشِيْرِي كِي لِي بَدَه ن، ئَاوَا بِيْكَوْرْثَن وَ خُوِيْنَه كَه شِي بَه
 هَه مَوُو هُوْزَه كَانْدَا بَلَاو بِيْتَه وَه تَا قُوْرَه يَش نَه زَانِن وَ نَه تَوَانِن دَاوَاي خُوِيْنِي بَكَه ن. بَه لَام
 خَوَاي گَه وَرَه پَلَان وَ پِيْلَانَه كَه ي پُوْچَه ل كَرْدَنَه وَه، هَهْرُوَه كُو فَهْر مَوُوِي: (وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ)

الانفال/ ٣٠ واته: ئه‌وه‌ت بێته‌وه‌ یاد که کافرەکان پلان و پیلانیان دژت دارشت که هێرش بکه‌نه‌ سه‌رت بتده‌نه‌ به‌رشمشێر تا یان ئه‌گه‌ر بتوانن هه‌نجن هه‌نجنت بکه‌ن، ئه‌گه‌ر نا له‌ شار ده‌رت بکه‌ن -ئه‌وان پلانیان دانا و خوای گه‌وره‌ش پیلانه‌که‌یانی پوچه‌ڵ کرده‌وه‌- خوای گه‌وره‌ش به‌ توانا‌تره‌ له‌ هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی پیلانی دوژمناندا.

ئه‌و کاته‌ی که پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌ بن سېبه‌ری دره‌ختێکدا بوو به‌ ته‌نها، کابرایه‌کی کافر به‌ شمشێره‌وه‌ لێی راست بویه‌وه‌، ووتی ئیستا کێ ده‌ستم ده‌گریت که نه‌تکوژم، پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی خوای گه‌وره‌.. ئه‌مه‌ ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ی باوه‌ر و یه‌قینه‌.. سه‌رنج بده‌.

* یه‌کیک له‌ خاله‌ سه‌ره‌کیه‌ په‌روه‌رده‌یه‌کانی ئه‌م ئایه‌تانه‌ ئه‌و (ف) یه‌ که به‌سه‌ر وه‌لامدانه‌وه‌که‌نه‌وه‌یه‌، که وه‌لامی بن هیوا بوونی به‌شه‌ریه‌ له‌ هێزه‌ مادیه‌کانی به‌رده‌ستی مرؤف.. هه‌ریه‌ک له‌ پیغهمبه‌ره‌ مه‌عسومه‌ خواناسانه‌ هه‌موو په‌نجیکی به‌رده‌ستیان خستۆته‌ کار هه‌موو ووزه‌کانیان خستۆته‌ گه‌ر، که ئیتر خه‌لکی تر هیوا براو بوون، ئه‌م پیغهمبه‌ره‌ خواناسانه‌ هانایان بو خوای گه‌وره‌ بر دووه‌ وه‌کو ئه‌وه‌ی بفرموون: ئیتر خوایه‌ وادیاره‌ له‌ توانای ئیمه‌ی مرؤفدا نه‌ما، خۆت به‌ لوتف و توانای خۆت ته‌ده‌خول بکه‌... سه‌رنج بد:.

(وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ) الأنبياء/ ٧٦

(وَإِذْ النُّونُ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ * فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ)

(وَزَكْرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ * فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ، إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَعَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ) (الأنبياء/ ۸۹-۹۰)

- سہیدنا تہ یوب علیہ السّلام: ثایہ تی سہرہ وہ سورہ تی الانبیاء (۸۳-۸۴) ہہرہ وہا سہیدنا موسا و ابراہیم و محمد علیہم السّلام. ئەمە تایبەت بە پیغەمبەران نییە، بو ئەھلی جہاد و ئەوانە شە کە کە وتونەتە تەنگانە وہ. بپوانە یاوہران (طالوت) (وَمَا بَرَزُوا لِحَالوتَ وَجُنودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَبَّتْ أقدَامُنَا وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ * فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوودُ جَالوتَ وَأَتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ) البقرة/ ۲۵۰-۲۵۱

جابر خوا لئی پازی بیّت دەگیڕیتەوہ: (غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَزْوَةً قَبْلَ نَجْدٍ فَأَدْرَكَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي وادٍ كَثِيرِ الْعِضَاهِ فَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَحْتَ شَجَرَةٍ فَعَلَّقَ سَيْفَهُ بِغُصْنٍ مِنْ أَغْصَانِهَا - قَالَ - وَتَفَرَّقَ النَّاسُ فِي الْوَادِي يَسْتَظِلُّونَ بِالشَّجَرِ - قَالَ - فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « إِنَّ رَجُلًا أَتَانِي وَأَنَا نَائِمٌ، فَأَخَذَ السَّيْفَ، فَاسْتَيْقَظْتُ وَهُوَ قَائِمٌ عَلَى رَأْسِي، فَلَمْ أَشْعُرْ إِلَّا وَالسَّيْفُ صَلَّتًا فِي يَدِهِ، فَقَالَ لِي: مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ. ثُمَّ قَالَ فِي الثَّانِيَةِ: مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ. قَالَ فَشَامَ السَّيْفَ فَهَذَا جَالِسٌ).^۱ واتە: لە ناوچە ی نەجد لە گەڵ هەندیک لە هاوہلان بو غەزا لە خزمەت پیغەمبەری خوادابوون صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ، قرچە ی گەرما ی نیوہرۆمان بە سەرداھات، شوینە کە دوئیکی ووشک و بەردەلان بوو، یاوہران بە دۆلە کەدا

^۱ بوخاری (۳۹۰۵)، موسلم (۸۴۳).

بلا‌وبوونه‌وه. هەر یه‌که‌یان له دره‌ختیک ده‌گه‌را تا له ژێر سی‌به‌ره‌که‌یدا بچه‌سی‌ته‌وه. پیڤه‌مبەری خواش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ته‌شیری گه‌یانده دره‌ختیک و شمشیره‌که‌ی پێدا‌هه‌لواسی و خه‌وت. که‌ خه‌به‌ری بۆوه‌ بینی کابرایه‌ک گه‌یشتۆته‌ سه‌ری، پیڤه‌مبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ یاوه‌رانی بانگ کرد و به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی بۆ گێرانه‌وه‌ فەرمووی: کابرایه‌ک له‌و کاته‌دا که‌ خه‌وتبووم هات و شمشیری گرت به‌ ده‌سته‌وه. خه‌به‌رم بۆوه‌ واکابرا له‌ژوور سه‌رمه‌وه‌یه‌و شمشیره‌که‌شی به‌هه‌لکی‌شراوی له‌ ده‌ستدایه‌. پێی ووتم: ئیستا کێ نا‌هێلێت بتکوژم؟ منیش ووتم (الله). دیسان پرسیه‌وه‌ که‌ کێ ریم لێده‌گرێت که‌ نه‌تکوژم؟ ووتمه‌وه‌ خوای گه‌وره‌. ئیتر شمشیره‌که‌ی له‌ده‌ست به‌ربۆوه‌. ئیستا ئه‌وه‌تا وادانیشتوو‌ه‌ له‌به‌ر ده‌ست‌دا.. پیڤه‌مبەری خوا سزای نه‌دا و رێیدا ب‌پروات.

ئهم مه‌ده‌ده‌ خواییه‌، ئهم چاودێری و ئاودێری و ئاگالی‌بوونه‌، ئهم یارمه‌تی و به‌هاناوه‌چوونه‌ بۆ هه‌موو خواناسیکی پاك و سه‌ر راسته‌. قورئان و فەرمووده‌ ئاسه‌واری یاوه‌ران و تابعین زۆر له‌م به‌سه‌ر هاتانه‌ی تێدایه‌، که‌ له‌و په‌ری بێ ده‌سه‌لاتی مرۆفدا مه‌ده‌ده‌ خواییه‌که‌ هاتوو‌ه‌ و هه‌لوێسته‌که‌ی به‌ قازانجی خواناسه‌که‌ وه‌رچه‌رخاندوو‌ه‌.. له‌وانه‌ به‌سه‌ر هاتی سێ که‌سی ئه‌شکه‌وته‌که‌یه‌ که‌ تاوێرێکی زل به‌رده‌می ئه‌شکه‌وته‌که‌ی لێگرتن و له‌ناوه‌وه‌ گیریان خوارد، هه‌یچ په‌نایه‌کیان نه‌ما جگه‌ له‌ هانا بردن بۆ خوای گه‌وره‌ نه‌بێت. پیڤه‌مبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌سه‌ره‌اته‌که‌یان ده‌گێرته‌وه‌وه‌ ده‌فه‌رموویت: (بَيْنَمَا ثَلَاثَةٌ نَفِرَ يَتَمَشَوْنَ أَخَذَهُمُ الْمَطَرُ فَمَالُوا إِلَى غَارٍ فِي الْجَبَلِ فَاَنْحَطَّتْ عَلَى فَمِّ غَارِهِمْ صَخْرَةٌ مِنَ الْجَبَلِ فَأَطْبَقَتْ عَلَيْهِمْ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: انظُرُوا أَعْمَالًا عَمِلْتُمُوهَا لِلَّهِ صَالِحَةً، فادعوا الله بها لعله يفرجها، فقال أحدهم: اللهم إنه كان لي والِدَانِ شَيْخَانِ كَبِيرَانِ وَلِي صَبِيَةٌ صِغَارٌ كُنْتُ أَرْعَى عَلَيْهِنَّ، فَإِذَا رُحْتُ عَلَيْهِنَّ فَحَلَبْتُ بَدَأْتُ بِوَالِدَيَّ أَسْقِيَهُمَا قَبْلَ وُلْدِي، وَإِنَّهُ نَاءَ بِي الشَّجَرُ فَمَا أَتَيْتُ حَتَّى أَمْسَيْتُ فَوَجَدْتُهُمَا قَدْ نَامَا، فَحَلَبْتُ كَمَا كُنْتُ أَحْلُبُ فَجِئْتُ بِالْحِلَابِ فَقُمْتُ عِنْدَ رُءُوسِهِمَا، أَكْرَهُ أَنْ أُوقِظَهُمَا مِنْ نَوْمِهِمَا، وَأَكْرَهُ أَنْ

أَبْدَأُ بِالصَّبِيَّةِ قَبْلَهُمَا وَالصَّبِيَّةُ يَتَضَاعَوْنَ عِنْدَ قَدَمَيَّ، فَلَمْ يَزَلْ ذَلِكَ دَأْبِي وَدَأْبُهُمْ حَتَّى طَلَعَ
 الْفَجْرُ، فَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَبِي فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهَكَ فَافْرُجْ لَنَا فُرْجَةً نَرَى مِنْهَا السَّمَاءَ،
 فَفَرَجَ اللَّهُ لَهُمْ فُرْجَةً حَتَّى يَرَوْنَ مِنْهَا السَّمَاءَ، وَقَالَ الثَّانِي: اللَّهُمَّ إِنَّهُ كَانَتْ لِي ابْنَةٌ عَمِّ أُحِبُّهَا
 كَأَشَدِّ مَا يُحِبُّ الرَّجَالُ النِّسَاءَ فَطَلَبْتُ إِلَيْهَا نَفْسَهَا فَأَبَتْ حَتَّى آتَيْتَهَا بِمِائَةِ دِينَارٍ فَسَعَيْتُ حَتَّى
 جَمَعْتُ مِائَةَ دِينَارٍ فَلَقِيْتُمُهَا بِهَا، فَلَمَّا قَعَدْتُ بَيْنَ رِجْلَيْهَا قَالَتْ: يَا عَبْدَ اللَّهِ اتَّقِ اللَّهَ، وَلَا تَفْتَحِ
 الْأَخَاتِمَ إِلَّا بِحَقِّهِ فَقُمْتُ عَنْهَا، اللَّهُمَّ فَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَبِي قَدْ فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهَكَ فَافْرُجْ
 لَنَا مِنْهَا فَفَرَجَ لَهُمْ فُرْجَةً، وَقَالَ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ إِنِّي كُنْتُ اسْتَأْجَرْتُ أُجِيرًا بِفَرَقِ أَرْزٍ فَلَمَّا قَضَى
 عَمَلَهُ قَالَ أَعْطِنِي حَقِّي فَعَرَضْتُ عَلَيْهِ حَقَّهُ فَتَرَكَهُ وَرَغِبَ عَنْهُ، فَلَمَّ أَرَزَ أَرْزَهُ حَتَّى جَمَعْتُ
 مِنْهُ بَقْرًا وَرَاعِيَةً، فَجَاءَنِي فَقَالَ: اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تَظْلِمْنِي وَأَعْطِنِي حَقِّي، فَقُلْتُ: أَذْهَبُ إِلَى ذَلِكَ
 الْبَقْرِ وَرَاعِيَةٍ، فَقَالَ: اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تَهْرَأُ بِي، فَقُلْتُ: إِنِّي لَا أَهْرَأُ بِكَ فَخُذْ ذَلِكَ الْبَقْرَ وَرَاعِيَةً
 فَأَخَذَهُ فَانْطَلَقَ بِهَا، فَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَبِي فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهَكَ فَافْرُجْ مَا بَقِيَ. فَفَرَجَ اللَّهُ
 عَنْهُمْ).^۱ واته: لهو کاته دا که سئ کهس به ریگایه کدا ده رۆشتن بارانیان لی باری و ناچار
 خویمان گه یانده ئەشکه ووتی شاخیک تاویره به ردیکی زۆر گه وره له شاخه که وه داخزا و
 به رده می ئەشکه و ته که ی لیگرتن، که زانیان توانای لا بردنی تاویره که یان نییه و هیچ
 بواریکی تریان نییه بو قوتار بوون یه کیکیان وووتی: هەر که سیک با بروانیته کار و
 کرده و هیه کی چاکی خوئی که له بهر خوا ئەنجامی داوه هانا بو خوا به ریت تا له بهر خاتری
 ئەو کرده و هه چا که ی دو عای گیرا بکات و ری ده ریا ز بوونمان بو بره خسینیت.

یه کیکیان وووتی: خواجه تو ده زانیت من دایک و باوکیکی پیرم هه بوو هه روه ها ژن و مندالی
 گچکه ش، هه موو جاریک که شیر ی مه ره کانم ده دوشی ده مهینایه وه به دایکم و باوکم

^۱ بوخاری (۵۶۵۳).

دهستم پڻ ده‌کرد و شیرم ده‌دانی، پاشان ده‌مدایه مندا له‌کانم، جارێکیان له دارکردن دوا که‌وتم نه‌متوانی ئیواره بگه‌رپمه‌وه ماله‌وه، که‌هاتمه‌وه دایتم دایکم و باوکم نوستوون، مالا ته‌کانم دۆشی و شیره‌که‌م بۆ هینان، لای سه‌ره‌وه‌یان راوه‌ستام و نه‌م وویست له‌خه‌و خه‌به‌ریان بکه‌مه‌وه و چه‌زیشم نه‌ده‌کرد پێش ئه‌وان بیده‌مه‌ مناله‌کانم ئه‌گه‌رچی ئه‌وان له‌ بن پیمدا ده‌کروانه‌وه بۆی، هه‌ر ئاوا به‌ پێوه له‌ ژوور سه‌ریانه‌وه مامه‌وه تا سپی‌ده‌ی به‌یانی...

جا خوایه خۆت ده‌زانی ئه‌و کاره‌م له‌به‌ر خاتری تۆ کردووه خوایه ئه‌وه‌نده ئه‌و تاویره‌مان له‌سه‌ر لاده تا ئاسمانمان ئی ده‌رکه‌وێت، خوای گه‌وره تاویره‌که‌ی ئه‌وه‌نده خزاندا تا ئاسمانیان ئی ده‌رکه‌وت.

- ئه‌وی تریان ووتی: خوایه خۆت ده‌زانی که‌ کچه‌ ئامۆزایه‌کم هه‌بوو زۆرم خۆش ده‌ویست، تا کۆتا پله‌ که‌ پیاو ئافه‌رتی خۆش بووێت چه‌زم ئی بوو، داوام ئی کردبوو که‌ له‌گه‌لم بخه‌وێت، پێی نه‌ده‌دام ده‌یووت برۆ سه‌د دینارم بۆ په‌یدا که‌، منیش زۆر ماندوو بووم تا سه‌د دیناره‌که‌م په‌یدا کرد و بۆم هینا، که‌ پێکه‌وه راکشاین، پێی ووت: ئه‌رئ هۆ عه‌بدی خوا له‌ خوا بترسه‌ و مۆره‌که‌ لاهه‌به‌ مه‌گه‌ر به‌مافی خۆی (واته‌ به‌ هه‌لاکێ نه‌ییت نه‌یه‌یه‌ته‌ لام، منیش هه‌ستام و لیگه‌رام، خوای گه‌وره خۆت ده‌زانیت ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌م له‌به‌ر خاتری تۆ کردووه ته‌کانیک له‌و تاویره‌ به‌رده‌ بده‌ تا که‌مێک بواری زیاترمان هه‌ییت بۆ دیتن و هاوار ییت خوای گه‌وره ته‌کانیکی تری به‌ تاویره‌که‌ دا.

- سه‌په‌میان ووتی خوایه خۆت ده‌زانی من کرێکارێکم هه‌بوو (یفرق ارز) که‌ ئیشه‌که‌ی ته‌واو کرد، ووتی کرێکه‌م بده‌رئ: منیش پیم ووت زیاده‌یه‌کی بۆ خۆم هه‌لده‌گرم، به‌لام نه‌یویست و هه‌یچی وه‌رنه‌گرت و پۆشت، منیش هه‌ر له‌و کاته‌وه له‌حه‌قه‌که‌ی خۆیم خستۆته‌وه چاندا تا حه‌قه‌که‌ی کردیه‌ نرخی مانگایه‌ک و گوپه‌که‌یه‌ک... رۆژێک هاته‌وه‌ لام

و ووتی حه قه که ی خۆمم بدهرئ و ستهمم لئ مه که منیش وتم: برؤ ئه و مانگا و گویره که یه هی تۆیه و ببه بؤ خۆت، ووتی: له خوا بترسه گالته م پئیده که ییت؟ و وتم: نا گالته ت پئیناکه م برؤ بؤ خۆتیان ببه. ئیتر رۆیشت و مانگا و گویره که که ی برد بؤ خۆی. خویاهه خۆت ده زانیت ئه گهر ئه و کاره م له به رخاتری تۆ بووه له م ناره حه تیه قوتارمان بکه و تاویره به رده که لابه ره. ئاوا خوی گه و ره له به رخاتری ئه و کارانه _ که خالیس و موخلیس بؤ خۆی کراوه _ تاویره به رده که ی له به رده م ئه شکه و ته که ترازاند و ئه و سئ که سه قوتاریان بوو.

ج- خۆگری و وبقار و پارسه نگی له کاتی لاجوونی ناره حه تی و له کاتی به رده و امبوونیشیدا:

خوی گه و ره باسی یاوه رانی ئه شکه و ت ده گپرتیه وه که چۆن بویرانه و خۆگرانه حه قیان له رپوی موشریکان راگه یاند: **(وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا)** الکهف/ ١٤ واته: دل و ده روونیا نمان به هیژ و ووره به رزکرده وه تا بگه نه ئه و ئاسته ی که بؤ خوا لیبیرپین و ساغ ببه وه به شیویه که که دلیان بیته که س و کار و وولات جئ به یلن له به ر خاتری خوی گه و ره ه یجره ت بکه ن وا رابن که ده سته جه معی له به ر خاتری خوی گه و ره هه لویستی ئیماندارانه بگرنه به ر و بلین خوی په روه ردگاری ئیمه خاوه نی ئاسمانه کان و زه ویه و هه لئسورینه ریانه، ئیمه ش بؤ ئه و یه کلایی بوینه ته وه هه تا ماوین هیچ شتیک ناکه یینه خوی خۆمان و هیچ دینیکی تر ناگرینه به ر جگه له دینه که ی ئه و.. ئه گهر وامان کرد دیاره گومراو سه رلیشپواو ده بین و لارپیمان پئ په سه ند ده بیته وه هه ش ئه سته مه.

- ده رباره ی دیندارانی پابه ندو سه ر راست و خۆگر ده فه رمویته: **(إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ)** فصلت/ ٣٠ واته: ئه و که سانه ی که بؤ خوا سولحان و رایان گه یان که خوی

تاک و تهنه‌ها په‌روه‌ردگاریانه که هیچ هاوبه‌شیکی له هیچ سیفاتیکدا نییه پاشان له‌سه‌ر ئەم خواناسی و دینداریتیه مانه‌وه و خۆراگر بوون و پابه‌ند بوون، فریشته‌ی خوای گه‌وره‌ دینه خواره‌وه بو لایان، تا زیاتر ووره‌یان به‌رز بێته‌وه به‌ دینداری و خواناسیه‌که‌یان شادمان بن و خه‌می هینانی سوود و لادانی زیانیان نه‌بیت، فریشته‌کان مژده‌یان ده‌ده‌ن که نه له‌په‌ژاره‌ی نه‌وه‌دا بن که له‌داهاتوو چیان ئی دیت و خه‌فه‌ت بخۆن بو رابردویان، مژده‌ی ئەو به‌هه‌شته‌تان پێ راده‌گه‌یه‌نین که به‌لێنتان پێ درابوو.

(يُنَبِّئُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ) ابراهیم/٢٧ واته: ئەو که‌سانه‌ی که باوه‌ریان هیناوه خوای گه‌وره له‌سه‌ر حه‌ق وێژی و حه‌ق‌خوازی جیگیریان ده‌کات و به‌ مه‌ده‌دی خۆی به‌هیزیان ده‌کات له‌ دنیاو له‌ قیامه‌تدا پشتیوانیان ئی ده‌کات خوای گه‌وره سته‌مکاران گومرا ده‌کات و وێل و سه‌رگه‌ردانیان ده‌کات خوای گه‌وره هه‌رچه‌یه‌کی بویت ده‌یکات.

(وَكَيفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ * الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ) الانعام/٨١-٨٢ واته: سه‌یدنا ابراهیم علیه‌ الس‌لام به‌ کافرانی قه‌ومه‌که‌ی ده‌فه‌رمویت: چۆن له‌وه به‌ترسم که ئیوه کردوتان به‌ خوای خۆتان هاوبه‌شی خوای تاک و تهنه‌ها له‌ کاتیکدا خواکانی ئیوه نه‌زیانتان پێ ده‌گه‌یه‌نن و نه‌ سوود و قازانج، نه‌ خه‌لق ده‌که‌ن و نه‌رۆزی ده‌ده‌ن، که‌چی ئیوه‌ش له‌وه ناترسن که هاوبه‌شتان بو خوای کردگار داناوه، ئەو خوایه‌ی که دروستکه‌ر و رۆزی ده‌رتانه، شه‌ریکتان به‌بێ هیچ به‌لگه‌ و زانیاریه‌ک بو داناوه که خوای گه‌وره رێ به‌ ره‌فتاری وه‌ها نادات، ئیدی کیمان شایه‌نی ئەوه‌یه له‌ ئەمانداییت و کێ جێی ترس و بیمه‌ ئەگه‌ر راست ده‌که‌ن و په‌ی به‌ دین و ژین ده‌به‌ن تیفکرن، ئەو که‌سانه‌ی باوه‌ریان هیناوه و چلک و چه‌په‌لی شیرکیان تیکه‌ل به‌

(ئیمان) یان نه کردووہ ئه وانه شایه نی ئه من و ئه مان و ئاسوده ی و ئاشتین و ئه وانه شن هیدایهت دراون و رینیشاندراوانی رینبازی راستی خواویستین.

خوای پهروهردگار ئه م ووره بهرزکردنه وه و خوږاگری و مهدهد و پشتیوانی لیکردنه یی به یاوه رانی به در به خشی: **إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ** (الانفال/۱۲) واته: خوای پهروهردگار ت فه رمان و وه حی به فریشته کان دا که منیش له گه لئانم، برؤن ووره ی ئه و که سانه بهرز بکه نه وه که باوه ریان هیناوه و جیگیر و دلنه به زیان که ن، منیش ترس و تۆقین ده هاوئژمه نیو ناخ و دهروونی ئه وانه ی که کوفریان هه لئاردوو ه و سوورن له سه ر دوژمنداریتی دین و دینداران، ئیوهش هیرش ببه ن و له گه ردنیان بدن په نجه یان بپه رپنن (په نجه ی دهست و قاچ) که په نجه ی دهست بو شمشیر وه شاننده و په نجه ی پیش بو پئ قایم کردن و پئ هه لئینانه وه ی ئاسان و خیرابه.

- له حوده یبه شدا ده فه رمویت: **(لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا)** (الفتح/۱۸) واته: به دلنیا یبه وه خوای گه وره له و موسولمانانه خو ش بو وه که له ژیر دره خته که دا به یعه تی مردنیان له گه لدا به ستویت، بو یه یه کسه ر ئه مان و ئاسوده یی و ووره به رزی به سه ر پیغه مبه ره که یی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و هه موو ئه و ئیماندارانه داباراند و پاداشتی به فه تی مه ککه دانه وه (بروانه ئه م یاوه ره ئه زیزانه که راستگویانه په یمانی مردنیان دا و ناماده ی رووبه رووبوونه وه و سه ندنه وه ی تۆله ی خو پئی حه زه تی عوسمان بوون (خوای لئ پازی بیئت) که ته نها به قسه هه وائی کوشتنی هاتبوو - واش نه بوو - به لأم ئه مان چونکه بو خوا راستگویانه لئ بران جه نگیشیان نه کرد و (فه تی مه ککه) ش بوو به نسیب.. نه چوونه

غه‌زاوه و ئاوا له جی ترس و بیم و وره‌یان به‌رزتر بۆیه‌وه و به‌هێزتر بوون.. ئەم هه‌موو به‌ره‌مه‌ سه‌ره‌نجامی راستگۆیی دله، جا بزانه دلی تۆش چه‌ند بۆ خوا ساغ بۆته‌وه؟!.

- له حونه‌ینیشدا ده‌فه‌رمووت: (لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحَبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ * ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَدَّ بَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ) التوبة/ ۲۵-۲۶ واته: خوای گه‌وره له زۆر شوین (ساحه‌ی جه‌نگ و جه‌هاد) دا سه‌ری خستوون. ئەمما پۆژه‌که‌ی (حونه‌ین) که موسوڵمانان تیدا شکان که به‌زۆری موجاهیدانتان سه‌رسام بوون (که دوانزه هه‌زار که‌س بوون) هێرشه‌که بۆ سه‌ر هۆزی (هه‌وازن) بوو که هه‌ندیکتان ده‌تان ووت مادام دوانزه هه‌زار که‌سین ناشکین! به‌لام شکان و ئەو زۆریه‌تان به‌ هانانانه‌وه نه‌هات و دادی نه‌دان، ته‌نانه‌ت وا که‌وتبوونه شپه‌زه‌یه‌یه‌وه سه‌ری دنیا‌تان لێ هاته‌وه یه‌ک و زه‌مینی به‌رفراوانتان له‌به‌ر چاواندا لێ ته‌سک بۆیه‌وه! دواتریش پشتتان هه‌لکرد و هه‌له‌هاتن! به‌لام دوا‌ی خوای گه‌وره ووره به‌رزی و ئەمان و خوگری به‌ پیغهمبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و ئیمانداره‌کان به‌خشی و سه‌ربازانیکی خۆی بۆ سه‌رخستن نارده‌ خواره‌وه که ئیوه نه‌تان ده‌بینین، ئاوا خوای گه‌وره ئیوه‌ی پاراست و کافرانیشی خسته‌ ژان و ناسۆره‌وه (که ده‌بوو چێژی سه‌رکه‌وته‌که‌یان بکه‌ن و خۆشحال ببن به‌لام ئەوه‌یان ده‌ستنه‌که‌وت و ترس و بیمیان زیاتر بوو، چونکه ده‌کوژران بێ ئەوه‌ی بزانی بکوژه‌که‌ کێ یه، چونکه فریشته‌کان نه‌ده‌بینران) ئەوه‌شه‌ سزای کافران.

د- خواوویستی و نییه‌تی پاک ته‌وه‌ری کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لکیه:

ئهمه‌ش نه‌ینییه‌کی تری نییه‌تپاکیه، که زۆر که‌س په‌ی پینابه‌ن. نییه‌ت پاک بێ ئەوه‌ی مه‌به‌ستی بویته‌ ده‌بیته‌ مایه‌ی لیکۆبوونه‌وه‌ی خه‌لکی، چونکه جیمتمانیه‌ و خه‌لکی خۆشیان ده‌ووت. بۆچی؟ خۆشی نازانیت، به‌لام ئەوه‌ ئەنجامی خۆش وویستی خوای خاوه‌نیتی بۆی، پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمووت: (إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ الْعَبْدَ

نَادَى جِبْرِيلَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فَلَانًا فَأَحْبِبْهُ فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ فَيُنَادِي جِبْرِيلُ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فَلَانًا فَأَحْبِبُّهُ فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ).^۱ واته: کاتیک خوی گه وره عه بدیکی خویش دهویت، جبریل علیه السلام بانگ دهکات و پئی دهفه رمویت: من فلان که سم خوش دهویت، توش خوشت بویت، ئینجا جبریلیش خوشی دهویت، پاشان به ناسماندا جار ده دات که خوی گه وره فلان که سی خوش دهویت ئیووش نهی دانیشتوانی ناسمانه کان خوشتان بویت، دوی نه وه وای ئی دیت که له سه ر زه میندا په سه ند ده کړیت و جیمتمانه و خوشه ویدست ده بیټ.. سوبحان الله سه رنجی نه و پله و ناست و رپزه بده که موسولمانیک به نیبه تی پاکی دهیگاتن.. نیبه ته که ش شاراوویه و له نیوان خوئی و خوی گه وره دایه.. خو خه لکی هه ست به نیبه ت پاکی و پیسی من و تو ناکهن، به لام به ره می نیبه ت پاکیه که ده بیته نه و خوشه ویدستیه ی که بوشت دهرنه برن ههستی پئی ده که کیت!.

- نه بوزهر خوا لئی رازی بیټ ده گپرتته وه: (أَرَأَيْتَ الرَّجُلَ يَعْمَلُ الْعَمَلَ مِنَ الْخَيْرِ وَيَحْمَدُهُ النَّاسُ عَلَيْهِ؟ قَالَ: (تِلْكَ عَاجِلُ بُشْرَى الْمُؤْمِنِ)).^۲ واته: عه رزی پیغه مبه ری خوام کرد صلی الله علیه و سلم: که سیک کارنک له بهر خاتری خوی گه وره دهکات خه لکیش به هوئی نه وه وه خوشیان دهویت، حوکمی نه مه چیه؟ فه رمووی: نه وه موژده ی پئش وه خته که به موسولمان ده دریت، پاداشتیکی سه ره تایی کاره چاکه که یه تی.

کاتیک نه مه له موسولمانیکدا دیته دی، هه موو نهرک و بزاورت و بانگه وازی ئیسلامی بو ناسان ده بیټ.

ه- گه یشتنه دانایی و توانای شیکارو جوئی کردنه وهی حه ق و باتل:

^۱ بوخاری (۵۶۹۳)، موسلیم (۴۹۰۱).

^۲ موسلیم (۲۶۴۲)، ئیبنو ماجه (۴۲۲۵)، نه حمه د (۱۶۸/۵).

ئه مه بهرهمیکی تری کاریگه‌ری و ئاسانکاری خوا وویستیه که یه، که زۆر گرنگه، چونکه نهک هه‌ر ئاسان‌ه‌ق و باتلی پێ لێک جیا ده‌کرێته‌وه، به‌لکو (فیراسه‌ت) یکی بۆ دروست ده‌بێت که خه‌لکی دیندار و دوو‌پوو و بێ دینیشی ئاسان پێ لێک جیا ده‌کرێته‌وه، زۆر دانایانه ده‌توانیت شیکاری پووداوه واقیعه‌کان بکات، ئه‌مه ئه‌و حکمه‌ته‌یه که خوای گه‌وره ده‌باره‌ی ده‌فه‌رمووت: **(يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ؛ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَدْرِكُهُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ)** البقرة/۲۶۹ واته: هه‌ر که سێک (حیکمه‌ت) ی پێ ببه‌خه‌ریت مانای وایه خیری زۆر هێنراوه‌ته‌ پێگای و چاکه‌ی زۆر له‌گه‌لدا کراوه.

ده‌سته‌که‌وتنی ئه‌م نیعمه‌تی دانایی و په‌ی پێ بردن و شیکاری واقیع و ناسینه‌وه‌ی هه‌ق و هه‌ق‌خوازان و هه‌لا‌پۆردنیان له‌ لایه‌ن موسوڵمانانه‌وه‌ زۆر زه‌روریه‌ بۆ نێو ریزی بانگ‌خوازان و کۆمه‌لکاری ئیسلامیه‌که، ئه‌مه‌یه‌ که خوای گه‌وره‌ ناوی ناوه (فورقان) واتا توانای جوئ کردنه‌وه **(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ)** الانفال/۲۹ واته: ئه‌ی ئه‌و که سانه‌ی باوه‌رتان هێناوه، ئه‌گه‌ر سه‌ر پاستانه دینداری بکه‌ن و ته‌قواکار بن خوای گه‌وره‌ توانای فورقانیانه‌تان ده‌دات که بتوانن هه‌ق و باتل له‌کاتی ئالۆزی و تێک باهه‌لدا نیاندا له‌ یه‌کتر جوئ بکه‌نه‌وه هه‌روه‌ها ئیماندار له‌ کافر و دوو‌پوو و لاده‌ران جوئ بکه‌نه‌وه-

و- هه‌له‌ی خواوویست به‌ ئیجتیهاد حسیب ده‌کریت مادام به‌ نییه‌تێکی پاک کردویه‌تی:

ئه‌بو هوره‌یره‌ خوا لێ رازی بێت گێرایه‌وه‌ که پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: **(إِنَّ رَجُلًا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَالَ: لَأَتَّصِدَّقَنَّ اللَّيْلَةَ بِمَالِي، فَخَرَجَ بِهِ فَوَضَعَهُ فِي يَدِ زَانِيَةٍ، فَأَصْبَحَ النَّاسُ يَتَحَدَّثُونَ، تُصَدِّقُ عَلَى فَلَانَةَ الزَّانِيَةِ، ثُمَّ خَرَجَ بِمَالٍ أَيْضًا: فَوَضَعَهُ فِي يَدِ سَارِقٍ، فَأَصْبَحَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَتَحَدَّثُونَ: تُصَدِّقُ عَلَى فَلَانَ السَّارِقِ، ثُمَّ خَرَجَ بِمَالٍ أَيْضًا، فَوَضَعَهُ فِي يَدِ رَجُلٍ غَنِيِّ، وَقَالَ: لَوْ شِئْتُ لَقُلْتُ: لَا يَدْرِي حَيْثُ وَضَعَهُ، فَرَجَعَ الرَّجُلُ إِلَى نَفْسِهِ، فَقَالَ: وَضَعْتُ صَدَقَتِي عِنْدَ زَانِيَةٍ، ثُمَّ وَضَعْتُهَا عِنْدَ سَارِقٍ، ثُمَّ وَضَعْتُهَا عِنْدَ غَنِيِّ فَأَرِي فِي الْمَنَامِ: إِنَّ صَدَقَتَكَ قَدْ قُبِلَتْ، أَمَا الزَّانِيَةُ فَلَعَلَّهَا تَعَفَّفُ عَنْ زِنَاهَا، وَأَمَا السَّارِقُ**

فَلَعَلَّهُ يُغْنِيهِ عَنِ السَّرَقِ، وَأَمَّا الْغَنِيُّ فَلَعَلَّهُ يَعْتَبِرُ فِي مَالِهِ).^۱ واتە: کابرایەك ووتی حەتمەن ئەمشەو دەبیت خیرێك بکەم (صەدەقەیهك بگەیهنمە کەسیکی شایستە، شەو خیرەکە ی هەلگرت و بردی، بەلام خستیه دەستی ئافرهتیکەووە کە بە زیناکار ناسراو بوو، بۆ سبە ی خەلکی لێی کەوتنە قسە و ووتیان خیری بە زیناکار کردوو! ئەویش دەیووت: خوایه سوپاس بۆ تو کە خیرەکەم گەیاندا ئەگەر چی داومە بە زیناکاریک. پاشان ووتیهووە: ئەمشەو خیرێکی تر بە کەسیکی تر دەکەم، شەو خیرەکە ی لەگەڵ خۆی برد و کردیه دەستی دەولەمەندیکەووە بۆ سبە ی خەلکە کەوتنە قسە پێووتی و دەیانووت: خیری بە دەولەمەند کردوو! ئەویش دەیووت: خوایه سوپاس بۆ تو کە خیریکە و کردوو مە ئەگەرچی بە نسیبی دەولەمەندیکیش بوو. دیسانەو ووتی: دەبیت ئەمشەو خیرێك بکەم، خیرەکە ی هەلگرت و بردی کردیه دەستی پیاویکی دزەو، بۆ سبە ی خەلکی بە هەمان شیوہی جارێ کەوتنە قسە پێ ووتی و دەیانووت: خیری بە دز کردوو! ئەویش هەر دەیووت: خوایه سوپاس بۆ تو کە خیرەو کردوو مە ئەگەر چی بە نسیبی دزیکیش بویت، خوایه سوپاس بۆ تو بە خیر کردنم بە ئافرهتی زیناکار و دەولەمەند و دز.. لە خەونییدا رەسپێراوێك هاتە لای و پێی ووت: خەمت نەبیت خیرەکانت قبوڵبوون. ئەمما ئومیدە زیناکارەکە بە هۆی پارەکە ی تۆو هۆشیک بێتەووە بەری و واز لە زینا بەینیت. دەولەمەندەکەش بەلکو بیریك بکاتەووە ئەویش خیر لە مال و سامانەکە ی بکات کە خوی گەرە پێی بەخشیو. دزەکەش هەرودەها، بەلکو بێتەووە سەر خۆی و واز لەو کارە چەپەلە ی بەینیت و پاک بێتەووە.

ئەبویەزدی مەعنی کورپی یەزیدی کورپی ئەخنەس خوا لیبیان رازی بێت (کە خۆی و باوکی یاوهربوون) گێراویەتیەووە: (كَانَ أَبِي يَزِيدُ أَخْرَجَ دَنَانِيرَ يَتَصَدَّقُ بِهَا، فَوَضَعَهَا عِنْدَ رَجُلٍ فِي الْمَسْجِدِ، فَجِئْتُ فَأَخَذْتُهَا فَأَتَيْتُهَا بِهَا. فَقَالَ: وَاللَّهِ، مَا إِيَّاكَ أَرَدْتُ، فَخَاصَمْتُهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ

^۱ بوخاری (۱۳۷)، موسلم (۱۰۲۲).

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: لَكَ مَا نَوَيْتَ يَا زَيْدُ، وَلَكَ مَا أَخَذْتَ يَا مَعْنُ.^١ واتە: یەزیدی باوكم چەند دیناریکی جیاکردبویەوه تا بیانكات بە خێر، بردنی و لای کابرایەك له مزگەوت داینا، منیش چوو مە مزگەوت و کابرا دایمیەوه، منیش وەرم گرت و هینامەوه مأل، باوكم فەرمووی: واللہ نەموویستوو بەدریٲ بە تو.. منیش سکاڵاکەم برده لای پيغەمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (بەسەر هاتەكەم عەرز کرد) فەرمووی: یەزید تو پاداشتی نییەتەكەى خۆت وەرگرتووە كه کردووتە بە خێر، مەعن تۆش مافیکی خۆت وەرگرتووە و بوخۆت (چونكە شایانی بوویت).

ز- بەردەوام بوونی پاداشتی نییەت پاکی و خواوویستی با کردەوهشی وەستایٲت:

مادام بەهۆی عوزرٲكەوه له كارەخپڤرەكەى وەستا بیٲ و نەیتوانی بیٲ ئیدامە بە كارەكەى بدات: ئەوا خپڤری بەردەوامی بو دەنوسرٲت.

- هەندٲك له یاوهران له مەدینە مابوونەوه عوزریان هەبوو كه نەیتوانی بوو خو بگەیه ننه غەزاكە، پيغەمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: (إِنَّ بِالْمَدِينَةِ لِرِجَالًا مَا سِرْتُمْ مَسِيرًا، وَلَا قَطَعْتُمْ وَاذِيًا إِلَّا كَانُوا مَعَكُمْ حَبَسَهُمُ الْمَرْضُ).^٢ واتە: پیاوانٲك له مەدینەن كه خاوهن پاداشتن وەك ئیوه، هەر رٲیەك دەپڤن و بە هەر دۆلٲكدا تٲ دەپڤن ئەوانیش له گەٲتاندان، چونكە له بەر نەخۆشی نەیاننوانیوه له گەٲتاندا بكەونه رٲ.

- له رپوایەتیکی تردا دەفەرموٲت: (إِنَّ أَقْوَامًا خَلَفْنَا بِالْمَدِينَةِ مَا سَلَكْنَا شِعْبًا، وَلَا وَاذِيًا إِلَّا وَهُمْ مَعَنَا، حَبَسَهُمُ الْعُدْرُ).^٣ واتە: خەٲكانٲكمان له مەدینە بە جٲپٲشتوو، كه ئیمة هەر

^١ بوخاری (١٣٨/٢).

^٢ موسلیم (١٩١١)، ئەحمەد (٣٤١/٣).

^٣ بوخاری (٢٨٣٨).

رینگا و بان و دوئیک بیرین ئەوانیش له گه ئمان ده بن (به پاداشته مسوگه ره که یان) عوزریان هه یه بویه نه یان توانیوه له گه ئماندا بن.

- (إِذَا مَرِضَ الْعَبْدُ أَوْ سَافَرَ كُتِبَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ صَحِيحًا مُّقِيمًا).^۱ له ریوایه تیکی تردا ده فه رمویتی: (مَا أَحَدٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ يُصَابُ بِبَلَاءٍ فِي جَسَدِهِ، إِلَّا أَمَرَ اللَّهُ الْحَفَظَةَ الَّذِينَ يَحْفَظُونَهُ، فَقَالَ: اكْتُبُوا لِعَبْدِي فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ مِثْلَ مَا كَانَ يَعْمَلُ مِنَ الْخَيْرِ، مَا كَانَ مَحْبُوسًا فِي وَثَاقِي)^۲ واته: هه ره که سیک نه خو شکه وت یان چوو ه سه فه ره پاداشته ئەو کرده وه چا کانه ی بو ده نوو سرت که له کاتی نیشته جیبوو نیدا ده یکردن.

- (مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَّغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ).^۳ واته: هه ره که سیک راستگویانه و پر به دل داوای شه هید بوون بکات، خوای گه وره ده یگه یه نیته پله و ئاستی شه هیدان ئە گه ره چی له سه ره پیخه فی خو شی کوچی دوایی بکات.

۲- نییه ت پاکیی هۆکاری یه کریزی و کۆمه ئکاری دهسته جه معیه:

که سانی نییه تپاک که به رده وام له هه و ئی پالفتی دل و ده روون و (ته زکیه) ی خو یاندان چلک و چه په ئیه کانی چه سادته و خو په سه ندی و لوتبه رزی و هه رایی و بوغز و کینه و هاوشیوه کانیان له دل و ده روونیان ده که نه وه، که هه میسه له بهر خاتری خوای گه وره دل گه وره و سینه فراوان و لیبورده و ب هه واو فیز و یارمه تی ده ری خیرۆمه ندن،

^۱ بوخاری (۲۸۳۴).

^۲ ئەحمه د (۲۶۸/۴) داریمی (۲۸۱۲)، حاکم (۳۴۸/۱) و فه رموویه تی به پی مه رجه کانی بوخاری و موسلیم سه حیحه، ئیمامی ذه هه بیش فه رموویه تی: راسته وایه.

^۳ موسلیم (۱۹۰۹)، ئەبوو داوود (۲۱/۳). نه سائی (۳۶، ۳۷/۶)، ئیبنو ماجه (۳۷۹۷)، دارمی (۲۰۵/۲).

کەسایەتیهک کە ئەمانە سیفاتیان بن، ئەمە رەفتار و رەوشتی بێت هەمیشە مایە ی ئەوویە کە خەڵکی لێ کۆ ببەنەو، ئەم جۆرە کەسانە دەبنە داوو (گشتەک) ی ملوانکە و تەسبیح، بە هەبوونیان دانە مرواریەکان و دەنکە تەسبیحەکان کۆ دەبنەو و پەرش و بلاو ناکەونەو.. ئەم کەسە نییەت پاکانە کە ئاوا بو خوا سوڵحاون خەڵکی حەز دەکات لە نزیکیان بن و لەبەر دڵ نەشکاندنێ ئەم کەسە چاکانە ئەوانیش دڵی یەکتەر پادەگرن و باریەتی نیوانیان دەپاریزن، پروانە چۆن خوای گەورە ئاماژە بەم حالەتە دەدات کە بەدڵی یاوهران بە ئیمانداریان ئەو هەموو دوژمنایەتی و دۆبەرەکیە نیوان تیرە و هۆزەکانی لادا، دەفەرموویت: **(وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا)** آل عمران/ ۱۰۳ واتە بیر لەو نیعمەتە ی خوای گەورە بکەنەو و لە یادتان نەچیت کە ئیو هەموو دوژمنی یەکتەری بوون، بەلام خوای گەورە دڵە کانتانی یە کخست و ریزە کانتانی رێکخست و بە نیعمەتی ئیسلامە کە هەموو بوون بە برای یەک.

هەروەها دەفەرموویت: **(وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ)** الأنفال/ ۶۳ واتە: خوای پەرورەدگارە کە دڵەکانی یە کخستن، ئەگەر هەرچی سامان و مولکی دنیا هەیهە بەتەنخستایە کار نەتاندەتوانی دلیان یە کخەیت بەلام خوای گەورە رێکی خستن.

ئەم کەسە نییەت پاکە خوا وویستە کە ئاوا خەڵکی لێ کۆ دەبنەو، بە لایەووە گرنگ ناییت ئەمیرە یان شوپنکە ووتوو دەرکە ووتوو یان پەنەن، لە پیشەووە دانراو یان لە دواو، ناوی هینراو یان نەهینراو، هەمووی بەلاو وەک یەکە، چونکە ئەو رەفتار لەگەڵ خوای گەورەدا دەکات کە دەبینیت ئاودیر و چاودیریتی، ئەم مادام سوورە لەسەر رەزامەندی خوای گەورە، هەموو کارەکانی لەبەر خاتری خوا دەکات.

۳- نییەت پاک و خواوویستی هۆکاری چاکسازی و قوربانیدانه:

کەسی نییەت پاک و خواوویست تەماعی لە ڕەزامەندی خۆی خۆدایە دُنیا یە کە هەر خۆی پەرەدگار دەتوانی ت پاداشتی هەوڵ و ڕەنج و بزاف و جیهادە کە ی بداتەو، ئەمە وای ئی دەکات سوور بێت لەسەر چاکێ کارەکانی خۆی چاکێ کاریش دوو مەرجی دەوێت:

۱- الاخلاص: واتە تاییەت بۆ خۆی گەورە ئەنجام درابێت و هیچ پشکێکی هەواو نەفس و ربابازی و خۆ نواندنی تیدا نەبێت.

۲- الصواب: واتە شەری بێت و پیچەوانە ی سیرە و سوننەتی پیغەمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نەبێت. ئەم دوو مەرجە هەر داخوایەکانی دوو بڕگە ی شایە تمانە کەن (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) (أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) ئەم کەسە نییەت پاکە بەردەوام -لەم ڕوانگەو- هەوڵ دەدات کارە کە ی پاک و پوخت و راست و دروست بێت، بۆیە هەموو ڕەنجێکی بۆ دەخاتە کارو هەموو ووزە یەکی بۆ دەخاتە گەر، بە هیوای پاداشتی زۆری خۆی گەورە هیچ توانا و ووزە یەکی پەکی ناخات و تەمبەلی نانوێنێت.

ئەم نییەت پاکە چالاکە بەردەوام دەروانی تە ڕەنجی پیغەمبەران و نێراوانی خۆی گەورە عَلِمَهُمُ السَّلَام، وە بزوت و هەلوێستی پیاو چاکان، کە هەرچی هەیان بوو لە پیناوی خۆی گەورە دا بۆ سەرخستنی دینە کە یان سەرف دەکرد هەوڵیان دەدا بە باشترین و جوانترین شیوێ ئەو ئەرکانە راپەرێنن کە دین و دینداری ت دەیانخواست لێیان، هیچ مەبەستیکی دنیایی نەدەبوو هاندەریان نە سەرەکی و نە ئیزافی.. تاکە پالنه ر خۆشەویستی خۆی گەورە و شەیدا بوونی دینە کە یی و ڕەزامەندی ئەو بوو بەس، دوا ی ئەو پلە و ئاستەکانی بەهەشت.

۴- نییه‌ت پاک و خواوو‌یست شی‌او‌ی هه‌نگرت‌نی ئه‌مانه‌ته‌که‌ی خ‌و‌ای گه‌وره‌یه:

که‌سی نییه‌ت‌پاک شایسته‌و شی‌او‌ه بۆ ئه‌وه‌ی بانگه‌وازی خ‌و‌ای گه‌وره‌ی بخ‌ریته ئه‌ستۆ. چونکه له ه‌ی‌زی راک‌یشانه‌کانی هه‌زی دونیایی خ‌و‌ی ده‌رچووه، به‌رژه‌وه‌ندی و دنیاخ‌و‌ازی کار‌یگه‌ریان له‌سه‌ری نه‌ماوه.. ئه‌م خوا وو‌یسته چاک و پاکه به ته‌واوی بۆ خوا ئی ب‌راوه، نه له‌پ‌رواله‌تیدا و نه به‌په‌نه‌نیتیدا هه‌ست به‌مه‌به‌ستیکی تری شار‌او‌ه‌یان دیاری تر ناک‌ریته، نه له‌ناخیدا غه‌یری خواوو‌یستی هه‌یه نه له‌سیما و سیفات و ره‌فتاریدا ده‌بین‌ریته. ئیبنو‌ئه‌بی داوود له‌حه‌مه‌اده‌وه به‌سه‌نه‌ده‌وه به‌مه‌رفووعی گ‌ی‌رایه‌وه: (أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَعْرَابِ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَمَّنَ بِهِ وَاتَّبَعَهُ، وَقَالَ: أَهَاجِرٌ مَعَكَ فَأَوْصَى بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْضَ أَصْحَابِهِ، فَلَمَّا كَانَتْ غَزْوَةٌ غَنِمَ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَشْيَاءَ، فَقَسَمَ وَقَسَمَ لَهُ، فَأَعْطَى أَصْحَابَهُ مَا قَسَمَ لَهُ وَكَانَ يَرَى ظَهْرَهُمْ، فَلَمَّا جَاءَ دَفَعُوهُ إِلَيْهِ، فَقَالَ: مَا هَذَا؟ قَالُوا: قِسْمٌ قَسَمَهُ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَخَذَهُ فَجَاءَ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ مَا هَذَا؟ قَالَ: قَسَمْتُهُ لَكَ، قَالَ: مَا عَلَيَّ هَذَا اتَّبَعْتُكَ، وَلَكِنِّي اتَّبَعْتُكَ أَنْ أُرْمَى هَاهُنَا وَأَشَارَ إِلَى حَلْقِهِ بِسَهْمٍ فَأَمُوتَ وَأَدْخَلَ الْجَنَّةَ، فَقَالَ: إِنْ تَصَدَّقَ اللَّهُ يَصْدُقْكَ، فَلَبِثُوا قَلِيلًا ثُمَّ نَهَضُوا إِلَى الْعَدُوِّ، فَأَتَى بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحْمَلُ قَدْ أَصَابَهُ سَهْمٌ حَيْثُ أَشَارَ، فَقَالَ النَّبِيُّ: أَهْوُ هُوَ؟ قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: صَدَقَ اللَّهُ فَصَدَقَهُ، وَكَفَّنَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي جُبَّةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ قَدَّمَهُ فَصَلَّى عَلَيْهِ، فَكَانَ مِمَّا ظَهَرَ مِنْ صَلَاتِهِ عَلَيْهِ: اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا عَبْدُكَ خَرَجَ مُهَاجِرًا فِي سَبِيلِكَ، فَقُتِلَ شَهِيدًا أَنَا شَهِيدٌ عَلَيْهِ^۱ واته‌ کاب‌رایه‌کی ته‌ع‌راب‌ی هاته‌ خ‌زمه‌ت پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و موسو‌لمانبوو و شو‌ین پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا

^۱ نه‌سائی (۱۹۳۷)، به‌یه‌یقی (۶۳۰۲)، عب‌د‌الر‌زاق له (الم‌ص‌ن‌ف/۶۴۸۲). ئه‌لبانی رحمه‌الله له (صحیح الترغیب والترهیب/۱۳۳۶) دا ده‌فه‌رموئ سه‌حیحه.

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كهوت. حه رزی کرد ده مه ویت له خزمه تدا هیجرهت بکه م. پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دایه دهست یاوهریکی تا ناگای لئی بیّت و به خه میه وه بیّت. کاتی غه زایه ک که پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهسکه وته کانی جه نگی له جه نگاوه رانی بهش ده کرد، پشکی ئه ویشی داناو بوئی نارد. چونکه له جه نگی که دا به شدار بوو، له پشتیان وه پاسه وانی لیده کردن. که هاتنه لای و پشکه دهسکه وته که یان دای. پرسی: ئه مه چییه؟ ووتیان پشکی خۆته و پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوئی داناویت. کابرا پشکه دهسکه وته که ی هه لگرت و هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. عه رزی کرد: ئه مه چییه؟ پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمووی: پشکه دهسکه وتی خۆته و بووم داناویت. عه رزی کرد من بو ئه مه شوینت نه که وتووم. بو ئه وه شوینت که وتووم تا ئا لیره م بدریت و پئی بمرم و بچمه به هه شته وه. به تیریکیش ئاماژه ی بو گه ردنی کرد. پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمووی: ئه گه ر راستکات خوی گه ورهش راستی دینیته پری. پاش ماوه یه ک هه ستانه وه بو جه نگی. چه ند که سیک جه نازه که بیان هه لگرت بوو، هینایانه خزمهت پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. که دیار بوو تیریک له و شوینه ی دابوو که ئاماژه ی بو کرد بوو. پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمووی: به راستی ئه مه نه وه؟ خۆیه تی؟ عه رزیان کرد: به لئی ئه ری وه لا خۆیه تی. ئینجا فه رمووی: وه ل خوی خۆیدا راستی کرد، خوی گه ورهش راست و دروست رهفتاری وه لدا کرده وه. ئیتر پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جبه که ی خۆی بو کرد به کفن و خستیه پیش خۆی و نوژی جه نازه ی له سه رکرد. له وه ی که گوپیان لیبوو له نوژه که یدا ده رباره ی فه رمووی، ئه وه بوو که: خویا به ئه مه عه بده که ته که له به رخاتری خۆت هیجرهتی کرد، ئه وه تا به شه هیدی کوزراوه، خویا به من شاهیدی بو ده دم که وابوو..

کاتیک موسوڵمانان شاری مەدائینیان گرت دەستکەوتەکانیان لە بەردەستی فەرماندەکاندا کۆ کردەووە، هەر کەسێک شتیکی دەستکەوتبوو دەپێنایە ئەو، دیتیان کابرایەک زێر و خشلێکی زۆر و شتی گرانبەهای هینا و خستیە سەر شتەکان، وووتیان: ئەمانەت لە کوێ بوو؟ خو ئیمە شتی وەهامان دەست نەکەوت، نایا ئەمە هەمووی ئەوویە کە دەستت کەوتوووە یان لێت هەلگرتوووە بۆ خۆت؟ وووتی: سویند بەخوا، لەبەر خاتری خوای گەورە نەبوایە هیچم بۆ نەدەهینان من تەماعم تیدا نییە، زانیان ئەمە کەسێکە حەتمەن خاوەن دید و هەلوێستە، وووتیان ناوت چیە؟ وووتی پێتان نائیم نامەوێت بڵین ئەووە فلانە کەس ئەووەندە زێر و شتی گرانبەهای دەستکەوتو هینای مەدحم بکەن، بە کەس نائیم کە من کیم تا نەشلین دەبوایە پشکی خوێ ئی هەلگرتایە، بەلام تەماعم لە رەزامەندی خوای گەورەدایە و بەس، سوپاس بۆ خوا تەنھا چاوەروانی پاداشتی ئەوم، کە رۆشت کەسێکیان بە دوایدا نارد تا سوؤراغی بکات، کە گەیشتەووە لای هاوڕێکانی دەربارەیی ئەو لێیانی پرسی، زانی کە ئەمە عامری کوپری عەبدی قەیسە.^١

٥- نییەت پاک و خواوویست بە سینە فراوانییەووە رەخنە قبوڵ دەکات:

نییەت پاک کە مەبەستی سەرەتا و کۆتایی رەزامەندی خوای پەرورەدگارە خەمی رەخنە ئی گرتنی نییە، چونکە ئەگەر رەخنە کە لە جی خۆیدا بیست و راست بیست ئەم پێ شتیکی چاکە و هەوڵ دەدات خوێ راست بکاتەووە، بە پێچەوانەیی خەلکی تریشەووە ئەم حەز دەکات کە هەلەکانی خوێ پێ نیشان بدریت، چونکە پێی وایە رێنمایی کردنی پێ بۆ راستە رینگا و نیشانسانی پارسەنگیتی.

^١ طەبەری: تاریخ الامم والملوک (٦/٤) له ماموستا ئەبولحەسەنی نەدەویەووە وەرگیراوە لەکتیی (ماذا خسر العالم بانحطاط مسلمین ل (١٠٣)).

عومینهی کوری (حصن) و ئەقرهعی کورپی حابس هاتنه خزمهتی سهیدنا ئەبوبه کوری صدیق خوا لپی رازی بێت، که خهلیفه بوو عهزریان کرد: ئەهی خهلیفههی پێغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئیمه له نزیك پارچه زهویه که وه دهژین که خاکه که هی لمینه و گیای ئەوهنده لئ نارووت که بهشی مالاته کانمان بکات، ئەگەر پیت چاکه بیکه به مولکی خۆمان، ئیمهش هه لئ دهگرینه وه و دهیکهینه مولکی خۆمان و (دهیکیلین) و گیای لئ دهپوینین، به لکو خوای گه وره به پیتی بکات، سهیدنا ئەبوبه کر پرووی کرده مه جلیسه که و ئاماده بووان و فهرمووی راتان چیه؟ عهزریان کرد، مادام خاکه که خوی لمینه و سوودی نییه وای دهبینین بیاندهی و بیکیلن، به لکو خوای گه وره سوود مهندی بکات بۆیان، ئیتر بریاراندا بیاندری، نامهیه کی وه کو (وه سیکه) بۆ نوسین و پێشی فهرموون بیه نه لای عومهری کورپی خهتتاب، با ئەگەر ئەویش رازی بوو (ئیمزای) بکات بۆتان - نامه که یان هه لگرت و بردیانه لای عومهری کورپی خهتتاب خوا لپی رازی بێت که له و کاته خهریکی شوستنی حوشتریک بوو، عهزریان کرد که ئەبو به کر ئەم نامهیهی بۆ نوسیوین تا بینه خاوهنی ئەو پارچه زهویه لمینهی ته نیشته زهویه کانی خۆمان عهزریان کرد که ئەگەر ههز ده کهیت نامه کهت بۆ ده خوینینه وه یان صه بر بگرین تا له کاره کهت ته و او ده بیت و خوت بیخوینیته وه، فهرمووی: ئەوه دهست و پلمه ده بینین که چۆنه، خۆتان بۆم بخویننه وه که بۆیان خوینده وه زۆر توپه بوو، لپی وه رگرتن و به تف سرپه وه، ئەوانیش زۆر توپه بوون قسهی ناشیرینیان کرد، سهیدنا عومه ر فهرمووی: پێغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له کاتی خوی بۆیه زه کاتی ده دانی و دلنه وای ده کردن چونکه ئەو کاته ئیسلام بئ دهسه لات بوو، ئیستا خوای گه وره ئیسلامی به هیژ کردوو، برۆن رهنجی خۆتان بدهن، خوا به ره کهت نه خاته خاکه که وه ئەگەر بدریت پیتان.. ئیتر به زویریه وه گه رانه وه خزمهت ئیمامی ئەبوبه کر و عهزریان کرد: به خوا نازانین تۆ

خه‌لیفه‌ی یان عومه‌ر؟ فەرمووی: ئەو خه‌لیفه‌ ده‌بوو ئەگەر رازی بووایه، له‌و کاته‌شدا سه‌یدنا عومه‌ریش هات، زۆر توپه‌ بوو گه‌یشه‌ لای سه‌یدنا ئەبویه‌کر و عه‌رزی کرد: پیم بلی ئایا ئەو زه‌ویه‌ی به‌خشیوته به‌م دووانه، زه‌ویه‌که‌ موئکی خۆته، یان موئکی گشتی موسوئمانان؟ سه‌یدنا ئەبویه‌کر فەرمووی: هی موئکی گشتی موسوئمانانه. فەرمووی: ئەدی بۆچی بێ پرسی موسوئمانان داوته به‌وان؟ فەرمووی: راپۆژم به‌وانه کرد که له‌ ده‌ورووبه‌رم بوون، ئەوان پێیان چاک بوو که بیانده‌م، سه‌یدنا عمر فەرمووی: ئەگەر راپۆژت به‌وان کردوو بۆچی راپۆژ کردنه‌که‌ت هه‌موو موسوئمانانی نه‌گرتۆته‌وه؟ سه‌یدنا ئەبویه‌کر فەرمووی: پێشتر پیم وووتی: تۆ به‌هیتریت له‌ من (تابیته‌ خه‌لیفه) به‌لام هه‌ر رای خۆت زāl کردو نه‌تکرد؟^١

٦- نییه‌ت پاک‌ی و خواوویستی عه‌یب و عار داده‌پۆشی‌ت:

که‌سانی نییه‌ت پاک و خواویست و سه‌ر راست، که هه‌ر وه‌کو مرۆفی تر هه‌له‌ و که‌مو کورپیان لێ ده‌رده‌که‌ویت، به‌لام مادام به‌ نه‌نقه‌ست نه‌بوی‌ت و به‌ ئاشکراو یاخی بوونی پێوه‌ دیار نه‌بوی‌ت، خوای په‌روه‌ردگار له‌ فه‌زل و به‌زه‌ی خۆیه‌وه‌ بۆ موسوئمانیته‌ سه‌ر راستیه‌که‌ی هه‌له‌ و که‌م و کورتیه‌که‌ی بۆ داده‌پۆشی‌ت و فه‌زحی ناکات، ته‌نانه‌ت خه‌لکیش بۆی ده‌پۆشن، ئەگەر دوژمن و ناحه‌ز و به‌دکارانیش ویستیان که‌سایه‌تی له‌که‌دار بکه‌ن به‌سه‌دان که‌سانی تر له‌ به‌رامبه‌ر ئەماندا بۆی ده‌پۆشن و به‌رگری لێ ده‌که‌ن، ئەمما ئەو که‌سانه‌ی ریبابازو خۆده‌رخه‌رن خوای گه‌وره‌ تاوانه‌کانیان بۆ ناپۆشی‌ت. وعه‌تمه‌ن فه‌زح ده‌بن.

^١ ابن جوزی: تاریخ عمر بن الخطاب (٤٣-٤٤) / شیخ علی طنطاوی: اخبار عمر (ل ٣٣٩-٣٤٠) وه‌رگیراوه.

۷- نییه تپاکی و خواوووستی و دهکات دابوونه ریتیش بۆت بییته مایه ی پاداشت:

موسولمانی خواوووست که هه موو شتیکی له بهر خاتری خوی گه وره دهکات، که نییه تی ناوه ها بۆ خوی گه وره پاک ده بییته وه، ئیتر خوی گه وره هه موو رهفتار و عاده تپکیشی به چاکه بۆ هه ژمار دهکات و پاداشتی له سه ر وه رده گریتته وه.

رهفتاری باوکانه ی له گه ل مندالیدا، رهفتاری خو شه ویستیانه ی له گه ل هاوسه ریدا، دابوونه ریتی میوانداری و دواندن و عاده تی رۆژانه ی. ته نانه ت چوونه لای هاوسه ری خو شی_ هه رچه نده بۆ چه ز و چیژی خو شی بی ت_ به خیر بۆی دهنوسریت.

- پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده فره مویت: (وَفِي بَضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّنَا أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ يَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟ قَالَ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي الْحَرَامِ أَكَانَ عَلَيْهِ فِيهَا وِزْرٌ؟ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ).^۱ واته: له جیماع کردنه که شتاند خیرتان ده ستده که ویت. عه رزیان کرد که بۆ چیژی خو شمان جیماع ده که یه هه ر پاداشتمان بۆ دهنوسریت؟ فره مووی: نه گه ر چیژه که ی به چه رامی بکات گونا بهار ده بی ت یان نا؟ عه رزیان کرد: به ئی گونا بهار ده بی ت، فره مووی: ئی له چه لاله که دا توشی پاداشت ده بی ت چونکه چاکه یه.

۸- نییه ت پاکی مایه ی سه رفرازی و پروو سووری لای خوی گه وره و پاداشته کانیتی:

خواوووستی و نییه ت پاکی مایه ی ده ستخستی ره زامه ندی خوی گه وره یه، هوکاری رزگار بوونه له غه زه بی (له سزای) هوکاری سه رفرازی و ده ستکه وتی پاداشته کانیتی

^۱ موسلم (۱۰۰۶)، نه بو داوود (۱۲۸۵).

(به‌هه‌شت و به‌هه‌ره‌کانی‌تی) باکرده‌وه‌شی که‌م بی‌ت، به‌لام به پوختی و پاکی بو خوای تاك و پاک کرایت به‌سه، خوای گه‌وره زوری و بوری ناویت، که‌م بی‌ت به‌لام پاک و پوخت بی‌ت، بویه هه‌میشه ته‌ئکید له (ئیمان) و (عمل)ی سالح ده‌کاته‌وه پیکه‌وه، (عمل) گرنه‌گه که سالح بی‌ت خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: **(وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا)** طه/١١٢ واته: هه‌ر که‌سێک ئیماندار بی‌ت و کرده‌وه‌ی چاکه بکات هه‌تمه‌ن ئه‌وه‌نده له ئه‌ماندا ده‌بی‌ت که نه‌ترسی‌ت له‌وه‌ی که چاکه‌یه‌کی له ده‌ست چوو‌بی‌ت یان خراپه‌یه‌کی زیاد له‌سه‌ر نوسرا‌بی‌ت.

- ئه‌بوو هوره‌یره خوا لی رازی بی‌ت ده‌گی‌رت‌ه‌وه له پیغه‌مبهری خواوه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که فه‌رمووی: **(أَنَّ رَجُلًا زَارَ أَخًا لَهُ فِي قَرْيَةٍ، فَأَرَصَدَ اللهُ عَلَى مَدْرَجَتِهِ مَلَكًا، فَقَالَ: أَيْنَ تُرِيدُ؟ فَقَالَ: أُرِيدُ أَخًا لِي فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ. فَقَالَ: هَلْ لَهُ عَلَيْكَ مِنْ نِعْمَةٍ تَرْتُهَا؟ قَالَ: لَا، إِلَّا أَنِّي أُحِبُّهُ فِي اللهِ. قَالَ: إِنِّي رَسُولُ اللهِ إِلَيْكَ بِأَنَّ اللهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَحَبُّكَ كَمَا أَحْبَبْتَهُ).**^١ واته: کابرایه‌ک به‌ره و گوندی‌کی تر که‌وته پێ به‌و هیوا‌یه‌ی سه‌ردانی براه‌یه‌کی (دینی) خو‌ی بکات، خوای گه‌وره فره‌شته‌یه‌کی نارده سه‌ر رینگاکه‌ی، که کابرا گه‌یشتی فره‌شته‌که پرسى: بو کوی ده‌چیت؟ وووتی ده‌مه‌وی بچمه‌ ئه‌و گوونده براه‌یه‌کی دینی خو‌می لیبه و سه‌ردانی ده‌که‌م، فره‌شته‌که پرسى: حساباتی‌کی دنیا‌یی له نیوانتاندا هه‌یه تا داوای لئ بکه‌یت؟ کابرا وووتی: نه‌خیر، ته‌نها له‌به‌ر خاتری خوای گه‌وره ده‌چم بو سه‌ردانی و خو‌شم ده‌ویت، ئینجا فره‌شته‌که فه‌رمووی: ده‌ی من نیراوی خوام و مژده‌ی ئه‌وه‌ت ده‌ده‌م که خوای گه‌وره تو‌ی خو‌ش ده‌ویت هه‌روه‌ک چو‌ن تو‌ ئه‌و براه‌یه‌ت خو‌ش ده‌ویت له‌به‌ر خاتری ئه‌و.

^١ موسلیم (٢٥٦٧)، نه‌حه‌مه‌د (٤٠٨/٢).

سپهه م: ئەو پەند و نامۆزگاریانەى لەم فەرموودەىە وەر دەگیریت

١- هەولێدانى بەردەوام بۆ نییەت پاکی هۆش ئی بوونی خوا وویستی: رێنەدان بە هەواو نەفس و ریابازی و بەرژەوهندی دنیایی خۆی بخزینیتە نیو مەبەست و نیازیهووە تا موسوڵمان بە پاکی و سەر پاستانە هەموو نییەت و پەفتارو گوفتاریکی کردار و برپاریکی کردن و نەکردنی لەبەر خاتری خۆی گەورە بێت و بەس.

ئەو هوکارانەى که یارمەتى دەرت دەبیت لەسەر ئەم بەئاگایی و هۆشداریه:

أ- هەمیشە هۆشت لای ئەو پارسەنگیە بێت که ئەگەر نییەتت بۆ خوا بوو سەرکەوتن و سەرفرازی پێوه دەبیت، ئەگەر ریابازی و بەرژەوهندی دنیایی و شیرک خۆی بخزینیتە نییەتتەوه ئەوا بە تەئکید دەبیتە مایەى فەزح بوون و زەرەر مەندی.. چونکە خۆی گەورە رینگە نادات کەسێک موسڵمانی پێی راگەیانند بێت و هەر لەسەر دید و هەستی جاهیلی مابیت.

ب- هۆشیار بوون و بەراورد کردنی بەرەهەمەکانى نییەت پاکی و زیانەکانى دەرچەى ریابازی و نییەت پیسی هەروەها چارەنووسى نییەت پاکی و نییەت پیسی وه ئەو زیانانەى که له دووهمیانەوه پەیدا دەبیت، ئەم بەراورد کردنە ئەگەر بەردەوام بوو موسوڵمان فەرامۆشى نەکرد خۆی گەورەش بۆ پیاوی ژیر و دیندار زۆر سوود بەخش دەبیت، چونکە زۆر زوو زوو بە نییەتیدا دەچیتەوه و راستى دەکاتەوه و ناھێڵیت شەیتان و نەفس زۆرى بۆ بھینن.

ج- بەردەوام بوون لەسەر نوێژ و رۆژ و زەکات و حەج و جیھاد و زیکر و قورئان خویندن و دوعا و پارانەوهو رپووکردنە خواو داواى ئی خۆش بوونی بەردەوام لێ، هەروەها بپرکردنەوه و تیفکیرین لە گەردوون و ژیان و مەخلوقات، هەروەها ئەنجامدانى کردەوهى چاک و بەردەوام و نامۆزگاری و بانگەواز کردن و لە خۆ پرسینەوهى بەردەوام و کە بۆچی

وات کرد بۆچی وات ووت یان بۆچی وات نه کرد؟ ئەمانه هه‌موو یارمه‌تی دهر ده‌بن که موسوڵمان هه‌میشه هۆش و بیرى لای پاکى نیه‌تی بی‌ت و به‌رده‌وام یادی خواى گه‌وره له هه‌ست و بیریدا بی‌ت.

د- دیراسه‌کردن و به‌دوادا چوونى سیره‌ی سه‌له‌ف له یاههران و پیاو چاکانى هه‌موو سه‌رده‌مه‌کان سه‌رنج دانه‌رادهدى پابه‌ندى یاههران و پیاو چاکانى پيشین پابه‌ند و سه‌ر راستى و دیندار و جدیتیان و بۆ خوا ساغ بوونه‌وه‌یان، هه‌موو ئەمانه واده‌که‌ن که موسوڵمان خۆی پێ په‌سه‌ند نه‌بی‌ت هه‌ر هه‌ول بده‌ت که ئاستى دیندارى خۆى زیاتر به‌رز بکاته‌وه نه‌هیلێت نه‌فسى وه‌های لى بکات له خۆى رازى بی‌ت، هه‌رچى چاکه‌یه که تۆ کردووته ئایا به‌راوود ده‌کریت له‌گه‌ڵ ره‌نجى یاهه‌ریكى به‌رێزدا یان تابعیكى دواى ئەواندا یان یه‌کێک له‌ پیاو چاکانى ئەم ئوممه‌ته‌ پر به‌ره‌که‌ته‌ که تۆی تیدايت؟ که‌وابوو ده‌بی‌ت هه‌ول بده‌ین وه‌کو ئەوان بین لانی که‌م خۆ به‌وان بچوینین وه‌کو کابرای شاعیر ده‌ی:

فَشَبَّهوا إِن لَمْ تَكُونوا مِثْلَهُمْ إِنَّ النِّسْبَةَ بِالصَّالِحِينَ فَلَاحٌ

ه- گه‌پان له‌ دووى خواوويستان و دۆزینه‌وه‌ی پیاو چاکان خۆ نزیك کردنه‌وه لییان. عاده‌ته‌ن ئەوانه‌ی که بۆ خوا لیپراون زۆر دهرناکه‌ون، زۆر په‌یوه‌ندى نابه‌ستن، زۆر قسه‌ناکه‌ن، حه‌زیان له‌ ناسین و ناوبانگی خۆیان نیه‌، که یه‌کێکی وه‌هات ده‌ستکه‌وت ده‌ستی پێوه‌ بگه‌ر و هاتوو چۆی بکه‌ و لێ دانه‌بریت، چونکه‌ ئامۆژگاریه‌کانى له‌به‌ر خاترى خواى گه‌وره‌یه‌ و راستگۆیانیه‌ و دلسۆزانیه‌.

واته: خۆتان به‌وان بچوین (بشو، پین) مادام وه‌کو ئەوانتان پێ ناکریت، خۆجواندن به‌ پیاو چاکان سه‌رفرازیه^١

و- بیرخستنەوهی یه کتر: ئەمه زۆر گرنگه، چونکه موسوڵمان به براکانی تری به هیتر دهبیت، سروشتی رۆحیش وه هایه له خۆی پازی دهبیت، یان ده ئی دواتر ده یکه م یان سستی تیدا ده کات، تا به یه کجاری بیری ده چیتته وه! بیرخستنەوهی یه کتری ئامۆژگاری خوای گه وره یه بۆ به نده کانی که ده فه رمویت: **(وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ)** الذاریات/ ٥٥ واته: یاده وه ری بکه و بیر بخه ره وه، چونکه بیرخستنەوه سوودی بۆ موسوڵمانان تیدایه، هه ره ها ده فه رمویت: **(فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى)** الاعلیٰ/ ٩ واته: بیر بخه ره وه چونکه بیرخستنەوه سوودی دهبیت.

ز- گرتنه گوپی ئامۆژگاری پیاو چاکان و دیندارانی به ئەزموون و داعیانی شارهزا و په روه رده کارانی پشوو درێژ، ئەمانه که خۆیان ده یان ئەزموونیان دیوه و ئەو قوئاغهی تۆیان برپوه هتمهن که ئامۆژگاریت ده کهن له شارهزایی و ههستی به پرستی قیامه تیانە وه یه، تۆش سوودی چاک له ئامۆژگاریه کانیان ده که یهت به دلنیا به وه.

٢- به رده وام له هیجره تدا به به ره و خوای په روه ردگار: به دوور که وتنه وهت له گونا و تاوان با گچکه ش بن خوای گه وره ده فه رمویت: **(وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ)** المدثر/ ٥ واته: گونا و که سافهت کاری وهل که، خۆیان لێ ده رباز که، ئەمه ش هیجره تیکی به رده وامه، له ملاره گونا و جی ده هیلیت و له و لاشه وه ده رۆیت به ره و لای په روه ردگار و پیغه مبه ره که ی صلی الله علیه وسلم به زیاتر پابه ند بوون و دینداریتی و ههستی به پرستی دنیا و قیامهت له دینه که، هیجرهت به ره و خوای گه وره مانای زۆر قول و به رفروانی هه یه، چونکه هه موو بواره کانی ژیان کێلگهی به ره هم هینانن، خو له گونا ده گریته وه و چاکه ی زیاتر ئەنجام ده ده یهت، سستی و ته مبه لی ده خه یته لاره و چوست و چالا کتر دهبیت، له ترسنۆکی و به زین و روخانه وه به ره و ئازایه تی و دلێر و ووره به زری پێ هه لده گه پیت، له ره وشته

به دههكانهوه بهرهو رهوشته بهرزكان. به گشتى هيجرهت بهرهو خواى پهروهردگار به عنى لادان و پادانى ههموو بهر بهستىك كهوا له سه رپى خو شه ويستى خواى گه ورده دا دپته رپت له ولاشه وه هۆگر بوون به په رسته شه كان و شه يدايى ديندارى تى ئه ويى ديدار و په روشى رازى بوونى خواى گه وره له دلدا شيرين تر ده بپت.

هه ر كه سىك بارى گونا ه له خوى بكاته وه ئاسان مه نزلگاكاني گه يشتن به خوا وويستى و خو شه ويستى خواى گه وره ده برپت.

٣- به هه زه ر بوون له دنيا وويستى: له هه ز و هوشچون بو دنيا به تايبه تى بو ئافره تى موسولمانى ديندار هه رچه نده به هه ز بپت ئافره ت بپت و نه كه ويته هه رامه وه له گه ليدا كه مه، چونكه پيغەمبەرى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فەرمويت: (مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِتْنَةً هِيَ أَضْرُّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ النَّسَاءِ).^١ واته: هيج شتىكم جى نه هيشتوه زيانى زورتر بپت بو پياوان وهك له ژنان، هه روه ها هۆگر بوونى ئال و والاي دنيا خو شه ويستن و هه ولدانى زياد له پيوست، چونكه دنيا خوى هوكارى راکيشان و غرور بوون و فريوخواردنى تيدا به خواى گه وره ده فەرمويت: (فَلَا تَعُرَّتْكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّتْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ) لقمان/٣٣ واته: نه كا ژيانى دنيا فريوتان بدات يان شه يتان هه لتان خه له تينپت، له دينى خواى گه وره دورتان بخاته وه.

پيغەمبەرى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فەرمويت: (فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَهِيَ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا، فَهِيَ هِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَا جَرَ إِلَيْهِ).

^١ بوخارى (٥٠٩٦)، موسليم (٢٧٤٠).

۴- ھەوئەدان بۆگە ياندانی بانگەوازی خواوویستی بە ھەموو خەلکی: بە ئاسانتەین رینگا و رۆشتەین شیواز و ووشەى ھەلبژیرا و نادابى بەرزى ناخاوتن و بە کورتى، چونکە قسەى کورت ھەلبژاردەيە لەکات و شوپنى خۆیدا کاریگەرتر لە راقەى زۆر، کە زیاتر مەشغوولت دەکات و زەین و فکرت بە زۆر لا دا دەبات، نابینیت چۆن فەرموودەى پیغەمبەرى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لە چەند ووشەى کورت و پوخت و پراواتا تیناپەرین، ھەندیکیشیان چەند ووشەيەکن بە قەدەر پەنجەکانى دەستن کاریگەریشیان چەند زۆرە، چونکە ئاسان مەبەستەکە رۆشن دەکاتەوہ.

۵- خۆ راگرتن لەسەر پری و پشو و درێژی: لەگەڵ کى پرکى شەرعیانە لەسەر کارى خیر و چاکە و چاکە سازى موسولمانى نىيەت پاک و خواوویست کە دەزانیت ئەنجامى کار بە نىيەتییەوہ پابەندە تەنھا خواى گەورەش دەزانیت کە کى نىيەت پاکە و کى نىيازى پرا بازى و شیرکە، موسولمان کە دلنیايە لەوہى کە خواى گەورە خۆى پاداشتى خەلکى دەداتەوہ مسقالە زەرەيەك ستم لە کەس ناکریت ھەموو کەس بەحەقى خۆى لەگەڵدا دەکریت، ھەوئە دەدات کە ھەمیشە نىيەت پاک و دینداریتىيەكى راست بۆ خواى گەورە ئەنجام بدات، بە ئومىدى پاداشتى کارو چاکەکانیەوہ دەبیت، ئەمەش وای لى دەکات بە دینداریتىيەکەى خۆشحال بىت زیاتر پابەند بىت و رەنجى زیاتر بدات، تا تاي خیر و چاکەکانى قورستەربىن لە قیامەتدا.

(ئیمەش ھەر بە ئومىدى خواى گەورە نىيەتەمان بۆ خوا پاک بکاتەوہ... امین)

المؤمن القوي خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَيَّ اللَّهُ

مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ

وَفِي كُلِّ خَيْرٍ

أَحْرَصُ عَلَيَّ مَا يَنْفَعُكَ وَأَسْتَعِينُ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجَزُ

وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَلِكَ

وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ

فَإِنْ لَوْ تَفَنَّحَ عَمَلُ الشَّيْطَانِ .

موسولمانی به هیژ

باشترو خووشه ویستره لای خوی گه وره له موسولمانی لاواز

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَيَّ اللَّهُ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ وَفِي كُلِّ خَيْرٍ اِحْرَاصٌ عَلَيَّ مَا يَنْفَعُكَ وَاسْتَعِينُ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجِزْ وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ فَإِنَّ لَوْ تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ).^۱

کورديه که ی

ئه بهورهیره خوا لی رازی بیټ غیپرایه وه که پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: موسولمانی به هیژ باشترو خووشه ویستره لای خوی گه وره له موسولمانی لاواز. خیر له ههردوکیاندا هه رهیه. سووربه له سه ره چ شتی که سوودت پیده گه یه نیت. داوای یارمه تی له خوی گه وره بکه و پستی پیببه سته. مات و مه لول رامه وه سته و بلی ناکریت! نه گه ره به لایه کیشت لی به سه ره هات مه لی: نای نه گه ره وامبکر دایه و وامنه کردایه. بلی قه ده ری خوی گه وره وا بوو، نه وه ی که خوی گه وره ش ده یویست نه وه هاته دی.. چونکه وتی (نه گه ره) ده روزه ی کاری شهیتان ده کاته وه.

^۱ مُسْلِم (۲۶۶۴)، نَبِیْن و مَاجَة (۷۹)، نه حمه د (۳۷۰).

راویه‌که‌ی

سه‌یدنا‌ئه‌بوهوره‌یره‌ خوا‌ لئی‌ رازی‌ بی‌ت‌ ناوی‌ عبدالرحمن‌ کوری‌ سه‌خره‌، له‌ نه‌فامیدا‌ ناوی‌ (عبد‌ الشمس) بووه‌. پیغهمبهر‌ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ‌ ئەم‌ ناوه‌ی‌ گۆپی‌ و‌ کردی‌ به‌ عبدالرحمن‌.

- له‌ یه‌مه‌ن‌ له‌ دایک‌ بووه‌ و له‌ سائی‌ هه‌وته‌می‌ کۆچیدا‌ موسوئلمان‌ بووه‌.

- فه‌رمووده‌ی‌ زۆری‌ له‌ پیغهمبهری‌ خوا‌ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ‌ و یاوه‌رانی‌ تری‌ وه‌کو‌ سه‌یدنا‌ عومه‌رو‌ ئه‌وانی‌ تر‌ وه‌رگرتوو‌ه‌.

- جه‌ماوه‌ریکی‌ زۆر‌ له‌ ئه‌سحاب‌ و تابعین‌ که‌ له‌ (۸۰۰ که‌س) زیاتربوون‌ فه‌رمووده‌یان‌ لێ‌وه‌ ریوایه‌ت‌ کردوو‌ه‌.

- موسنه‌دی^۱ سه‌یدنا‌ ئه‌بو‌ هوره‌یره‌ گه‌یشتۆته‌ (۵۳۲۶ فه‌رمووده‌). که‌ ئیمامی‌ بوخاری‌ و موسلیم‌ پیکه‌وه‌ (۳۲۶ فه‌رمووده‌) یان‌ لێ‌وه‌ ریوایه‌ت‌ کردوو‌ه‌، هه‌م‌ به‌ جیا: ئیمامی‌ بوخاری‌ (۹۳ فه‌رمووده‌) و ئیمامی‌ موسلیم‌ (۹۸ فه‌رمووده‌).

- له‌به‌ر‌ زۆری‌ ریوایه‌تی‌ فه‌رمووده‌ هه‌ر‌ له‌ کۆنه‌وه‌ تا‌ ئه‌م‌رۆ‌ ناحه‌زان‌ ته‌م‌ و مژی‌ گومانیان‌ بۆ‌ ریوایه‌ته‌کانی‌ سه‌یدنا‌ ئه‌بوهوره‌یره‌ دروست‌ کردوو‌ه‌، به‌ تاییبه‌تی‌ شیعه‌ی‌ رافیزه‌، تا‌ رووی‌ پاک‌ی‌ ئه‌بو‌ هوره‌یره‌ له‌ که‌دار‌ بکری‌ت.. که‌ گوایه‌ ته‌مه‌نی‌ یاوه‌ریتی‌ که‌م‌ بووه‌ چۆن‌ ئه‌و‌ هه‌موو‌ فه‌رمووده‌یه‌ی‌ بیستوو‌ه‌و‌ گپراوتی‌یه‌وه‌.. سه‌یدنا‌ ئه‌بوهوره‌یره‌ ده‌فه‌رموی: (برایانی‌ کۆچکه‌رم‌ سه‌رگه‌رمی‌ مامه‌له‌ی‌ بازا‌ر‌ بوون‌، برایانی‌ پشتیوانم‌ سه‌رگه‌رمی‌ ما‌ل‌ و دارایی‌

^۱ ئه‌و‌ کتیبانه‌ی‌ فه‌رمووده‌ن‌ که‌ له‌ رینگای‌ یاوه‌ریکه‌وه‌ ریوایه‌ت‌ کراوه‌. وه‌کو‌ موسنه‌دی‌ چوار‌ خوله‌فای‌ راشیدین‌، موسنه‌دی‌ عائیشه‌ خوا‌ لێیان‌ رازی‌ بی‌ت.. یاوه‌ری‌ تریش‌ هه‌ن‌ که‌ موسنه‌دی‌ان‌ هه‌یه‌..

خویان بوون، به لّام من هه ژاریکی په نا دیواری مزگهوت بووم و یه کیکی ته هلی سوففه بووم..^۱ کاتیک ته وان لهوئ نه بوون من له خزمهتی رابه ره که مدا ده بووم و ته وان شتیان له یاد ده چوو من له میشکمدما تومارم ده کرد. سویندم به خوا نه گهر له بهر نه و نایه ته نه بوايه هیچ فهرمووده یه کم بو نه ده گپرانه وه که ده فهرموی: (إِنَّ الدِّينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى) البقرة/ ۱۵۹ رۆژنکیان خوشه ویستم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموی: (هه ر کام له ئیوه با پارچه پۆشاکیکی له بهر ده ستمدا راخات، تا قسه کانم ته واو ده که م، کاتی کۆی کرده وه هه رچی من ووتوومه هه مووی له بهر ده بیّت و له یادی ناچیت. منیش عه باکه م راخست تا فهرمووده کانی کۆتاییان هات، ته و جا کۆم کرده وه به سنگمه وه نووساند، له پاش نه وه ئیتر هیچ فهرمووده یه کی ته و رابه ره م له یاد نه چوو ه).

- سه یدنا عومه ری کوری خه تتاب خوا لپی رازی بیّت که بووه خه لیفه نه بو هورهیره ی به والی به حرهین ته عین کرد.

- ئیمامی بوخاری و موسلیم ده گپرنه وه: له سالی ۵۷ی کۆچی له ناوچه ی (عه قیق) له ته مه نی حه فتا و هه شت سالیدا کۆچی دوایی کردو له گۆرستانی به قیغ له مه دینه نیژرا.

^۱ ته هلی سوففه کۆمه لیک یاوه ری ده سکورت و هه ژاری زه مانى پیغه مبه ری خوا بوون صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که بى مال و جى بوون، زۆریان هه ر له مزگهوت ده مانه وه..

واتا و مه بهستی

که سایه‌تی موسوڵمان به‌وه‌دا ده‌ناسرێته‌وه که که سایه‌تیه‌که هه‌موو سیفه‌تیکی خێر و ره‌فتاریکی جوانی تێدایه، که سایه‌تیه‌که: ئیماندار، زانایه، به‌هێژه، ئازایه، بویره، نارامه، خوگره، هیدیه، له سه‌رخۆیه، ده‌ست پاکه، سه‌خیه، داوین پاڤ، به‌ئه‌ده‌به، موجاهید و شه‌رمه‌، جوامیر و به‌به‌زییه، حه‌ق وێژه، له‌ ووتی حه‌قدا له‌ لۆمه‌ و قسه‌ و قسه‌ لۆکی خه‌لکی ناترسیت و، باکی به‌وه‌ نییه‌ که له‌ رێی حه‌ق و حه‌ق‌خواییدا به‌سه‌ری دیت، که سایه‌تیه‌کی زیره‌ک و به‌هۆشه‌ و سوو ره‌ له‌سه‌ر کات و سامان و توانای، چوست و چالاکه، پشتی به‌خوا نه‌ستوره‌ سست و ته‌مه‌ل نیه‌ به‌قه‌زا و قه‌ده‌ری خوای په‌روه‌ردگاری رازیبه‌ و ووریا و زیت و هۆشداریشه‌.. له‌ مملانی خۆی و شه‌یتان غافل نابیت، هه‌میشه‌ له‌ یادی خوادایه‌ و هه‌ستی به‌پرسیتی دنیاو قیامه‌تی به‌رزه‌... هه‌روه‌ها..

ئه‌م فەرمووده‌یه‌ بانگه‌یشتیکی ئاشکرا و روشن و راشکاوه‌ که داوا له‌ موسوڵمان ده‌کات ئه‌م سیفه‌ته‌ چاکه‌ی تێدا بێت که به‌هێژه‌ بێت بۆنه‌وه‌ی گشتگیری ئه‌م بانگه‌یشته‌ و سیفه‌ت و ره‌وشتی به‌هێژتیمان له‌ به‌رچاو بێت، واتا کانی به‌چه‌ند خالێک ده‌خه‌ینه‌ روو:

یه‌که‌م: مه‌به‌ست له‌و (به‌هێژی) بیه‌ی فەرمووده‌که‌ ده‌یخوازیت:

یه‌که‌مین داواکاری فەرمووده‌که‌ هێژی ویست و ئیراده‌ و ووره‌ به‌رزای ده‌گرێته‌وه، که خاوه‌نی هیمه‌ت و ویستی نه‌نجامدان و توانا به‌سه‌ر شکانی ئه‌و کاره‌ی هه‌بیت که پێی ده‌سپێدریت، بیه‌ویت بیکات، سوور بێت له‌سه‌ر نه‌نجامدانی هه‌موو توانای خۆی و مه‌رجه‌کانی به‌ئه‌نجامگه‌یاندنی بۆساز بکات، له‌ په‌یبردن به‌خودی کاره‌که‌ و چونیه‌تی کاربۆکردنی شیوازه‌کانی نه‌نجام دانی، له‌گه‌ڵ ساغ و سه‌لامه‌تی هزر و ژیری و جه‌سته‌ و ده‌روونی پارسه‌نگ، چونکه‌ ئه‌و که‌سه‌ی کال فام و رغن و نه‌خۆش بێت کاری گرنگی پێ نه‌نجام نادریت، هه‌رچه‌کیش بکات نو‌قسان و لاسه‌نگ ده‌بیت هه‌رله‌زه‌مانی کۆنیشه‌وه

وتراوه (العقل السليم في الجسم السليم) واته ژیری ساغ واهله شی ساغدا. هیژی به دهن و دهست و بازوی ئەستوری شان و پهل قهوی که ووره روخاویت، ترسنۆک بیت، یان ووره روخاویت به پال بیخه نه سه رکاریک حه تمه ن کاریکی شل و شیوا و نه نجامیکی پوکاو ده داته دهست!

که سیک بیئیرادهیه، یان هیمه تی کارکردنی نیه، یان ته ممه ل و ته وه زه له و هه ر حه زی به خه وو خوارده، یان نه و که سه ی گیزوو یژه، که له جو و گه ویله، یان ههستی به پرسیتی مردوه! نه مه کاریکی پیناسپێردریت و چاوه پروانی به ره مه می لیبکری! نه م جو ره که سانه کوئی سه ربارو مشه خووری سه رخوانن، با خوینده واریش بن. چون لای خوی گه و ره خو شه ویستتر ده ب له موسو لمانی خاوه ن هیمه مه ت و ووره به رزو به کاریکی نه خوینده وار؟. خوی گه و ره وه که له قورئانی پیرۆز بۆمان باس ده فه رمووئ – هه زاران ده سه لاتداری به هیژ و خاوه ن ئیراده ی کافرو دووروو مشه خو رانی ده وریانی فه وتاندوه و خه لکانی موس ته زعه فی دینداری سه رخسته که ههستی به پرسیتی دین و دنیاو قیامه تیان وایلیکردوون خو چاک بکه ن و به وویست و هیمه ته وه گو رانکاری له کو مه لگه و ده سه لاتدا بکه ن.. دینداری فه رزه، به لام کو مه لکاری و بزوات به دینه که شه وه هه ر فه رزه، چونکه نه و که سانه ی به (دین و ئومه مه ت و بزوات) به هیژ ده بن خوی گه و ره ده یکاته ئالییه تی رو خاندنی تا غوتان. وه که ده فه رموویت: (أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ * إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ * الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ * وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ * وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ * الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ * فَاكْثُرُوا فِيهَا الْفَسَادَ * فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ * إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ) الفجر/ ۶- ۱۴ واته: مه گه ر نازانیت خوی په روه ردگارت چی به سه ر (عاد) هینا؟ خو ی و قه ومه که ی (ئیره م) که خاوه ن هیژ و ده سه لات بوون، که پیشتر خه لکی وه کو نه وان له ناوچه که دا دروست نه کرابوون، له قه دوبالو به خو پی که وته ییدا،

له‌زۆری جه‌نگاوهره‌و ئازایاندا، له‌تواناو سه‌بری شه‌رکردنیاندا، له‌قه‌لا و قولله‌ی سه‌ختی به‌ردینیاندا، هه‌روه‌ها قه‌ومی (ئه‌موود) که‌سیدنا صالح بوو به‌ پیڤغه‌مبه‌ری خوا له‌ نایاندا، که‌شارو گوند و قه‌لای زۆر سه‌ختیان له‌ تاویره‌ به‌رد دروست ده‌کرد (هه‌زار و چه‌وسه‌د خانوویمان له‌ ناو چیادا دروست کردبوو به‌هه‌لکۆلین!). هه‌روه‌ها فی‌رعه‌ونی خاوه‌ن سه‌رباز و سوپای پرچه‌ک و شه‌رانی... ئا ئه‌مانه‌ (عاد و ئه‌موود و فی‌رعه‌ون) ی که‌ خراپه‌کاری شیرک و کوفرو سته‌م و گوناح و تاوانیانی له‌ وولاته‌کانیان بلاو کرده‌وه و خراپه‌کارییان کرده‌ سیماو سیفاتی کۆمه‌لگه‌ و ده‌وله‌تیان! ئه‌مانه‌ هه‌موو خاوه‌نی هه‌موو جووره‌ (هێز) ێک بوون، به‌لام خوای په‌روه‌ردگارت غه‌زه‌بی لیگرتن و سزای خوای به‌سه‌ردا هی‌نان و مه‌فعی کردنه‌وه، خوای په‌روه‌ردگارت ره‌فتاری ئه‌وانی بینی و ره‌فتاری کافرانی قوره‌یشیش ده‌بینیت خوای گه‌وره‌ له‌ سه‌نگه‌ردایه‌ بویان و که‌سی له‌ ده‌ست ده‌رناچیت.

دووهم: په‌هه‌ند و گرنگی هێز له‌ ئیسلامدا:

هێز به‌و مانایانه‌ی ئاماژه‌مان پێدا په‌هه‌ندیکی زۆر به‌نرخ‌ی هه‌یه، پله‌ و ئاست و مه‌نزله‌به‌کی به‌رزو گرنگ و کاریگه‌رییه‌کی به‌رچاوی له‌دید و رۆی ئیسلامییدا هه‌یه، چونکه‌ تاکه‌ ریگای جه‌هاد کردنه‌، جه‌هادیش لوتکه‌ی بڵندی هه‌موو ئیسلامه‌که‌یه، جه‌هاد تاکه‌ ریگایه‌کی کاریگه‌ریشه‌ له‌ توند کردنه‌وه‌ی پابه‌ندی موسوڵمان به‌دینه‌که‌ی، دینداری کردنی به‌شپۆه‌به‌کی ته‌واو.

ئانه‌م کاریگه‌ریتییه‌یه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ ئاماژه‌ی پێداوه، که‌ ئیوه‌ به‌دینه‌که‌ به‌هێز ده‌بن و به‌جه‌هادکردنه‌که‌ش به‌هێز، خوای گه‌وره‌ش هێزی ئی‌زافی ده‌خاته‌ سه‌ر هێزه‌ جه‌هاد خوازییه‌که‌تان، سه‌یدنا هود علیه‌ السلام به‌قه‌ومه‌که‌ی خوای (عاد) راده‌گه‌یاندا که‌ ئه‌گه‌ر ئیوه‌ ئیمان به‌پێن و سه‌ر راستانه‌ دیندارتی بکه‌ن ده‌بنه‌ خاوه‌ن هێز و خوای گه‌وره‌ش

هیژی ترتان پی دهبه خشیت، سیدنا (هود) علیه السلام فه رموی: **(یا قوم لا أسألكم عليه**
أجرًا إن أجري إلا على الذي فطرني أفلا تعقلون * ويا قوم استغفروا ربكم ثم توبوا إليه
يرسل السماء عليكم مدرارًا ويزدكم قوةً إلى قوتكم ولا تتولوا مجرمين) هود/ ۵۱-۵۲ واته:
 ئیری هۆ گه لو هۆ خزمینه، خو من داوای پاداشتتانی لی ناکه م که ری راستتانی نیشان
 دهدهم و بو دین و دینداری بانگه پشستان ده که م، من پاداشتی خو م له خوای په روهردگار
 دهویت، خوای کردگار و بالا دهست که منی خهلق کرده. نازانم ئیوه بو په پی به وه نابهن
 عه قلتان پی ناشکی. هۆ گه لو، داوای لیخوش بوون له خوای په روهردگارتان بکه ن تا له
 گونا هه کانی رابردوتان ببوریت و عه زم و وویستان جه زم که ن که نه گه پینه وه سه ر گوناح
 و پی فه رمانی خوای گه وره، ئه ویش هه تمه ن زیاترتان پی دهبه خشیت، بارانی زورتان
 به سه ردا ده بارینیت، به رده وام (ئه وانیش خاوه ن زه وی و زارو به ره ه م و حاصلاتی
 کشتوکالی بوون) و به دلنیا بیه وه هیژی ئیزافی ده خاته سه ر ئه و هیزه ی خو تان هه تانه ...

* له بهرگرنگی و کاریگه ری هیژی شه که فه رمانی به ئوممه تی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه
 و سلم که خاوه ن هیژ بن و به رده وام له هه وی په یدا کردنی هیژ و پدشبردو به هیژ کردنی دا
 بن. وه ک ده فه رمویت: **(وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ) الأنفال/ ۶۰** واته: ئه وه نده ی له
 توانا تاندا هه یه هیژ په یدا که ن تا به ره و پرویان بو ستنه وه. (ته کمیله ی ئایه ته که داوای
 ناماده سازی (سئ) هیژ ده کات.. جه نگاوه ر، چه ک، پاره)..

* پارانه وه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و سلم په نا بردنه به رخوای گه وره له لاوازی و
 پی هیژی هه ر له م پروانگه یه وه بوو که ده یفه رموو: **(اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ،**

وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدِّينِ، وَعَلْبَةِ الرَّجَالِ).^١ واته: خویه گیان په‌نا به‌تۆ ده‌گرم له نه‌توانین و ده‌سته‌وسان که‌وتن و سستی و ته‌مبه‌ئی، خویه‌گیان په‌نا ده‌گرم له ترسنۆکی و چاو چنۆکی و بیسکه‌یی، خویه گیان په‌نا به‌تۆ ده‌گرم له کۆئی قورسی قه‌رزایی و ژێر ده‌سته بوونی پیاوان.. (دیاره هه‌موو ئەمانه‌ش سیما و سیفاتی بیهیزی و لاوازین).

جه‌نابی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌م فەرمووده‌یه‌شدا رایده‌گه‌یه‌نیت که موسوڵمانی به‌هیز باشتر و خوشه‌ویستتره له موسوڵمانی لاواز و بیهیز، له راستیدا هه‌لنان و هاندانی موسوڵمانان بو به‌خۆ به‌هیز کردن و ده‌ست خستی هه‌موو ئامێر و هوکارێکی به‌هیز بوون و له ده‌ست نه‌دانی له‌کاتی هه‌بوونیدا.

سێیه‌م: سود و به‌ره‌مه‌کانی به‌هیزبوون:

سودی به‌هیزی و هه‌بوونی هیزی کاریگه‌ر نه‌وه‌نده زۆره که‌له ژماره نایه‌ت، چونکه بواری به‌کاره‌ینانی زه‌روره‌ت و کاریگه‌ریتیه‌که‌ی ئیجگار زۆره، به‌لام ده‌شیت ئاماژه به‌هه‌ندیك بواری و ته‌وه‌ری بدری:

١- دلیری و بویری له فەرمانکردن به‌چاکه و به‌ره‌هه‌ستیکردن له خراپه‌ی هه‌بوونی ترس و ته‌نازول و موجامه‌له هه‌روه‌کو که زانای گه‌وره نه‌بو حازم له‌به‌رامبه‌ر عبدا‌لمکلیکی کوری مه‌رواندا وه‌ستایه‌وه که خه‌لیفه ده‌سه‌لاتداری نه‌و ئوممه‌ته به‌رفراوانه‌ی رۆژه‌لات و رۆژئاواوو، یان هه‌لۆیستی به‌ناوبانگی شیخ عبدا‌لسلامی کوری عزالدین (عززی کوری عبدا‌لسلام) که به‌سوڵتانی زاناکان به‌ناو بانگبوو، هه‌لۆیستی له (زاهیر

^١ نه‌بو داوود (١٥٥٥) و هاوشیوه‌شی به‌زیاد و که‌متره‌وه له بوخاریشدا هه‌یه (٩٩/٧) هه‌روه‌ها موسلیم (٢٠٨٨).

بیبهرس) یان هه‌لوئستی شیخولئیسلام ئەحمەدی کوری عبدالحلیعی ئیبن و تەیمیه بەرامبەر قازانی فەرماندەیی تەتار و دەیان و سەدان زانای تر.

۲- خۆش ویستن و ئامادە بوون بۆ جیهاد کردن و بەرپا کردنی، لە کاتی مومارەسەکردنیشیدا لە مەیداندا موحامەدی خاوەن هێز ئازاتر و نەبەز تر دەبێ و جورئەتی هەلەمەت بردنی زیاتر دەبێت، چونکە هێزی ئیمان و هێزی ریز و هێزی دەست و بازوو (چەک) هەموو کۆدەبێتەووە با بەرامبەرەکەش ئازا و پڕ چەکیش بێت، بیلالی حەبەشی خوا لێی رازی بێت لە غەزای بەدردا بەرامبەر ئومەییەیی کوری خەلەف وەستایەووە و کوشتیشی یان عبدالله ی کوری مەسعود خوالی رازی بێت (کەئەووەندەجەستەیی بچوک و لاواز بوو جارێک رەشەبا لەسەر دار خستیه خوارەووە!) کەچی ئەبوجەهلی کوشت کەسەرکردەیی هەموو شیرک و دوژمنی سەرسەختی ئیسلام و موسوڵمانان بوو، تەنانەت کە کوژرا پێغەمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: لاشەکەیم پیشان بەدەن ئەووە فیرعەونی ئەم ئومەتە بوو.. هەرەوہا دلێری و هەلەمەت بردنی حەنزەلەیی کوری عامر کە لەغەزای ئوحدودا کە نازناوی (غسیل الملائیکە) ی هەیه واتا: ئەوی فریشتە غوسلی دەکرد.

۳- ئازام گرتن و خۆراگری بەرامبەر نارەحەتیەکانی سەر رێی خواویستی.. هەرەوہکو دیدو هه‌لوئستی موسوڵمانانی یەکەمینی نەوہی یەکەمی ئیسلام لە مەککە یان ئەوہی کە ئیستا لە میصر و سوریا و وولاتانی تری موسوڵماناندا رودەدات.

۴- پاراستنی دروشمەکانی پەرستن و کۆمەلکاری نوێژ و رۆژ و زەکات و حەج و قورئان خویندن و زیکر کردن و دوعا و پارانەووە و خێر و خێرخوازی و چاکە کردن و چالاکیی ئیسلامی، چونکە هێز رێی بۆ دەکاتەووە و سەربەستیه‌کەیی دا بین دەکات. ئەوہ پێویستی

به‌به‌لگه نیه، چونکه واقعی هه‌موو کات و شوینیکه، که موسولمانان خاوه‌ن هیژ ده‌بن نازادی و دیندارتی و خوا په‌رستیان زۆرتر ده‌بیت و مزگه‌وته‌کانیان به نوێژ و زیکر و دهرس ئاوه‌دانه و شه‌ونوێژیان تیدا به‌رده‌وامه.

چوارهم: چۆنیه‌تی به‌هیژبوون و وه‌ده‌ست هیئانی هیژ:

۱- خوا ویستی (الاخلاص) و ساغ بوونه‌وه بو خوی گه‌وره و لیبران بو‌دینه‌که‌ی به‌نییه‌ت و په‌فتار (گوفتار و کردار) و بریار (کردن و نه‌کردن)، بو خۆسولحانیکی سه‌ر راستانه که هیچ نیاز و مه‌به‌ستیکی تری له پشته‌وه نه‌مینیت، وه‌کو که خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: (قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ) الأنعام/۱۶۲-۱۶۳ واته: بلی نوێژه‌کانم، خواپه‌رستیم، ژیان و مردنم هه‌ر له‌به‌رخاتری خوی گه‌وره‌یه، خوی په‌روه‌ردگاری جه‌انیان، که هیچ هاوبه‌شیکی نیه، به‌مه‌ش فه‌رمانم پیدراوه و منیش یه‌که‌مینی موسولمانانم.

- هه‌رکه‌سێک خوی به‌خوی گه‌وره بفرۆشیت و خوی بو سه‌رخستی دینه‌که‌ی ته‌رخان بکات گومانی تیدا نیه، که خوی گه‌وره له‌گه‌لیدا ده‌بیت، یارمه‌تی دهر و پشتیوان و هاوکاری ده‌بیت و هه‌رگیز وه‌لی ناکات، وه‌کو دهرباره‌ی یاوه‌رانی ئه‌شکه‌وت ده‌فه‌رموویت: (وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا) الکهف/۱۴ واته: دل و ده‌رونیانمان به‌هیژ و ووره‌یانمان به‌رزکرده‌وه تا بگه‌نه نه‌و ئه‌و ئاسته‌ی لیبران و بو ساغ بوونه‌وه که دل‌یان هات که‌س و کار و وولات به‌جه‌یپلن و له‌ به‌رخاتری خوی گه‌وره هه‌یج‌ه‌ت بکه‌ن و رابکه‌ن. که ده‌سته‌جه‌می له‌به‌رخاتری خوی گه‌وره هه‌لوێستی ئیماندارانه بگرنه‌به‌ر و بلین خوی په‌روه‌ردگاری ئیمه‌ خوی خاوه‌ن ئاسمانه‌کان و زه‌ویه و هه‌لسورپینه‌ریانه، ئیمه‌ش بو ئه‌و یه‌که‌لابوینه‌ته‌وه و هه‌تا ماوین هه‌یج شتێک ناکه‌ینه خوی خۆمان هه‌یج دینیکی تر ناگرینه

به ر جگه له دینه که ی ئه و، ئه گهر و امان کرد دیاره گومرا و سه ر ئی شیواو ده بین لار پیمان
پن په سه ند ده بیئت! ئه وهش سته مه.

۲- ته به پرا بوون له هه موو هیژ و توانایه ک و دئنیابوون له وهی که ته نها خوی گه وره
به هیژ و به توانایه که بکه ری هه موو روداوئکه و هه موو بزاون و سه ره وتیک به زانای و
دانای و به توانای ئه وه و به ویستی ئه و ده بیئت، به س هه ر که سیك ئه وهنده خوی
پارسه نگ ئاراسته بکات و دیندارئکی خواناسی وا ده رچئیت، به دئنیاییه وه خوی گه وره ش
به ره و ئه و دئیت و ئاودئیری و چاودئیری ده کات سه ره پهرشتی هه موو کارو بارو کات و
شوئنیکی ده کات ئه مه ش مه به سته که پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
ده فه رموئیت: (أَكْثَرُوا مِنْ قَوْلٍ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ فَإِنَّهَا كَثْرٌ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ)^۱ واته: زور
(لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) بلینه وه، چونکه گه نجینه یه که له گه نجینه کانی به هه شت واته:
گورین و هیژئکی کاریگه ری نیه ئیلا ئه وهی که خوی گه وره هه یه تی.

۳- هه ست نه کردن به لاوازی و ناتوانایی، ئه وهش واده کات به ئومئید و خاوه ن متمانه بیئت
به خوی خاوه ن هیژ و به خشه ری نیعمه تی هیژ، ئه وکه سه ی که له ناخیدا خوی به پن هیژ
و لاواز ده زانیئت له ویست و ئیراده شیدا وایلئیدیت متمانه به خوی ناکات که شتیکی
پیده کرئیت! حه تمه ن ئه م هه سته ش ده یکاته که سیکی سست و شل و شیواو که حه زی له
کاری جدی و به سود نه بیئت.. له وانیه ئه وه بیئت مه به سستی ئه و فه رمووده یه ی که

^۱ بوخاری (۶۳۸۴)، موسلیم (۲۷۰۴).

پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَبَيَّنَا دَه‌فهرمویت: (وَلَا تَعْجِزْ) ^۱ واته: ده‌سته‌وسان مه‌به.

۴- سور بوون له‌سه‌ر نه‌نجامدانی رَه‌فتاری به‌سوود و پڕۆزه‌ی به‌که‌لك، هیچ پڕۆزه‌یه‌کی به‌سوود دوا‌ی ئیمان داری له‌وه‌چاکتر نیه شه‌ریعه‌تی خوا‌ی گه‌وره داوهر بێت و سایه‌ی حوکمی خوا به‌سه‌ر کۆمه‌لگه‌وه‌ بێت، خوا‌ی گه‌وره ده‌فهرمویت: (وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا) المائدة/۵۰. واته: حوکمی کێ له حوکمی خوا‌ی گه‌وره چاکتر ده‌بیت؟ به‌لام ئه‌وه شتی‌که که ئه‌و که‌سانه لێ دُنیا‌ن که له‌ئیمانداریدا گه‌یشتونه یه‌قین – پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فهرمویت (اِحْرَصْ عَلَىٰ مَا يَنْفَعُكَ) ^۲ واته: سور به له‌سه‌ر هه‌رشتی‌ک سودی بۆت هه‌یه.

۵- پاراستن و سووریوون له‌سه‌ر فه‌رزه‌کان و به‌جیه‌ینانیان و پابه‌ندبوون به‌سونه‌ت و زۆرکردنی شه‌ونوێژو رۆژوی سوننه‌ت و خێرکردنی ئی‌زافی (جگه له زه‌کاتدان) و دوعاو پارانه‌وه‌و زیکر قورئان خویندن و داوا‌ی لی‌خۆشبوون له خوا‌ی گه‌وره.... هتد له فه‌رموده‌ی قودسیدا هاتوه ^۳ که پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له خوا‌ی خۆیه‌وه ده‌گێرپه‌ته‌وه که فه‌رمویه‌تی: (وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّىٰ أَحِبَّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ وَلَئِن

^۱ موسلیم (۲۶۶۴).

^۲ هه‌ر ئه‌وه‌ی په‌راویژی پێشووه.. هه‌موو فه‌رموده‌که به‌م شیوه‌یه‌یه: (اِحْرَصْ عَلَىٰ مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَلَا تَعْجِزْ)

^۳ فه‌رموده‌ی قودسی: مانا‌که‌ی له خوا‌ی گه‌وره‌وه‌یه و له‌فه‌زه‌که‌ی هی پیغهمبه‌ری خوا‌یه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

اسْتَعَاذَنِي لِأَعِيدَنَّهُ^۱ واته: عهبدی من به هیج رهفتاریک لیم نریک نابیته وه وهکو که به پاره راندنی فهرزه کان لیم نریک ده بیته وه که له سه رم فهرز کردوه، ئینجا به نه نجامدانی سوننه ته کان به ره به ره لیم نریک ده بیته وه (تائه وه ونده نریک ده بیت که هه موو ناراسته یه کی ده که م) به وویستی من ده بیستیت به دیتی من ده بینیت، به وویستی من دهستی به کار ده هیئیت، به فهرمانی من قاجی به کار ده هیئیت و دهروات پیمان، داوای هه رچی که کم لئ بکات دهیده مئ، هه رکاتیگ په نام بؤ بهینیت په نای دهده م و له خوئی دهگرم. ..

۶- دوورکه وتنه وه له سه ر سیبه رنشین و هوگر بوونی چیژی دنیایی و سوربوون له سه ر رابواردنی به رده وام توخن نه که وتنه وه ی ژبانی زاهدانه و بارسوویکی دنیایی، چونکه نه و که سه ی نقومی چیژو فهر و نیعمه ته به رگه ی سه ختی ژبان ناگریت و ته حه مولی نارحته تی و گران ناکات و کوئی به رپر سیاریتی بؤ هه لئاگریت.

۷- خویندنی سیره ی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و میژووی ژبانی یاوه ران و تابعین و ناودارانی ئیسلام سه رنجدان و ووردبوونه وه له به سه رهاته کانی ژبانیان و چۆنیه تی زالبوونیان به سه ر که ند و کووسپ و به ره سه ته کانی ریپاندا — نه مه زه رووریه، چونکه له لایه که وه موسولمان به چاوی ریژ و ته قدیر و نموونه ییه وه ده روانیته نه و که له

^۱ بوخاری (۶۵۰۲)، موسلیم (۱۶۶۹). ته وای فهرموده که که له نه بوهورهیره وه خوا لئ رازی بیته هاتووه: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنَنْتُهُ بِالْحَرْبِ وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّىٰ أَحِبَّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا وَإِن سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ وَلَئِنِ اسْتَعَاذَنِي لِأَعِيدَنَّهُ وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدَّدْتُ عَنْ نَفْسِ الْمُؤْمِنِ يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ).

پیاوانه‌ی ئوممه‌ت و هه‌وڵ ده‌دات سیفاتی ئەوان له‌ خۆیگریت و خۆی له‌سه‌ر په‌روه‌رده بکات، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه په‌ند و ئامۆژگاری له‌ دلپرو هه‌لۆیستیان وه‌رده‌گریت خۆچواندن (خۆشوهماندن) به‌ گه‌وره‌ پیاوانی نمونه‌ خۆی له‌ خۆیدا گه‌وره‌بیه، بۆیه کابرای شاعیره‌ئیت:

(فَنَشَبُوا لِنَ لِمَ تَكُونُوا مِثْلَهُمْ إِنَّ الشَّبَّ بِالْكَرَامِ فَلَاحُ)

۸- به‌رده‌وام سه‌رنجدان له‌ گه‌ردوون و ووردبوونه‌وه له‌ ژبانی زینده‌وه‌ران و هه‌ست کردن به‌سیفاته‌کانی خوای کارزان و کارجوان، چونکه ئەم جوړه (دیدى مه‌له‌کووتى)یه مرؤف به‌حقیقه‌تی خۆی نیشانده‌دات، که نه‌زان و لاواز و موحتاجه، ئەمه‌ش وایلیده‌کات بی هه‌واو فیز بی‌ت و لوتبه‌رزى نه‌کات، به‌ زانین و توانای خۆی هه‌رآل نه‌بی‌ت و به‌ره‌نجی خۆی ده‌سخه‌رۆ نه‌بی‌ت و وایزانی‌ت زۆر گه‌وره‌و پیاوچاکه!

لیکۆلینه‌وه‌ی ژیرانه و سه‌رنجدان و قال و قوول بوونه‌وه له‌ بزاون و سه‌روه‌وتی موفه‌داتی گه‌ردوون و ژبان و جهانی مرؤف (رۆح و ده‌روون و جه‌سته‌ی) پالنه‌ریکی زۆر به‌هێزی خواناسی ده‌بی‌ت و مرؤف واییده‌کات له‌ خوای گه‌وره‌ نزیکتر بیته‌وه وه‌کو ده‌فه‌رموویت: (وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ، وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ) الزاریات/ ۲۰-۲۱ واته: نیشانه‌و به‌لگه‌ی خوایی له‌ زه‌میندا، هه‌روه‌ها له‌ خۆتاندا زۆره، مه‌گه‌ر نابینن؟

۹- خۆپندنی ده‌رسی دینی و به‌شداربوونی کۆپی زانستی شه‌ری و ئامۆژگاری و بیرخستنه‌وه‌ی یه‌کتری، چونکه زۆرجار پرووده‌دات که له‌ کۆریکدا ئاراسته‌یه‌ک ده‌بیستیت یه‌کسه‌ر بۆت ده‌بیته‌ گۆپی سه‌رجاده و کلیلی قوفلیک زۆرکه‌س نوقسانی خۆی له‌ویدا ده‌بینیته‌وه، چاره‌سه‌ری هه‌رآلی و له‌خۆ بایبوونی له‌ویدا ده‌دۆزیته‌وه..به‌شداربوونی کۆر و کۆبوونه‌وه‌ی ده‌رس و ئامۆژگاری جگه‌ له‌ به‌شداریی خیره‌که‌ی ده‌شبیته‌ مایه‌ی

سه‌نگینی و پارسه‌نگی و سۆز و به‌زه‌یی و مایه‌ی ریز و به‌ره‌که‌تی خوایی..ئه‌بو هوره‌یره ره‌زای خوای لی‌بیت ده‌گی‌رپته‌وه، پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: (...مَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ اِلَّا نَزَلَتْ عَلَیْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ وَحَقَّتْ لَهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ....)^۱ واته: هه‌ر کۆمه‌له‌ که‌سیک له‌ یه‌کیک له‌ ماله‌کانی خوادا کۆببنه‌وه و کتیبه‌که‌ی خوای گه‌وره‌ بخوینن له‌ ناو خۆیاندا دیراسه‌ی بکه‌ن، چه‌تمه‌ن هیمنی و ئاسووده‌یی خواییان بو‌ دادبه‌زیت و ره‌حمه‌تی خوای گه‌وره‌ دایان ده‌پۆشیت و فریشته‌ش به‌ ده‌وریانه‌وه ده‌بن و خوای گه‌وره‌ش لای فریشته‌کانی خۆی یادیان ده‌کات.

۱۰- هاو‌رپوونی پیاو چاکان و دوستایه‌تیکردنی خه‌لکی باش، دیندارو ژيرو به‌ئه‌زموون، چونکه‌ ئه‌م جو‌ره‌ که‌سانه‌ هه‌ستی به‌رپرسیارتیان به‌رزه‌ و له‌ ئامۆژگاریکردنت درێغی ناکه‌ن و هه‌رچیت بیرچپته‌وه‌ لای ئه‌وان بیرتدپته‌وه، که‌ بیریشته‌ که‌وته‌وه‌ یارمه‌تیده‌رت ده‌بن له‌ جیبه‌جیکردندا. پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموویت: (مَنْ أَرَادَ اللهُ بِهِ خَيْرًا رَزَقَهُ خَلِيلًا صَالِحًا إِنْ نَسِيَ ذِكْرَهُ وَإِنْ ذَكَرَ أَعَانَهُ).^۲ واته: ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ خپری که‌سیکی بویت هاو‌رپۆ چاکی به‌نسب ده‌کات، که‌ئه‌گه‌ر شتیکی بیرچوو بیری ده‌خاته‌وه‌ که‌ بیریشی که‌وته‌وه‌ هاو‌رپۆ چاکه‌که‌ی یارمه‌تیده‌دات تا‌کاره‌که‌ی جیبه‌جی بکات.

۱۱- دوور که‌وته‌وه‌ له‌ گوناح و تاوان و سه‌رپچی فه‌رمانی خواو پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، چونکه‌ زیان هه‌ر به‌ دین و دینداریتیه‌که‌ی ناگه‌ینیت، به‌لکو به‌جه‌سته‌و

^۱ موسلیم (۲۶۹۹)، ئه‌بو‌داوود (۱۴۵۵).

^۲ ئه‌بو‌داوود (۲۹۳۲)، نه‌سائی (۴۲۰۴) ئه‌لبانی رحمه‌الله له‌ (صحيح الجامع/۶/۶۵۹۶) دا ده‌فه‌رموئ سه‌حیحه.

ده‌روونیش ده‌گه‌یه‌نیٔت. ئیبنوعومه‌ر خوا لییان رازی بیٔ ده‌گپرتته‌وه: (أَقْبَلَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ الْمُهَاجِرِينَ خَمْسٌ إِذَا ابْتُلِيتُمْ بِهِنَّ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ تُدْرِكُوهُنَّ: لَمْ تَطْهَرِ الْفَاحِشَةُ فِي قَوْمٍ قَطُّ حَتَّى يُعْلِنُوا بِهَا إِلَّا فَشًا فِيهِمُ الطَّاعُونَ وَالْأَوْجَاعُ الَّتِي لَمْ تَكُنْ مَضَتْ فِي أَسْلَافِهِمُ الَّذِينَ مَضُوا. وَلَمْ يَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِلَّا أَخَذُوا بِالسِّنِينَ وَشِدَّةِ الْمُتُونَةِ وَجَوْرِ السُّلْطَانِ عَلَيْهِمْ. وَلَمْ يَمْنَعُوا زَكَاةَ أَمْوَالِهِمْ إِلَّا مَنَعُوا الْقَطْرَ مِنَ السَّمَاءِ. وَ لَوْلَا الْبَهَائِمُ لَمْ يُمَطَّرُوا. وَلَمْ يَنْقُضُوا عَهْدَ اللَّهِ وَعَهْدَ رَسُولِهِ إِلَّا سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ غَيْرِهِمْ فَأَخَذُوا بَعْضَ مَا فِي أَيْدِيهِمْ. وَمَا لَمْ تَحْكَمْ أَيْمَتَهُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ وَيَتَخَيَّرُوا مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَّا جَعَلَ اللَّهُ بِأَسْهَمِهِمْ بَيْنَهُمْ) ^۱ واته: پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ته‌شریفی هینایه لامان و فەرمووی: هۆ موهاجیرانی ری خوا، پینچ گوناح هه‌یه نه‌که‌ونه ناویان. په‌نام به‌خوای گه‌وره که‌بکه‌ونه ناویان: زیناکاری له‌ناو هه‌ر قه‌ومیکدا بلاوبیٔته‌وه به‌ناشکرا بیکه‌ن، حه‌تمه‌ن نه‌خۆشی تاعوون و ده‌ردو ژانی وایان له‌ناودا بلاوده‌بیٔته‌وه که‌له‌نه‌وه‌کانی پێش خۆیاندا نه‌بووه. هه‌ر قه‌ومیک که‌مپیوان و سووککیشانیان له‌ناودا بلاوبیٔته‌وه، حه‌تمه‌ن تووشی گرانی دین و قاتوقریبان به‌سه‌ردا دیت و ده‌که‌ونه ژیر باری سته‌می ده‌سه‌لاتداران. هه‌ر قه‌ومیک ده‌ست له‌زه‌کات بگرنه‌وه‌وه نه‌یده‌ن، حه‌تمه‌ن خوای گه‌وره تووشی بیبارانیان ده‌کات، ئه‌گه‌ر له‌به‌ر خاتری ئازهل نه‌بوایه خوای گه‌وره بارانی به‌سه‌ردا نه‌ده‌باراندن. هه‌ر قه‌ومیک په‌یمون و به‌یعه‌ته‌که‌ی خۆیان_ که‌وه‌ل خوای خۆیان و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌ستویانه‌_ هه‌لوه‌شپینه‌وه، حه‌تمه‌ن خوای گه‌وره دوژمنانیکی ده‌ره‌کییان به‌سه‌ردا زال ده‌کات و ئه‌وه‌ی له‌ده‌ستیاندا لییان زه‌وت ده‌کات. هه‌ر قه‌ومیک حوکم به‌په‌یامه‌که‌ی خوای گه‌وره نه‌که‌ن و داوه‌ری خۆیانی نه‌به‌نه‌وه لا تا کیشی نیوان خۆیانی پێ یه‌کلابکه‌نه‌وه، حه‌تمه‌ن خوای گه‌وره تووشی ئازاوه‌وه دووبه‌ره‌کایه‌تی ناوخۆیانیان ده‌کات.. سبحان الله.. ئانه‌م واقیعه‌ی تییکه‌وتووین

ئیبنوماجه (۴۰۱۹ و ۴۱۵۵)، ئه‌لبانی رحمه‌الله له (سلسله‌ الاحادیث الصحیحة ۱/۱۶۷) دا

ده‌فه‌رموی: سه‌حیحه. ^۱

پراوپر ئەمەیه. حائمان ئەنجامی ئەو رەفتارانەمانە کە بە دەستەجەمعی کۆمەلگە کەمان کردوویتی.. پەنا بە خوا..

۱۲- وەرزشکردن و مومارەسەکردنی ئەو جۆرە راهێنانە ی جەستە و هزر بە هیژ دەکەن، کە تەندروستی دەپارێزن و هیژیشن. وەکو: تیرئەندازی، زۆرانبازی، کبیرکێی و راکردن، مەلەوانی و هی تر.

پینجەم: ئەو پەند و ئامۆژگاریانە ی لەم فەرموودەووە وەرەدەگیریت:

۱- پێویستە موسوڵمان ووزە و توانای هزر و هۆش و دڵ و دەروون و جەستە ی بخاتە گەر، پێویستە لە هەموو بوارێکی ئەو جەهانیدا چوست و چالاک بییت، تا بە هیژ و بە توانا بییت و ئاسان بتوانییت ئەو ئەرکانە جێ بە جیبکات کە خراوەتە سەر شانی، ئاواش دەگاتە خوشەویستی دین و دینداری و سەر ئەنجامیش رەزامەندی خوی گەورە و لیخۆشبوون و پاداشتی.

۲- پێویستە موسوڵمان بەرەنگاری سستی و تەمبەلی بیتەووە و پشت بە خوی گەورە بە سەریاندا زال بییت هەر و هە سەوور بییت لە سەر سینە فراوانی و خیر خوازی و چاکە کاری.

۳- پێویستە ری لە شەیتان بگرییت و نە هیلییت وویست و ئیرادە ی لاواز بکات نە هیلییت بە (وەسوەسە) ی خوی ئەمپۆ و سبە ی پێ بکات، یان بە ئەگەر واو ئەگەر وا دەستخەپۆی بکات نە هیلییت بکەوێتە سەر کارێکی جیددی، یان وای لی بکات بە نیووە ناچل بە جیی هیللیت، چونکە ئەمانە پەشیمانی بە دوادا دیت، با لە سەر ئەووە رابییت کە هەرشتییک روبدا بلی (قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ) مەگەر خوا پەرس تیەکی لە دەست چوپییت و خەفە تی بو بخوات و بلی حەیفن نە مکرد یان کارێک بوو لە توانای دارایی یان ووزە ی جەستە ییدا نە بو بیکات دەیشیزانی کە خیری زۆر تیدایە، بۆ ئەمانە هیچی قەیدی نیە (حەیفن) ی بو بکات و هەوڵ بدات ئەگەر بارو دۆخی وای بو سازا ئەمجارە بیکات هۆکارەکانی سەرکەوتنی بو

رئیکخات، چونکه پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جارتیکیان فەرمووی: (لَوْ اسْتَقْبَلْتُ مِنْ أَمْرِي مَا اسْتَدْبَرْتُ مَا سُقْتُ الْهَدْيَ، وَلَجَعَلْتُهَا عُمْرَةً^۱) واته: نه‌گەر ئه‌و دهرفته‌ته‌ی رابردوو بهاتایه‌وه قوربانیم نه‌ده‌برد (بیکه‌م به‌حه‌جکردن) و ده‌مکرد به‌عومره.

۴- پیویدسته موسولمان به‌به‌زه‌بیه‌وه ره‌فتار بکات و دل نهرم و نه‌رمونیان بی‌ت، هه‌میشه له‌یادی بی‌ت که‌ئه‌و بو هه‌لگرتنی په‌یامی ره‌حمه‌تی خوایی هیدایه‌ت دراوه، ئه‌وه‌ش سینه‌ فراوانی و نه‌رمونیانی ره‌فتار ده‌خوازیت، به‌تایبه‌تی به‌رامبه‌ر ئه‌وانه‌ی که‌مه‌رخه‌م بوون له‌ تیگه‌یشتنی دینه‌که و پیوه‌ پابه‌ند بوونی، بیگومان ئه‌وانه‌ش که که‌مه‌رخه‌م بوون له‌ ئه‌رکی بانگه‌واز و بن ئیراده بوون له‌ ئه‌رکه‌کانی جه‌اددا، چونکه هه‌ریه‌ک له‌مانه‌ چاکتره له‌هه‌زاران که‌سی بن دینی کافر که‌ دژایه‌تی خواو پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌کات، یان دوورویه‌کی رقه‌نه و سه‌رزاره‌کی خۆی واناساندوه که موسولمانه و له‌ناخیشیدا کوفریکی دوژمن کارانه‌ی هه‌شار داوه و هه‌ره‌له‌یکی بو بره‌خسیت زه‌بری‌ک له‌ موسولمانان ده‌دات.

۵- له‌ یادت بن که پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموویت: (وَفِي كُلِّ خَيْرٍ) واته: خیر له‌ هه‌ردوو جووری موسولمانه به‌هیزه‌که و به‌هیزه‌که‌دایه ئه‌وه فه‌رامۆش نه‌که‌یت.

^۱ موسلیم (۱۴۷)، ئه‌بوداوود (۱۹۰۵)، نه‌سائی (۱۴۳/۵۰)، ئیبنو ماجه (۲۰/۲۲/۱۰.۲۲/۳۰.۷۴)

(لأعلمن أقواماً من أمتي

يأتون يوم القيامة بحسنات أمثال جبال تهامة أيضاً،

فجعلها الله عز وجل هباءً منثوراً)

قال ثوبان: يا رسول الله صفهم لنا،

جلهم لنا أن لا نكون منهم ونحن لا نعلم، قال:

(أما إنهم إخوانكم ومن جلدتكم ويأخذون من الليل كما

تأخذون ولكنهم أقوام إذا خلوا بمحارم الله انتهكوها).

هه‌ستنه‌کردن به چاودیری خوایی

(عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: لَأَعْلَمَنَّ أَقْوَامًا مِنْ أُمَّتِي يَأْتُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِحَسَنَاتٍ أَمْثَالِ جِبَالِ جَبَالِ تِهَامَةَ بِيضًا فَيَجْعَلُهَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَبَاءً مَنْثُورًا) قَالَ ثَوْبَانُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ صِفْهُمْ لَنَا، جَلِّبْهُمْ لَنَا أَنْ لَا نَكُونَ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَا نَعْلَمُ، قَالَ: (أَمَّا إِيَّهِمْ إِخْوَانُكُمْ وَمِنْ جِلْدَتِكُمْ وَيَأْخُذُونَ مِنَ اللَّيْلِ كَمَا تَأْخُذُونَ وَلَكِنَّهُمْ أَقْوَامٌ إِذَا خَلَوْا بِمَحَارِمِ اللَّهِ انْتَهَكُوهَا).^۱

کور دیه‌که‌ی

ته‌وبان خوا لئی رازی بی‌ت که گه‌نجیکی خزمه‌تکاری پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌گپ‌رێته‌وه: که پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: به دل‌نیایی ده‌لیم که خه‌لکانیک له ئومه‌ته‌که‌م ده‌ناسم که له رۆژی دوایدا دینه پیش، چاکه‌کانیان به قه‌ده‌ر چپای (توهامه) ده‌بی‌ت و سپی و پاک. به‌لام خوایی گه‌وره لییان قبول ناکات هه‌موویان لی ده‌کاته ته‌پ تۆزی په‌رش و بلاو. نه‌وانه هه‌ر له ئیوه‌ن، براتانن، له زمان و پیستی ئیوه‌ن، شه‌و نوێژی‌شیان وه‌کو ئیوه‌ کردووه، به‌لام هه‌ر که ته‌نها و دوور له چاوی خه‌لکی - ده‌رکه‌وتن - سنوری هه‌رامیان ده‌به‌زاند و ده‌که‌وتنه ناوی.

^۱ ئیبنوماجه (۴۲۴۵) و شیخی ئه‌لبانی رحمه‌الله له (صحيح سنن ابن ماجه) و له (سلسلة الأحاديث الصحيحه ب ۲۵۰۵) و له (صحيح الجامع الصغير/ ۳۹۰۴) دا به سه‌حیحی ناساندووه.

راویه کهي

سهيدنا ته وباني (ثوبان) كورې به جدهد كه به ته بو عبدالله بانگ ده كرا، خه لكي يه مه ن بو، له شهرو تالانيدا گيرابوو، كرابووه كويله و فروشرا بوو، پيغه مبهري خواش صلي الله عليه وسلم له كه سيكي ديكه ي كړيپه وه و نازادي كرد، پاشان پي فرموو: نه گهر هه ز ده كه يت بگه پي ته وه ناو ته و تيره و هوژه ي سهر به واني، نازاد به و پرؤ. نه گهر هه زيش ده كه يت لاي نيمه بميني ته وه، نه وه له نه هل و به يتي خومان ت هه ژمار ده كه ين.. نه ويش له خزمه ت پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وسلم دا مايه وه، شه وورؤژ له خزمه تيدا بوو تا پيغه مبهري صلي الله عليه وسلم كوچي دوايي كرد.. پاشان به شداري فه تجي ميسري كردو خانويه كي له وي بؤ خوي دروست كرد، دواتر چووه حيمس له شام و خانويه كي تري دروست كردو تييدا مايه وه تا سالي (۵۴ هـ) كوچي دوايي كرد خوا لي رازي بيت.. سهيدنا ته وبان له و ياوه رانه يه كه كه ميان فرمووده گپراوه ته وه، له ويشه وه سهيدنا شه ددادي كورې ته وس و جوبه يري كورې نوفه يرو ته بو نيدرسي خه ولاني و نه بوسه لامي مه متووري هه به شي و مه عداني كورې نيبنو ته بوته لجه و نه بو نه شعه سي سه نعي و چه نديني تر فرمووده يان لپوه گپراوه ته وه.

واتا و مه بهستی

ئیسلام که شوینکه وتووانی پهروه‌رده ده‌کات، ده‌یه‌ویت هەر یه‌که‌یان له ژێر ههستی چاودێری زاتی ناخی خۆیدا بێت، بۆیه نه‌وه‌سته ده‌گه‌شینیته‌وه و ده‌یکاته چاودیر که خوای پهروه‌دگاری ئاگای له هه‌موو هه‌ست و نه‌ست و پفتار و برپاریکیه‌تی و چاودێری ده‌کات و هه‌موو شتیکی له‌سه‌ر تۆمار ده‌کات. له‌پۆژی دوایدا هه‌موویانی ده‌خاته‌وه پیش چاوی موخاسه‌به‌ی له‌سه‌ر هه‌ر په‌فتاریکی ده‌کات. ئا ئه‌م هه‌ستکردنه که ده‌بیته (موراقیب) یکی زیندوو و به‌ئاگا و ووریای ناخی که‌سه‌کان کاریگه‌ری زۆر گرنگی هه‌یه. ئه‌م هه‌سته‌یه وای ئێ ده‌کات که ئه‌گه‌ر ته‌نها که‌وت، یان که‌وته شارو ناوچه‌یه‌کی نه‌ناسه‌وه یان هه‌لی حه‌رامی بۆ په‌خسا و هه‌لنه‌خلیسکێته ناوی و دینداریتیه‌که‌ی له‌که‌دار ناکات و خۆی له‌حهرام ده‌گرێته‌وه ئه‌گه‌ر به‌هه‌له‌ ئیمانی لاوازیی که‌وته حه‌رامیکه‌وه، خێرا ده‌کشیته‌وه و تۆبه ده‌کات و ده‌گه‌رێته‌وه لای خوای گه‌وره و داوای لیبوردنی ئێ ده‌کا، چونکه دُنیا‌یه که خوای گه‌وره پێ زانیوو که ئاوا که‌وتۆته حه‌رامه‌وه و له‌سه‌ریشی نووسیوه، بۆیه ئه‌مجاره گورپکی ئیمانی ده‌داته‌وه خۆی و ویست و ئیراده‌ی به‌هێز ده‌کات به‌ئێن به‌خوای تاك و پاکی ده‌دات که جارێکی تر ناهیلێت هه‌ستی چاودێری و ئیمانی وا لاواز ببیت و جورئه‌تی گونا‌حکردنی وا زۆر بێت و بکه‌وتیه حه‌رامه‌وه.

ئه‌م فەرمووده‌ی بانگه‌یشتیکی ئاشکراو راشکراوی موسلمانانه بۆ هه‌ستی موراقه‌به‌ی خوایی، بۆ به‌هێزکردنی چاودێری زاتی ناخ و به‌هێزکردنی عه‌زم و ویست و له‌سه‌ر پابه‌ندی و پارسه‌نگی و لانه‌دان و نه‌که‌وتن. هاندانی شه‌رم کردنه له‌خوای زاناو و بیسه‌ر و بینهر، که هه‌روه‌کو به‌ئاشکرا و له‌به‌رچاوی خه‌لکی سه‌رپێچی فه‌رمانی خوا ناکات له‌ته‌های و غه‌ریبی و په‌نه‌نایشدا هه‌ر نایکات، هه‌رچه‌نده هه‌لی حه‌رامی بۆ بره‌خسیت ناکه‌وتیه ناوی. جا بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م هه‌ستی چاودێری و زاتییه له‌ناخی تاك تاکی موسلماناندا

بچه سپیت و بهرده وام له هزر و هۆش و دل و دهرن و رهفتاردا بیئت، پیغه مبهری خوا
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاندانه کهی به شیوهی گپرانه وهی داستان و به سهرهات
 نیشانداوه. تیمان دهگه یه نیئت که زانیاری یه قینی هه یه، که له پئی وه حییه وه پئی
 گه یشتووه، که کۆمه له خه لکانیک له ئومه تیدا هه ن- که بیگومان هه ر له موسلمانانی
 سهردهمی خۆیدا نین- له هه موو نه وهی ئومه ته که ن، ئەمانه پۆله خه لکیکی موسلمانان
 له هه موو کات و شوین و نه وه یه کدا هه ن، ئەمانه له رۆژی دوا ییدا که دین خیر و چاکه ی
 زوریان پییه و گه نجینه یان پره.. ئەوه نده زۆره ده لپی دانه ی لم و دهنکه زیخه کانی چیا ی
 (توهامه) یه.. جا ته سه ور بکه چیا یه که له لم و زیخ و چه و؟ ئەمانه ش به قه دهر ئەو بره لم
 و زیخ و چه وه کرده وهی چاکه ی و سپی و سافیان هه یه و دلخۆشانه هاتوون تا پاداشتی
 وه رگرنه وه، به لام خوی دادپه روه ر و کارزانی به به زه یی هیچ نرخیک بو ئەم هه موو
 چاکه یه دانانیئت و به خیری و زایعه و چاکه ی هه دهری داده نیئت. نه یئی ئەم حوکمه
 له وه دایه که ئەم کۆمه له خه لکه که ئەو چاکانه شیان به ناشکرا ده کرد، به لام که هه لی
 گوناحیان بو دهره خسا و ده که وتنه دهره فته ی حه رامه وه لی نه ده گه ران و ده که وتنه
 سه رپیچی فه رمانی خوی گه وره، له سنووری حه لاله وه خویان هه لده دایه ئەو دیو و
 چپژیان له حه رام ده کرد.

پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مه به ستی له گپرانه وهی ئەم حاله ته پیدانی په ند و
 نامۆزگارییه به ئومه ته که ی به هه موومان تا پیش نه وهی کاتمان له ده ست چی به خۆماندا
 بیینه وه و نه که وینه ئەو کرده وه به ده و نه نجامی به دتره وه. خوی گه وره ش ده فه رمویئت:
 (فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ) الحشر/ ۲ واته: خاوه ن دیدو زهینه کان هۆش که نه وه و په ندو
 نامۆزگاری بگرنه گوئی.

له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ستی چاودیری خوایی له ناخی موسلماناندا ده‌بیتته (موراقیبیکی زاتی) و به‌رده‌وام ده‌بیتته پالنه‌ریکی سه‌ره‌کی پابه‌ند بوونی موسلمانان به دینه‌که‌یه‌وه، که له‌و دوو که‌سایه‌تیه‌ی نزیکه له دوو پروویه‌وه ده‌بیاریزیت. ده‌شیت باس له‌م هه‌ستی چاودیرییه‌ی ناخی موسلمان به دوو‌خالی سه‌ره‌کی بخه‌ینه‌ی پروو:

یه‌که‌م: ئه‌و پالنه‌رانه‌ی هه‌ستی چاودیری خوایی له ناخماندا به هیزده‌که‌ن:

۱- دُنیا بوونی ته‌واو و قه‌ناعه‌تی کامل که خوایی گه‌وره زانایه و ناگای له هه‌موو هه‌ست و نه‌ست و نیاز و مه‌به‌ستی‌که چ جای ره‌فتار و برپار. هه‌رچه‌ند شاراوه بیت وه‌کو ختووره‌ی دَلّ یان ئاشکرا ده‌بیت وه‌کو هه‌ر کارنیک که عه‌بد ده‌یکات. خوایی گه‌وره له چه‌ندین ئایه‌تدا له‌م سیفه‌ته بِن سنوور و بِن بنه‌یییه‌ی کردۆته‌وه، وه‌کو که ده‌فه‌رموی: **(وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ)** الأنعام/۳ واته: خوایی په‌روه‌ردگار خوایه له ئاسمان و و زه‌ویدا و نه‌پینی و ئاشکراتانی ناگا لیبیه و ده‌زانیت چی ده‌که‌ن.

ئه‌گه‌ر که‌سیک به پاستی بِن دوو دَلّ و گومان -که جائیزیش نین- ئه‌م حه‌قیقه‌ته ره‌هایه‌ی لا چه‌سپاو له ناخی دَلّ و ده‌وروونیدا جیگیر بوو، حه‌تمه‌ن له‌وه شه‌رم ده‌یگریت که خوایی زانا و به ناگا له کات و شویننیکدا ببینیت که سه‌رپنجی فه‌رمانی خوا ده‌کات و خه‌ریکی گوناح و تاوانه. خوایی گه‌وره ته‌نکیدى له‌م هه‌سته‌ی ناخ کردۆته‌وه که ده‌فه‌رموی: **(وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ)** البقرة/۲۳۵ واته: ئه‌وه‌ش بزنان که خوایی گه‌وره ناگای له‌و خورپه‌و ختورانه‌شه که به دَلّ و ده‌روونتاندا دیت و ده‌یانزانیت، جا که‌وابوو هۆشتان له خو بیت به حه‌زه‌ر بن.

۲- دُنیا بوونی ته‌واو و قه‌ناعه‌تی کامل که خوایی گه‌وره هه‌موو هه‌ست و نه‌ست و نیاز و مه‌به‌ست و گوفتارو کردارو برپارنیک که عه‌بدیک به نه‌پینی ده‌یکات یان به ئاشکرا

دهینوو سیټ له سه‌ری و دهیکاته مال له سه‌ری.. سه‌دان جار خوی گه‌وره له قورئاندا ته‌نکیدى له‌وه کردو ته‌وه و ده‌شفه‌رموئى که ده‌شه‌پنمه‌وه به‌رده‌ستان لپرسینه‌وه‌ی وردتان له‌گه‌ل ده‌که‌م له‌سه‌ر یه‌ک به‌یه‌کیان، نه‌وانه‌ی چاکه‌ن پاداشتی له‌سه‌ر وهرده‌گرن و نه‌وانه‌ی خراپیشن ده‌بی سزاکه‌ی بخون.

مرؤفی دیندار و خواناس، مرؤفی هه‌ستیار و خواویست که نه‌م (یه‌قین)ه‌ی لا ده‌چه‌سپیت حه‌تمه‌ن هه‌ول ده‌دات به‌خودا بجپته‌وه‌و پیش نه‌وه‌ی کار له‌کار بترازیت و کات له‌ده‌ست چپت، دیدو هه‌لوئستی خوئى راستی کاته‌وه‌و خپرا بیته‌وه‌و سه‌ر رڼگای راستی خواناسان، رپی پیغه‌مبه‌ران و صدیقان و شه‌هیدان و پیاو چاکان، پیش نه‌وه‌ی بگاته‌ بنه‌ستیک و ته‌ماشای (نامه‌ی نه‌عمال)ی بکات و په‌شیمان بیته‌وه‌و، خوی گه‌وره بو بیر هینانه‌وه‌مان ده‌فه‌رموئى: **(وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيَلَّتْنَا مَا لَ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا ۗ وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا ۗ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا)** الکهف/ ۴۹ واته: نامه‌ی نه‌عمال (تیا نووسی کار و کرده‌وه) هه‌موویان ده‌هینرپته‌وه پیش له‌ته‌رازوودا داده‌نریت و ده‌درپته‌وه ده‌ستیان، جا ده‌بینیت نه‌وانه‌ی تاوانبارو جینایه‌تکارن له‌ترس و بیمدان، چونکه ده‌ترسن له‌وه‌ی له‌سه‌ریان تومار کراوه، ده‌شزانن هه‌قه و ره‌وایه و هه‌ر نه‌وه‌یه که خوئیان کردوویانه، نه‌زیادیان پیوه‌نراوه و نه‌فه‌راموش کراوه، بویه‌دوعا له‌خوئیان ده‌که‌ن و شین و زاری ده‌که‌ن و ده‌لین قورمان به‌سه‌ر خوئى نه‌م (نامه‌ی نه‌عمال)انه‌مان هپچ گوناحیکى فه‌راموش نه‌کردووه نه‌گچکه نه‌گه‌وره ئیلا هه‌ر هه‌مووی تپدا تومار کراوه. جا ده‌بینن تاوان و سزاکه‌ ناماده‌یه و نوسراوه‌و بواری سپنه‌وه و لابردن و گوړپنی نییه، خوی په‌روه‌ردگارت خوئى سته‌م له‌که‌س ناکات، حاشا وه‌لیللا، سزای که‌س نادات له‌سه‌ر گوناحیک که نه‌یکردبیت، پاداشتی چاکه‌کانیشی به‌وه‌نافه‌وتینیت که گوناحی گه‌وره‌شى (غه‌یری شیرک) کردووه.

دووهم: نهوشپوازو رهفتارانهای ههستی چاودیری خوابی له ناخماندا به هیزدهکهن:

۱- بهردهوام بوون لهسهه نهنجامدانی فهرزهکان له کات و شویتی خویندا بهو چۆنیه تانهی که پیغه مبهەر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کردوونی له نوپژه فهرزهکان و زهکات و رۆژوو گرتن و چهج.. پاشان سوونه تهکان: نوپژی سوونهت و رۆژووی سوونهت و خیر و خیرات و چهجی ئیزافی، و یاد و زیگیری خوای گهوره و قورئان خویندن و دوعا و پارانهوه و هیتد. ههروهها زیاد کردنی سهرنجدانمان له ژیان و گهردوون و موفره داتهکانی. ئینجا خو موحاسه به کردن لهسهه که متهرخه می و سستی و درینگی کردن له لومه و گلهیی و سهرزهنشتی نهفس و ناچارکردنی وویست و دل و بهدهن لهسهه پابهندی زیاترو بو ساغ بوونهوهی راست و بو خوا لیبرانی راستهقینه و خو (کوئترؤل) کردن به شیویه که له ئاستی (مهقبول) نهیه ته خوارهوه بو بهزاندنی سنووری شهرع.

۲- کومه لکاری و گه شه پیدانی ههستی کومه لکاری و ژیانی کومه لکاری دانه بران و ته ره نه بوون تاك نه که وتن چونکه هه موو چوست و چالاکیه کی کومه لکاری قه لا و قووللهی بهرگرییه و شهیتان ناتوانیت ئاسان زه فهر به کومه لکار بگه یه نیت. شهیتان هه لی فریودانی کومه لکاریکی که مته وهک له که سیکی تاك و ته ره، شهیتان له رپی (وه سهوه سه) ی خویه وه زیاتر و ئاسانتر و خیراتر دزه ده کاته که لینه کانی دل و دهروونی موسلمانان تاك و ته ره وهک له موسلمانان کومه لکار. بویه پیغه مبههری خواش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ موسلمانان تاك و ته ره که ی به مه ری تاك که وتوو چواندوو که حه تمه ن گورگ دهیخوات، وهک ده فهرموی: (إِنَّمَا يَأْكُلُ الذَّنْبُ مِنَ الْغَنَمِ الْقَاصِيَةِ).^۱ واته: گورگ مه ری تاك ده خوات که له پان دابراوه.

^۱ نه بوداوود (۴۵۹)، نه سائی (۸۳۸)، نه حمه د (۲۱۱۶۸)، ئیبنوخوزهیمه (۱۴۰۸).

هەر له بهر نه فهوتان و کاریگهری کۆمهڵکارییه که پێغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمانی به پابه‌ند بوون به کۆمهڵکارییه وه داوه، تا شهیتان زه فهرمان تاك و ته را پێ نه بات. ده فهرموئ: (عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْفُرْقَةَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ، وَهُوَ مِنَ الْاِثْنَيْنِ أَبْعَدُ).^۱ واته: نه کهن ته فره قه تان تی که ویت و به پێن پهرته وازه بین، به کۆمهڵکارییه وه پابه‌ند بن، چونکه شهیتان زه فهر به تاکی ته ره ده بات، به لام له دوو کهس دوورتره و (ناسان ده ره قه تیان نایه ت).

ئه و په‌ند و ئامۆژگاریانه‌ی له م فهرموو ده وه وهرده گیرین:

۱- هه‌ستکردن به چاودێری خوای گه‌وره له هه‌موو کات و شوپن و حاله‌تی که‌دا، تا نه‌م هه‌سته له دل و ده‌روونی هه‌ر یه‌که ماندا ده‌بێته پاسه‌وانی که شه‌ونخون و مورا قیبه‌ی که زاتی ناخی خۆمان.. گه‌شه پێدانی ئه‌م هه‌ست و هۆش لێ بوونه -والله اعلم- یه‌که مین و سه‌ره‌کیتین په‌رژینی دینداری و سه‌ر راستیه و قه‌لا و قوولله‌ی خۆ پاراستنه به ئیزنی خوای گه‌وره. هه‌ر ئه‌م هه‌سته زینته‌یه که ده‌بێته زه‌نگی هۆشیار کردنه وه، ئه‌گه‌ر مو سه‌لمانه که نزیکی سنووره‌کانی حه‌رام بێته وه -ئه‌م هه‌سته ئه‌گه‌ر شه‌ونخون و چاودێره- و خواش ده‌زانیت ده‌بێته باشترین یارمه‌تیده‌ری مو سه‌لمان له سه‌ر پارسه‌نگی و پابه‌ند بوون به مه‌نه‌جی خوای تاك و پا که وه. ده‌یان ئامۆژگاری و به‌سه‌ر هات له سه‌له‌فه وه گێراوه ته وه که سووربوون له سه‌ر (زه‌رع) کردنی ئه‌م هه‌سته چاودێری خوای له مندا له‌کانی اندا هه‌ر له سه‌ره‌تای فامکردنیانه وه -له ئه‌بولقاسم جونه‌یده وه- ره‌حمه‌تی

^۱ ترمذی (۲۱۶۵) ئه‌حمه‌د (۱۸/۱) ئه‌لبانی رحمه‌الله له (صحیح ابن ماجه/ ۲۳۶۳) دا

خوای لیبیت گێردراوه‌ته‌وه که رۆژنیک ویستوو یه‌تی قوتابیه گچکه‌کانی تاقیبکاته‌وه و بزانی هه‌ستی چاودێری خوای گه‌وره‌یان چەند له‌ دلدایه و له‌ هه‌مان کاتیشدا فێریان ده‌کات، به‌ قوتابیه‌کانی ده‌فەرموئ که سبه‌یخی ده‌چینه سه‌یران له‌ ده‌شتیکی چۆل، به‌لام هه‌ر یه‌که‌تان مریشکیکی سه‌ربراو به‌ینیت که خۆی له‌ جیه‌ک سه‌ری به‌ریت که هیچ یه‌کیک نه‌به‌ینیت، بۆ سبه‌ی هه‌ریه‌که‌یان مریشکیکی سه‌ربرای هی‌نا و گێرایه‌وه که له‌ کوئ و چۆنی سه‌ر برپوه که هیچ یه‌کیک نه‌یدیوو... ته‌نها یه‌کیک له‌ قوتابیه‌کان نه‌بیت، که شیخ جونه‌ید لی پرسی: بۆچی تۆش به‌ سه‌ربرای نه‌ته‌ینا؟ قوتابیه‌که وه‌لامی دایه‌وه: ناخر جه‌نابت فەرمووت له‌ شوینیک سه‌ری به‌رن که هیچ یه‌کیک نه‌تانینیت. منیش چوومه کۆلان، چوومه سه‌ربان، چوومه هه‌ر جیه‌ک یه‌کیک هه‌ر وه‌لدا بوو و ده‌بینیم و ته‌ماشای ده‌کردم. شیخ پرسی: ئەو یه‌که کێ بوو؟ قوتابیه‌که ووتی: خوای گه‌وره بوو. شیخ باوه‌شی پێدا کرد و ووتی به‌راستی تۆ کوری منی).^١ ئی‌مه‌ش ده‌بیت خۆمان و نه‌ولاد و قوتابی و شوینکه‌وتوو انمان ئاوا په‌روه‌رده‌ بکه‌ین.

٢- زۆر هی‌نانه‌وه‌ی به‌سه‌رهات و رووداوی زه‌مانی سه‌له‌ف (یاوه‌ران و دواتریان) هه‌روه‌ها دید و هه‌لو‌بست و ئامۆژگاری پیشه‌وایان و زانایان و فه‌رمانده و کاربه‌ده‌ستانی خواناس و سه‌ر راست و بایه‌خ پیدانی ئەمانه که وه‌کو چیرۆک و له‌ کاتی ئاراسته و په‌روه‌رده‌کردندا بگێرێته‌وه، چونکه چیرۆک و به‌سه‌رهات به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی له‌ بیر ناچێته‌وه، ئەگه‌ر هه‌مووشی له‌ یاد نه‌م‌ینیت ته‌وه‌ره سه‌ره‌کیه‌که‌ی بزر نابیت، ئەمه یه‌کیکه له‌ نه‌ینیه‌کانی چیرۆک له‌ قورئانی پیرۆز و سووننه‌تی پيڤغەمبەری خودا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خوای گه‌وره زیاتر له‌ چاره‌کیکی بۆ باس و به‌سه‌ر هات و رووداوی تاك و کۆمه‌له‌کانی پێش ئوممه‌تی محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ته‌رخان کردوو، دياره که گاریگه‌ری ئی‌جگار زۆره.

^١ ئیمامی غه‌زالی له‌ به‌سه‌ر هاته‌که‌ی به‌ ته‌فسیله‌ر له‌ (احیاء علوم الدین ٤ / ٣٨٤) دا هی‌ناوه‌ته‌وه.

هەر یه کێك له ئیمه دهیان چیرۆك و به سه هاتی قورئان و سووننه تی لایه.. بۆیه خوای گه وره ده فه رموی: (وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنَبِّئُ بِهِ فُؤَادَكَ) هود/ ۱۲۰ واته: چیرۆك و به سه هاتی هەر یه کێك له پیغه مبه رانت كه بۆ باس ده كه یین مه به ستمان ووره به رزی و خوگری و دل پته و ییه تی. هه ره ها (لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ) یوسف/ ۱۱۱ واته: له چیرۆك و به سه هاتی هەر یه کێکیاندا (له پیغه مبه رانی به ریز عَليمُ السَّلام قه ومه کانیان) په ند و ئاموژگاری زور هه یه بۆ خاوه ن هزر و ژیره کان.

۳- به شدار بوون له کۆمه لکاری و نه ندام بوون له کۆر و کۆمه لیکدا و پابه ند بوون به ئاراسته و ئاموژگاری به رنامه ی دید و بزاو تیه وه، چونکه هه موو کۆمه لکاریه کی ئیسلامی که بۆ خوا دامه زرا بیئت و به پپی شه رع کار بکات و بۆ مه به سته کانی ئیسلام پیکه یینا بیئت، چه تمه ن وزه ی هه موو نه ندامه کان کۆمه لکارانه به گه ر ده خات ئه وه ش بیگومان کاریگه رتره و زووتر ئامانجه کان ده هیئیه تی دی. جگه له وه ی که کات و توانای موسلمانان له کۆمه لکاریدا سه رف ده بیئت و کاتی (فه راغ) ی نابیئت. بیگومان شه ی تانی ش وه کو و تمان ئاسان زه فه ری پێ نابات. -به ده گه ن زور ده گمه ن- ده بیئیت که سیکی سه له ف گو شه گیر بوو بیئت کۆمه لکارانه له کاردا نه بوو بیئت. سه ی دنا عومه ر خوا لپی رازی بیئت ده فه رموی: (لَا إِسْلَامَ إِلَّا بِجَمَاعَةٍ، وَلَا جَمَاعَةٍ إِلَّا بِإِمَارَةٍ، وَلَا إِمَارَةٍ إِلَّا بِطَاعَةٍ، وَلَا طَاعَةَ إِلَّا بِبِيعَةِ).^۱ واته:

^۱ نه بوداوود (۳۶۶)، نه حمه د (۳۳۸/۲)، داریمی (۲۵۷)، ئیبنوعه بدولبه ر له (جامع بیان العلم وفضله ز/ ۳۲۶)، هه ر خو شی ده فه رموی لاوازیه ک له سه نه ده که یدا هه یه به ئام به کۆی ربویه ته کانی ده گاته پله ی چه سه ن. ئه مه ش ده قه که یه تی: عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ، رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، قَالَ: تَطَاوَلَ النَّاسُ فِي الْبِنَاءِ فِي زَمَنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، فَقَالَ عُمَرُ: يَا مَعْشَرَ الْعَرَبِ، الْأَرْضُ الْأَرْضَ، إِنَّهُ لَا إِسْلَامَ إِلَّا بِجَمَاعَةٍ، وَلَا جَمَاعَةٍ إِلَّا بِإِمَارَةٍ، وَلَا إِمَارَةٍ إِلَّا بِطَاعَةٍ، فَمَنْ سَوَّدَهُ قَوْمُهُ عَلَى الْفِقْهِ، كَانَ حَيَاةً لَهُ وَلَهُمْ، وَمَنْ سَوَّدَهُ قَوْمُهُ عَلَى غَيْرِ فِقْهِ، كَانَ هَلَاكًا لَهُ وَلَهُمْ).

ئیسلام بە بِن كۆمەلكارى و جوودى نايىت، و كۆمەلكارى بە بِن ئەمىرىتى نايىت، ئەمىرىتى بە بِن گوپرايه‌ئيه‌تى نايىت، گوپرايه‌ئيش بە بِن به‌يعه‌تدان نايىت.

پيويسته موسلمانى دیندار و ژیر ئەو کردەوه خیر و چاكانەى ئەنجامى داون و بۆى بوون بە زەخیرەى قیامەتى بە رەفتارى دوور و روانە لە دەستی نەدات... ئەو هەموو چاكانەى بە بە قەدەر لم و زىخ و چەوى چىايەك بیټ لەو لاوه خۆى مایه پووت نەكات!! ئەمە چ دیندارىیەكە؟! ئەمە چ ژیری و ئەقل و پى شکانیکە؟! ئەمە وەكو ئەو گەلۆرانەى بە كاسبى پاره پەیدا دەكەن و بە قومار دەیدۆرین!! موسلمان سوور دەبیټ لەسەر هیدایەتى خواى كە پابەند بوونیەتى بە دینەكەوه تا خواى گەوره زیاتر هیدایەتى بدات وەكو كە دەفەرموى: **(وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ)** محمد/ ۱۷ هەروەها دەفەرموى: **(وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ)** الشورى: ۲۳ واتە: هەر كە سىك كاریكى چاكانە بكات چاكانەى تری بۆ دەخەینە سەر خواى گەوره لیخوشبووه و لە عەبدەكانى دەبووریت و سوپاسكارىشە و سوپاسى چاكانەكاران دەكات.

مَالِي وَلِلدُّنْيَا، وَمَا لِلدُّنْيَا وَمَالِي، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ

مَا مِثْلِي وَمِثْلُ الدُّنْيَا إِلَّا كَرَأْسِ سَامِرٍ فِي يَوْمِ صَائِفٍ،

فَاسْتَنْظَلْتُ تَحْتَ شَجَرَةٍ سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ،

ثُمَّ رَاحَ وَتَرَ كَهَا.

دنيا سايه‌ى سه‌عاتيگه

(عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ، قَالَ : دَخَلَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ عَلَى حَصِيرٍ قَدْ أَثَّرَ فِي جَنْبِهِ ، فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، لَوْ اتَّخَذْتُ فِرَاشًا أَوْثَرَ مِنْ هَذَا ؟ فَقَالَ : مَا لِي وَلِلدُّنْيَا ، وَمَا لِلدُّنْيَا وَمَالِي ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا مَثَلِي وَمَثَلُ الدُّنْيَا إِلَّا كَرَكَبٍ سَارَ فِي يَوْمٍ صَائِفٍ ، فَاسْتَوَّطَلْتُ تَحْتَ شَجَرَةٍ سَاعَةً مِنْ تَهَارٍ ، ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا).^١

كوردییه‌که‌ی

من له كوى و دنيا له كوى؟ دنيا له كوى و من له كوى؟ به‌وه‌ی گيانی منى به‌ ده‌سته‌ نموونه‌ی من و دنيا هه‌روه‌ك و سواریه‌ك وایه‌ كه له‌ رۆژيكي هاونیدا له‌ سه‌فه‌ر دايبت خو بگه‌یه‌نیته‌ ژیر سايه‌ی دره‌ختيک و بیه‌ويت له‌ و رۆژو حاله‌ته‌یدا ماوه‌یه‌ك بجه‌ويته‌وه‌، پاشان ده‌روات و جی ده‌هیلپت.

^١ ترمذی (٢٣٧٧)، ئیبنوماجه (٤١٠٩)، ئەحمەد (٢٦٤١)، ئیبنوحیبان (٦٤٨٧)، حاکم (٧٩٤٣)، طه‌به‌رانی (١١٧٤٠) به‌هیبقی (٩٧٢٣) ئیمامی نه‌وه‌ویش له‌ (ریاض الصالحین ل١٨٦) دا هیناویه‌تیه‌وه‌ و شیخ ئەلبانی‌ش رحمه‌الله له‌: (صحيح الجامع الصغير / ٥٥٤٥) و له‌ (سلسلة الأحاديث الصحيحة ٧٢٣/١) ده‌فه‌رموئ: سه‌حیحه‌.

راویبه کهی

ئیبونوعه باس خوا لییان رازی بیّت: شه‌رعزانی ئوممهت و ئیمامی ته‌فسیر، ناوی عبدالله‌ی کوپری عه‌بباسی کوپری عبدالموطله‌لیبی کوپری هاشمی قورپه‌یشییه. ئامۆزای پیغه‌مبه‌ری خوایه صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ سئ ساڵ پیش هیجره‌ت له مه‌ککه له‌دایکبوو. دوو ساڵ و شه‌ش مانگ له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوادابوو صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ. ئه‌م دینه‌ی له ده‌یان یاوه‌ری به‌پیزی وه‌کو سه‌یدنا عومه‌رو سه‌یدنا عه‌لی و سه‌یدنا عبدالرحمانی کوپری عه‌وف و ئوبه‌یی کوپری که‌عب و زه‌یدی کوپری ثابت و موعاذو باوکی خۆی و ئه‌بوذهره‌و ئه‌بوسوفیانه‌وه خوا لییان رازی بیّت وه‌رگرتوه. بۆته‌وه به مامۆستای ده‌یانی وه‌کو عه‌طائی کوپری ئه‌بوهره‌باح و موجاهیدو عیکرهمه‌و سه‌عیدی کوپری جو‌به‌یر.. ئه‌وانه‌ی دینیان لێوه وه‌رگرتوه زۆرزۆرن. له‌وانه کوپره‌که‌ی خۆی: عه‌لی و عبدالله‌ی برازای و کوره‌یب و ئه‌بومیعدی نافید و ئه‌نه‌سی کوپری مالیک و ئه‌بوطوفه‌یل و ئه‌بوئومامه‌ی کوپری سه‌هل و عوره‌ی کوپری زوبه‌یرو طاووس و عه‌لی کوپری ئیمامی حوسه‌ین و قاسی کوپری محمدی کوپری سه‌یدنا ئه‌بو‌به‌کرو شه‌عبی و ئیبنوسیرین و محمدی کوپری که‌عب و شه‌هری کوپری حه‌وشه‌ب و ئیبنوئه‌بوموله‌یکه.. ئیمامی ده‌هه‌بی ده‌فه‌رموئ: سه‌دونه‌وه‌دوحه‌وت که‌س لییان‌وه‌ گێراوه‌ته‌وه^۱. پینج کوپرو دوو کچی هه‌بوو. پیاویکی سووروسی بالابه‌رزو به هه‌یبه‌ت‌بوو. زۆر ژیرو زیره‌ک و زانا‌بوو. له‌و که‌مینه‌ پیاوانه‌ن که کاملبووبوون. پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ دوعای زانستی بۆ کرد، که فه‌رمووی:

(اللَّهُمَّ فَقِّهْهُ فِي الدِّينِ)'. واته: خواجه له دینه‌که‌ی شاره‌زاکه.. که پیڤغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کۆچی دوا‌یی کرد ئیبنوعه‌بباس ته‌مه‌نی یازده سالان بوو.

سه‌یدنا عومه‌ری کورپی خه‌ططاب له هه‌موو کارێکی گه‌وره‌دا پرسو‌رای پیڤده‌کردو به قسه‌شی ده‌کرد. ناویلینابوو گه‌نجی پیره‌کان. سه‌یدنا عوسمانی کورپی عه‌ففان له سالی ۳۵ک دا کردی به به‌رپرسی ئیمامیتی حه‌ج. سه‌یدنا عه‌لی کردی به والی به‌سره. خه‌لکی ئه‌و ماوه‌یه‌ی ئه‌و والیبیان بوو به خۆشترین ماوه‌ی ژیا‌نی خۆیا‌نیان داده‌نا.

سه‌یدنا سه‌عدی کورپی ئه‌بووه‌ققاص ده‌یفه‌رموو: که‌سم نه‌دیووه‌ وه‌کو عبدالله‌ی کورپی عه‌بباس ئه‌وه‌نده زوو له شت تیبگات و ئه‌وه‌نده زرنگ و ئه‌وه‌نده زاناو ئه‌وه‌نده سینه‌فراوان بی‌ت. ئیبنوعومه‌ر ده‌یفه‌رموو: که‌س نییه به‌قه‌ده‌ر عبدالله‌ی کورپی عه‌بباس شاره‌زای ئه‌و وه‌حیه بی‌ت که بو پیڤغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتوو. طاووس که پیشه‌وایه‌کی به‌ناوبانگی تابعینه ده‌یفه‌رموو: به‌خزمه‌ت حه‌فتا یاوه‌ری پیڤغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گه‌یشتم، هه‌موویانم وازلێهینا بو ئه‌م زانا به‌پێژه.

(۱۶۶۰) فەرمووده‌ی لێوه‌گێ‌پراوه‌ته‌وه.. له زۆر زانا‌یدا نازناوی (ده‌ریا) یان لێنا‌بوو. وه‌لامی هه‌موو پرسیا‌ریکی لای‌بوو. له‌قورئان و فەرمووده‌و شه‌رع بوا‌یه، یان له‌زمان و شی‌عرو نه‌سه‌بی تیره‌و هۆزه‌کان. وه‌لامی به‌ئایه‌ت یان فەرمووده‌ی یان به‌ئه‌قوالی یاوه‌ران ده‌دا‌یه‌وه. که‌له‌هی‌چیا‌ندا نه‌یده‌بینی ئینجا‌رای خۆی ده‌دا.

چونکه‌ زۆر زاناو ژیربوو، خاوه‌ن به‌لگه‌بوو. له‌دانیشتنی یه‌که‌مییدا له‌گه‌ل خه‌وارچ دوو هه‌زار که‌سی لێگێ‌پرا‌نه‌وه‌ لای سه‌یدنا عه‌لی که‌خه‌لیفه‌بوو، نه‌وان لێ یاخی بوو‌بوون.

له گه ل ئه م هه مو زناي و داناييهيدا زور رهوشتهرز بوو. دهيفهرموو: كه نايه تيكي قورنان دهخوينم و لييتيدهگه م هه ز ده كه م هه موو موسولمانانم لي تيگه ياندايه. هوشى لاي خپرکردن بوو، لاي حاكم و ره عيبه ته كه بوو. دهيفهرموو كه دهبيستم كاربه دهستيک رهفتارى دادپهروه رانه ي کردوو دهوعاي زور بو ده كه م، كه دهبيستم له ناوچه يه ك باران زور بارييوه زور دل خوش ده بم پي. مال و منداليشى وا خيره ومه ند بوون. نانيان ب ميوان نه ده خوارد. هه ميش خوراك و ميوه يان هه بوو به شى دراوسى دووره كانيشيان ليده دا..

_ خاوون شه ونويژيكي توولاني بوو. به روژيش به روژوو ده بوو. زور جار فرميسيكي بيده نگانه ي ده پشت، نه گه رچي هه و لي ده دا كه س نه ييني تي. له نويزکردن و قورنانخويندندا زور ده گريا. جاري وا هه بوو له سه ر ناياته كه ده وه ستا چونكه له به ر گريان و هه نيسكدان پي نه ده خويندرا.. له گه ل ئه م حاله ته ئيمانيه شيدا زور نازاو به چه رگبوو. نه وانه ي له نزيكه وه له غه زاي نه فريقادا له خزمه تيدا بوون، هه ر باسي هه لمه ت و جور نه تي نه ميان ده كرد..

_ كه سه يدنا حوسه ين خو ي حازر كرد به ره و عيراق ته شريف ببات، ئيبنوعه بباس جله وي نه سپه كه ي گرت و زور لي پاراپه وه كه نه چي تي. دواتريش كه هه و لي شه هيد بوون هات، ئيبنوعه بباس له خه مبارييدا كونجي مائي خو ي گرت و بو ماوه يه كي زور هه ر نه هاته ده ري، كه ده شه اته ده ري تي كه ل به خه لكي نه ده بوو..

_ سالي ۶۸ك له ته مه ني ۷۱ سالييدا له طائيف كوچي دوايي كرد. خوا لي رازي بي تي..

هۆی هاتنی فه‌رموده‌که

ئیبنو عه‌باس خوا لییان رازی بیٚت ده‌گپٚرته‌وه که سه‌یدنا عومه‌ر خوا لئی رازی بیٚت چوو‌ه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و بینی له‌سه‌ر چه‌سیریک ٲاکشاوه نه‌خشی چه‌سیره‌که به‌له‌شیه‌وه ده‌رکه‌وتوو‌ه، سه‌یدنا عومه‌ر عه‌رزی کرد (لَوِ اتَّخَذْتَ فِرَاشًا أَوْ تَرَّ مِنْ هَذَا؟) واته: ئه‌گه‌ر ٲاخه‌رئکی له‌مه‌ نه‌رمترت هه‌بیٚت. فه‌رمووی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَالِي وَلِلدُّنْيَا، وَمَا لِلدُّنْيَا وَمَالِي، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا مَثَلِي وَمَثَلُ الدُّنْيَا إِلَّا كَرَاحِبٍ سَارٍ فِي يَوْمٍ صَائِفٍ، فَاسْتَظَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ، ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا).^۱ واته: من له‌ کوئ و دنیا له‌ کوئ؟ دنیا له‌ کوئ و من له‌ کوئ؟ به‌وه‌ی گیانی منی به‌ ده‌سته‌ نموونه‌ی من و دنیا هه‌روه‌ک و سواریبه‌ک وایه‌ که له‌ رٲوژئکی هاویندا له‌ سه‌فه‌ر دایٚت خو بگه‌یه‌نیته ژیر سایه‌ی دره‌ختیک و بیه‌ویٚت له‌و رٲوژو حاله‌ته‌یدا ماوه‌یه‌ک بجه‌ویٚته‌وه، ٲاشان ده‌رٲوات و جٲ ده‌هیٲئٚت.

واتاو مه‌به‌ستی

خوای ٲه‌روه‌ردگار مرٲئی خه‌لق‌کردوو‌ه و کردوو‌یه‌تی به‌ بریکار (خه‌لیفه‌)ی خوئی له‌سه‌ر زه‌میندا، تا ئاو‌هدانی بکاته‌وه و دادی خوا ویدیستی تیدا بجه‌سپینئٚت. تا سوود له‌ هه‌موو که‌ره‌سته‌یه‌کی ئه‌م سه‌ر زه‌مینه‌ به‌ وشکانی و ده‌ریا و هه‌واوه‌ بکات و بو‌ خٲر و خوئشی و کامه‌رانی مرٲٲایه‌تی ده‌سته‌به‌ری بکات.. بو‌ هیئانه‌دی ئه‌م دوو مه‌به‌سته‌ نیٲردراوانی خوئی

^۱ ثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْجَمْعِيُّ، قَالَ: ثَنَا ثَابِتُ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: ثَنَا هِلَالُ بْنُ خَبَّابٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: دَخَلَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ عَلَى حَصِيرٍ قَدْ أَثَّرَ فِي جَنْبِهِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوِ اتَّخَذْتَ فِرَاشًا أَوْ تَرَّ مِنْ هَذَا؟ فَقَالَ: (مَالِي وَلِلدُّنْيَا، وَمَا لِلدُّنْيَا وَمَالِي، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا مَثَلِي وَمَثَلُ الدُّنْيَا إِلَّا كَرَاحِبٍ سَارٍ فِي يَوْمٍ صَائِفٍ، فَاسْتَظَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ، ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا).

بۇ ناردوون، كە ھەر لەناو خودى مرۇقەكانەو ھەئىبژاردوون پەيامى خۆى پخ داون تا كۆمەلگەكانيان بەرەو خوا وويستى بەينىن، بۇ ئەو ھى مرۇقە خوا وويستە دىندارەكان خىر و خىراتى سەر زەمىن بە پىي دادى خوايى بەسەر خەلكىدا دادپەرەرانە دابەش بىكەنەو. ئەمە ئەو ئەركەيە كە بە (بىركارىي) كىرنەكەى پىي سپىردراو. ھەرچى لەم گەردوونەشدايە ئاسانكارىي ئەم ئەركەى بۇ دەكات لە: ئا و ھەوا، لە خۆر و مانگ و ئەستىرەكان، لە دار و بەرد و گىانلەبەران و رووەك و ھەموو ئەوانىتر كە لە گەلداو لە دەوروبەرى دەژىن. ھەر خواى گەورە كاتىكى ديارى كراوى بۇ ژيانى تاك و ژيانى سەرجمى مرۇقايەتى ديارى كىردوو، كە دەبىت تاك و كۆمەلە و ماو ھى ژيانىندا ئەركەكانى (بىركارىي) يەكە جى بەجى بىكەن. چونكە لەو دىيادا لىيان دەپرسىتەو، ئەو دىيا قوناغىكى تىرى (وجود) و شىوازىكى تىرى ژيانە كە دواى لىپرسىنەو و پاداشت و سزا ھەمىشەيى تىيدا دەبىت - لەو دىيادا مرۇقەكان - ھەر ھەموو باس-موحاسەبە دەكرىن، كىردەو ھەمىشەيى تىيدا دەخىرتەو بەرچاوو، چاك و خراپىيان لى جوئ دەكرىتەو، چاكەكانى پاداشتىيان دەبىت و خراپەكانىشى سزا... پاداشتىش دواى رەزامەندى خواى گەورە بەھەشت و ناز و نىعمەتەكانىتى، سزاش - دواى داداگايى و نارازى بوونى خواى گەورە - دۆزەخ و ژان و نازار و ناسۆرەكانىتى.

لەم رووانگەو ھەيە كە كەسى ژىر و پەى پىبىردو و دووربىن ناكەو پىتە ھەلپەى ژيان و كۆلى دىيائى وا قورس ناكات نەتوانىت پىو ھى بەرەو ھى خواى گەورە و رازىبوونەكەى ھەنگا و ھەلپىتەو، بەلكو زۆر بەخەمى دىيائەو ناپىت و ھەلاى دەنپىت. چا و دەبىرتە قىامەتى و خۆى بۇ ئەوئ تەرخان دەكات، قۇناغى كورتى ژيانى دەكاتە و ھرزى چاندن و پرواندن چا و پروانى بارانى رەحمەتى خوا دەبىت تا لە رۆژى دوايىدا چاك بدوورپىتەو و تاى چاكەى قورستر كات، چاوى لە قىامەتپىتى و دىيائى لە بىر ناچىتەو، ئامانجى رەزامەندى خواى

گه وره و پروو سوری قیامه تیتی و دنیا ش فه رامۆش ناکات... وه کو یه کیان نابینیت و یه کسانیان ناکات، چونکه ژیان گیلکه ی رۆژی دواییه، به و پارسه نگیه ره فتار له گه لّ چهز و چێژ و بهرزه وهندی دنیایدا ده کات و پروو له قیامهت، که خوی گه وره بۆی نه خشه کیشاوه: (وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ) القصص/ ۷۷ واته: له وهی که خوی گه وره پێی به خشیوون مه به ستت رۆژی دوایی بیت، واهه رفی که که ره زامه نندی خوی گه ورهت ده ست ده خات، نه ک له زیده پۆی و ده ستدریژی ههوا و فیز و تاواندا... پیداوستی و چێژ و ته مه نی دنیا شت فه رامۆش مه که، ئه وه نده ش به دنیا وه سه رقآل مه به ئامانجه قیامه تیه که ت لا لاهه کی ببیت، چونکه ئه سلّ ئه وه یه بۆ قیامهتت بژیت. چاکه کاریش به له گه لّ خه لکانی خوادا هه ر وه کو خوی گه وره چاکه ی له گه لّ تۆدا کردوه له مو لکی خۆی به لوتفی خۆی بۆ تاقیکردنه وهت پێی به خشیویت.. له دنیا شدا سنووری عه بدایه تیت به تاوان و گوناح و سه رپێچی فه رمانی خوی گه وره مه به زینه و مه به ستت بلاو کردنه وهی خراپه کاری نه بیت، چونکه خوی گه وره خراپه کارانی خۆش ناویت..

پینغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ته مه نی دنیا و ژیان و چێژی دنیا ی به به راورد له گه لّ ژیا نی دواییدا نیشاندا وه. که له سه عاتیک، له ماوه یه کی کورت و که می بهر سیبه ری دره ختیک زیاتر نییه، هه موو ژیا نی دنیا له چاو رۆژی دوای و ژیا نی نه بپراوهیدا ناکاته ساته وه ختیک رۆژیکی دنیا، که له چاو رۆژی دواییدا هه یچ نیه... پینغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئه مه وه کو حه قیقه تیک عه قائییدی و به به لگه نه ویست ده خاته پێش چاوی مو سلمانان تا له ناخی دیدو تپروانی نی عه قائییدا بچه سپیت و بزانی چۆن مامه له له گه لّ ژیا نی دنیا دا ده که ن.

پیغهمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهفهرموی: من و دنیا چیمان به سهر یه که وه هه یه؟ چ په یوه نندیه کمان پیکه وه هه یه؟ هیچ... مه گهر ئه و سته وه خته ی وه کو گه شتیاریکی رۆژانی هاوین و موسافیریکی بیابان ده چمه بهر سیبهری دنیا، که وه کو سیبهری دره ختیکه، که هه لده ستم و جی ده هیلم... جی شی نه هیلم ئه و ده پروات و من جی ده هیلیت.

- حه وانه وه ی سته وه ختیکی بهر سیبهر ماوه یه کی زور که م چیره، ته نها بو حه وانه وه و گوروتینیکی تری ره نجدانه قیامه تیبه که یه، نه ک بو پالدانه وه و ب خه م بوون و خه وی خوش!

- ئاوا پیغهمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئه م حه قیقه ته عه قانیديه سه ره کیه ی له ناخی یاوه راندا کرده به لگه نه ویستی ژبانی تا ک به تاکیان.

- هیئانه وه ی نمونه له چه سپاندن و جیگیر کردنی رپسا عه قانیديه کاندای پیویسته. نابینیت چۆن خوی گه وره له باسی نمونه و کاریگه ریدا ده فهرموی: **(وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ)** الحشر/ ۲۱ واته: ئه و نمونانای ده هیئینه وه و ده یخه ینه پیش چاوی خه لکی تا تیفکر، بیر بکه نه وه. و هه روه ها ده فهرموی: **(وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ)** ابراهیم/ ۲۵ واته: (خوی گه وره نمونه ده هیئینه وه و بهر چاوی خه لکی ده خات به و هیوا یه ی به هوش بیئه وه و بیربان بکه ویتته وه).

ئەمە مانای وێڵکردنی دنیا و گۆشەگیری نییە:

بۆ ئەوێ خەڵکانێک بە هەڵە لە فەرمووده‌که نه‌گەن و وابزانن که فەرمووده‌که داوای وه‌لکردنی دنیا ده‌کات، داوای گۆشەگیری و خو‌ته‌رخان کردن بۆ خوا په‌رستی ده‌کات. پێویسته چەند خالێک بخه‌ینه به‌رچاو:

۱- هه‌لوێستی موسڵمان (له ژبانی دنیا):

ئیسلام رێی داوه به موسڵمان چۆن و چەند چیژ له ژبانی دنیا وه‌رده‌گیرێت، بۆی هه‌یه، به‌لام به دوو مه‌رج: یه‌که‌م: پێویسته به چۆنیه‌تیه‌ک بێت که به‌لگه‌ی شه‌رعی له‌سه‌ر بێت که ره‌واییه.

دووهم: مال و سامان و دنیا که له ده‌ستی موسڵمانه‌که‌دا بێت نه‌ک له دئییدا، نه‌ک ئه‌وه‌نده دئی پێوه‌ی بێت که داوای به‌خشینی لێبکه‌ن، یان وه‌لکردن و هه‌جهره‌ت کردنی دئی نه‌یات و له ده‌ستی نه‌بێته‌وه.. ئەم حاله‌ته کاریگه‌ری خراپی له‌سه‌ر دین و دینداره‌تیه‌که‌ی هه‌یه، چونکه وا دیاره پاراستنی هه‌زه دنیا بیه‌کانه‌ی له پێشتره وه‌ک له (ئیمان) و (هه‌جهره‌ت) و (جه‌هاد) و (دالده‌دان- ایواء) و (په‌شتگیری- النصره).^۱

له‌م روانگه‌یه‌وه که ئایه‌ت و فەرمووده‌ی زۆر ده‌بینین باسی ناز و نهمه‌ت و چیژی دنیا ده‌که‌ن و ده‌ستخه‌ستی به‌هه‌لال و چاک وه‌سف ده‌که‌ن:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ * وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَعْتَدُونَ)

^۱ که ئایه‌تی ۷۲ سوره‌تی ئەنفال ده‌یانکاته روکنی پێکهاته‌ی کۆمه‌لکاری ئوممه‌ت، و پێشه‌کی و مه‌رجی (ولاء)‌ی موسڵمانان.

أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ المائدة/۸۷-۸۸ واته: ئەو كەسانەى باوەرتان هێناوه، ئەو شتانه له خۆتان حەرام مەكەن كە پاك و حەلألن و خواى گەوره پێداون چێژيان لى وهگرگن (بۆ ئەوهى وا نهزانن وهلاكردنيان كارئىكى چاكه و خوا په‌رستيه، يان هه‌روا به‌ بريارئىكى هه‌له‌شه‌يى كاترا بلن: ده‌ى فلان شتم لى حەرام بێت، يان تا ماوه‌ى ئەوه‌نده ليم حەرام بێت، ئەمه‌ شياو نيه و كەس بۆى نيه حەلألئىك بۆ خۆى حەرام بكات. (وه‌كو ئيمامى ته‌به‌رى ده‌فه‌رموئ: چونكه‌ پيغه‌مبه‌رى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رڤگاي نه‌دا به‌ عوسمانى كورپى مه‌ظعون (عُثْمَانُ بْنُ مَظْعُونٍ) خۆى بخه‌سڤنيت و چێژئىكى دنيا له‌ له‌ خۆى قه‌ده‌غه‌ بكات) پاشان خواى گەوره ده‌فه‌رموئ: **(وَلَا تَعْتَدُوا)** واته: سنوور مه‌به‌زڤنن. ده‌ستدرئڤڤى مه‌كه‌نه سه‌ر فه‌رمانى خواى گەوره له‌ خۆتانه‌وه حەلألە‌كانى حەرام بكەن، يان حەرامكراوه‌كانى حەلأل بكەن.^۱ خواى گەوره سنوور به‌زڤنى ده‌ستدرئڤڤىكارى خوش ناوڤت. سا له‌و حەلألە‌ پاك و رڤڤيدراوانه‌ بخۆن و بخۆنه‌وه كه‌ خواى گەوره بۆى ديارى كردوون، له‌ خواش بترسن، دڤندارڤتان قايم بگرن، سه‌ر راستانه و خوا ووڤستى بۆ ئەو خوايه‌تان نيشانده‌ن كه‌ باوه‌رتان به‌ خوايه‌تیه‌كه‌ى هێناوه و به‌ عه‌بدايه‌تڤكردن بۆى رازى بوون.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئ: **(فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ)** النحل/ ۱۱۴ واته: ده‌ى سا له‌و رزق و رڤڤڤيه‌ى خواى گەوره بۆى فه‌راهه‌م

^۱ ئيمامى ئەبو حەنڤفه و ئەحمەد ده‌فه‌رموون ئەگەر ووتى شه‌رت بېت ليم حەرام بېت، نابڤت به‌كارى به‌پڤنڤت ده‌نا كه‌ فه‌ره‌تى سوڤنده‌كه‌ت ده‌كه‌وڤته سه‌ر. به‌لام جمه‌ورى پڤشه‌واڤانى تر ده‌فه‌رموون قسه‌كه‌ى باتله و كه‌ فه‌ره‌تى ناكه‌وڤته سه‌ر. ئەم بۆچوونه‌شيان په‌سه‌ندتره. چونكه‌ فه‌رمووده‌ى سه‌حه‌يى له‌ سه‌ره. له‌ ته‌فه‌سڤرى سوڤه‌تى (ته‌حه‌رڤم) دا ئاماژه‌مان پڤداوه. والحمد لله.

هیناون به‌ه‌لّائی ده‌ستی خه‌ن و به‌ه‌لّائی بیخۆن و سوپاسی خوی گه‌وره له‌سه‌ر ئه‌و نعیمه‌تانه‌ بکه‌ن، ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن و په‌رستیاری ئه‌و خواجه‌تانن.

پیڤغه‌مبه‌ری خواش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموی: (نِعْمَ الْمَالُ الصَّالِحُ فِي يَدِ عَبْدُ الصَّالِحِ).^۱ واته: ئای که شتیکی جوان و نایابه که مال و سامانی چاک و پاک له ده‌ست عه‌بدی پیاو چاکدا بی‌ت. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: (الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ).^۲ واته: ژبانی دنیا چیژه، باشترین سه‌رچاوه‌ی چیژیژی ژنی چاکه.

هه‌روه‌ها (الدُّنْيَا مَلْعُونَةٌ مَلْعُونٌ مَا فِيهَا إِلَّا ذِكْرُ اللَّهِ وَمَا وَالَاهُ أَوْ عَالِمًا أَوْ مُتَعَلِّمًا).^۳ واته: دنیا نه‌فرین لیکراوه، ئه‌وه‌ی تیشیدا‌یه هه‌ر نه‌فرین لیکراوه، مه‌گه‌ر یادی خواو ئه‌وه‌ی لیوه‌ دیت، یان زانا بوون یان فی‌رخواز بوون تئیدا زۆر له سه‌له‌ف (یاوه‌ران و تابعین و تابعی تابعین) ده‌وله‌مه‌ند بوون و هه‌ر په‌یداشیان ده‌کرد، به‌لام دنیاکه له ده‌ستیاندا بوو نه‌ک له دل‌یاندا، کاتی‌ک داوای به‌خشینیان لێ ده‌کرا هه‌یانبوو هه‌رچی سه‌روه‌ت و سامانی هه‌بوو ده‌یه‌ینا، وه‌ک سه‌یدنا ئه‌بوه‌که‌ر خوا لێ رازی بی‌ت جارێک که پیڤغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ داوای له یاوه‌ران کرد ببه‌خشن و سوپای جه‌هاد ریکه‌خن، سه‌یدنا ئه‌بوه‌که‌ر (هه‌موو) سه‌روه‌ت و سامانی خۆی هینا!! پیڤغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

^۱ موسلیم (۱۴۶۷) ئیبنو ماجه (۱۸۵۵) ئه‌حمه‌د (۱۶۸/۲).

^۲ موسلیم (۱۴۶۷)، ئیبنو ماجه (۱۸۵۵)، ئه‌حمه‌د (۴۰/۲۰۲/۱۹۷).

^۳ ئیبنو ماجه (۴۱۱۲)، ترمذی (۲۴۲۴)، طه‌به‌رانی (۴۲۲۰)، به‌غه‌وی (۴۰/۲۸). ئه‌لبانی رحمه‌الله له (سلسله‌ الأحادیث الصحیحة ۱/۶/۲۷۹۷) دا ده‌فه‌رموی: حه‌سه‌نه.

لی پرسى: (مَا أَبْقَيْتَ لِأَهْلِكَ؟ قَالَ: أَبْقَيْتُ لَهُمُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ).^۱ واته: ئەدى چیت بۆ ماڵ و مندالت گلداوه ته وه؟ فه رمووی: خوا و پیغه مبهری خوام بۆ هیشتوو نه ته وه.

سهیدنا عوسمان خوی لی رازی بیٹ سوپای (عوسره) ی بۆ غه زای ته بووک به چهك و خوراك و سواری و مه سرو فه وه ساز کرد: که نه وه ند زۆر بوو.. کاته که ش گرانی و نه داری بوو.. پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمووی: (مَا ضَرَّ عُثْمَانَ مَا عَمِلَ بَعْدَ الْيَوْمِ).^۲ واته: له مړۆ به دواوه عوسمان هه رچیهك بکات زیانی بۆی نابیت!

- سهیدنا عومه ر خوا لی رازی بیٹ له غه زایه کدا نیوهی ماڵ و سامانی هیئا.

- سوههیی رۆمی خوالی رازی بیٹ له کاتی هیجره تکرده که یدا ته نازولی له هه موو ماڵ و سامانه که ی کرد بۆ قورهیش ته نها له بهر نه وهی رینگای هیجره تکردهی بۆ مه دینه لی نه گرن، که گه یشته مه دینه، پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پی فه رموو (رِيحٌ صَهِيْبٌ، رِيحٌ صَهِيْبٌ).^۳ واته: ئەری سوههیب مامه له که ت قازانجی کرد، ئەری سوههیب مامه له که ت قازانجی کرد.

^۱ ئەبو داود (۱۶۸۰) ترمذی (۳۶۷۵) ئەلبانی رحمه الله له (صحيح سنن أبي داود ۳۶۶/۵) دا ده فه رموئ: چه سه نه.

^۲ ترمذی (۳۷۰۱)، حاکم (۱۱۰/۳)، ئەلبانی رحمه الله له (صحيح سنن الترمذی/ ۳۷۰۱) دا ده فه رموئ: سه حیجه.

^۳ حاکم: الاستدرک (۳۹۸/۳). ئەلبانی رحمه الله له (سلسلة الأحاديث الصحيحة ۲۷۹۷/۶/۱) دا ده فه رموئ: چه سه نه.

۲- تیگه‌یشتنی راست له ده‌قه‌کانی زهمی دنیا و چه‌زکردن لی:

ئهم ده‌قانه‌ش وا له موسلمان ده‌خوازن که کۆلی دنیایی قورس نه‌کات و زاهیدانه‌ بژی و له چێژی دنیا‌دا نقوم نه‌بیت و ئیتر و ابزانیت قیامه‌تیشی ئاوا مسۆگهر ده‌بیت!

- خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: (إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبِ بِالْأَمْسِ، كَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ) یونس/ ۲۴ واته: نموونه‌ی، ژبانی دنیا ههر وه‌کو ئه‌و حاله‌ته‌یه که بارانمان له ئاسمانه‌وه باراند و چووه ناخی زهوی له‌ویشه‌وه بۆ په‌رگ و پڕیشایی رووه‌کی سه‌ر زه‌مین و بو به سه‌رچاوه‌ی خۆراکی خه‌لکی و نازه‌ل و گیانله‌به‌رانی تر، ئیتر که زهوی ئال و والا پازایه‌وه و هه‌موو جووره‌ په‌نگ و بۆن و به‌ره‌م و جوانیه‌کی له خۆ گرت و وه‌کو بووک پازایه‌وه و خاوه‌نه‌که‌ی (خاوه‌ن زهوی و زار و کیلگه‌و بیستانه‌کان) و ایانزانی ئیتر هه‌موو شتی‌ک له ده‌ست خۆیاندا‌یه و ده‌دوورنه‌وه و حاسلات ده‌چنه‌وه و به‌ره‌م بار ده‌که‌ن، فه‌رمانی ئیمه‌ی پێگه‌یشت، شه‌و بووبیت یان پوژ له چاوتروکاندا پڕشه‌کی‌ش بوو، نابووت و فه‌وتاو. ده‌تووت دووراوه‌ته‌وه و په‌ریز که‌وتوو! ههر ده‌تووت ئه‌مه ئه‌و به‌ره‌مه‌ی دویتی نیه و کات و شوین و حاله‌تی‌کی تره‌! ئه‌م نموونه ته‌فسیلیه گشتگیره ده‌خه‌ینه پێش چاوان که نیشانه و به‌لگه و مایه‌ی هۆش هینانه‌وه و تی‌فکرین و په‌ی به‌ حه‌قیقه‌ت بردن بۆ که‌سانیک که سه‌رنج ده‌ده‌ن و بیر ده‌که‌ونه‌وه.

- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: (اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا سَوِيًّا فِي الْأَخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ، وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ) الحدید/ ۲۰ واته: بزانی که ژبانی دنیا شتی‌کی پووج و باتله و مایه‌ی ده‌سخه‌رپۆ بوون و

خافلان و سه‌رگه‌رمیه.. مایه‌ی پراکیشان و مه‌شغول کردن و بئ ئاگا بوونه له قیامت، بۆ ئه‌وانه‌ی باوه‌شیان پێدا کردوو و له هه‌لپه‌ی بئ وچاندان بۆی.. ژبانی دنیا نال و والا و جوانیه، به‌لام جوانیه‌کی فریودهر و له خشته بهر، ئه‌وه‌ی شه‌یدای ده‌بیت و دژوار ده‌که‌وێته دوایی و پێوه ده‌بیت.. دیسان دنیاو ژبان و ته‌مه‌نه کورته‌که‌تان تێیدا مه‌یدانی شانازیکردنتانه به‌سه‌ر یه‌کتیبیدا که ناهه‌قیه، هه‌روه‌ها مایه‌ی چاو رۆشنی و شادمانیتانه به‌تایبه‌ت بۆ ئه‌وانه‌ی مال و سامان و ئه‌ولادیان زۆره و خۆ به‌سه‌ر نه‌داراندا با ده‌ده‌ن و لووت به‌رزانه خۆیان به‌سه‌ردا ده‌نوێنن، ئا ئه‌مه‌یه ئه‌و دنیایه‌ی که هه‌ندیکتان وا فریوی خواردوه قیامته‌تی له‌بیر چۆته‌وه! یان جار جار هه‌بیری دیته‌وه!! ئی ئه‌وه وه‌ك تاوه بارانی‌که که جووتیار و خاوه‌ن زه‌وی و زاره‌کانی پئ خۆشحال ده‌بن و ده‌که‌ونه ئاودی‌ری باخ و بێستانه‌کانیان جا دوا‌ی بوژانه‌وه و گه‌شانه‌وه و به‌ره‌م هاتن زه‌رد هه‌لده‌گه‌رین و ده‌پروین، ده‌بنه‌ کاو پوش و په‌لاش.. کوپرا وای به‌سه‌ر هات؟ ماوه‌ی جوانی و ته‌ر و به‌لیه‌که‌ی چه‌ند که‌م بوو! ژبانی دنیا‌ش ئاویه، ئینجا ئه‌میش سزای رۆژی دوا‌ی به‌دوادا دیت، که کافران هه‌لده‌پروکینیت و ده‌یانخاته ناسۆر و سزای به‌ژانه‌وه.. موسوڵمانانیش لیخۆش بوونی خوای گه‌وره‌ چاوه‌رپێانه و به‌ په‌زنامه‌ندی ئه‌و به‌خته‌وه‌ر ده‌بن. ده‌ی سا هۆشتان له‌وه نه‌بریت که ژبانی دنیا مایه‌ی فریودان و هه‌لخه‌له‌تاندن و لاپنکردنی هه‌ر که‌سێکه که رووی تینکردوه و لا به‌لای قیامته‌تیدا ناکاته‌وه!

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: (زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ) آل عمران/ ۱۴ واته: چیژ و چه‌زه دنیا‌یه‌یه‌کان لای خه‌لکی خۆش و شیرین و جوان کراون له‌ چه‌زی جنسی چه‌زی ژن و مندال و سه‌روه‌ت و سامانه‌ زۆر به‌ هه‌زار و هه‌زاره‌ها، به‌ دو‌قات و ده‌قات، به‌ چه‌ندین به‌رامبه‌ر که هه‌تا هه‌بیت چه‌زی به

هه‌بوونی هیتەر ده‌بیئت! له‌ زێرو زیوو، له‌ ئه‌سه‌په‌شئ، له‌ حوشتەر و مانگا و مه‌ر و مالآت، له‌ زه‌وی و زار و باخ و به‌ره‌م.. له‌مانه‌ی ته‌وه‌ره‌ی چێژه‌کانی دنیان، به‌لام ئه‌مانه‌ هه‌ر چێژی دنیان هۆشبه‌ر و براوه‌ن.. ئه‌وه‌ی لای خوای گه‌وره‌یه‌ گرنکه‌، له‌ چه‌ندیه‌تی و چۆنیه‌تی و حالیه‌تیدا ئه‌وه‌ی ئه‌یه‌وئ نیه‌مه‌ته‌ و مایه‌ی چێژی به‌رده‌وام و نه‌براهیه‌، بۆ که‌سانیک که‌ به‌ره‌و خوا گه‌راونه‌ته‌وه‌ و حه‌زیان به‌ دیداری ئه‌وه‌ و ته‌ماعیان له‌ لیخۆش بوون و ره‌زامه‌ندی ئه‌ودایه‌.

هه‌روه‌ها: (إِنَّ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَلَا تَغُرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّتْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ) لقمان/ ۳۳ واته‌: به‌ ته‌ئکید په‌یمانی خوای گه‌وره‌یه‌ و راسته‌و به‌ئینی به‌جییه‌ و پاداشتی کاری خێرتان ده‌داته‌وه‌ و هه‌ره‌شه‌کانیشی دینیه‌تی دی که‌ فەرمویه‌تی سزای خراپه‌ کاریتان ده‌دات، جا با دنیا فریوتان نه‌دات له‌ هۆش و هه‌ستی هه‌ستی مه‌حشهر و پرسینه‌وه‌تان نه‌خات و شه‌یتان زه‌فه‌رتان پێ نه‌بات و له‌ خشته‌تان به‌ریت (بلی ئه‌م گوناهاه‌ش بکه‌ خوا که‌ریمه‌!).

پیڤه‌مبەری خواش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌رموئ: (مَا الدُّنْيَا فِي الآخِرَةِ إِلَّا مِثْلُ مَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ إِصْبَعَهُ فِي الیَمِّ فَلْيَنْظُرْ بِمِ تَرْجِعُ).^۱ واته‌: هه‌موو دنیا له‌ چاو رۆژی دوایدا وه‌کو ئه‌وه‌یه‌ که‌ یه‌کیکتان په‌نجه‌ی بکات به‌ ده‌ریایه‌ کدا... جابزانه‌ چه‌ند ته‌پایی به‌ په‌نجه‌یه‌وه‌ دیت (یان په‌نجه‌ی چه‌ند ته‌پایی له‌ گه‌ل خۆی دینیه‌تی؟). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئ: (كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ).^۲ واته‌: له‌ دنیادا وه‌ک غه‌ریبه‌ی شارێک ره‌فتار بکه‌ یان وه‌ک رېبوارێک که‌ دیت و تی ده‌په‌ریت.

^۱ موسلیم (۲۸۵۸)، ترمذی (۲۳۷۷)، ئیبنوماجه‌ (۲۱۰۸)، ئه‌حمه‌د (۲۲۹۴).

^۲ بوخاری (۶۴۱۶)، موسلیم (۴۰۲).

ههروهها: (لَوْ كَانَتْ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ مَا سَقَى كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةً مَاءً).^۱
 واته: نه گهر هه موو دنیا لای خوی گه وره به قه دهر باله می شوله یه که نرخی هه بوایه،
 قومیک ناوی ئی نه ده دا به کافرئیک.

ههروهها نه و ده قانه ی تر که هاوشیوهی نه مانه ن و مانا کانی نه مان ته ئکید ده که نه وه..
 مه به ست له هه مووی نه وه یه که خو شویستی دنیا و هه لپه ی به رژه وه ندی وه ده سه پینان
 و تیژکردنی حه زه کانی خاوه نیی و جنس و نه ولاد و سامان و پله و پایه... هتد ناشیت ببینه
 ئامانج، ناشیت قیامهت بیر ببه نه وه، ناشیت نه خشه ی عه بدی موسولمان له
 خواوو یستی و قیامه تخوازیه وه بگورن بو دنیا وویستی و باوهش به دنیا دا کردن، به لکو
 ده بیت ئامانج قیامهت بیت و دنیا ش فه راموش نه کریت، نه وه هاوکیشه پارسه نگه که یه:
 (وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
 إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ) القصص/۷۷ ناشیت هه موو
 هه ست و هوشیکی موسولمان بکه ویتته سه ر دنیا وویستی و هوش له دیداری خوی
 گه وره نه مینیت، خوی گه وره ده فه رموی: (إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ * أُولَئِكَ مَاوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ) یونس/۷-۸ واته: نه و که سانه ی باوه رپان به زیندو بوونه وه ی قیامهت و
 دیدارمانه، که به ژپانی دنیا رازی بوون و پی بیخه م بوون و هوشیان له رژی دواپی نه ماوه
 و له و هه موو نیشانه و به لگانه ی ئیمه غافلن و خو یان ئی به هوش و گوش کردوه،

^۱ ترمذی (۲۳۲۰)، ئیبنوماجه (۴۱۱۰)، به هیقی (۳۲۵/۷)، نه بو نوعه یم له: الحلیة (۳/۳۵۳). دکتور
 ظافر بن حه سه ن دوا ی توئزینه وه ی ریوایه ته کانی ده فه رموی: به سه رجه می کوی ریوایه ته کانی که نو
 ریگان ده بیته (صحیح لغیره)

نیشتەجێی ئەوانە هەر ناگری دۆزەخ دەبێت.. ئەوێ چاره‌نوس و ئەنجامی ئەو نیەت و دید و رەفتار و هەلوێستانە یە کە لە دنیا دا هەیانبوە.

هەر وەها دەفەرموی: **(مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلاَهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا)** الإسراء/ ۱۸ واتە: ئەو کە سەی لە ئەنجامدانی کارە خێرەکانیدا مەبەستی دەستکەوتنی دنیا ییە (کافر بێت یان موسوڵمان) بە نسیبی دەکەین و خێر دینینەوێ، بۆ هەر کە سێک بمانەوێت ئاسانکاری تری بۆ دەکەین، بەلام چونکە بە ئومێدی رەزامەندی خۆی گەورە ئەنجامی نەداوە و بە دینی خواوە پابەند نەبووە، بەزەلیلی و سەر شوپۆی و دەرکراوی لە پرەحمەتی خوا دەبخەینە دۆزەخەو.

ئەو پەند و ئاموژگاریانەى لەم فەرمودەىە وەردەگىرئین:

۱- حەزەرکردن و ھۆشدارى لەوھى دنیا بىئتە ئامانجى موسوئلمان و ھەموو رەنجىكى بۆ چىژەکانى ژيانى دنيا تەرخان بکات و ھۆشى لە قىامەت نەمىنئیت، يان ھۆشىكى لابه لای سارد و سړى پيوە بمىنئیت. چونکە ژيانى دنيا کۆتايى گەشت و مەنزلگای حەوانەوہنیه، ئەوہ قىامەتە کە کۆتايى قوئناغەکانى وجود و جى حەوانەوہى ھەتا ھەتايى و چىژى بى سنور و بىپرادە و بىرەکانە. موسوئلمانەکەى کە سوکارى فیرعەونىش ئەو حەزەرەى دایە قەومەکەى خۆى کە فەرموى: **(يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ) غافر/ ۳۹** واتە: ھۆ گەلۆ ئەم ژيانەى دنيا ھەر چىژىكى کاتىە و دەروات و دەبىرئتەوہ، بەلام مالى رۆژى دوايى جى نىشتە جى بوون و ئوقرە گرتن و ئارامیە.

خوای گەورە بە پىغەمبەرە بەرئزەکەشى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەفەرموى: **(قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَى) النساء/ ۷۷** واتە: بلى چىژى دنيا کەم و کۆتايە، چىژەکانى رۆژى دوايى چاکترن لای کە سىک سەر راستانە دىندارى بکات و تەقواکار بىت. ھەر و ھە دەفەرموى: **(فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ) التوبة/ ۳۸** واتە: ھەموو چىژەکانى ژيانى دنيا کە بەراورد دەکرىت بەناز و نىعمەتەکانى رۆژى دوايى زۆر کەم دىنە پىش چاو ھىچ نىن.

۲- خو راکرتن بەرامبەر ھىژى راکىشانى حەزە دنياىیەکان و ئارامگرتن لەسەر ژان و ناسۆر و مەحروم بوونەکانى ژيان لەگەل رەنجى بەردەوامماندا بۆ لادان و پادانى زياتر و بەدەستەپىنانى سود و چاکە و خىر و بەردەوام بوونمان لەسەر ئەم دىرۆک و بزوت و ھەلۆئىست و بەرنامە و رىبازە تا بە دیدارى خوای تاك و پاك شاد دەبىن.. ئەوہ یەکیکە لەواتا لاوہکیەکانى ئەم فەرمودەىە کە ژيانەکەى جواندوہ بە موسافىرئىكى رۆژئىكى گەرما و

له بيا بانيكى بيرون و كاكى به كاكيدا، كه هه موو كات و شوينيكي مايهى ماندويى و هيلاكى و نازاره! ئا له م حاله ته دا موسافيره ماندوه كهى قيامهت تاويك ده چپته بهر سيبه رى دره ختيك، نهك بۆ پالدانه وهو خه و بيخه م بوون، به لكو بۆ حه وانه وهيه كى به سود بۆ بريني گه شته دورو سه خته ته نيايه كهى.. چونكه ده بيت زوو بكه ويته رى تا ده گاته وه مال له وى به ته واوى ده حه سيته وه.. گه شتى موسولمانيش له دنيا دا ئاوايه، هه رچه نده ده ورو به رى قه ره بائغ بيت، ئه و گه شتى خوئى له به ره و ته نها ده يپرېت، ژيانى دنيا كه وه كو بيا باني بيرون و (وشك و بى ئاو) ه به لام لي ره و له وى دره خت و سايه و به روبومى مي رگى تاك و ته رايى ليه، كه مه نزلگاي حه وانه وهيه كى كه من، نهك مه نزل نيشته جي بوون.. موسولمانان له م دنيايه دا جو ره ها ژان و ناسۆر و به لاو موسييه ت دي نه رى هه روه كو له جو ره ها خي ر و خوشى چي ژ و جوانيش دي نه رى.. هه ردوكيشيان كه ره سته ي تا قير كرده وهى با وه درارى و ئارامگرين.. موسولمان ده بيت له سه ر هه موو ناره حه تيه كانى رى خو رآگر بميني ت و چي ژ و خوشيه كانيش بگاته مايه ي حه وانه وهى كاتى و شه حن بوونه وهى و وزه و تواناي ره نجبه رانى تر، له هه رچه ك ماندوو بو كه ميك داده نيشي ت، كه حه وايه وه تپه لده چپته وه.. وه ده كه ويته وه ره نج و خه بات و بانگه واز و جهاده كهى ئاواته ئه و ساته ي راسپارده كهى خوا ي گه و ره گي انى لپوه رگري ته وه و ئارامگرانه و سينه فرا وانه به خوا ي خوئى ده گات و خوا ووي ستانه چا وه رپوانى لوتفى خوا ي گه و ره ده بيت كه پا داشتى به لي خو ش بوون و به هه شته كهى بداته وه..

پيوسته داعى موسولمان و بانگخوازى ئيسلام به رده وام نمونه بۆ قسه كانى بهيني ته وه و ئه و حاله تانه ي باسيان ده كات بيان چوئي ني ت به ديمه نى ترى چه سپاو و كاريگه ر له ديد و زين و خه يالى به رامبه رياندا، ئه مه ئه وانيش به شدار ده كات له گف تو گو كه دا ئه گه رچى هه ر له زيه ن و هوشيشيدا ده بيت، جگه له وهى كه ناهي لي ت به رامبه ره كانى بي زار بن و تا قه تى گو يگر تى زۆر تريان نه مي ني ت. نموونه هي نانه وهى زۆرينه ي وايه كه ديمه ني كى ناديار و

خه یائی به دیمه نی به رجه سته ی هه سپیکراو ده چوینیت تا له هزر و هوشدا بچه سپیت و له یاد نه چیت، خوی گه ورهش ده فهرموی: (وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنَاسٍ لِّمَّا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالَمُونَ) العنكبوت/ ۴۳ واته: نه و نمونانه بو خه لکی ده هینیته وه به لام نه وانه ی په ی پئ ده به ن و لی تئ ده گهن هه ر زانا و شاره زاو چاو کراوه کانن.

لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تَوْمِنُوا

وَلَا تَوْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا

أَوَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمْوَلَا تَحَابُّبْتُمْ؟

أَفَسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ

سہ لامکردن کلیلی بہہ شتہ

(وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تدخلوا الجنة حتى تؤمنوا، ولا تؤمنوا حتى تحابوا، أولا أدلكم على شيء إذا فعلتموه تحاببتم؟ أفشوا السلام بينكم).^۱

کور دیہ کھی

ئہ بوہورہ یرہ خوا لی رازی بیٹ دە گپڑیتہ وہ کہ پیغہ مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم
فہرمووی: ناچنہ بہہ شتہ تا باوہر نہہینن، باوہر پدشتان دانامہ زریٹ تا یہ کتریتان خوش
نہویت، نہری شتیکتان پیلیم کہ بیکہن و خوشہ ویستیتان بو یہ کتری زیاتر بکہن، سہ لام
لیکردن لہ ناو خوتاندا برہو پچ بدن.

^۱ بوخاری لہ (الادب المفرد (ژ. ۹۸۰)، موسلیم (۵۴)، ترمذی (۳۱۵۹)، ئیبنوماجہ (ژ ۶۸) (۳۶۹۲).

راویه‌که‌ی

سه‌یدنا‌ئه‌بوهوره‌یره‌ خوا‌ لئی‌ رازی‌ بی‌ت‌ ناوی‌ عبدالرحمن‌ کوری‌ سه‌خره‌، له‌ نه‌فامیدا‌ ناوی‌ (عبد‌ الشمس)‌ بووه‌. پیغهمبهر‌ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ‌ ئەم‌ ناوه‌ی‌ گۆپی‌ و‌ کردی‌ به‌ عبدالرحمن‌.

- له‌ یه‌مه‌ن‌ له‌ دایک‌ بووه‌و‌ له‌ سائی‌ حه‌وته‌می‌ کۆچیدا‌ موسوئلمان‌ بووه‌.

- فه‌رمووده‌ی‌ زۆری‌ له‌ پیغهمبهری‌ خوا‌ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ‌ و‌ یاوه‌رانی‌ تری‌ وه‌کو‌ سه‌یدنا‌ عومه‌رو‌ ئه‌وانی‌ تر‌ وه‌رگرتوو‌ه‌.

- جه‌ماوه‌ریکی‌ زۆر‌ له‌ ئه‌سحاب‌ و‌ تابعین‌ که‌ له‌ (۸۰۰‌ که‌س)‌ زیاتری‌بوون‌ فه‌رمووده‌یان‌ لێ‌وه‌ ریوایه‌ت‌ کردوو‌ه‌.

- موسنه‌دی^۱ سه‌یدنا‌ ئه‌بو‌ هوره‌یره‌ گه‌یشتۆته‌ (۵۳۲۶‌ فه‌رمووده‌). که‌ ئیمامی‌ بوخاری‌ و‌ موسلیم‌ پیکه‌وه‌ (۳۲۶‌ فه‌رمووده‌) یان‌ لێ‌وه‌ ریوایه‌ت‌ کردوو‌ه‌، هه‌م‌ به‌ جیا: ئیمامی‌ بوخاری‌ (۹۳‌ فه‌رمووده‌) و‌ ئیمامی‌ موسلیم‌ (۹۸‌ فه‌رمووده‌).

- له‌ به‌ر‌ زۆری‌ ریوایه‌تی‌ فه‌رمووده‌ هه‌ر‌ له‌ کۆنه‌وه‌ تا‌ ئه‌م‌ڕۆ‌ ناحه‌زان‌ ته‌م‌ و‌ مژی‌ گومانیان‌ بۆ‌ ریوایه‌ته‌کانی‌ سه‌یدنا‌ ئه‌بوهوره‌یره‌ دروست‌ کردوو‌ه‌، به‌ تاییبه‌تی‌ شیعه‌ی‌ رافیزه‌، تا‌ رووی‌ پاکی‌ ئه‌بو‌ هوره‌یره‌ له‌ که‌دار‌ بکری‌ت.. که‌ گوایه‌ ته‌مه‌نی‌ یاوه‌ری‌تی‌ که‌م‌ بووه‌ چۆن‌ ئه‌و‌ هه‌موو‌ فه‌رمووده‌یه‌ی‌ بیستوو‌ه‌و‌ گپراوتی‌یه‌وه‌.. سه‌یدنا‌ ئه‌بوهوره‌یره‌ ده‌فه‌رموی: (برایانی‌ کۆچکه‌رم‌ سه‌رگه‌رمی‌ مامه‌له‌ی‌ بازا‌ر‌ بوون‌، برایانی‌ پشتیوانم‌ سه‌رگه‌رمی‌ ما‌ل‌ و‌ دارایی‌

^۱ ئه‌و‌ کتیبانه‌ی‌ فه‌رمووده‌ن‌ که‌ له‌ رینگای‌ یاوه‌ری‌که‌وه‌ ریوایه‌ت‌ کراوه‌. وه‌کو‌ موسنه‌دی‌ چوار‌ خوله‌فای‌ راشیدین‌، موسنه‌دی‌ عائیشه‌ خوا‌ لێیان‌ رازی‌ بی‌ت.. یاوه‌ری‌ تریش‌ هه‌ن‌ که‌ موسنه‌دی‌ان‌ هه‌یه‌..

خویان بوون، به لّام من هه ژاریکی په نا دیواری مزگهوت بووم و یه کیکی ته هلی سوففه بووم.^۱ کاتیک ته وان لهوئ نه بوون من له خزمهتی رابه ره که مدا ده بووم و ته وان شتیان له یاد ده چوو من له میشکمددا تۆمارم ده کرد. سوئندم به خوا ئه گهر له بهر ئه و ئایه ته نه بوایه هیچ فه رمووده یه کم بو نه ده گپرانه وه که ده فه رموی: (إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى) البقرة/ ۱۵۹ رۆژیکیان خوشه ویستم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمووی: (هه ر کام له ئیوه با پارچه پۆشاکیکی له بهر ده ستمدا راخات، تا قسه کانم ته واو ده که م، کاتی کۆی کرده وه هه رچی من ووتوومه هه مووی له بهر ده بیّت و له یادی ناچیت. منیش عه باکه م راخست تا فه رمووده کانی کۆتاییان هات، ئه و جا کۆم کرده وه به سنگمه وه نووساند، له پاش ئه وه ئیتر هیچ فه رمووده یه کی ئه و رابه ره م له یاد نه چوو ه).

- سه یدنا عومه ری کوری خه تتاب خوا لپی رازی بیّت که بووه خه لیفه ئه بو هورهیره ی به والی به حرهین ته عین کرد.

- ئیمامی بوخاری و موسلیم ده گپرنه وه: له سالی ۵۷ی کۆچی له ناوچه ی (عه قیق) له ته مه نی حه فتا و هه شت سالیدا کۆچی دوایی کردو له گۆرستانی به قیغ له مه دینه نیژرا.

^۱ ته هلی سوففه کۆمه ئیک یاوه ری ده سکورت و هه ژاری زه مانی پیغه مبه ری خوا بوون صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که بئ مال و جئ بوون، زۆریان هه ر له مزگهوت ده مانه وه..

واتاومه‌به‌ستی

ئەم فەرموودەیه یەکیك له ره‌وشته هه‌ره‌به‌رزو کاریگه‌ره‌کانی موسوڵمان دیارده‌کات که له زۆر موماره‌سه‌کردنی یه‌کبه‌یه‌کی موسوڵمانان بۆیان ده‌بێته دابوونه‌ریتیکی کۆمه‌لایه‌تی و سیما و سیفه‌تییکی قیه‌می کومه‌لگا‌که‌یان، که سه‌لامکردنه. سه‌لامکردن کاریگه‌ری ده‌روونی له‌سه‌ر هه‌موو به‌رامبه‌رێک ده‌بێت هه‌رچه‌ند رِقن و دوژمنکاریش بێت، سه‌لامکردن متمانه‌و سۆز و خۆشه‌ویستی خه‌لکی پێ ده‌ست ده‌خریت، هه‌ستی ئەمان ده‌داته به‌رامبه‌ر که هیمن و بیخه‌مه له‌من... فەرماندانی پیغهمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌ موسوڵمانان که سه‌لام له یه‌کرتی بکه‌ن، جگه له‌ رازی کردن و ئەمان و هیمن کردنی تاکیک بۆ تاکیکی تر، ئەمان و ئاسوده‌یی و هیمنی گشتیش له‌ ناویاندا ده‌هی‌نێته.

پیغهمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بۆ ئەوه‌ی تاك و کۆی موسوڵمانان له‌سه‌ر ئەم ئەده‌به به‌رزه‌ راهی‌نیت، سه‌لامکردنیان بۆ په‌یوه‌ست ده‌کاته‌وه به‌ سودی تاکه‌ که‌سی خۆیان، په‌یوه‌ندی ده‌کاته‌وه به‌ ئامانجه سه‌ره‌کیه‌که‌یان و هی‌نانه‌ دی‌ حه‌ز و ئاواتیان که‌ چونه‌ به‌هه‌شت و به‌ده‌ست هی‌نانی ناز و نيعمه‌ته‌کانی. به‌ موسوڵمانان ده‌فه‌رموی: ئەگه‌ر راسته‌و ده‌تانه‌وێت خوای گه‌وره‌ لێتان رازی بێت و به‌ به‌هه‌شتی خۆی پاداشتتان بداته‌وه، ئەوه به‌ غه‌یری باوه‌ر هی‌نان نابێت، چونکه به‌هه‌شت له‌ کافر حه‌رامه‌.. باوه‌ر هی‌نانه‌که‌ش هه‌ر ئەوه‌نده نیه به‌ ئاشکراو راشکاوی شایه‌تمان به‌پێزیت به‌ روکنه‌کانی ئیمان و ئیسلامه‌وه پابه‌ند بێت، به‌لکو ئیمانداریه‌تی وه‌رگرته‌ی (عه‌قیده) و (عیباده‌ت) و (ره‌فتار)ه‌کانی ئیسلامیه‌.. ئیمانداریه‌تیتان له‌سه‌ر راده‌ی خۆشه‌ویستیتان دامه‌زراوه‌ چه‌نتان یه‌کتریتان له‌به‌ر خاتری خوای گه‌وره‌ خۆشه‌وێت؟ چه‌ند که‌ستان و بری چه‌ند؟ ب‌لاو بوونه‌وه‌ی ئەم خۆشه‌ویستیه‌ و ره‌فتار پێکردنی له‌ناو خۆتاندا سه‌لام کردنتان له‌ یه‌کتری ده‌خوازیت.. که‌وابوو هه‌نگاوی یه‌که‌م به‌ره‌و به‌هه‌شت سه‌لام کردنه له‌ خوشک و

برا موسوئلمانہ کہت.. کہه وابوو له ئیستاوه ئەم ئادابە ره چاو بکه و له سه لام کردن له موسوئلمانان که مته رخه م مه به.

ئەم فه رموده یه راده ی زۆر و ئاستی بالای ره وان بیژی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که ئاوا دیدو پری و مه نه جیکی بزاون و هه ئویستی به فه رموده یه کی کورتی ئاوا رونکردۆته وه... ئاخه بویه ده یفه رموو: (أُوتِيَتْ جَوَامِعُ الْكَلِمِ).^۱ واته: وشه کوی قسه م پێ به خشراوه، وشه ی که م و واتای زۆر.

چه ند ده قیکی تر له سه سه لام کردن:

خوای گه وره ده فه رموی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا) النور/ ۲۷ واته: ئەه ی ئه وکه سانه ی باوه رتان هیناوه نه چنه هیه چ مائیکی غه یری مائه کانی خوئان تا پری نه درین، ئه وکاته ش سه لام له مأل نشینه کان بکه ن.

هه روه ها ده فه رموی: (فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً) النور/ ۶۱ واته: ئە گه ر چونه مائه وه (مائه کانی خوئان) سه لام له مأل و مناله کانتان بکه ن، به سه لامه که ی خوای گه وره (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ) که پاک و پیروزه و به فه رپه... ئە وه سه لام کردن له چونه مائی خه لکی و له چونه مائی خوئی ئە گه ر خه لکیان

^۱ بوخاری (۲۹۷۷)، موسلیم (۵۲۳).

تیدا بوو، ئەگەر چووێ مائیک و کەسی تیدا نەبوو یان چووێ مزگەوت و کەسی ئێ نەبوو دەئێ: (السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ)¹.

هەر وهها ده‌فه‌رموئ: (وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا) النساء/ ۸۶ واته: ئەگەر سه‌لامیان لێکردن، ئیوه به سه‌لامیکی جوانتر وه‌لام بدنه‌وه که ده‌ئین السَّلَامُ عَلَیْکُمْ ئیوه بلین وَعَلَیْکُمْ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهُ یان لانی که م سه‌لامه‌که وه‌ک خۆی بسه‌ننه‌وه و بلین وَعَلَیْکُمْ السَّلَامُ، چونکه خوای گه‌وره چاودێری هه‌موو ره‌فتاریک ده‌کات و ئێ ده‌پرسیته‌وه.

هەر وهها ده‌فه‌رموئ: (هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامًا) الذاریات/ ۲۴ - ۲۵ واته: ئایا هه‌وائی میوانه‌کانی ئیبراهیمت عَلَیْهِ السَّلَامُ، پینگه‌شتوو هه‌که میوانی به‌ریزی نێردراوانی خوا بوون، که چوونه ژووره‌وه سه‌لامیان لێکرد و فه‌رموویانه (سَلَامًا) و ئه‌ویش له وه‌لامیاندا فه‌رمووی (سَلَامًا) واته: ئه‌وان به شیوازی کردار فه‌رموویان سه‌لامیکت ئێ ده‌که‌ین، سه‌یدنا ئیبراهیم عَلَیْهِ السَّلَامُ به شیوازی ناو فه‌رمووی: سه‌لامتان لیبیت... شیوازی ناو نه‌گۆر و هه‌میشه‌ییه‌و کرداریش دوپات بوونه‌وه‌ی هه‌یه و رووداوه. (الاسم يدل على الثبوت والدوام والفعل يدل على الحدث والتكرار).

بوخاری له: الأدب المفرد (۱۰۵۵) شیخی ئەلبانی رحمه‌الله له (صحيح الأدب المفرد/ ۸۰۶) دا به‌سه‌نی داناوه. ئەمه ریواتیکه له ئیبنوعومه‌ره‌وه خوا لیبیان رازی بێت هاتوو به‌ئیه ئیمامه به‌ریزه‌کانی وه‌کو طه‌به‌ری و قورطوبی و نه‌وه‌وبی هه‌موویان رایان وایه که ئەگەر موسولمان چووێ مائیک یان مزگه‌وتیک و کەسی لێنه‌بوو، ئاوا سه‌لام له خۆی و له (عبادالله الصالحین) ده‌کات. بروانه: الأذکار/ ل

- عبدالله ی کورپی عه مری کورپی عاص خوا لیبی رازی بیت ده گپرتته وه: (أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ، قَالَ تُطْعِمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ).^۱ واته: کابرایه ک پرساری له پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کرد که چ رهفتاریکی ئیسلامی خیری زوره؟ فهرموی: خوراک بدهیته خه لکی و سه لام بکه بیت له وهی که دهیناسیت له وهی که نایناسیت.

- نه بو هوریره خوی لیپازی بیت ده گپرتته وه که پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموی: (لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ قَالَ أَذْهَبَ فَسَلِّمْ عَلَى أَوْلِيكَ النَّفْرِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ جُلُوسٌ فَاسْتَمِعَ مَا يُحْيُونَكَ فَإِنَّمَا تَحِيَّتُكَ وَتَحِيَّةُ ذُرِّيَّتِكَ فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فَقَالُوا السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ فَزَادُوهُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ).^۲ واته: کاتیک خوی گه وره سهیدنا ئاده می علیه السَّلَام خهلق کرد پی فهرمو برؤ بؤ لای نه و چند فریشته یه ی دانیشتون، سه لامیان لیبکه، بزانه چیت وه لام دهده نه وه، سه لامه که ی تو و وه لامه که ی نه وان دهیته سه لامکردنی خوت نه وه کانت، پی فهرمون: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، فهرمویان: السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ... وَرَحْمَةُ اللَّهِ که یان بؤ زیاد کرد.

- بهرائی کوری عازیب (الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ) خوا لیبی رازی بیت ده گپرتته وه: (أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِسَبْعٍ: بِعِيَادَةِ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ، وَتَشْمِيتِ الْعَاطِسِ، وَنَصْرِ الضَّعِيفِ، وَعَوْنِ الْمَظْلُومِ، وَإِفْشَاءِ السَّلَامِ، وَإِبْرَارِ الْمُقْسِمِ).^۳ واته: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمانی نه جامدانی هوت رهفتاری پیداین: سهردانی نه خوش،

^۱ بوخاری (۱۲)، مسلم (۵۶).

^۲ بوخاری (۶۲۲۷)، مسلم (۲۸۴۱).

^۳ بوخاری (۵۸۸۱) موسلیم (۲۰۶۶).

شوینکه‌وتی جه‌نازه (بردنی مردوو بو گۆرستان)، ئه‌وه‌ی پژی و الحمد لله ی کرد بلین پی (يَرْحَمُكَ اللهُ) هه‌روه‌ها سه‌رخستی لاواز و بهیژ و یارمه‌تیدانی سته‌ملیکراو و بلاوکردنه‌وه‌ی گیانی سه‌لامکردن له یه‌کتری و نه‌شکاندنی سویندی ئه‌و که‌سه‌ی سویندمان له‌سه‌ر شتیک ده‌دات (وه‌کو به‌خوا ده‌بیت بخویت/ تووخوا بخو).

- عبدالله ی کوری سه‌لام خوا لی رازی بیت ده‌گیرته‌وه: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: أَيُّهَا النَّاسُ، أَفْشُوا السَّلَامَ، وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ).^۱ واته: گویم لیوو پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌یفه‌رموو: ئه‌ری هۆ خه‌لکینه! سه‌لام کردن له‌ناو خو‌تاندا بلاو بکه‌نه‌وه و خو‌راک بدهن و شیرازه‌ی خزمایه‌تیتان به‌هیز که‌ن، و ئه‌و کاته‌ی خه‌لکی خه‌وتوون، شه‌و نوێژ بکه‌ن، ئاوا هیمن و هیدی ده‌چنه‌به‌هه‌شتی خوی گه‌وره‌وه. ده‌قی تریش زۆرن، بو‌ شاره‌زایی له‌وان و زانیی ئادابی سه‌لامکردنیش ده‌توانیت بگه‌رته‌وه سه‌ر کتیبه‌کانی (فیقه و فه‌رمووده و ئادابی ئیسلامی).

^۱ ترمذی (۲۴۲۲)، ئیبنوماجه (۱۳۲۴)، داریعی (۱۴۳۲)، نه‌حمه‌د (۲۳۱۵۴)، طه‌به‌رانی (۱۰۳۹۱).
 ئه‌لبانی رحمه‌الله له (صحیح الجامع/ ۳۶۹۷) و له (سلسله‌ الأحادیث الصحیحة/ ۱۸۴ و ۱۶۰۷) دا ده‌فه‌رموی: سه‌حیحه.

ئەوپەند و نامۆزگاریانە ی لەم فەرموودەییەو وەردەگیریت:

۱- سووربوون لەسەر تەشەنە پێکردنی سەلام لێککردن و مومارەسەکردنی بەردەوامی تا دەبێتە داب و نەزیت و سیمای کۆمەلگە ی موسلمانان، سەرەنجامیشی دیارە کە ئەمانە هیمنی و ناشتی و متمانە و خوشەوویستی زیاتر بلاو دەبێتەو و دڵ و دەروونەکان زیاتر پێکەو دەسازین و پەییوەندییە کۆمەلایەتیەکان بە هێزتر دەبن، ئەمەش وا دەکات ووزەکان زیاتر گرد بکێنەو و بەگەر بخین.

۲- هەمیشە پاداشتە زۆرەکە ی سەلامکردنی لەبەرچاو بێت و کە خوشی مومارەسە ی سەلامکردنی کردوو و بووشە بە هۆکاری برە و پێدان و چەسپاندنی.

۳- بزانیت کە سەلامکردن هۆکاری لێک نزیکبوونەو و دەسپێکی ناسیاویتی و هاتوچوو هاوکارییە.

۴- هەمیشە ئەو ی لە یاد بێت کە ئەمە رەفتاریکە خوی گەورە و پێغەمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ داویان لێکردوو و پاپەرینیت، کە وابوو لە راپەراندنە کەیدا جگە لە پاداشتەکە ی، لە خوی گەورەش نزیک دەبێت، چونکە ملکە چی هەموو فەرمانیکی و یە کسەر دەئ: (سَمِعْنَا وَ اطَعْنَا).. بەسەر چاو.

۵- سەلام کردن ئەداکردنی مافیکی برایەتیە، برا موسلمانە کانت ئەو مافەیان لەسەر تە.

۶- بێر خستەو ی موسلمان بە زۆری پاداشتی بە جێپێنانی فەرمانی خوی گەورە و زیندوو راگرتنی سوونەتی پێغەمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاندانیەتی لەسەر دینداریتی سەر راسترو کاری ئیسلامی بەردەوام بە ئۆمیدی هینانە دی بەرژەو نیدی قیامەتی خوی.

خزمايه تى به ره كه ته

عَنْ أَبِي بَكْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ ذَنْبٍ أَجْدَرُ أَنْ يُعَجِّلَ اللَّهُ لِمُصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا مَعَ مَا يَدَّخِرُ لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْبَغْيِ وَقَطِيعَةِ الرَّحِمِ، حَتَّىٰ إِنَّ أَهْلَ الْبَيْتِ لَيَكُونُوا فَجْرَةً، فَتَنْمُو أَمْوَالُهُمْ، وَيَكْثُرُ عَدَدُهُمْ إِذَا تَوَاصَلُوا.^۱

کور ديه كه ی

ئه بو به کره خوا لئی رازی بیټ ده گپرتته وه که پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 فهرمووی: هیچ گوناھیک نیه که شایه نتر بیټ که خوی گه وره زوو سزای بکه ره که ی
 بدات و له دنیا دا پپشی بخت و نه یخاته ئاخیرهت وه کو گوناخی پچراندنی په یوه ندی
 خزمايه تی و خیانهت و درؤ کردن. هیچ چاکه و گوپرایه لیه کیش نیه که شایه نی ئه وه بیټ
 خوی گه وره زوو پاداشتی بداته وه و پپشی بخت هه ر له دنیا دا بیداته وه به خاونه که ی
 وه کو پته و کردنی شیرازه ی خزمايه تی. ته نانهت ده شیټ ماله خزمیټ له ئیسلام ترازابن و
 گونا حکاربن (کافر نه بوبن) به لام به هو ی پته و راگرتنی خزمايه تیا نه وه سه روهت و
 سامانیان زیاد بکات و گه شه بکات و ژماره یان زیاتر بیټ و بلاوتر بینه وه.

^۱ نه بو داوود (۴۹۰۲)، ترمذی (۲۵۱۱)، ئیبنوماجه (۴۲۱۱)، ئه حمه د (۱۹۸۶۱). شیخی ئه لبانی
 رحمه الله له (صحیح سنن أبي داود) و (صحیح الجامع الصغیر / ۱۰۶۴۲) دا به سه حیجی داناوه.

راویبه‌که‌ی

ئه‌بو به‌که‌ره‌ خوا لێ رازی بێت ناوی نوفه‌یعی کورپی مه‌سرووح کورپی کیلده‌یه. به‌ کۆیله‌ی گه‌نایه‌ شاری طائیف. پێشی ده‌لێن: نوفه‌یعی کورپی ئه‌لحاریث له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌ره‌تا ووترا که‌ بێ باوکه‌، بۆیه‌ الحارثی خاوه‌نی کردی به‌ کورپی خۆی و نه‌سه‌بی خۆی دای. به‌لام خۆی دوا‌ی موسوڵمانبوونی به‌وه‌ رازی نه‌بوو، ده‌یفه‌رموو: من نوفه‌یعی کورپی مه‌سرووحم و حه‌به‌شیم.

یاوه‌ریکی به‌رێزه‌و له‌ سه‌ره‌تای لایه‌یه‌وه‌ خزمه‌تکاری تیره‌ی ئه‌قیف بوو له‌ طائیف. دوا‌ی موسوڵمانبوونی خۆی ناونا (عتیق النبی) واته‌ نازادکراوی پیڤغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. چونکه‌ جه‌نابی علیه‌ الصلاة والسلام نازادی کرد. بۆیه‌ که‌ ئه‌قیف داویان کرده‌وه‌ پیڤغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: نابیت. ئه‌وه‌ نازادکراوی خوای گه‌وره‌و نازادکراوی پیڤغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

کاتیک موسوڵمانان شاری طائیفیان گه‌مارۆدا، نوفه‌یع به‌ هۆیه‌ به‌که‌ره‌یه‌که‌وه^۱ خۆی به‌ دیواری شاره‌که‌دا شوپ‌کرده‌وه‌وه‌ هه‌لات. ئیتر له‌و رۆژه‌وه‌ ناونا ئه‌بویه‌که‌ره‌. پاشان چووه‌ خزمه‌ت پیڤغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و موسوڵمانبوو.

ئه‌وانه‌ زۆرن که‌ ریوایه‌تی ئه‌بویه‌که‌ریان گێڕاوه‌ته‌وه‌. له‌وانه‌: هه‌رچوا کوره‌که‌ی خۆی: عوبه‌یدالله و عبدالرحمان و عبدالعه‌زیزو موسلیم. ئینجا ئه‌بوعوثمانی نه‌هدی و حه‌سه‌نی به‌صیری و محمدی کورپی سیرین و عوقبه‌ی کورپی سه‌به‌هان و ئه‌حنه‌فی کورپی

^۱ به‌که‌ره‌: غه‌رغه‌ره‌یه‌: که‌ رۆلێک بوو گوریسی پێوه‌ لوولده‌کراو شتی پێه‌ئده‌کێشرایه‌ سه‌ر دیوار. وه‌کو چه‌رخێ سه‌ر بیره‌ئاو بوو، که‌ به‌ حه‌بل و گوش و گوریس ئاوی بێ هه‌ئده‌هیئنجریت.

قهیس و زۆری تر.. چووہ بہ سرہوہ لہوئی نیشتہ جی بوو، بووہ یہ کییک لہ شہ رعناسانی بہ سرہ.

یاوہ ریکی خواناس و زاہید بوو، زۆر خوئی لہ حہرام بہ دوور دہ گرت. زانی کہ زیادی کوری ئہ بیہی کہ والی بہ سرہ بوو۔ بو فراوان کردنی مزگہ وتی بہ سرہ کۆلہ کہ یہ کی لہ کابرایہ ک سہ ندبوو. ئہ بوبہ کرہ نوئیژی لہ و مزگہ وتہ دا نہ کرد تا ئہ و کاتہی کۆلہ کہ کہ یان دایہ وہ بہ خاوەنی و لییان کریبہ وہ..

ئہ بوبہ کرہ و سئی شاہیدی تر شاہیدیانداندا کہ موغیرہی کوری شوعبہ زینای کردووہ. کہ سہیدنا عومہر ہیناننیہ پیشہ وہ یہ کیکیان پہ شیمانبووہ، تا یہ کییک لہم سییہی تر بہ سزای تۆمہ تبارکردن بگہ یئیت! سہیدنا عومہر داوای تۆبہی لیکردن، دوانہ کہی تر (نافع و شبل) تۆبہ یان کرد. ئہ بوبہ کرہ فہرمووی من تۆمہ تبارم نہ کردووہ، شاہیدی حالہ تہ کہ بووم، بۆیہ تۆبہ ناکہم. ئیتر سہیدنا عومہر حوکمی ئایہ تہ کہی لہ سہر چہ سپاندن، کہ شاہیدی سئی کہس لہ تۆمہ تبارکردنی زینادا بہ سہر خویناندا دہ شکیتہ وہو دہ بی یہ کی ہہشتا جہلدہ یان لیبدریت.. ہہر یہ کہ یان ہہشتا جہلدہی لیڈرا.. بہ لام ئہ مہ لہ دادپہرہ ری یاوہر کہ مناکاتہ وہ. وہ کو زانایانی فہرموودہ وانی کردوو یانہ بہ ریسا..

لہ ہیچ بہرہ یہ کی ناکۆکی و ملمانیکاندا نہ بینرا، نہ ئہ وہی نیوان سہیدنا زوبہ یرو سہیدنا عہلی، نہ ئہ وہی نیوان سہیدنا عہلی و معاویہی کوری ئہ بوسوفیان خوا لییان رازی بیٹ..

ئیمامی ذہہ بی لہ (سیر أعلام النبلاء ۱۰/۳) دا دہ گپرتہ وہ کہ حہسہنی بہ صریہی دہیفہرموو کہس چاکتر لہ ئہ بوبہ کرہ و عیمرانی کوری حہصین نہ ہاتۆتہ بہ صرہ..

سائی ۵۱/ک/۶۷۱ ز کۆچی دوابی کرد خوالی رازی بیٹ..

واتا و مانای فەرموودەكە

ئەم واقعەى ئیستا تێیدا دەژین چەندین سیما و حالەت لەبەر چاوازەق دەكاتەووە لەوانە:

١- كەسێك كە بە تەواوی لە ئەماندا بێت، ئەمانى گىانى و مالى و كەسايەتى دەورووبەرى ناتوانیت بۆ جى بە جى كردنى ئەركەكانى بە چاكى لى بېرپىت و پراوپىرى داواكراو ئەنجامبدات.

٢- ئاواتە مەزنەكان و ئامانجە بالاکان بە رهنجى تاكەكەسى نایەنە دى. حەتمەن رهنج و ووزە و توانای كۆمەلكارانەیان دەوێت، مەرچى سەرکەوتنى كۆمەلكارى كەش يەك دى و هەستى و يەك دىد و رى و يەك رىزىيە، ئىسلام لە دىد و پىناسەى خۆيەووە بۆ ئەو دوو خالەى سەرەووە و سەلماندى و چەسپاندىيان لە واقىعى ژيانى تاك و كۆدا كۆمەلێك ئەحكام و داب و نەرىتى دارپشتوووە كە بە مومارەسە كردنىيان ئەو هێزە دەستە جەمعيە دروست دەبێت، لەو ئەحكام و ئادابانە: شىرازەى خزمایەتى و دەست پاك و دەم پاكى و راستگۆيى، هەست و پەيوەستى خزمایەتى بازنەى يەكەمى پەيوەندىەكانى مرۆفە، مرۆف بە هێز دەكەن كە برىتيە لە پەيوەندى نىوان ئەندامانى خىزان و كەس و كارى يەكترى و خزمى دوور تا دەگاتە تىرە و هۆز... كە پتەو بوونى پەيوەندى نىوان هەر يەكێكىيان دەبێتە ماپەى يەك رىزى و يەك هەلوپىستى و بەهێز بوونى كۆمەلكارى ئىسلامىيەكە، ئەمما دەست پاكى و راست گۆيى، بېگومان هۆكارى سەرەكى بۆ بونەوهى ئەمن و ئەمان و متمانەيە و بى خەم بوونە لە دەورووبەر، بى خەم بوونە لە ژيان، لە ئابروو و ناموس، لە مال و مندال و سەرودت و سامان، لە ناو و لە كەسايەتى، هەر كەسێك ئاوەها بى خەم بوو ئىتر بۆ جى بە جى كردنى راست و دروستى ئەنجامدانى ئەركەكانى لى دەبېرپىت.^١

^١ ئەمە تەنكیدیكى ترە لە هەست و هەوێ ئىنتىماى كۆمەلكارى و دواى دەبربوونى (بىداويستىە فېزىكىيەكان: وەكو خۆراك و جنس) پاشان (ئەمان) ئىنجا (سەلماندى بونى خۆ) كە سورەتى (القريش) باسى دەكات. دەبينىن تىۆرى (ماسلوق) ش _ كە لە ١٩٤٣ دا بۆلاوكرايەوه _ لەسەر هەمان حەقىقەت دامەزراوه.

ئەم فەرمووده جوانەش نمایش کردنی ئەو دیمەنەیه که پتەو کردن یان پساندنی پەبۆهندی خزمایەتی و دەست پاکی و ئەمانەت (پاسپارده) پارێزی یان خیانەت لێ، هەرۆهەراستگۆیی یاخود درۆزنی دروست دەکەن.. دوودیمەنی دژوار بە یەکتەر باس دەکات، که حالەتییکیان خزمایەتی بەهێز و راستگۆیی و دەست پاکیه له کۆمەلگایە کدا سازیان کردوو، حالەتییکی پێچەوانەش که ئەمانی پەبۆهستی خزمایەتی و خیانەت و درۆزنی له کۆمەلگایەکی تر سازاندویانە، له گەڵ باسی پاداشت و سزای بکەر و هۆکاری هەر دوو حالەتە کەیه، که ئەوە نەدە دید و هەلۆیستەکانیان له ژبانی تاك و کۆ کاریگەر بووه -هەر دوو لایان- شایانی ئەوه بوون که خوای گەورە هەر له دنیا دا پەله له پاداشت و سزادانەوه یاندا بکات، ئەمە جگە له وهی که پاداشت و سزادانی ئەو دنیا شیان هەر دەبێت!!

ئێستا با که مێک پیناسه و راقەهی ئەو سێ سیفەتە بکەین به درێژی: هەستی خزمایەتی، دەست پاکی، راستگۆیی، وه سێ سیفەتە دژەکانیان که له فەرمووده که دا هاتوون: پساندنی پەبۆهندی خزمایەتی، خیانەت، درۆکردن.

یە که م: پەبۆهستی خزمایەتی:

پەبۆهستی خزمایەتی که کورد پئی دەلێت (سیلە ی رحەم) دیارە هەر له عەرەبیە کە یە وه هاتوو (صلة الرحم)

الرحم: واتە پزدان، مندالدان، ئەو جێیە ی که دەستپێکی پەیدا بوونی کۆرپە له یه له سکی دایکید، خوای گەورە دە فەرموویت: (اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامَ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ سَنِيٍّ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ) الرعد/۸ واتە: خوای گەورە دەزانیت که هەر مێینە یه ک چی هەلگرتوو بۆ وه چه خستنه وه، هەرۆهەرا ئەوهی که پزدان (الرحم) به رهه می دههینیت و دهیکاته دەر وه، هەرۆهەرا ده فەرمویت: (وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى) الحج/۵ واتە: ئیمە بریار ده دهین که چی له پزداندا جێگیر ده بێت و چیش له بار

ده‌چپت، ئه‌وه‌ی که برپاری جیگیر بوونی ده‌دهین و کۆتایی ماوه‌که‌شی ههر ئیمه دیاری ده‌که‌ین.

أرحام: کۆی (ره‌حمه) ئه‌مه بو دوومانا به‌کار هینرا:

خزم و کهس و کار: هه‌موو ئه‌وانه‌ی به‌رچه‌له‌ک و (نه‌سه‌ب) دا یه‌ک ده‌گرنه‌وه.

مه‌حرمه‌کان: هه‌موو ئه‌و خزمانه ده‌گریته‌وه که هاوسهر گیریان جائیز نیه.

مه‌به‌ستی فەرمووده‌که واتای یه‌که‌میانه.

۱- ئاراسته‌ی فەرمووده‌که رینیشاندهریتی و خزمايه‌تی و پاراستنی هه‌ست و په‌یوه‌ستی، ئه‌مه‌ش له‌گه‌ل ئاراسته‌ گشتیه‌کانی ئیسلامه‌تیدا یه‌ک ده‌گرنه‌وه، که یه‌ک دیدی و یه‌ک ریزی ده‌خوازیت و داوا ده‌که‌ن که په‌یوه‌ندی عه‌قیده‌که به‌ په‌یوه‌ندی دل و ده‌رون و هات و چۆش به‌هیز بکریت، تا موسولمانان له واقیعدا ببنه یه‌ک جه‌سته، که ئه‌گه‌ر ئه‌ندامیکی ئه‌و جه‌سته‌یه توشی نازار ببیت هه‌موو جه‌سته‌که تا دایبگریت و شه‌ونخونی بکیشن.

۲- له‌فه‌رمووده‌یه‌کی تردا وه‌سفی ئه‌هلی میسر ده‌کات و ده‌فه‌رمووت: (فَإِنَّ لَهُمْ ذِمَّةً وَرَحِمًا).^۱ واته: خه‌لکیکن که په‌یوه‌ندی خزمايه‌تی و په‌یمان پاراستنیان له ناودایه. ئیوه‌ش که ده‌چنه ناویان به‌ جوانی ره‌فتاریان له‌گه‌لدا بکه‌ن.. له‌فه‌رمووده‌یه‌کی تریشدا هاتووه:

^۱ ده‌قی فەرمووده‌که که ئه‌بوذهری غیقفاری خوا لئی رازی بیت گیراوتیه‌وه ده‌فه‌رمووت: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّكُمْ سَتَفْتَحُونَ أَرْضًا يُدْكَرُ فِيهَا الْقَبْرَاطُ فَاسْتَوْصُوا بِأَهْلِهَا حَيْرًا فَإِنَّ لَهُمْ ذِمَّةً وَرَحِمًا فَإِذَا رَأَيْتُمْ رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ فِي مَوْضِعٍ لَبِنَةٍ فَاخْرُجْ مِنْهَا قَالَ فَمَرَّ بِرَبِيعَةَ وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ ابْنِي شُرْحَبِيلِ ابْنِ حَسَنَةَ يَتَنَازَعَانِ فِي مَوْضِعٍ لَبِنَةٍ فَخَرَجَ مِنْهَا) موسليم

(إِنَّ أَبْرَّ الْبِرِّ أَنْ يَصِلَ الرَّجُلُ وَدَّ أَبِيهِ).^۱ واته: چاکترین چاکه ئه وهیه که هه ریه که و په یوه ستیه دۆستایه تیه که ی باوکی خۆی بپارێزیت و هاتوو چۆی ئه و که سانه بکات که باوکی هاتوو چۆی ده کردن و دۆستی بوون.

په یوه ستی هه ستی خزمایه تی به پته و کردنی ده بیئت، ئه وهش به گوفتارو کردار ده بیئت، به وهی که په یوه ندی به رده وامی له گه ل خزماندا هه بیئت و لییان دانه برپیت وه هه رچی شتیك ده بیته مایه ی به هیژ کردنی خزمایه تی بیگرپته بهر و هه موو ئه و هۆکارانهش لا بدات که ده بیته مایه ی پساندن و پچرانندی خزمایه تی و زویر بوون و هاتوچۆ نه کردنی یه کتری.^۲

په یوه ندی به ستن و پته و کردنی ده شیئت به سهردانی کردن بیئت یا خود به ناردنی دیاری یا خود به نامه له م سهرده مه شدا به ته له فۆن و ئینته رنیئت و هاوشیوه کانی ده بیئت، مه رجیش نیه له هه موو زیاره تی کدا دیاریه ک بیات، چونکه له وانه یه باری دارای وانه خوازپیت که هه موو کات دیاری به بهیت وه نه بردنی دیاریه یه کهش بیته هۆکاری رپگری له سهردانی کردنه که یان دیاریه کان بگۆره به کتیبیک یا خود سیدییه ک ده شیئت هه موو خزمه کانی له فه یسبوکی خۆی دابنیئت و زوو زوو به سهریان بکاته وه که ئه مهش ئاسانکاریه کی گه وره یه یا خود به خه لکی تردا سلّاو رپز و هه و آل پرسینیان بو بنپرپیت، به لام بیگومان سهردانی کردنه که له هه موویان گرنگتره و کاریگه ریشی زیاتره.

ئه م ما په یوه ندی که سیك به دایک و باوکیه وه، ئه وه هه موو موسو لمانیک به شیك له مافه کانیان ده زانیئت به سهر شانیه وه به تایبه تی ماف و رپزی دایک (ئینجا هاو رپیه تی کچ بو دایک و کورپیش بو باوک) بو نمونه

^۱ موسلیم (۲۵۵۲)، ترمذی (۱۸۲۱)، ئه بودا وود (۴۴۸۰). ئه حمه د (۵۵۶۹).

^۲ کورد ده لیئت: (خزمایه تی به هاتوو چۆیه) زۆر راسته هه رچه نده به داخه وه من تیدا که مه ترخه م بووم، له بهر دوورپیم.

- ئەگەر باوکی پێویستی بە خۆراک بوو بۆی بەینیت و خزمەتی بکات.
- هەر داوایه‌کی ئێ کرد دەبیت بە زووی بۆی جێبه‌جێ بکات.
- ئەگەر بانگی کرد پێویسته بە جوانی جواب بداتەوه و بچیت بە دەمی‌ه‌وه.
- ئەگەر فەرمانێکی لەسەر خێر و چاکه پێدا زوو بە قسه‌ی بکات و جێ به‌جێ بکات.
- ئەگەر له‌گه‌ڵ باوکیدا دووا پێویسته زۆر به‌ نارامی و هیدی و له‌سه‌رخۆو به‌ ده‌نگی نزمه‌وه بدویت و ده‌نگ به‌رز نه‌کاته‌وه به‌سه‌ریدا.
- به‌ناوی خۆیه‌وه بانگی نه‌کات به‌لکو به‌ (بابه‌ گیان، باوکه‌ گیان، بابە، باوه... هه‌روه‌ها) بانگی بکات.
- قسه‌ی ناشیرینی پێ نه‌لێت و نه‌شبیته‌ هۆکاری ئه‌وه‌ی که که‌سی تر قسه‌ به‌ باوکی بڵێن و جنیوی پێ بدن یان باسی به‌ خراپه‌ بکه‌ن .
- له‌ رۆشتندا پێشی نه‌که‌وێت مه‌گه‌ر بۆ پاسه‌وانی کردنی نه‌بیت وه‌ پێش ئه‌ویش دانه‌نیشیت.
- ده‌بیت ئه‌وه‌ی بۆ خۆی پێی خۆشه‌ بۆ باوکیشی پێی خۆش بێت ئه‌وه‌شی که بۆ خۆی پێی ناخۆشه‌ بۆ باوکیشی پێی ناخۆش بێت.
- هه‌رکاتیک دو‌عا‌ی بۆ خۆی کرد یه‌کسه‌ر دو‌عا‌ بۆ ئه‌ویش بکات بۆ خوايه‌ لێی خۆش به‌و به‌زه‌یت پێدا بێته‌وه‌ وه‌ک ئه‌و چۆن له‌ مندا‌لیدا به‌زه‌یی به‌ مندا‌ هاتۆته‌وه‌.
- رێز له‌ هاوڕێ و دو‌سته‌کانی بگره‌ و هاتوو چۆیان بکات مادام له‌ توانایدا هه‌بیت.

دووه‌م: هه‌ندی‌ک ده‌قی تر له‌سه‌ر گونا‌حیتی پساندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی یاخود ئیهمال کردنی:

- خ‌وا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: (وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ) «أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ» (الرعد/ ۲۵) واته‌: ئه‌و که‌سانه‌ی که په‌یمان و به‌لینه‌کانیان له‌گه‌ڵ خ‌وا‌ی گه‌وره‌دا هه‌ل‌ده‌وه‌شینه‌وه‌ و یان

ئه و په یمان و به ئینانه ی به خه ئکیان داوه و ناوی خوی گه وره یان لی هیناوه یان سویندیان خواردووه بو جه خت لی کردنه وهی، هه روه ها ئه و که سانه ی ئه و مافانه پی شیل ده که ن که خوی گه وره دیاری کردوه (مافی خوی گه وره و مافی پیغه مبه ر و مافی عه بده کان له خزم و بیگانه) و شیرازه ی خزمایه تی ده پسین و خراپه کاری له سه ر زه میندا بلاو ده که نه وه ئه وانه به ر نه فرین (له عنه ت) ی خوی گه وره ده که ون واته له ره حمه تی خوا دوور ده خرینه وه و چاره نویسیان زور خراپ ده بی ت و ده بنه نیشته جی دوزه خ له دنیا شدا په ریز و نامۆ و بی که س ده که ون.

- پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رموی ت: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ).^۱ واته: ئه و که سه ی شیرازه ی خزمایه تی پساندووه و هاتووچویان برپوه له که سه کانیا ن ناچنه به هه شته وه.

- هه روه ها ده فه رموی ت: (الرَّحِمُ مُعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ تَقُولُ: مَنْ وَصَلَنِي وَصَلَهُ اللهُ، وَمَنْ قَطَعَنِي قَطَعَهُ اللهُ).^۲ واته: هه ستی خزمایه تی (سیله ی ره حم) به عه رشی په روه ردگار وه ئاو یزانه (هه ئواسراوه) دوعا ده کات و ده ئی ت: خوی به هر که سی ک منی پاراست و هه ستی خزمایه تی گه یانده جی و به هیزی کرد، خوی به خۆتیه وه په یوه ست بکه، هه رکه سی کیش په یوه ندی خزمایه تی پساند توی ش په یوه ستی خۆتی پیوه پسینه (بیچرینه).

- هه روه ها ده فه رموی ت: (إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْخَلْقَ حَتَّى إِذَا فَرَغَ مِنْ خَلْقِهِ قَالَتْ: الرَّحِمُ هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ الْقَطِيعَةِ قَالَ: نَعَمْ، أَمَا تَرْضَيْنَ أَنْ أَصِلَ مَنْ وَصَلَكَ وَأَقْطَعَ مَنْ قَطَعَكَ؟، قَالَتْ: بَلَى يَا رَبِّ، قَالَ فَهَوَ لَكَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَأَقْرَأُوا إِنِ

^۱ بوخاری (۵۹۸۴)، موسلیم (۲۵۵۶).

^۲ بوخاری: الأدب المفرد (۵۶۴۳)، موسلیم (۲۵۵۵).

سِتْنُمْ: (فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ)^۱ محمد/۲۲ واته: کاتیک خوی گه‌وره مه‌خلوقاته‌کانی دروست کرد و ته‌واو بوو لییان، ره‌حم (په‌یوه‌ستی خزمایه‌تی) هه‌ستا و ووتی: خوی گه‌وره ئه‌مه مه‌نزیه‌ی که‌سیکه که په‌نا بگریت به‌تۆ له پساندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی، واته: خوی‌ه‌گیان عه‌بده‌کانت بیر بخه‌ره‌وه له‌گه‌وره‌ی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و گرنگی پاداشته‌که‌ی وه هوشداریشیان بده‌ری له‌ پچراندنی په‌یوه‌ستی خزمایه‌تی و گوناخیتی و دژواریتی و سزای که‌سانیک که په‌یوه‌ستیه‌که ده‌پچرینن و ناپه‌یلن خوی گه‌وره‌یش فه‌رمووی: به‌ئێ ئیره‌ کات و شوینی ئه‌و خستنه‌وه یاده‌یه، چما تۆ رازی نابیت که په‌یوه‌ندیم به‌رده‌وام بکه‌م له‌گه‌ل که‌سیک که تۆ (په‌یوه‌ستی و هه‌ستی خزمایه‌تی) ده‌پارزیت و له‌و که‌سه‌ش دابهریم که تۆ (په‌یوه‌ستی و هه‌ستی خزمایه‌تی) داده‌بریت؟ پاشان پیغهمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: چه‌ز ده‌که‌م ئه‌و ئایه‌تانه بخوینمه‌وه که باسی گه‌وره‌ی و گرنگی خزمایه‌تی ده‌که‌ن که خوی گه‌وره تیدا ده‌فهرموویت: **(فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ. أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ)** محمد/۲۲-۲۳

رووه و رووی ئه‌و که‌سانه‌ی که دل نه‌خۆش و دوو روون که له ئایه‌ته‌کانی پیشتر باسیان ده‌کات ده‌فهرموویت: ده‌خوازن نه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتتان که‌وته ده‌ست ئیتر بکه‌ونه ده‌ستدریژی و سته‌م و کوشتن و برپین و ده‌رپه‌راندنی یه‌کتری شیرازه‌ی خزمایه‌تی تیدا بپسینن؟ ئه‌وانه‌ی وا ده‌که‌ن خوی گه‌وره له‌عنه‌تی لی‌کردوون و له‌ په‌حمه‌تی خۆی دووریان ده‌خاته‌وه، که‌ر و کوپریان ده‌کات له‌ ئاستی چه‌قدا، رینگا‌کانی هیدایه‌تی لی‌ داده‌خات ئیتر سوود له‌ گو‌یچکه‌کانی بو‌ بیستن و چاوه‌کانیان بو‌ بینین وه‌رناگرن تاوه‌کو بینه‌وه سه‌ر رپی راست، به‌لکو هه‌ر گیلن و که‌زبابانه ده‌بیستن و گو‌ی به‌ چه‌ق نادن، بینینیشیان ساغه و ده‌بین به‌لام زه‌ینیان کوپره و چه‌قی پێ نابینن نایانه‌ویت ریگه‌ی خواویستی بینن!

سپهه م: هه نديک ده قي تر له سه رسزا و دژواری سزای خيانه ت:

خيانه ت له پاراستن و وه لکردن و فه وتان دنی راسپارده يه که ده شیت شتیکی به نرخ بی ت لای که سیك لات دایناوه تابویان هه لگريت یا خود ده شیت نه پینیه ک بی ت لای تو درکاندویانه و تو به ئەمانه ته وه بیپاریزیت و به که س نه لیت، ده شیت پله و پایه یه کی کۆمه لکاری، کۆمه لایه تی، ده وله تی بی ت، نه و کرابیته ئەمینداری تا بهر پرسیتیه که ی هه لگريت، هه رکه سیك له م ئاست و حاله ته دا بوی ت، شتی درابوویه ده بی ت ئەمیندار بی ت و تا بتوانیت بهر پرسیتیه که ی هه لگريت، ئەگه ر وانه بوو نه ی توانی بیپاریزیت ئەوا خائینه.

- خوای گه وره ده فه رمویت: (إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ) الانفال/ ۵۸ واته: خوای گه وره خائینه کانی خو ش ناویت.

- هه روه ها ده فه رمویت: (إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ) الحج/ ۳۸ واته: خوای گه وره ئەو که سانه ی خو ش ناویت که خائین و کافر و سه ر سه ختن، که به رده وام خيانه ت و کوفریان لئ دهر ده که ویت.

- هه روه ها ده فه رمویت: (إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا) النساء/ ۱۰۷ واته: خوای گه وره ئەو که سانه ی خو ش ناوی که خيانه ت باز و گونا حکارن.... که گونا حکردنیان کردۆته پیشه.!

- پیغه مبه ری خواش صلی الله علیه و سلم ئەم خيانه ت کردنه به نیشانه ی دوو رووی (منافق) ناو ده بات و ده فه رمویت: (آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ).^۱ واته: نیشانه ی دوو رووی سی شته: یه که م که قسه ده کات درۆ ده کات

^۱ بوخاری (۳۳)، موسلیم (۵۹).

(خۆ هه‌ڵکێشان و فشه کردنیش ده‌گرێته‌وه) دووهم که به‌لێنی دا نایباته‌ سه‌ر، سه‌په‌م که راسپارده‌یه‌کی لا داده‌نییت خیانته‌تی ئێ ده‌کات و نایپاریزیت.

چوارهم: هه‌ندیک ده‌قی تر له سه‌رسزا و دژواری درۆ کردن:

- پیغهمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمووت: (عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ، فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدْقًا، وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكُذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ، وَيَتَحَرَّى الْكُذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا).^١ واته: راستگۆ بن چونکه راستگۆیی ده‌تبات به‌ره‌و پێ چاکه‌کاری و چاکه‌کاریش ده‌تانگه‌یه‌نیته به‌هه‌شت، که‌سی واتان هه‌یه هه‌ر قسه‌ی راست ده‌کات تا وه‌های ئێ دیت لای خوای گه‌وره به‌ راستگۆ ناو ده‌رده‌کات و ده‌ناسریت، درۆمه‌که‌ن چونکه درۆ کردن ده‌تانبات به‌ره‌و پێ خراپه‌کاری و خراپه‌کاریش ده‌تانگه‌یه‌نیته دۆزه‌خ، که‌سی واتان هه‌یه هه‌ر درۆ ده‌کات هه‌تا وه‌های ئێ دیت لای خوا به‌ درۆزن ده‌ناسریت و ناو ده‌ر ده‌کات.

- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووت: (أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدْعَهَا إِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ).^٢ واته: چوار ره‌فتار هه‌ن که هه‌رکه‌سه‌یک پێیانوه‌هه‌ پابه‌ند بێت ئه‌وه دو‌پوریه‌کی ته‌واوه، هه‌رکه‌سه‌یکیش به‌کیکیانی تیدا بێت ئه‌وه سه‌فه‌تییکی دو‌پوروی تیدا به‌ تا ئه‌و کاته‌ی وازی ئێ ده‌هینیت، کاتیک راسپارده‌یه‌کی لا داده‌نییت خیانته‌تی ئێ ده‌کات، که‌سه‌ی کرد درۆ بکات، که به‌لێنی دا به‌وه‌فا نه‌بیت به‌به‌لینه‌که‌یه‌وه له‌ ناکوکی و دو‌به‌ره‌کیدای بن سنورانه ده‌ست ده‌وه‌شینیت چه‌ند به‌رامبەر.

^١ بوخاری (٥٧٤٣)، موسلیم (٢٦٠٦)، ئه‌بو داوود (٤٩٨٩)، ترمذی (١٩٧١)، ئیبنوماجه (٤٦).

^٢ بوخاری (٢٣٢٧)، موسلیم (٥٨).

ئه و په ندو ئاموژگاربانه ی له م فه رمووده یه وه وهرده گیریت:

۱- پېوښته موسولمان له گوناح به گشتی و به تاییه تی له م چوار په فتاره دوور بکه ویتته وه: له شیرازه پساندنی خزمایه تی و درؤ کردن و خیانه ت، چونکه خراپی زؤر زؤریان لئ ده که ویتته وه بکه ره که شی توشی پشیوی دهر وونی و لاسه نگی په فتار ده که ن، ئه مانی کؤمه ل و کؤمه لگه ی موسولمانانیش ده خه نه مه ترسیه وه خوی گه ورهش ئه و مه ترسیه ی تاك و کؤ و نه مانی ئه مانه ی به نمونه ی ناوچه یه ك هیناوه ته وه که نان و ئه مانیان دابین بوو رزق و رؤزی و به ره مه میکی زؤریان هه بوو له هه موو ناوچه کانی دهوروو به یرانه وه به سه یراندا دهرژا، به لام خه لکه که ی که وتنه (زؤرینه یان) تاوان و گوناح کردن و کوفری نیعمه ته وه سوپاس گوزاری په روه ردگار نه بوون خوی گه ورهش ئه مانی ده کرد، تاوای لئ هات نان و ئه مانی لئ سه ندنه وه خستیه ناو گرانی و قاتی و قری و ترس و بیمیکی زؤره وه ئه وهش ئه نجامی ئه و په فتاره تاوانکاربانه بو که ئه نجامیان دا هاته وه پریان وهك ده فه رمویت: (وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ) النحل/۱۱۲

۲- هه ست و په یوه ستی خزمایه تی و هاتوو چؤ کردن ده بیته مایه ی گه شه ی زیاتر و به ره که تی مال و سامان و زؤری ئه ولاد و نه وه و وه چه، با خزم و دؤسته که ش گوناچار و فاسقیش بن، خوی گه وره له بهر نه وه ی که خزم و دؤسته که ی په چاوو کردوون، له و پاداشته زؤره ی مال و ئه ولاد و رزق و پؤزی مه حرومیان ناکات و پریان ده به خشیت،

۳- له فه رمووده ی تریشدا هاتوو که جگه له زؤر بوونی مال و سامان و نه وه، ده شیته مایه ی به ره که تی خوی گه وره له ته مه ن و پیاو چاکیدا بو به رچاوی موسولمانان.

۴- ئه م فه رمووده یه به لگه یه کی تری گه وره یی ئیسلامان پئ نیشان ده دات که کاریگه ری که ی له په روه رده دا ده بینته وه شوینکه وتوانی فیژی داب و نه ریتی جوان و ئه حکامی ئه و داب و نه ریتانه ده کات که هه موویان ده بنه مایه ی پیکه وه نانی کؤمه لگه یه کی به خته وه ر چ له دنیا و چ له دوارپؤزیشدا چونکه ئه م سیفه تانه ده بنه

مایه‌ی به‌زه‌یی و هاوکاری و ده‌ستگیرۆیی یه‌کتیری له کۆتاییشدا ده‌بنه مایه‌ی پته‌و بوونی
رپزی کۆمه‌نگا و ئاسانی کاری کۆمه‌نکاری موسوڵمانان.

فهرموودهی جهوته‌م

مَنْ كَثُرَ غَيْظًا، وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْفِذَهُ،

دَعَاهُ اللَّهُ عَلَىٰ رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ

حَتَّىٰ يُخَيِّرَهُ مِنَ الْحُورِ الْعَيْنِ يَرْجِهُهُ مِنْهَا مَا شَاءَ.

به‌رهه‌می زالبوون به‌سه‌رتوو‌ره‌بییدا

(عن معاذ بن أنسٍ - رضي الله عنه - أَنَّ النَّبِيَّ - صلى الله عليه وسلم - قَالَ: مَنْ كَتَمَ غَيْظًا، وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْفِذَهُ، دَعَاهُ اللَّهُ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ حَتَّى يُخَيَّرَهُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ يُزَوِّجُهُ مِنْهَا مَا شَاءَ).^۱

کورديه‌که‌ی

واته: موعازی کورپی ئه‌نه‌س خوا لپی رازی بیئت ده‌گپ‌ریتته‌وه که پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: هه‌رکه‌سینک رقی خوئی خوارده‌وه و کاری پین نه‌کرد - که له تواناشیدا هه‌بوو - خوای په‌روه‌ردگار له رۆژی دوایدا له‌ناو هه‌موو خه‌لکیدا بانگی ده‌کات و سه‌ر پشکی ده‌کات که چ حۆریه‌ک هه‌لده‌بژیریت لپی ماره‌ده‌کات.

^۱ نه‌بوداوود (۴۷۷۹)، ترمذی (۲۴۹۳) ئیبنوما‌ج (۴۱۸۶)، ئه‌حمه‌د (۴۳۸/۳). شیخی ئه‌لبانی ره‌حمه‌تی خوای لیبیت له (صحیح الجامع الصغیر/ ۶۵۱۸) دا ده‌فه‌رموی: حه‌سه‌نه. ریوایه‌تی تریشی هه‌یه. وه‌کو: (مَنْ كَتَمَ غَيْظًا وَهُوَ يَسْتَطِيعُ أَنْ يُنْفِذَهُ، دَعَاهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ حَتَّى يُخَيَّرَهُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ يُزَوِّجُهُ مِنْهَا مَا شَاءَ) يان (مَنْ كَتَمَ غَيْظًا وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْفِذَهُ، دَعَاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُخَيَّرَهُ اللَّهُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ مَا شَاءَ). ترمذی (۲۰۲۱) هه‌ر لیره‌شدا ئه‌لبانی رحمه‌الله ده‌ره‌ره‌ی ده‌فه‌رموی: سه‌حیحه.

راویہ کہی

موعازی کوپری ٹہنہ سی جوہہ نی خوا لپی رازی بیٹ، ہاویہ یمانی ٹہ نصاریہ کانبوو۔
سہہلی کوپری باسی بہ شدار بوونی باوکی دہ گپڑتہ وہ لہ غہ زایہ کدا دژی روم بہ فہرماندہ پی
عہ بدولہ لیکي کوپری مہ روان۔ ٹہ مہش بہ لگہی تہ مہ ندریژی ٹہ م یاوہرہ بہ پڑتہ یہ کہ لہ
میسر و شام بہ شداری غہ زاکانی کردوہ۔ لہ یاوہران ٹہ بوددہ رداء و کہ عبی حہ حبارہ وہ
گیڑاویتیہ وہ لہ می شہ وہ زوریکی تر۔

_ سی (۳۰) فہرموودہی لہ پیغہ مہبری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گپڑاوتہ وہ۔ ٹہ وانہش کہ
ریویاتی ٹہ م یاوہریان گپڑاوتہ وہ کہ م نین۔ لہ وانہ سہہلی کوپری کہ زور فہرموودہی لپوہ
گیڑاوتہ وہ۔ ہہروہا خاوہن سوننہ نہ کان (ترمذی و نہ سائی و ئیبنوماجہ) و ئیمامی
ٹہ حمہد و فہرموودہ وانانی دواي ٹہ وان۔ وہ کو سہ عیدی کوپری یونس و ئیمامی بہ غہوی۔
ریویاہتی ٹہ م یاوہریان گپڑاوتہ وہ۔ ئیمامی ٹہ حمہد لہ مہ سنہ دہ کہ یدا دہ (۱۰)
فہرموودہی بہ ریویاہتی ٹہ م یاوہرہ بہ پڑتہ ہی ناوہ تہ وہ۔

_ ٹہنہس و ٹوبہ پی کہ دوو کوپری ٹہ م یاوہرہ بہ پڑتہ بوون، ہہردووکیان بہ روژیک لہ
جہنگی (بئر معونہ) دا۔ کہ سائی چواری کوچی رویدا۔ شہ ہیدکران۔

واتا و مانای فہرموودہ کہ

خوای پہرہردگار ٹہ م مروّفہی خہلق کردوہ، کہ جہستہ و گیان و ہزرو ژیری و
دہروونہ، وویستی خوای گہورہ و ابوہ کہ جہستہ لہ خزمہتی گیاندا بیٹ، تا مروّف
بتوانیت ٹہرکہ کانی جی بہ جی بکات کہ خراونہ تہ ٹہستوی، بویہ جہستہی مروّفیشی وا

سازاندووە که ئەو خزمەتەى گيانى پى بکرىت، مادام هيشتا له ژياندايه و له سەر زەمىنە، بۆيه دوو جوړ هيزى تيدا دروست کردووە:

يه که م: هيزى حەز، که ئەرکه کهى ئەو هبه ئەوانه پهيدا بکات که خوړاکى جه ستنە يان سوډيان بۆى هه يه. دوو م: هيزى توورەي، که ئەرکه کهى ئەو هبه ئەوانه دوور دەخاتەوه که جه سته دەفه وتين يان زيانيان بۆى هه يه.

- چوار پەل و توانا کانيشى خەلق کردووە تا له خزمەتى ئەو دوو هيزەدا بن، تا هه ريه که يان کارى خۆى باش ئەنجام بدات.

- هزر و بيريشى پى به خشيووە که وه کو رى نيشاندهرو ناراسته وانىكى ئاموژگارە، ئەگەر بينى يه کيک لهو دوو هيزە لاسەنگ که وتوون ژيرى ناراسته ي گيان دەکات که پيوسته هه لويستى توند و سهخت بگريته بهر تا پارسەنگى بۆ که سه که بگريته وه.

به لام جارى وا هه يه هه نديک هۆکار دینه پيشى رپنگا له ژيرى ده گرن که ئاموژگاريه کاني بکات، بۆيه هه ر دەبوو خواى گه و ره لوتف بکات مەنه جيک بۆ ديد و رى و بزوت و هه لويستى ژيرانه و پارسەنگى تاك و کۆى مرؤفايه تى بنپريت تا رپنگا روشن بکاته وه و هه مووان ناراسته ي ئامانجى - وجود - بکات، که ئەو يش مەنه جي ئيسلامه.

ئەركى ئيسلامه که پارسەنگى مرؤف رابگريت... واته پارسەنگ راکرتى داخوازيه کاني ژيرى و دەروونى و جه سته يى له گه ل پارسەنگى دنيا و قيامه تى و دنيا ويستى، تا که سايه تى تاکه کان پارسەنگ بن و راست و رهوا رهفتار له گه ل يه کتردا بکه ن بزائن ماف و ئەركى هه ريه که يان چيبه.

ئەم فەرموودەيهى واين له خزمەتيا بانگپيشتيکه بۆ جله و گيرى ئەو دوو جوړه هيزه ي ناخى مرؤف تا يه کسان و ته ريب رهوت بکه ن هيجيان له سنورى خويان دەر نه چن هيجيان له سەر حيسابى ئەوى تريان گه شه نه کات، چونکه به دريژاي ميژوو ئەو

مروّفانهی دور له دین بوون ههردوو هیزه که یان سهه شیئی کردن و وهکو درنده رهفتاریان کرد چ حاکم بووبن چ خه لکانی ناو کۆمه لگه کان.

ئه م فهرموودهیه بانگه یشتیکه بو خو (کۆنترۆل) کردن و تووره نه بوون به شیوهیه که یه کسهه بگاته تۆله سهندنه وه و به زاندنی سنوور، یان به ناوی بهرگریه وه له مافی خو مافی بهرامبهه پيشیل بکات، بو چه سپاندنی ئه م پارسه نگیه پیغه مبهه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زۆری پاداشتی نه وه که سهه نیشان ده دات که هیژی راپه راندنی ههیه و تووره بووه به لام خوئی گرتووه و پارسه نگی له دهست نادات، تووره یه که ی خوئی قووت داوه ته وه و ئارامگرانه رهفتاری کردووه، له کاتی که دهشتوانیته دهست بوه شینیت، به لام له بهر نه وه ی له بهر خاتری خوا خوئی گرتووه، خوی گه ورهش ئاوه ها پاداشتی ده داته وه که له رۆژی قیامه تدا له ناو نه وه هه موو خه لایقه دا بانگ ده کریته وه کو سه ره که وه توویه که ده هیژته بهرچاوان له نیوان چه ند حوریدا چه ند بخوازیته هه لده بیژته هه ره له ویدا لی ماره ده کریته (ئه مهش چیژی دهروونه که سه رفرازی و ناو هینان و سه لماندنی زاته، پاشان چیژی جهسته یه... لوتکه ی چیژی جهسته یه).

واتا و چه مکی رق خواردنه وه (كَطَمَ الْغَيْظُ):

رق خواردنه وه به کوردی کردنیکی پراو پری (كَطَمَ الْغَيْظُ) ه که بریتیه له قوتدانی نه وه ههستی و وروژان و خرۆشانهی رق ههستان (غهزه ب) که هۆکاری ده ره کی که سه که ده گه یه نیته نه وه حاله ته، به لام موسولمانه دینداره بو خوا سولحاوه کان له وه حاله تانه شیاندا له بهر خاتری خوی گه وره خو ده گرن و گیانی تۆله سهندنه وه و ووزه ی دهست وه شاندنیان ده وه ستین و هیهچ ناکهن، یان رهفتاریک نانۆین که شایسته ی بو خوا سولحانی وان نه بیته، گرنگی ئه مه له وه دایه که که سه که توانای تۆله و زهریه لیدانی ههیه... ئه م ما نه وه که سه ی که ئه م توانایه ی نیه چی ده کات؟ هیهچ... هه ره ده بیته ئارام بگریته و ئارامگرانه رهفتار بکات... گرنگیه کی تری ئه م هه لویسته نه وهیه که خوا

وێستانه‌یه، له‌به‌ر خاتری خوای گه‌وره هه‌یجی نه‌کردووه، نه‌ک له‌به‌ر ناو ده‌رکردن و خۆ نواندن، که ئه‌میان ریا‌بازیه نه‌ک هه‌ر پادا‌شتی نیه به‌لکو گونا‌حی‌شی که‌وتۆته سه‌ر چونکه ریا‌شیرکی بچوکه.

پله و پادا‌شتی رق خوارده‌وه:

خوای گه‌وره رق خوارده‌وه و خۆ گرتنی کاتی تو‌وره‌بوونی کردووه به‌ سیمای و سیفه‌تی ته‌قواکاران وه‌ک ده‌فه‌رمو‌یت: (وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ * الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ) ال عمران/۱۳۳-۱۳۴ واته: په‌له له هه‌موو کارێکی خێ‌دا بکه‌ن له‌وانه‌ی که لی‌خۆ‌شبوونی خوای په‌روه‌ردگارتانی پێ‌وه‌یه، تا ئه‌و به‌هه‌شته‌تان به‌ نسیب بێت که پانتایه‌که‌ی به‌قه‌ده‌ر هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌مینه و ته‌رخان کراوه بۆ ته‌قواکاران، بۆ دیندارانی خوا‌ویستی سه‌ر راست، ئه‌وانه‌ی که له‌ حاله‌تی خۆ‌شی و فراوانیدا ده‌به‌خشن، هه‌روه‌کو چۆن له‌ حاله‌تی نه‌بوونی هه‌ژاریشدا هه‌ر ده‌به‌خشن، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی که له‌کاتی تو‌ره‌ بوونیا‌ندا رقی خۆیان ده‌خۆنه‌وه و له‌ خه‌لکی ده‌بوورن، خوای گه‌وره چاکه‌کارانی خۆ‌ش ده‌و‌یت.

- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: (وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا) الفرقان/۶۳ واته: عه‌بدانی پیاو چاکانی خوا ئه‌وانه‌ن که بێ هه‌واو فیزن و به‌ویقاره‌وه به‌سه‌ر زه‌میندا ده‌رۆن، کاتی‌ک نه‌فام و گه‌لۆر و سه‌رسه‌ریه‌کان قسه‌یان بێ ده‌لێن و سوکایه‌تیان بێ ده‌که‌ن ئه‌مان ئارامگرانه خۆ ده‌گرن و به‌جۆ‌رێک وه‌لامیان ده‌ده‌نه‌وه که که‌سایه‌تی خۆ‌شیان ده‌پاریزن و واش له‌گه‌ل ئه‌واندا ده‌دوین که راستکردنه‌وه‌ی دید و هه‌ل‌و‌یستی ئه‌وانی تێ‌دا بێت، به‌و ئومێده‌ی خوای گه‌وره هیدایه‌تی ئه‌وانیش ب‌دات و ئه‌وانیش رێگای خوا په‌رستی بگرنه‌ به‌ر...

- خوای په‌روه‌ردگار فه‌رمانی ئا‌وای به‌ پێ‌غه‌مبهره به‌رپێ‌زه‌که‌شی داوه، که‌فه‌رمو‌یه‌تی (حُذِرَ الْعَفْوَ وَأُمِرَ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضَ عَنِ الْجَاهِلِينَ) الاعراف/۱۹۹ واته: مافی خۆ‌تیان به‌

لیبور دنیان لږ وهرگره وه فه رمان به چاکه بکه و روو له نه فام و گیل و سه رسه ری یه کان وهرگیره و هه ر لامه که به لایانه وه.

- هه روه ها پښتو فه رموو (فَاصِّحِ الصَّفْحِ الْجَمِيلِ) الحجر/ ۸۵ واته: بیان بووره بن گله ی و به چاو دانه وه بیان. لیبان خو شبه چونکه نه م سیفه ته سیمای هیمه مه ت به رزه کانه (وَلَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَنْ عَزْمُ الْأُمُورِ) الشوری/ ۴۳ واته: نه و که سانه ی که نارام ده گرن و گیانی لږ بور دنیان تیدا به هیتر ده بیټ و ده بوورن نه مه دوو سیفه تی وویست و ئیراده به هیتریه.

له م پروانگه شه وه یه که پیغه مبه ری صلی الله علیه وسلم وه سفی نه و که سه ی که له کاتی توره بوونیدا خو ی ده گریټ به (به هیتر) کردووه.. وه ک ده فه رمویټ: (لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ).^۱ واته: نازیه تی و خوگری و به هیتریه به زوران بازی نیه، خوگر و به هیتر نه و که سه یه که له کاتی توره بوونیدا خو ی ده گریټه وه.

- هه روه ها ده فه رمویټ (مَا جَرَعَ عَبْدٌ جُرْعَةً أَعْظَمَ أَجْرًا مِنْ جُرْعَةِ غَيْظٍ كَظَمَهَا ابْتِغَاءً وَجَهَ اللَّهُ تَعَالَى).^۲ واته: هیچ قووتدان و خوار دنه وه یه ک نییه که پاداشتی زور بیټ وه ک قوتدانه وه ی رق له کاتی توره بووندا له بهر خاتری خوای گه وره.

^۱ بوخاری (۵۷۶۳)، موسلم (۲۶۰۹).

^۲ ئیبینو ماجه (۳۳۹۶) نه حمه د (۶۱۱۴)، شیخی ئه لبانی رحمه الله له (صحيح سنن ابن ماجه/ ۳۳۹۶) دا و شیخ نه حمه د شاکر له توئینه وه ی مه سنه دی ئیمام نه حمه د (۲۳۶/۸) و شیخ موقبیل الوادعی له له (الصحيح السند/ ۷۳۳) دا فه رمویانه سه حیحه.

ئەو پەند و نامۆژگاریانەى لەم فەرموودەى وەردەگیرئ:

یەكەم: گەورەبى و گرنكى رق خواردنەو، كە خو (كۆنترۆل) كردنە و رېپرېنە لە شەیتان و فاك و فيك و وەسوەسەى هەروەها بەهێزى و وویست و پارسەنگە كەسایەتى و هۆكارى بلاو بوونەوهى گيانى لیبووردن و ئەمان و دۆستایەتى بەهێز كردنە، ئەوهى یارمەتیدەر دەبیت لە خو راپهینان لەسەر ئەم سیفەتە جوامیریه:

١- بىركردنەو و بەهۆش هینانەوهى زۆرى پاداشت لای خوى گەورە و سەربەرزى و سەرفرازى قیامەت و كەناردان لە ئاگرى دۆزەخ چونكە لە دنیادا خوئى لە ئاگرى رق و توورەبى كەنار داو و لەبەر خاترى خوى گەورە نەبووستوو تۆلە بكاتەو.

٢- بىركردنەو و هۆش هاتنەو و لاكردنەو بەلای سزای خوى گەورەدا، كە ئەگەر توورە بوو رقەكەى خوئى بە دەست درێزى و دەست وەشاندن دەربەرپت، كارێكى خراب دەكات و دەبیت بزانیئت كە خوى گەورە خاوەن هێزى بى سنور و توانای رەهایە، دەبى بزانیئم كە ئەگەر من رقى خۆمم بە كەسێك رشت خوى گەورەش دەمخاتە بەر رق و توورەبى خوئى، لەو رۆژەدا كە من پىوېستم بە ئى بووردنى ئەو دەبیت، ئا لەو رۆژەدا ماڵ و پیرانیە بۆ من ئەگەر ئەو لىم توورە بىت، جا بۆچى لە دنیادا سەبرێك نەگرم باشتەر؟ خو هەر ساتە وەختێكى كەمە و تەواو دەبیت.

٣- بىر هینانەو و خو ترساندن بە ئەنجامى رق پېرشتن و تۆلە سەندنەو و دەست وەشاندن.. چونكە حەتمەن كاردانەوهى دەبیت، ئەگەر دەستبەجییش نەبیت، لەناخدا دەبیتە گرى قین و گيانى هەقسەندنەو و چەكەرەى دوژمنكارپت، هەر زووش دەبیتە ماىەى زوویر بوون ماىەى دەنگ ئى دابران و لاواز كردنى دۆستایەتى و براىەتى، كە ئەم سیفەتەش لە كۆمەلێكدا تەشەنەى كرد بە دلنیاىیەو و پىزى بەسەر رىزىەو نامىئ... چونكە تاكەكان ئەو خووشەویستی و سۆزەیان بۆ یەكتر نامىئیت، كە گيانى لیبوردنیان

بوونیاد ناوه له ناویاندا، دواتر وایان ئی دیت له سهر یه کتری ناکه نه وه له حاله تی که وتنه بهر تین و تهوژم و هیږشی دوژمندا زور سۆزیان بۆ یه کتر ناچیت، نه مهش یه کیکه له و درزانه ی که دوژمن ده توانیت ده ی لپوه بکاته ناو کومه لگه ی موسولمانه وه.

۴- بیرکردنه وه و هوش هینانه وه ی سهر دیمه ن و پرواله ت و هه لویستی خۆت له و ساته وه خته دا که رقه که ت دهرده برپیت و توڤه بوونه که ت کردوته گپکان و زیانه کانی به ملاو لاتا بلاو ده که یته وه، زور که س له و حاله تانه دا سیمای مرۆفانه یان له ده ست ده دن، وه کو گورگی هارو سه گی نه ین گریان ئی دیت، له په لاماردان ناکه ون و ناگیرین!

تۆ نه م دیمه نه بهینه پیش چاوی خۆت و به راوردی بکه له گه ل دیمه نی پیغه مبه ران عَلمِهِمُ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ و یاوه رانیان و پیاو چاکان که دیمه نی که سانی سینه فراوان و ئارام و ئامۆژگارن ته نانه ت له هه مان حاله تیشدا پارسه نگی و وویقاری خویان لاسه نگی ناکه ن.. گومان له وه دا نیه که هه ر که سیکمان نه م دوو دیمه نه له خۆیدا به راوورد بکات، دیمه نه پارسه نگیه کانی لا چاکتر و پاکتر ده بن هه ولیش ده دات که هه میشه وه ها بیت، هه ر نه وه شمان چاکتره.

۵- بیرکردنه وه له وه ی که پالنه ری رق پیږشتن و ده ست وه شانده که چیه؟ ئایا له بهر خاتری خوایه؟ یان بۆ سه رخستی نه فس و خو نازا کردن و ده سه لات نیشانده؟ که دیاره پالنه ری نه مهش شه یتانه، جا تۆ خۆت بخه یته ریزی (حیزب الله) وه چاکتره یان بجیته ریزی (حیزب الشیطان) که خوی گه وره به ئایه تی مه حکه می خوی ده فه رمویت: (أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ) المجادلة/ ۱۹ واته: ئه ری به ته ئکید حیزبی شه یتان زه ره ر مهندن.

۶- په‌نا بردنه‌وه به‌ر خوای گه‌وره و ئیستیعاژه (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) کردن و گۆرینی شیوازی نه‌و حاله‌ته‌ی که تییدا بویت، به پیوه بویت دابنیشه -دانیشتبویت رابکشئ- یان برۆ ده‌ستنوئژ بگره، یان هه‌سته دوو رکعات نوئژ بکه، به‌لام با هۆش و بیرت لای نوئژه‌که‌ت بی‌ت نه‌ک لای نه‌و هۆکاره‌ی که تو‌ی توپه کردوو له‌و کاته عه‌بدایه‌تیت بو خوای تاك و ته‌نها دووپات بکه‌روه و به‌ئینی به‌کتا په‌رسته‌یه‌که‌ت تازه بکه‌روه، سوله‌یمانی کوپری سو‌ره‌د خو‌لیی رازی بی‌ت ده‌گپ‌رته‌وه: (كُنْتُ جَالِسًا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَجُلَانِ يَسْتَبْتَانِ، وَأَحَدُهُمَا قَدِ احْمَرَ وَجْهَهُ، وَانْتَفَخَتْ أُودَاجُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي لِأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ، لَوْ قَالَ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ).^۱ واته: له‌ خزمه‌تی پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دانیشتبوم، دوو پیاو لیک توپه بووبوون و قسه‌یان به‌یه‌کتر ده‌ووت. یه‌کیکیان سو‌رپووبووه‌و ده‌ما‌ری لام‌لی هه‌ستا‌بوو (ئه‌ستوو‌رپووبوو) پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: من ووشه‌یه‌ک ده‌زانم ئه‌گه‌ر بیلیت نه‌و حاله‌ته‌ت نامینئ. ئه‌گه‌ر بلی (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) حاله‌ته‌که‌ی ده‌روات و نامینئ. چوون و پیا‌یان ووت: پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: په‌نا بگره به‌ خوای گه‌وره له‌ شه‌یتانی ره‌جمکراوو بلی (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ).

- پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموئت: (إِنَّ الْغَضَبَ جَمْرَةٌ تُوَقَدُ فِي قَلْبِ ابْنِ آدَمَ، أَلَمْ تَرَوْا إِلَى انْتِفَاحِ أُودَاجِهِ وَإِلَى احْمِرَارِ عَيْنَيْهِ، فَإِذَا وَجَدَ أَحَدُكُمْ ذَلِكَ، فَإِنْ كَانَ قَائِمًا فَلْيَقْعُدْ، وَإِنْ كَانَ قَاعِدًا فَلْيَتَّكِ).^۲ واته: ئاگادار بن که توپه‌بوون پشکویه (په‌نگره)

^۱ بوخاری (۳۲۸۲)، موسلم (۴۷۸۱).

^۲ نه‌بوداوود (۴۷۸۲)، ئیبنوماجه (۴۱۸۶)، ئه‌حمه‌د (۲۰۸۴۰)، طه‌به‌رابی: المعجم الأوسط (۷۲۷۸)، به‌ه‌یقى له: ش‌حب‌الإيمان (۷۷۹۷)، عبد‌الرزاق له‌ المصنف (۲۰۲۸۹).

له دئی ئادەمیزادایه، مه گهر ئه و سووراییهی چاو نابینن یان ئه و ره گانهی لامل که ئاوا پرخوینبوون؟ ههر که سیك حاله تیکی وه های به سهردا هات با پروومه تی بخاته سهر زهوی. مه به سستی سوجه بدرنه بۆ خوی گه وره تا به رزترین شوینی بۆ خوا نه خاته سهر زهوی ئه و رقهی دانامرکی چونکه سوجه ئه و په ری زه لیلی مرؤفه به رامبه ری خوی چونکه پیچه وانه ی زه لیلی که خۆ به زل زانی لوتبه رزی و بوغرابوونه که بۆته هۆکاری ئه و تورپه ییه زۆره ی.

دووه م: ته رکیز خسته نه سهر پاداشت و دیاری و خه لاتکردن له کاتی پهروه رده کردن و ئاراسته کردنی به رده ستاندا، چونکه به پیی سروشتی مرؤف هه موو که سیك هه زی له پاداشت و دیاری و خه لاتکردنه، هه زی له سزادان و مه حروم کردن نیه، ئه گهر خۆشت و که سانی تریشیت بیر هینایه وه که پاداشتی گه وره ئه وه یه که خوی گه وره ته رخانی کردوه بۆ ئه وانه ی رقی خۆیان ده خۆنه وه و هیدیانه ره فتار ده نوینن، ئه گهر ئه وه ت هاته وه یاد که پاداشته که ت به هه شت و خۆری و ناز و نیعمه ته کانی ده بییت هه تمه ن زیاتر خۆت ده گریت و به ره و پله و ئاستی پیاو چاکان پچ هه لده گریت وابکه.

فهرموده‌ی هشتادم

إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً

فَلَا يَتَّجَىٰ اثْنَانِ دُونَ الْآخِرِ

حَتَّىٰ تَخْتَلَطُوا بِالنَّاسِ

مِنْ أَجْلِ أَنْ ذَٰلِكَ يُحْزِنُنَا

چربہ چربی دوو لہ سئ کہ س حہ رامہ

(عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً، فَلَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الْآخَرِ، حَتَّى تَخْتَلِطُوا بِالنَّاسِ، مِنْ أَجْلِ أَنْ ذَلِكَ يُحْزِنُهُ).^۱

کور دیہ کہی

واتہ: ئیبنو عومہر خوا لئ ی رازی بیّت دەگیریتہ وہ کہ پیغہ مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فہرموی: ئہ گہر سئ کہ س بوون - دوانتان دوور لہوی تر- وتووئژ نہ کات، تا تیکہ لّ بہ خہ لکی تر دەبن، چونکہ ئہ وہ (قسہ کردنی دوان و وہ لکردنی سہم) سہمہ مہ کہ خہ مبار دە کات.

^۱ بوخاری (۶۲۹۰)، موسلم (۲۱۸۴).

راویه‌که‌ی

سه‌یدنا ئیبنوعومەر ناوی عبداللہ‌یہ و کوری سه‌یدنا عومەری کوری خەتتابە سئ سأل دواي پیڤغه‌مبەراییه‌تی له مه‌ککه له دایکبوو، که هیجره‌تی کرد بۆ مه‌دینه ته‌مه‌نی یازده سالان بوو، له غەزای ئوحو‌دیشیدا پیڤغه‌مبەر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نارديه‌وه له‌به‌ر که‌م ته‌مه‌نی، له غەزای خەنده‌قیشدا که تازه ته‌مه‌نی بووبوو په‌ یازده سال زور تکای له پیڤغه‌مبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کردو لئ پارایه‌وه تا مؤله‌تی به‌شداری کردنی پێدا.. ئیتر به‌شداری هه‌موو غەزاکانی تری کرد.. ئەوه‌نده هۆگری پیڤغه‌مبەر بوو صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به راده‌یه‌ک که پێی وابوو شوینیک نه‌ماوه پیڤغه‌مبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نوژی لئ کردبیت و ئەم دوو رکات نوژی له‌و شوینه‌دا نه‌کردبیته‌وه.. که ده‌بیبست پیڤغه‌مبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به شوینیکدا ته‌شیری بردوووه ده‌یان جار به‌و شوینه‌دا ده‌هات و ده‌چوو به‌و ئومیده‌ی جارێک پێی بکه‌ویتته شوین پیه‌کی پیڤغه‌مبەر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! دره‌ختیکی دیاری کردبوو که پیڤغه‌مبەر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له ژیریدا دانیشتوو، هه‌موو رۆژێک به کۆل ئاوی بۆ ده‌بردو ئاودیریی ده‌کرد، ئینجا له ژیریدا داده‌نیشت..

سه‌یدنا عبداللہ ده‌فه‌رموئ: هه‌ر ده‌میبست خه‌لك ده‌هاتنه‌ خزمه‌ت پیڤغه‌مبەر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و ئەو خه‌ونانه‌یان بۆ ده‌گیرایه‌وه که بینبویانن، منیش خۆزگه‌م ده‌خواست خه‌ونیک ببینم و بيمه‌ خزمه‌تی بۆم لیکداته‌وه، تا جارێک له خه‌ونمدا دوو فریشه‌هاتن و به‌ره‌و ئاگری دۆزه‌خ بردیانم، بیره‌که لیوارو دوو شاخی هه‌بوو، خه‌لکانیکم تیدا بینی که ده‌مناسین، هه‌ر ده‌موت: په‌نا ده‌گرم به‌ خوای گه‌وره له ئاگری دۆزه‌خ.. یه‌کیک له فریشه‌کانیش پێی ده‌ووتم: مه‌ترسه، خه‌مت نه‌بیت.. که خه‌به‌رم بۆوه چووومه لای هه‌فسه‌ی خێزانی پیڤغه‌مبەر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (که خوشکی بوو) خه‌وه‌که‌م بۆ گیرایه‌وه

تا بُو پيغهمبهری صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بگيرپتهوه، كه بؤي گپراههوه فهرمووی: (نِعْمَ الرَّجُلُ عَبْدُ اللهِ، لَوْ كَانَ يُصَلِّي مِن اللَّيْلِ) متفق عليه واته: به راستی عبدالله پياوی چاكه نه گهر شهونویژی هه بوايه.. سهیدنا سالی برای سهیدنا عبدالله ده فهرمووی: عبدالله له وهو دوا به شهو كه ميک نه بوايه نه ده خهوت..

دهم پاك بوو جنيويکيان لي نه بيستوهه به كه سيکی داييت..

دووربوو له وهرگرتنی پلهو پایه ی دنیا، سهیدنا عوسمانی کوری عه ففان خوا لي رازی بييت داواي ليکرد بييته قازی، نه يکرد..

زور به خشنده بوو، زور سه خی بوو، هه رچی شتيکی هه بوايه و لای خه لکی به قه در بوايه نه وی پيش سامانه کانی تری ده به خشی.. جارپک نه خووش بوو فهرمووی: زورم هه ز له ماسيه، هه موو بازار گه پان له ماسيه ک زیاتريان ده ست نه كهوت، سه فييه ی خيزانی بؤی سوور کرده وهو خستيه بهر دهستی، لهو کاته دا سوانکه رپک له ده رگای دا، فهرمووی نه م ماسيه ی بؤ بهن! ووتيان خوا عافووت کات بهو ماسيه وه زور ماندوو بووين تا بؤ تۆمان ساز کردوه، خه مت نه بييت درهه ميک ده دهينه کابرا بؤ نهو باشتره و زوريشه، فهرمووی: نا نه م ماسيه ی بدهن چونکه پيم خووشه نه وه ببه خشم كه زورم هه ز لييه تی..

سهیدنا عبدالله كه يه كيکه له شه رعناسانی ياوه ران، (۲۶۳۰ دوو هه زارو شه ش سه دو سی) فهرمووده ی گپراهه ته وه..

سالی ۷۳ی كوچی له کاتی هه ج کردندا له مينا بوو كه رمی کابرايه کی به سه ختی بهر كهوت كه زامداری کردو بووه هؤی گیان له ده ستدانی!

واتا و مانای فہرموودہ کہ

ئیسلام زور بایہ خ بہ یهک ریزی و پتہوی ریزی موسولمانان و یهک دیدی و هہ لوئستیان دہدات، تا موسولمانان هہ میسه بہ یه کہ وه درکی چاوی دوژمانان بن، بویہ هہرچی شتیک، هہر حالہ تیک، دید و هہ لوئستی کہ سیک بیته مایہی تہ فرہقہ و دوبہرہکی و پہر تہ وازہ بوون ئیسلام بہرہ نگاری دہوہ ستیتہ وه و رہ فزی دہکات کہ لہ ناو موسولماناندا هہ بیت، بویہ ئیسلام هہ مووئہ و تولہ رینگانہ شی بن بہ ست کردووه کہ سہر دہ کیشن بو دووبہرہکی وه کو دہنگ دابراں و زویر بوون، یان گومانی خراپ و بہ دوا ی عہیب و عاری یه کتردا گہراں، یان غہیبہت و جاسوسی کردن، یان رق ہہ لگرتن و بوغزاندن، یان ہہر شتیک تر کہ سہر بکیشیت بو مایہی دورکہ وتنہ وهی موسولمانان لہ یه کتری، خوا ی گہورہ دہ فہرموئیت: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ** حجات/۲ واتہ : ئہی ئہو کہ سانہی کہ باوہرتان ہیناوہ زور خوٹان دورہ پہر یز بگرن لہ گومانی خراپ بردن، چونکہ هہ ندیک گومان بردن دہ بیتہ تاوان، گوناحہ گومانی خراپ بہ برای موسولمانان بہیت، نہ کہن جاسوسی لہ سہر یه کتری بکہن، یان غہیبہتی یه کتری بکہن، کہ قسہ کردنی پاشہملہ یه لہ سہر کہ سی غائب، ئہوہ رہفتاریکی خراپ و قیزہ وونہ، وه کو گوشت خواردنی غہیبہت کراوہ کہ وایہ بہ مردووی! چما کہستان هہ یه حہز بکات گوشتی کہ سیک مردوو بخوات وه ئہو کہ سہش برای موسولمانانی خوی بیت؟ کہ بیگومان قیز لہ مہ دہ کہ نہوہ و حہز نا کہن باسیش بکریت، دہی کہ واتہ لہ خوا بترسن، خوا ی گہورہش هہ موو جاریک توبہتان لی قبول دہکات و خوا ی گہورہ بہ بہ زہیبہ.

- ئەم فەرموودەییەیی واین لە خزمەتیا داوامان ئی دەکات کە پەفتاریکی بەد و ناپەسەندمان لە ناودا ھەییە وازی ئی بەینین (کە گومانی خراپ بە یەکتەر بردنە) چونکە ھەر موسوڵمانێک گومانی خراپ بە برای موسوڵمانی خوئی بیات و وابزانیت ئەو موسوڵمانانەیی لە گەلیدا دەژین شایستە نین و خراپن... ھتد، کەس چی متمانەیی ئەوی تر نامینیت و دواتریش ئەم گومانە خراپە سەر دەکیشتیت بۆ غەیبەت کردن و بەدوای خالی لاوازی یەکتەرا گەران ئەمەش بە تەبیعەتی حال دەتگەبەنیتە قسە لە یەکتەر دابران و عاجزی و ناکۆکی.

ئەم فەرموودەییەیی کە پێگە لەو دەگری دوان لە کۆی سێ کەس پێکەووە بە جیا بە ئەسپایی لە نیوان خۆیاندا قسە بکەن و سێھەمە کەیان خستبیتە لاو، ئەدەببێکی زۆر بەرزبێ گەتوگۆ و پەفتار نیشان دەدات، چونکە سێھەمینە کە لەوانەییە و گومان بیات کە ئەو دوانە دژی ئەو دەدوین، یان پلانیکیان دژی ئەو بە دەستەوویە (ھەر ئەم گومان بردنە لە کوشتنەو دەگریتەو تا متمانە پێ نەکردن! دەیان و سەدان بواری و حالەت و ھۆ دەگریتەو کە بۆچی ئەم دوانە نایانەوین منیش بە شداری پێ بکەن لە قسەکانیاندا؟!)

گومان دەبەن تۆ بلیی بە تەمای کوشتنی ئەم نەبن؟ یاخود باسە کەیان زۆر گرنگە و متمانەیان بە من نەبێ؟ یان ھۆکاریکی تر لە پشتی ئەم چرپە چرپەیانەو ھەبێ؟ حەتمەن کە ھەر جۆرە گومانیکیش کۆلێک خەفەتی پێوویە، کە سەرەنجام ئەم سێھەمینە لە خۆپایی بارێک خەم و خەفەت لە دلیدا کەلە کە دەبیت.. کە ئەمە پەفتاریکە ئیسلام پێگای ئی دەگریت و قەدەغەیی دەکات.

مانای چرپه و قسه‌ی پاشه‌مله:

ئەم رەفتارە که لە عەرەبیدا پێی دەوترێت (التناجی) غەیبەت کردن نیه، چونکه غەیبەت شتیکی ترە، ئەمە سرتە سرتی دوو که‌سه بە‌دیار چاو که‌سی سێه‌مه‌وه... که دەشلێن پاشه‌مله هەم ئەم سرتە سرتە دە‌گرتە‌وه هەم غەیبەتە‌که‌ش دە‌گرتە‌وه، بە‌لام ئیمە لێ‌رەدا تە‌ن‌ها مە‌به‌ستم‌ان (التناجی)ه که دوو‌که‌س بە‌ دیار چاو که‌سی سێه‌مه‌وه چرپه‌ چرپ بکه‌ن باسی شتیکی نیه‌نی نیوان خۆیان بکه‌ن که خودی باسه‌که‌ی نیوانیان حەرام نیه و ئیسلام رێگای پێ داوه که باس بکریت (چونکه ده‌گونجی‌ت زەرورە‌تیکی نیوان ئەو دوو که‌سه‌ بی‌ت و وه‌ها پێ‌ویست کات به‌یه‌کتری بلێن) بە‌لام نە‌ک به‌و شیوه‌یه‌ی که که‌سی سێه‌م لایان ناماده‌ بی‌ت و ئەمان خه‌ریکی چرپه‌ کردن بن و نە‌هیلن که‌سی سێه‌م گوێی لێ بی‌ت.

- که ده‌وتری‌ت (ت‌نا‌ج‌وا) واته‌: دوو که‌س دوو‌که‌س که‌وتنه‌ لاوه و چرپه‌ چرپ کردن له‌گه‌ڵ یه‌کتری پێ ئەوه‌ی که‌سی سێه‌م بخویننه‌وه له‌ روی هه‌ست و شعوره‌وه یاخود له‌ روی مه‌کانه‌وه ئەمه‌ش ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نی‌ت که ئەو جو‌ره‌ رەفتاره‌ ده‌بی‌ته‌ هۆکاری بریندار کردنی هه‌ستی که‌سی سێه‌م، ئە‌و‌یش ده‌که‌و‌یته‌ گومانی خراپه‌وه به‌و دوو که‌سه، ئیسلامی پیرۆز رینگه‌ له‌م جو‌ره‌ گومان بردنه‌ چونکه‌ سه‌ر ده‌کێش‌یت بۆ زویر بوون و عاجز بوون و ده‌نگ دا‌بران له‌یه‌کتر ئەمه‌ش ده‌بی‌ته‌ هۆکاری ته‌فره‌قه‌ی نیوان پ‌زی موسو‌لمانان.

- فەرمووده‌که‌ رێی له‌وه‌ ناگری‌ت که تۆ خاوه‌نی نیه‌نی خۆت بی‌ت و حه‌ز نه‌که‌یت هه‌موو که‌س بزانی‌ت تە‌ن‌ها ئەوانه‌ نه‌بن که جیگای متمانه‌ی خۆتن و به‌س، خۆ هه‌رکه‌سه‌مان چه‌نده‌ها نیه‌نی خۆمان هه‌یه، له‌ کاری کۆمه‌‌ل‌کاری‌شدا چه‌ندین نیه‌نی هه‌یه و نامانه‌وی‌ت بگاته‌وه گوێی نا‌حه‌زان و دو‌ژمنانی کۆمه‌‌لی موسو‌لمانان... بە‌لام باسکردنی ئەمه‌ش ده‌بی‌ت له‌ چوار چێوه‌ی ئەم ئادابه‌ جوانه‌ی ئیسلامدا بی‌ت، چه‌ند گرنگ‌یش بی‌ت نای‌ت بریندار

کردنی ههستی که سی تری تیدا بیټ و دوو دوو بکه ونه چرپه چرپه وه، فهرمووده که چاره سهری داناوه که مادام سی که س بن نابیت دوانیان چرپه بکات نارام بگرن تا ده گهن به که سانی تر و ژمارهی که سه کان له سیانه وه ده بنه زیاتر.. ئەمه ش رهفتاریکه که هاوه لان له سهری پهروه ده بوو بوون.

عبدالله کوری سهیدنا عمر خوا لی رازی بیټ (که به وه به ناوبانگ بوو که هیچ رهفتاریکی پیغه مبهری خوی صلی الله علیه وسلم ی لا شاراه نه بوو، ته نانه ت له سوو که دانیشتنی کیشدا هه ره به و شیوه یه دانیشتوت ته وه که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دانیشتوه).^۱

جاریکیان له گه ل پیاویکدا وه ستا بوو، پیاویکی تر هاته خزمه تی و وویستی جیای بکاته وه و له گه لیدا بدوی، عبدالله فهرمووی: سه بریک بگره تا که سیکی چوارهم دیته لامان، پاش که میک که سیک هات و به ته نها له گه ل کابرا دواو دوو که سه که ی تری به جی هیشت.

^۱ جاریک پیمان ووت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له بن نه و داره دانیشتوه و پالی پیوه داوه ئەم هاوه له به ریزه هه تا مرد نه و دارهی ئاو ده داو پشتی پیوه ده دا!! زوریش هۆگری مانی پیغه مبهری خوا بوو صلی الله علیه وسلم چونکه برای خاتوو چه فصه ی خیزانی پیغه مبهری خوا بوو صلی الله علیه وسلم واته ژن برای بوو!

هه‌ندیك ده‌قی تر له‌سه‌ر ئه‌م ئادا به‌ جوانه

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت (يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِنِّمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ * إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ) المجادلة/۹-۱۰ واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه‌ ئه‌گه‌ر به‌ چرپه‌ قسه‌تان له‌گه‌ڵ یه‌کتر کرد، با چرپه‌ چرپی گونا‌حکاری و ده‌ستدریژی کردنه‌ سه‌ر یه‌کتری و بئ‌ ئه‌مری فه‌رمانه‌کانی خوا و پاشان پیغهمبه‌ر که‌ی نه‌بی‌ت، با‌چرپه‌ی سه‌ر پاستی و دینداری و له‌ خوا ترسان بی‌ت، له‌و خودایه‌ بترسن که‌ هه‌مووتان له‌به‌ر ده‌ستی کۆ ده‌بنه‌وه، چرپه‌ چرپی گونا‌ح و تاوان و پلان گپ‌ری له‌ شه‌یتانه‌وه‌یه، ئه‌و هانتان ده‌دات بۆی تا توشی گونا‌ح‌تان بکات، تا موسو‌لمانان له‌ ناو یه‌کتری به‌د گومان بن له‌یه‌ک و خه‌فه‌تبارتان ده‌کات به‌ ره‌فتاری یه‌کتر، هه‌رچه‌نده‌ شه‌یتان به‌ توانا و فاک و فیکی خو‌ی ناتوانی‌ت زیان به‌ موسو‌لمانان بگه‌یه‌نی‌ت ئه‌گه‌ر وویستی خو‌ای گه‌وره‌یی له‌سه‌ر نه‌بی‌ت، ده‌ی که‌ مادام وایه‌ با ئیمانداران پشتیوانی خو‌یان به‌ خو‌ای په‌روه‌ردگار زیاد بکه‌ن و پته‌و تری بکه‌ن.

- پیغهمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی تر دا ده‌فه‌رمووت: (لَا يَتَنَاجَىٰ ائْتَانِ دُونَ وَاحِدٍ فَإِنَّ ذَلِكَ يُؤْذِي الْمُؤْمِنَ وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَكْرَهُ أَدَى الْمُؤْمِنِ).^۱ واته: با دوو که‌ستان پیکه‌وه‌ دوور له‌ سه‌ه‌متان نه‌که‌ونه‌ قسه‌ کردن، چونکه‌ ئه‌وه‌ ده‌بی‌ته‌ مایه‌ی نازاری ده‌روونی ئه‌و موسو‌لمانه‌، خو‌ای گه‌وره‌ش نازاردانی موسو‌لمانی پئ‌ ناخۆشه‌.

^۱ ترمذی (۲۸۲۵)، طه‌به‌رانی له‌: الأوسط (۴۹۸۸)، هه‌یثه‌می له‌: مجمع‌ الزوائد (۱۲۴/۸).

نه وپه ند و ناموژگاربانہی له م فہرموودہیہ و ہر دہ گپرت:

۱- حہرامیتى چرپہ کردنى دوو کہسى موسولمان پیکه وه له گهل ئه مال کردنى کہسى سپهه م که ته نها ده مینیتته وه، پیویسته نه و دوانه چرپه کردنه که یان رابگرن تا کہسى چواره م تیکه لیان ده بیٹ، تا سپهه مینه که نه که ویتته گومانى خراپه وه، نه مهش سهر بکیشیت بو بن متمانه یی له به رامبه ریه کتردا و لیک ترازان و زویر بوونى لی بکه ویتته وه.

۲- سوور بوونى ئیسلام له سهر ریگرتن له ههر هوکارنک که ده بیته مایه ی دهنک لیك دابران و عاجز بوون له یه کتری، تاریزی موسولمانان لاوازی و په رته وازه یی تی نه که ویت و ههر به پته وی بمینیتته وه و جیگای ترسی هه میشه بی دوژمنانى دینی خوا بن.

سوور بوونى ئیسلام له سهر پاراستنى هه ستى خه لکی و بریندار نه کردنیان نه وهش حوکمی خوی گه وره یه جا کن هه یه حوکمی له حوکمی خوی گه وره چاکتر و جوانتر بیٹ.

فهرموده‌ی تویه‌م

أَفْضَلُ دِينَارٍ يُنْفَقُ عَلَى الرَّجُلِ

دِينَارٍ يُنْفَقُ عَلَى عِيَالِهِ

وَدِينَارٍ يُنْفَقُ عَلَى الرَّجُلِ عَلَى دَابَّتِهِ

فِي سَبِيلِ اللَّهِ

وَدِينَارٍ يُنْفَقُ عَلَى أَصْحَابِهِ

فِي سَبِيلِ اللَّهِ.

ٹاوا پارہ کہت دابہ شکہ!

سہوہ بان (ثوبان) خوا لئی رازی بیت دہ گپرتہ وہ کہ پیغہ مہری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فہرمووی:

(عَنْ ثَوْبَانَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَفْضَلُ دِينَارٍ يُنْفِقُهُ الرَّجُلُ دِينَارًا
يُنْفِقُهُ عَلَى عِيَالِهِ، وَدِينَارًا يُنْفِقُهُ الرَّجُلُ عَلَى دَابَّتِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَدِينَارًا يُنْفِقُهُ عَلَى
أَصْحَابِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ).^۱

کور دیہ کہی

باشترین دینار (پارہ) یہ کہ کہ سیک خہرجی بکات: دیناری کہ کہ بؤ مال و مندالہ کانی
خوی خہرج دہکات، پاشان دیناری کہ کہ بؤ خزمہ تی سورای (نہ سپ - حوشتر - سہ پارہ -
ماتور) ہ کہی خہرجی دہکات کہ دہیہ ویت لہ جہاد کردندا بہ کاری بہینیت، پاشان
دیناری کہ کہ بؤ خزمہ تی مواہیدہ کانی ہاوپئی خہرجی دہکات کہ لہ بہر خاتری خوا
چونہ تہ جہاد.

^۱ موسلم (۹۹۵)، ترمذی (۱۹۶۶)، ئینوماجہ (۲۷۶۰)، ئەحمەد (۲۱۸۷۵)، بہ ہیقی: السنن (۷۵۷۲)،
فتح الباری (۵۰۳۹) ئیمامی نہوہوی لہ ریاض الصالحین/ باب النفقہ علی العیال ل ۹۸ - چاپی ۲۰۱۳/۲
دار السلف الصالح / القاهرہ - تحقیق دکتور ماہر بن یاسین بن فحل / العراق

راویه‌که‌ی

سه‌یدنا ته‌وبانی (تَوْبَان) کورپی به‌جده‌د که به‌ئبو عبدالله بانگ ده‌کرا، خه‌ئکی یه‌مه‌ن بوو، له‌شه‌رو تالانیدا گیرابوو، کرابوووه‌ کۆیله‌و فرۆشرابوو، پیڤغه‌مبهری خواش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌که‌سیکی دیکه‌ی کرپیه‌وه‌و ئازادی کرد، پاشان پپی فهرموو: ئه‌گه‌ر چه‌ز ده‌که‌یت بگه‌رپیته‌وه‌و ناو ئه‌و تیره‌و هۆزه‌ی سه‌ر به‌وانی، ئازاد به‌و برۆ.. ئه‌گه‌ر چه‌زیش ده‌که‌یت لای ئیمه‌ بمپینتیه‌وه‌و، ئه‌وه‌ له‌ئه‌هل و به‌یتی خۆمانت هه‌ژمار ده‌که‌ین.. ئه‌ویش له‌ خزمه‌ت پیڤغه‌مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دا مایه‌وه‌، شه‌وورۆژ له‌ خزمه‌تیدا بوو تا پیڤغه‌مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کۆچی دوایی کرد.. پاشان به‌شداری فه‌تعی میسری کردو خانوویه‌کی له‌وئ بۆ خۆی دروست کرد، دواتر چوووه‌ حیمس له‌ شام و خانوویه‌کی تری دروست کردو تپیدا مایه‌وه‌ تا سالی (٥٤ی کۆچی) کۆچی دوایی کرد خوا لپی رازی بپت.. سه‌یدنا ته‌وبان له‌و یاوه‌رانه‌یه‌ که که‌میان فهرمووده‌ گپراوه‌ته‌وه‌، له‌ویشه‌وه‌ سه‌یدنا شه‌ددادی کورپی ئه‌وس و جوبه‌یری کورپی نوفه‌یرو ئه‌بو ئیدریسی خه‌ولانی و ئه‌بوسه‌لامی مه‌متووری چه‌به‌شی و مه‌عدانی کورپی ئیبنو ئه‌بوته‌لحه‌و ئه‌بو ئه‌شعه‌سی سه‌نعانی و چه‌ندی نی تر فهرمووده‌یان لپوه‌ گپراوه‌ته‌وه‌.

واتا و مانای فہرموودہ کہ

ئیسلام وا دہروانیۃ مأل و سامان کہ برپہ پستی ژیانن، راگیری پارسہنگی ژیان بہ پارہوہ بہستراوہ، بویہ ئیسلام ناراستہی تاک و کوی شوین کہوتوانی دہکات کہ چونی پھیدا بکہن و چوینیش خہرجی بکہن، تاوہکو نہ لہ دہست و گہنجینہدا کہلہکہ بکریت و نہ زیدہ رہوی و ئیسرافیشی تیدا بکری و بہہدہر بدریت لہ خہرج کردنیدا، چہندین جوری خہرج کردنی دیاری کردوہ، کہ دہشیت چوینیتیہکانیان زور سادہ و ئاسان بن، بہلام لہ کاتیکدا ئہنجام دہدریت کہ گرنگیٹی و کاریگہریتی زیاتر دہبیت (وہکو بہخشینی نرخ دہرمانیک).

- ئہم فہرموودہ پیروزہش ناراستہمان دہکات کہ سی لہ ہوارہکانی خہرج کردنی مأل و سامانمان فیڈ دہکات کہ لہ شیوازہ گرنگ و کاریگہریہکانی ژیانن و ئاسہواریان زورہ لہسہر ژیان، بیگومان پاداشتیشیان زورہ، کہ ئہو شیوازانہش ئہمانہن:

یہکہم: مہسروف کیشانی ئہو کہسانہی کہ بہخپو کردنیان لہ ئہستوی تودایہ وہک: ژن - مندال - دایک - باوک - خزمہتکار (رہنجبہر) - ہہر کہسیکی تر کہ لہمالدایہ و مہسروفی کہوتوتہ سہر تو، کہ دہبیت بہ شیوہیہک مہسروفیان بکات کہ بہشیان بکات و بہس بیت بویان، تا لہ موحتاجی دہرچن و نہفہوتین و دہست لہ کہس پان نہکہنہوہ - کہسانی تیر و پوشتہش زیاتر لادہکہنہوہ بہلای خوادا و عیبادہتی باشتر ئہنجام دہدہن.^۱

^۱ ہہر کہسیک وا نہبیت کہمتہرخہمہ و لیشی قبول ناکریت، بویہ خوای گہورہ ریزی و ئہمانی دابہ قورہیش ئینجا داوای ئینتمای خوا پہرستی لیکردن کہ دینی پاکي خوا وہربرگن و دووربکہونہوہ لہ

دووهم: مەسروف كيشانى سواری (گویندريژ و ئەسپ و هيستر، حوشتر، سه‌ياره، ماتۆر) و ڤاگرتن و خزمه‌ت‌کردنيان تا ئاماده‌ى رۆژى جهاد دهن، ئينجا خۆى جهاديان پيوه بکات يان بيداته كه‌سيكى تر به‌م کاره‌ش هەر موسولمانه لای خۆيه‌وه ده‌بيته هۆکاری به‌رده‌واميى به جهاد و تیکۆشان له پیناو خوادا به‌مه‌ش ريزى موسولمانان هه‌ميشه له‌به‌هيزيدا ده‌ميينته‌وه چونکه پشتين نه‌کردنه‌وه له جهاده‌که عيزه‌تى هه‌مويانى پيوه‌يه.

سه‌هه‌م: خه‌رجکردنى ڤاره و سامان بۆ برا کۆمه‌لکاره‌کانى، له خزمه‌تى بانگه‌واز و بزاون و ئاماده‌ سازيى و جهاد کردنياندا، به‌ داين کردنى پيداويستيه‌کانيان بي‌ت يان به‌ موچه‌ دانيان بۆ کۆمه‌لکاريه‌که ليرپين، ئەمه‌ش به‌رده‌واميى کار و کاریگه‌رپتى بانگه‌وازو قۆناغ‌پرپنى کۆمه‌لکاری و ئاماده‌ سازيه‌که‌يه، به‌مه‌ش ريزى موسولمانان پته‌وتر ده‌بيت و ناچار نابن له پیناوى کاسپى کردن و په‌يدا کردنى بژنوى ژيانياندا واز له بانگه‌وازو ئاماده‌ سازى به‌ين بۆ جهاد و كه‌لپن بکه‌ويته نيوان ريزه‌کانيان و کارى کۆمه‌لکاريه‌که بووه‌ستيت.

- ده‌قى تری فەرمووده زۆرن که موسولمان هانده‌دهن که ڤاره‌و سامانى خويان له‌و سئ بواره‌دا بخه‌نه کار تا پاداشتى به‌رده‌واميان بۆ به‌ره‌م بي‌ت له‌و فەرموودانه ئەمانه‌ن:

١- به‌خشين و مەسروف كيشانى مال و خيزان:

ئەبو هورهيره خوا لى پازى بي‌ت ده‌گيرپته‌وه كه پيڤه‌مبەرى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووى: (دِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَدِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ فِي رَقَبَةٍ، وَدِينَارٌ تَصَدَّقْتَ بِهِ عَلَى

هاوه‌لدانان بۆ خوا وازبين له بت په‌رستى ئەوه‌يه مانای ئەو ئايه‌ته‌ى که ده‌فه‌رمويت (فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ * الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَأَمَّهُمْ مِنْ خَوْفٍ) قريش/٣-٤

مَسْكِينٍ، وَدِينَارًا أَنْفَقْتَهُ عَلَى أَهْلِكَ، أَعْظَمُهَا أَجْرًا الَّذِي أَنْفَقْتَهُ عَلَى أَهْلِكَ).^۱ واته: دیناریکت له پیناو خوادا بو (جهاد) به خشی، دیناریکی ترت له نازاد کردنی کویله کدا به خشی، دیناریکت به هه ژارنک به خشی و دیناریکیشت بو مال و مندالت سهرف کرد، باشرینیان نهو دینارهیه که بو مال و مندالت سهرفی ده کهیت ئەمهیان پاداشتی لای خودا له هه موویان زیاتره.

- سهیدنا سهعدی کوری ئەبی وه قاص خوا لئی رازی بیٹ له فهرموودهیه کی درێژدا که گێراویه تیه وه ده فهرمویت که پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی پی: (إِنَّكَ لَنْ تُنْفِقَ نَفَقَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أَجْرْتَ عَلَمًا، حَتَّى مَا تَجْعَلَ فِي فَمِ امْرَأَتِكَ).^۲ واته: تو ههر خیر بکهیت و هه رچیه که له پیناوی خوادا ببه خشی، حه تمه ن پاداشتی له سهر وهرده گریته وه، ته نانهت نهو پاروهش که ده یکهیت به ده می خیزانته وه.

- نه بو سعودی به دری خوا لئی رازی بیٹ ده گێرپته وه که پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: (إِذَا أَنْفَقَ الرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ يَحْتَسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ).^۳ واته: کابرا له بهر خاتری خوای گه وره مه سروفی مال و خیزانی ده کات خوای گه وره به خیر و خیزاتکردن بو هه ژمار ده کات.

^۱ موسلیم (۹۹۵)، نه حمه د (۴۷۳/۲).

^۲ بوخاری (۵۶)، موسلیم (۱۶۲۸).

^۳ بوخاری (۵۵)، موسلیم (۱۰۰۲).

عبدالله ی کوپی عه‌مری کوپی عاص خوا لپی رازی بیټ ده‌گیږته‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا فەرمووی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (كَفَى بِالْمُرءِ اِثْمًا اَنْ يُضَيِّعَ مَنْ يَقُوْتُ).^۱ واته: ئەوه‌نده گوناحه به‌سه بو کابرایه‌ک که مال و مندالی له‌به‌ر نه‌بوونی (پۆشاک و خۆراک و سوکناو ئەمان) بفه‌وتین.

۲- به‌خشین و مه‌سروف کیشانی سواری له‌رپی خوا:

- سه‌هلی کوپی حه‌نزله (الحنظلة) خوا لپی رازی بیټ گێرایه‌وه له پیغه‌مبه‌ری خواوه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که فەرموویه‌تی: (الْخَيْلُ مَعْقُودٌ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، فَمَنْ ارْتَبَطَهَا عُدَّةً فِي سَبِيلِ اللهِ، كَانَ شَبَعُهَا وَجُوعُهَا وَأَزْوَائُهَا وَأَبْوَالُهَا فَلَا حَافِيَ فِي مَوَازِينِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ).^۲ واته: تا قیامه‌ت خیر وا به‌ناوچاوانی ئەسه‌په‌وه، خاوه‌ن ئەسه‌پ یارمه‌تی خواپی ده‌دریت، هه‌رکه‌سیک له‌رینگای خوادا بو (جهاد) ئەسه‌پیک دابه‌ستیت و خزمه‌تی بکات، ئەو مه‌سروف کردنه‌ی که تیدا ده‌کیشیت وه‌کو ئەوه‌وایه که ده‌ستی بو خیر کردن به‌والایه‌ی رایه‌ل کردیبت و نه‌ی قونجیبت، واته‌ خیری به‌رده‌وامی بو دهنوسریت!

- ئەبوو هوره‌یره خوا لپی رازی بیټ ده‌فهرمویت گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوو ده‌یفه‌رموو: (مَنْ اخْتَبَسَ فَرَسًا فِي سَبِيلِ اللهِ، اِيْمَانًا بِاللّٰهِ، وَتَصَدِيقًا بِوَعْدِهِ، فَاِنَّ شَبَعَهُ وَرِيَّهُ وَرَوْثَهُ وَبَوْلَهُ فِي مِيزَانِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ).^۳ واته: هه‌رکه‌سیک له‌رینگای خوادا بو (جهاد) دابه‌ستیت، وابیټ که باوه‌ری به‌خوای گه‌وره‌پته‌وه‌و به‌لپنی خواپی

^۱ نه‌بوداوود (۱۶۹۲)، نه‌سائيله: السنن الكبرى (۳۷۴/۵)، نه‌حمه‌د (۱۶۰/۲). شیخی ئەلبانی رحمه‌الله له: المشكاة (۳۳۴۶) دا فەرموویه‌تی سه‌حیحه.

^۲ بوخاری (۲۸۵۲)، موسلیم (۱۸۷۳).

^۳ بوخاری (۲۸۵۳)، نه‌سائی (۲۲۵/۶)، نه‌حمه‌د (۳۷۴/۲) ژ ۸۸۵۳

به دنیایه وه وه رگرتوه که دینه که ی هه رسه ده خات، تیر بوونی ئه سپه که، تیراو بوونی
ئه سپه که، ته رس و میزه که شی له رۆژی قیامه تدا ده خیرته تای ته رازووی
حه سه ناته کانیه وه.

۳- به خشین و مه سروف کیشانی هاو رپییانی جهادی:

- نه بو سه عیدی خودری خوا لی رازی بیته ده فه رمویت که پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَهَرَمُوِي: (أَيُّمَا مُسْلِمٍ كَسَا مُسْلِمًا ثَوْبًا عَلَى عُرِيٍّ كَسَاهُ اللهُ مِنْ خُضِرِ الْجَنَّةِ،
وَأَيُّمَا مُسْلِمٍ أَطْعَمَ مُسْلِمًا عَلَى جُوعٍ أَطْعَمَهُ اللهُ مِنْ ثِمَارِ الْجَنَّةِ، وَأَيُّمَا مُسْلِمٍ سَقَى مُسْلِمًا
عَلَى ظَمًا سَقَاهُ اللهُ مِنَ الرَّحِيقِ الْمُخْتُومِ).^۱ واته: هه ر موسولمانیک موسولمانیک تری
رووته ل به پۆشاکیک پۆشته بکاته وه، خوی گه وره له قوماشی نایابی به هه شت (سه وز)
پۆشاکیک به به ردا ده کات، هه رموسولمانیک ژمه خوراکیک بداته موسولمانیک برسی
خوی گه وره له میوه و به ره مه کانی به هه شت تیری ده کات، هه ر موسولمانیک
موسولمانیک تینو تیر ئاو بکات، خوی گه وره له هه نگوینی سه رموری به هه شت پاراوی
ده کاته وه.

- حه مزه ی کوری صوهه یب خوا لی رازی بیته ده یفه رموو که صوهه یی رومی خوا لی
رازی بیته خواردنی زوری دروست ده کرد و ده یبه خشیه وه. جاریک سه یدنا عمر خوا لی
رازی بیته پیی فه رموو (مَا لَكَ يَا صُهَيْبُ تُكْنِي بِأَبِي يَحْيَى، وَلَيْسَ لَكَ ذَلِكَ، وَتَزْعُمُ أَنَّكَ مِنَ
الْعَرَبِ، وَتُطْعِمُ الطَّعَامَ الْكَثِيرَ، وَذَلِكَ سَرَفٌ فِي الْمَالِ، فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ كَتَانِي بِأَبِي يَحْيَى، وَأَمَّا قَوْلُكَ فِي النَّسَبِ، فَأَنَا رَجُلٌ مِنَ النَّمِرِ بْنِ قَاسِطٍ مِنْ أَصْلِ

^۱ نه بو داوود (۱۶۸۲) ترمذی (۲۴۴۹)، نه حمه د (۱۳/۳)

الْمُؤْصِلِ، وَلَكِنِّي سُبَيْتُ غُلَامًا صَغِيرًا قَدْ عَقَلْتُ أَهْلِي وَقَوْمِي، وَأَمَّا قَوْلِكَ فِي الطَّعَامِ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ: "خِيَارُكُمْ مَنْ أَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَرَدَّ السَّلَامَ"، فَذَلِكَ الَّذِي حَمَلَنِي عَلَى أَنْ أُطْعِمَ الطَّعَامَ) واته: ئەری صوهه‌یب تو بۆچی کونیه‌که‌ت ئەبویه‌حیایه، که هه‌ق نیه ئەو کونیه‌یه له خۆت بنییت؟! ده‌شلیت ئەسڵم عه‌ره‌به. خۆراکیکی زۆریش ده‌به‌خشیته‌وه. مه‌گه‌ر ئەمه‌ ئیسراف نییه؟! صوهه‌یب فەرمووی: ئەوه پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئەو کونیه‌ی ئەبویه‌حیایه‌ی لێناوم. ئەمه‌ ره‌چه‌له‌کم که عه‌ره‌بم: ئەوه‌یه که من کابراه‌کم له به‌ره‌بابی نیمری کوپری قاسط که ئەسلیان له موسڵن. به‌ مندالی به‌ سه‌بایا بردووینام ئیتر دایکوباوکی خۆمم نه‌دۆزیوه‌ته‌وه. ئەمما ئەوه‌ی که ده‌فه‌رموویت: خواردنیکی زۆر ده‌به‌خشیته‌وه ئەمه‌ش مه‌سروفیکی زیاده‌یه، ئەویش له‌به‌ر ئەوه‌یه که پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌یفه‌رموو: (خِيَارُكُمْ مَنْ أَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَرَدَّ السَّلَامَ).^۱ واته: باشترین که‌ستان ئەوه‌یه که خۆراک ده‌به‌خشیته‌وه و وه‌لامی سه‌لام ده‌داته‌وه، ئائه‌مه‌یه که وای له‌ منیش کردوه زۆر خواردن بیه‌خشمه‌وه.

- سه‌یدنا‌عه‌لی خوا لئی رازی بی‌ت ده‌فه‌رموویت (لَأَنْ أَجْمَعَ أَنَسًا مِنْ أَصْحَابِي عَلَى صَاعٍ مِنْ طَعَامٍ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَخْرَجَ إِلَى السُّوقِ فَأَشْتَرِيَ نَسَمَةً فَأَعْتَقَهَا).^۲ واته: کۆمه‌لێک له‌ یاه‌ورانی خۆم له‌سه‌ر زه‌میله‌یه‌ک خواردن کۆکه‌مه‌وه پیم خۆشتره‌ وه‌ک ئەوه‌ی بچمه‌ بازار و کۆیله‌یه‌ک بکرم و ئازادی بکه‌م.

^۱ ئەحمه‌د (۱۶/۶). ئیبنو‌حه‌جه‌ر له: (الأحاديث العالیات ۲/۲۵) ئەلبانی رحمه‌الله له (سلسلة الأحاديث الصحیحة/۴۴) دا ده‌فه‌رمووی سه‌حیحه.

^۲ طه‌به‌رانی له: مکارم الأخلاق (۱۷۲)، ئیبنور‌ه‌جه‌ب له: مجموع الرسائل (۴/۴۱).

نه و په نند و ناموژگاربانه ی که له م فهرمووده یه و ه رده گیریت:

- ۱- بایه خدانی ئیسلام به پاره و سامان و هوښداري دانی موسوئلمانان که نه کهن له شتی بئ سوودا خه رچی بکه ن، مال و سامان بریره پشتی ژبانه و مایه ی پیشرپه ویه تی.
- ۲- مه سروف کیشانی مال خیزان: هاوسهر و مندال و دایک و باوک و خزمه تکار و هاوشیوه کانیان باشترین بواره بو خه رچ کردنی پاره تیانداندا، چونکه مه سروف کیشانیان ده بیته مایه ی بوژانه وه و گه شه یان بئ ئاتاج نابن و ناکه ونه نه ملاو لاه و بفه و تپن، جپیشتیان به فه قیری و هه ژاری و نه داری - له گه ل توانادا- گونا حیکی گه وره یه.
- ۳- خه رچ کردنی سامان له (سواری) دا که هه مووشتیکی وه کو ئه ویش ده گریته وه، تا به ووزه و توانا رای بگریت، تا رژی خوی که جهادی پیوه بگریت، له بواره هه ره چاکه کانی به ره مه پینانی پاداشتی جاریبه و له کاره چاکه کانی موسوئلمانان که ده بیته بیکات.
- ۴- مه سروف کیشانی داعی و کومه لکارانی ئیسلام و مشورخوړانی ئه م دینه له بالاترین بواری چاکه و خپرو چاکه یه، که له لایه که وه ده بیته مایه ی دل نه وایی و پز و هاوکاری و خو شه ویستی یه کتری و له لایه کی تریشه وه ده بیته مایه ی پته وی ریزی موسوئلمانان و پیشخستی کاروباریان و به ربلاو بوونی بانگه وازی ئیسلامی و پاراستنی کومه لکاری موسوئلمانان له پرووی لافاو و زریان و شالوی دوژمنان و ناحه زان.

حَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُحَابِبِينَ فِيَّ

وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَوَاصِلِينَ فِيَّ

وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَّاصِحِينَ فِيَّ

وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ

وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُبْتَازِلِينَ فِيَّ

الْمُحَابِبُونَ فِيَّ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ يَغْبِطُهُمْ بِمَكَانِهِمُ النَّيُّونَ

وَالصَّادِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ.

مه نزیله ی برایه تی دینی

عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْتُرُ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: حَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ، وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَوَاصِلِينَ فِيَّ، وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَنَاصِحِينَ فِيَّ، وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَبَاذِلِينَ فِيَّ. اَلْمُتَحَابُّونَ فِيَّ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ، يَغْبِطُهُمْ بِمَكَانِهِمُ النَّبِيُّونَ وَالصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ.^۱

کور دیه که ی

عوباده ی کوری صامت خوا لئی رازی بیت ده گپرتته وه که پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له فهرمووده یه کی قودسیدا له خوی پهروه ردگاری خویه وه ده گپرتته وه که فهرموویه تی: خوشه ویستیم بۆ که سانیک پیویست بووه که له بهر خاتری من یه کتریان خوش بویت. خوشه ویستیم بۆ که سانیک پیویست بووه که له بهر خاتری من په یوه ندیان به یه که وه به ستووه. خوشه ویستیم بۆ که سانیک پیویست بووه که له بهر خاتری من نامۆژگاری یه کتری ده که ن و لیک قیبولده که ن. خوشه ویستیم بۆ که سانیک پیویست بووه که له بهر خاتری من ده به خشن. نه وانه ی له بهر خاتری من یه کتریان خوشده ویت له سه ر

^۱ترمذی (۲۳۹۰)، نه حمه د (۲۱۵۲۷ و ۲۲۰۰۲)، ئیبنوحیبان (۵۷۷)، ئیمامی مالیک له: الموطأ (۱۷۳۵) به له فزی (وجبت محبتی)، ئیمامی نه وه ویش رحمه الله له (ریاض الصالحین / باب فضل الحب فی الله) هه ر به له فزی (وجبت محبتی) هیئاویتی و دواتر نوسیویه تی (صحیح رواه مالک فی الموطأ باسناده الصحیح)، شیخی ئه لبانیس رحمه الله له (صحیح الترغیب والترهیب/ ۳۰۲) و له (صحیح الجامع الصغیر/ ۴۳۲۱) دا به سه حیجی داناوه.

مینه‌ری نوور دادەنیشن. پیغهمبەران و پیاو چاکان و شەهیدان خۆزگە بۆ پلەو پاداشتیان دەخوازن.^۱

راویبەگە‌ی

عوبادە‌ی کۆر‌ی صامت خوا لێ‌ی رازی بی‌ت له تیره‌ی غەنە‌می کۆر‌ی عە‌وفی خە‌زرە‌جیبە‌. له‌ به‌یعه‌تی هە‌ردوو عە‌قه‌به‌ی یه‌که‌م و دووهمدا به‌شداربوو.. یه‌کیک بوو له‌و دوازده‌ نه‌قیبه‌ی به‌یعه‌تیان به‌ پیغهمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دا. له‌ هەر هە‌موو غە‌زاکاندا له‌ خزمە‌تی پیغهمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دا بوو. له‌به‌ر ئە‌وه‌ی خۆ‌ی حافزقورئانبوو، بووبۆ‌وه به‌ مامۆ‌ستای فێ‌رکاری قورئان بۆ ئە‌ه‌لی صوفه‌ (ئە‌وانه‌ی له‌به‌ر بێ‌ جیگای هەر له‌ مزگه‌وت ده‌مانه‌وه)..

زیاتر له‌ چل یا‌وه‌ر ریا‌ویه‌تیان لێ‌وه‌ه‌رگرتوو. له‌وانه‌: ئە‌بوئومامه‌ی باهیلی، ئە‌نسی کۆر‌ی مالیک، ئە‌بوموسلیمی خە‌ولانی، جو‌به‌یری کۆر‌ی نوفه‌یر، جه‌ناده‌ی کۆر‌ی ئە‌بوئومه‌یبه‌، ئە‌بوئیدریسی خە‌ولانی و ئە‌بولئە‌شعه‌ئ‌ی صه‌نعانی و وه‌لیدی کۆر‌ی و جابری کۆر‌ی عبدا‌لله‌ و عە‌مری کۆر‌ی حە‌رام و شو‌ره‌حبیلی کۆر‌ی حە‌سه‌نه‌و ده‌یانی تر. سه‌دان‌ی تابیعینیش والله‌ اعلم..

دوای کۆ‌جی دوا‌ی پیغهمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عوبادە‌ چوو‌ه‌ شام و له‌ به‌یتۆ‌له‌قدیس نیشه‌جی‌بوو. پاشان به‌شدار‌ی فه‌ت‌ح‌ی ئیسلامی میسری کردو گه‌راپه‌وه‌

^۱ به‌م خۆزگه‌ و خواستنه‌ ده‌وتری‌ت (الغبطة) که بریتیه‌ له‌وه‌ی که حە‌ز بکه‌یت وه‌ک ئە‌ه‌وت هە‌بی‌ت، بێ‌ ئە‌وه‌ی ئە‌ویش ئە‌وه‌ی له‌ده‌ست بجی‌ت که هه‌یه‌تی. به‌لام (الحسد) خۆزگه‌خواستنه‌ به‌وه‌ی که ئە‌وه‌ی به‌رامبه‌ر هه‌یه‌تی بدی‌تته‌ تۆ و له‌ ده‌ست ئە‌ودا نه‌می‌تی‌ت (دلیل الفالحین شرح ریاض الصالحین ۳/۳۳۵).

شام. دژى زۆر له هه‌لۆیسته‌کانى موعاویه‌ى کورپى ئەبوسوفیان ده‌بۆوه. تا ئاخىرى سویندى خوارد که له ناوچه‌یه‌کدا نابیت موعاویه ده‌سه‌لاتى به‌سه‌ریدا هه‌بیّت. ئیتر که گه‌رایه‌وه بۆ مه‌دینه. سه‌یدنا عومه‌ر لێ پرسى که بۆچى هاتۆته‌وه؟ فه‌رمووی له‌به‌ر ره‌فتارى موعاویه. سه‌یدنا عومه‌ر پێی فه‌رموو: بگه‌رپه‌وه شوپى خۆت. خوا ئه‌و شوپنه کاول کات که جه‌نابت و هاوشیوه‌ى جه‌نابتى لێ ناحه‌وئیه‌وه. بگه‌رپه‌وه موعاویه ده‌سه‌لاتى به‌سه‌رتدا نابیت.. جارێک ئه‌م و موعاویه له کۆرپیکدا بوون. کابرایه‌ک هه‌ستاو مه‌دحى موعاویه‌ى کرد. عوباده‌ش هه‌ستاو چنگیک خۆی کرده‌مى کابراوه. موعاویه زۆر توورپه‌بوو. عوباده به‌ موعاویه‌ى فه‌رموو: کاتیک ئیمه به‌یعه‌تمان به‌ پێغه‌مبه‌رى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دا جه‌نابت له‌وئى نه‌بوویت. به‌یعه‌تمان پێدا که له ووتنى حه‌قدا شه‌رم له‌که‌س نه‌که‌ین و له لۆمه‌ى لۆمه‌کاران نه‌ترسین. پێغه‌مبه‌رى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌یفه‌رموو: خۆل بکه‌نه‌ ده‌مى ئه‌و که‌سانه‌وه کا ئاوا رووه‌وپوو مه‌دح ده‌که‌ن..

_ له سه‌رده‌مى سه‌یدنا عوسماندا خوا لێ رازى بیّت موعاویه نامه‌ى بۆ خه‌لیفه‌ نارد که عوباده ئه‌هلى شامم لێه‌لده‌گێرپه‌ته‌وه. یان ئه‌و لێره بیّت و من بۆی چۆلده‌که‌م یان چاره‌سه‌رى بکه‌. ئیتر سه‌یدنا عوسمان فه‌رمانى به‌ عوباده دا که بپرواته ره‌مه‌له له فه‌له‌ستین..

_ سالی ۳۴ک له ته‌مه‌نى ۷۲ سالییدا له ره‌مه‌له‌ کۆچى دواى کرد. خوا لێ رازى بیّت.

_ عوباده پیاویکی قۆزى چوارشانه‌ى تیکسمرایى بالابه‌رزبوو. له دواى خۆى وه‌لیدو محمدوداوودو عوبه‌یدوالله‌ى به‌جێپه‌شت. که هه‌موویان فه‌رمووده‌یان لێوه‌ گێراوه‌ته‌وه.

_ (١٨١) فەرموودەى رىوايەت کردوو، کە شەشيان (متفق عليه) ین و دووی تر هەر لای بوخاریین و دووی تر هەر لای موسلیمن و ئەوانی تر لای خاوەن سونەنەکان و فەرموودەوانانی ترن.

واتا و مانای فەرموودەکە

خوای پەرودردگار هەر لە ئەزەله‌وه دەیزانی کە ئەم دین و مەنەجە خاوییهی ئەو بڵاو نابێتەوه و نابێتە خاوەن دەسەلات و سەرودری هەتا لە دئی کۆمەڵیک مرؤفی خواووویست و دینداری راستەقینە و کۆمەڵکاری پشوو درپژ و خۆراگردا نەچەسپیت، تا کۆمەڵیکی ئاوه‌ها پیشپه‌وهی لەسەر پەرودردە نەبیت کە ببیتە نمونەى بەرچاوی دینەکە و پاشان بە خەلکی تری بگەیه‌ننەوه، خەلکی بۆ بانگه‌پشت بکەن بەگیان و مأل و سامان بیپاریزن و جیهادی لە پیناودا بکەن و بەرەو پرووی دوژمنانی دینەکە بوه‌ستنەوه و فاک و فیک و قیل و تەله‌کەى دوژمنان نەیان خەله‌تینیت، تا کۆمەڵیکی ئاوه‌ها قول بۆوه لە دینەکە نەیه‌تە کایه‌وه، ئەم دینە مەحاله‌ له‌چەند کەسێک زیاتر تپه‌ر بکات، بویه هەر دەبیت کۆمەڵیکی دیندار و جوامیر و ئارام و دلیا و دلیرانە شوین پيڤغەمبەری خوا بکەون و بە ئاراستە و ئامۆژگاریه‌کانی ئەو پەرودردە بن، بۆ هینانە دی ئەم ئالیه‌ته، ئەم کۆمەله‌ دلیر و بەجەرگه‌ خواووویسته، خوای گەوره کۆمەڵیک ئەحکامی دارپشت تا یه‌ک ریزی و یه‌ک دیدی و یه‌ک بزوت و ئامانجی پێ بێتە دی، کە ئەوه‌ش لە دل‌ه‌وه دەست پێ دەکات، دئی ئەم کۆمەله‌ دینداره‌ به‌هیمه‌ته پيویسته به‌ ته‌واوی بۆ خوای تاك و ته‌نها یه‌کلا بوبیتەوه،

ئەم فەرموودەش لەم بوارەدا ئاراستە دەکات... ئەم فەرموودەیه بانگهێشتی موسوڵمانان دەکات بۆ:

- یەکپزێی و خۆشووێستن لەبەر خوا.
 - پەيوەندی پیکهوه بهستن لەبەر خاتری خوا.
 - ئامۆژگاریکردنی یەکتەری لەبەر خاتری خوا.
 - بەخشین و یارمەتی دانی یەکتەری لەبەر خاتری خوا.
 ئەم فەرموودەیهش بانگهێشته بۆ تیگەیشتن لەم روکنانە ی برایەتی دینی و قبول کردن و پێوه پابەند بوونیان تا ئەم برا دینیانە بگەنە ئەو مینبەرە نوورە ی که هەر خوا خۆی که خاوەنیەتی دەزانیت چۆنە، بەلام بە تەئکید ئەوئەندە بەرز و بەرپزە که پێغەمبەران و پیاو چاکان و شەهیدان ئاواتە خوازان پئی، کهواتە با هەوڵی بۆ بدەین و خۆی بۆ ساز بکهین، پالڤتە بین... ئافەین بۆ ئەو کهسانە ی که لەبەر خاتری خوی گەورە ئەم فەرموودەیه دەکەنە گەرما پئیوی رەفتاری رۆژانەیان.

هەندیک دەقی تر لە سەر یەکتەر خۆش و وێستن لەبەر خاتری خوی گەورە:

ئەنەس خوا لئی رازی بێت دەگێرێتەوه که پێغەمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: (ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ، وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ، أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ، أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقْدَفَ فِي النَّارِ).^۱ واتە: سئ سیفەت هەن لە هەر که سێکدا هەبن ئەو که سە شیرینی باوەر دەچێژیت: که خوا و پێغەمبەری خوی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له هەموو کەس و شتیک لا خۆشەوێستر بێت، هەرکە سێکی خۆش و وێست تەنھا لەبەر خاتری خوی گەورە خۆشی

^۱ بوخاری (۱۶)، موسلم (۴۳).

بوویت، ئەوه‌ندهشی پێ ناخۆش بێت بگه‌رپه‌ته‌وه سه‌ر کوفر که خوای گه‌وره قوتاری کردوه لێ هه‌روه‌کو که پێ ناخۆشه فری بدرپه‌ته ناو ناگره‌وه.

- ئەبوو هورهیره خوا لێ رازی بێت ده‌گه‌رپه‌ته‌وه که پیغهمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: (سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ اللهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ: الإِمَامُ العَادِلُ، وَشَابٌّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي المَسَاجِدِ، وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللهُ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ، وَرَجُلٌ طَلَبْتُهُ امْرَأَةً ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللهُ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللهُ خَالِيًا فَقَاضَتْ عَيْنَاهُ).^۱

واته:حه‌وت پۆله خه‌لك هه‌ن که خوای گه‌وره له رۆژی قیامه‌تدا ده‌یانخاته ژێر سیبه‌ری خۆیه‌وه، له و کات و جیگایه‌دا که هه‌یج سیبه‌رێک نیه جگه له سیبه‌ری خوا نه‌بیت: پێشه‌وا (سه‌رۆک-ئه‌میر)یکی داد په‌روه‌ر، گه‌نجیک که له خوا په‌رستیدا قال بووینته‌وه پێوه‌ی گۆش بووینت، پیاوینک که دل به‌ مزگه‌وته‌وه بووینت، دوو که‌س که یه‌کتریان خۆش ویستوه ته‌نها له‌به‌ر خاتری خوا، له‌به‌ر خاتری ئه‌و یه‌کیان گرتوه و کۆمه‌لکاری یه‌کن له‌به‌ر خاتری ئه‌ویش له‌یه‌که‌تر جیا ده‌بنه‌وه، پیاوینک که ئا‌فره‌تییکی چاک و جوان بانگی بکات بۆ ئه‌وه‌ی زینای له‌گه‌لدا بکات به‌لام ئه‌م ده‌لێت من خۆفی خوام له‌ دلدایه و کاری وا ناکه‌م، هه‌روه‌ها که‌سیک که به‌ده‌ستی راستی خێر و چاکه ده‌کات و نا‌هێلپیت ده‌ستی چه‌پ پێ بزانی‌ت، هه‌روه‌ها که‌سیک که ته‌نهایه و زیکر و یادی خوا چاوه‌کانی پر ده‌کات له فرمیسک له خۆشه‌ویستی و ترسی ئه‌و.

- هه‌رئه‌بو هورهیره خوا لێ رازی بێت ده‌گه‌رپه‌ته‌وه که پیغهمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرموویه‌تی: (إِنَّ اللهُ تَعَالَى يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ بِجَلَالِي؟ الْيَوْمَ أُظِلُّهُمْ

^۱ بوخاری (۱۷۴)، موسلم (۱۷۱۲).

فِي ظِلِّي يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي).^۱ واته: خوی په روه ردگار له رپوژی قیامه تدا دهفه رمویت: کوان نه وانه ی له بهر خاتری رپز و گهوره یی من یه کتریان خوښ وویست؟ نه مرؤ دهیانخه مه ژیر سیبهری خوومه وه، نه مرؤ هیچ سیبهریک نیه جگه سیبهری من.

- موعازی کوری جه بهل خوا لی رازی بیت دهفه رمویت: گویم لی بوو پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهیفه رموو: (الْمُتَحَابُّونَ فِي جَلَالِي، لَهُمْ مَنَابِرُ مِنْ نُورٍ يَعْطِطُهُمُ النَّبِيُّونَ وَالشُّهَدَاءُ).^۲ واته: خوی گهوره دهفه رمویت: نه وانه ی له بهر رپز و مه زنی من یه کتریان خوښ وویستووه مینه بری نووریان دده من که پیغه مبهران و پیاو چاکان و شه هیدان ناواته خوازی نه و پله و پاپه و پادا شته ن.

هه ندیک دهقی تر له سهر گهوره یی و پادا شتی په یوه ندی به ستن له بهر خاتری خوی گهوره:

- نه بوو هور هیره خوا لی رازی بیت ده گپ رپته وه له پیغه مبهری خوا وه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که فه رموو: (أَنَّ رَجُلًا زَارَ أَخًا لَهُ فِي قَرْيَةٍ، فَأَرْصَدَ اللهُ عَلَى مَدْرَجَتِهِ مَلَكًا، فَقَالَ: أَيْنَ تُرِيدُ؟ فَقَالَ: أُرِيدُ أَخًا لِي فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ. فَقَالَ: هَلْ لَهُ عَلَيْكَ مِنْ نِعْمَةٍ تَرْتُبُهَا؟ قَالَ: لَا، إِلَّا أَنِّي أَحْبَبْتُهُ فِي اللهِ. قَالَ: إِنِّي رَسُولُ اللهِ إِلَيْكَ بِأَنَّ اللهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَحَبَّكَ كَمَا أَحْبَبْتَهُ).^۳ واته: کابرایه ک به ره و گوندیک تر که وته ری به و هیوا یه ی سهر دانی برایه کی (دینی) خوی بکات، خوی

^۱ بوخاری (۶۶۰)، موسلیم (۱۰۳۱). صحیح، مشکاة (۵۰۱۱ / التحقیق الثانی)، التعليق الرغیب (۴ / ۴۷)

^۲ ترمذی (۲۳۹۰)، نه حمه د (۲۱۵۲۵)، طه به رانی له: المعجم الکبیر (۱۴۹)، حاکم له: المستدرک (۷۳۹۶)، ئیبنوحه جهر له: فتح الباری (۵۷۳۰). نه لبانی رحمه الله له صحیح مشکاة المصابیح (۵۰۱۱) توپزینه وهی دووهمی) و له: التعليق الرغیب علی الترغیب والترهیب (۴۷/۳) دا به سه حیعی داناوه.

^۳ موسلیم (۲۵۶۷)، نه حمه د (۹۰۳۶)، ئیبنوحه جهر له: التلخیص الحبیر (۲۵۳۸).

گه‌وره فریشته‌یه‌کی ناردە سەر رینگاکه‌ی، که کابرا گه‌یشتی فریشته‌که پرسى: بۆ کوئ ده‌چیت؟ وووتی ده‌مه‌وئ بچمه‌ ئه‌و گونده‌ براهه‌کی دینی خۆمی لیبه‌ و سهردانی ده‌که‌م، فریشته‌که پرسى: حساباتیکی دنیایی له‌ نیوانتاندا هه‌یه‌ تا داوای ئی بکه‌یت؟ کابرا وووتی: نه‌خیر، ته‌ن‌ها له‌بەر خاتری خوای گه‌وره‌ ده‌چم بۆ سهردانی و خوشم ده‌وئیت، ئینجا فریشته‌که فەرمووی: ده‌ی من نیراوی خوام و مژده‌ی ئه‌وه‌ت ده‌ده‌م‌ی که خوای گه‌وره‌ تۆی خوش ده‌وئیت هه‌روه‌ک چون‌ تۆ ئه‌و براهه‌ت خوش ده‌وئیت له‌بەر خاتری ئه‌و.

- هه‌ر ئه‌بوو هوره‌یره‌ خوا لئی رازی بی‌ت ده‌گپرته‌وه‌ که ینیغهمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: (مَنْ عَادَ مَرِيضًا أَوْ زَارَ أَخًا لَهُ فِي اللهِ نَادَاهُ مُنَادٍ: أَنْ طُبْتَ وَطَابَ مَمَشَاكَ، وَتَبَوَّأَتْ مِنَ الْجَنَّةِ مَنَازِلًا).^۱ واته‌: هه‌رکه‌ سیک بچپته‌ سهردانی نه‌ خوشیک یاخود سهردانی براهه‌کی له‌بەر خاتری خوا، جارچیه‌ک بانگی ئی ده‌کات که ئافه‌رین چاکت کرد، چوونی سهردانی نه‌ خوشیه‌که‌ت چاک بوو خوای گه‌وره‌ له‌ به‌هه‌شته‌که‌یدا مه‌نزله‌که‌یه‌کت بۆ دروست ده‌کات.

- نه‌نه‌س خوا ئی رازی بی‌ت ده‌گپرته‌وه‌ که له‌ دوای کوچی ینیغهمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سه‌یدنا ئه‌بو به‌کر به‌ سه‌یدنا عومه‌ری فەرموو خوا لییان رازی بی‌ت: (انْطَلِقْ بِنَا إِلَى أُمَّ أَيْمَنَ، نَزُورُهَا كَمَا كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَزُورُهَا، فَلَمَّا انْتَهَيْنَا إِلَيْهَا بَكَتْ، فَقَالَتْ لَهَا: مَا يُبْكِيكِ؟ مَا عِنْدَ اللهِ خَيْرٌ لِرَسُولِهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: مَا أَبْكِي أَنْ لَا أَكُونَ أَعْلَمُ أَنَّ مَا عِنْدَ اللهِ خَيْرٌ لِرَسُولِهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَكِنْ أَبْكِي أَنَّ الْوَحْيَ قَدِ انْقَطَعَ مِنَ السَّمَاءِ، فَهَيَّجَتْهُمَا عَلَى الْبُكَاءِ فَجَعَلَا يَبْكِيَانِ مَعَهَا).^۲ واته‌: باجینه‌ دیدنه‌ی ئوم

^۱ ترمذی (۱۹۲۷)، ئیبنوماجه (۱۴۳۳)، نه‌حمه‌د (۸۳۳۳)، ئیبنوحیبان (۳۰۳۷). نه‌لبانی رحمه‌الله له‌: (صحيح الترغيب والترهيب/۲۵۷۸) دا به‌ سه‌حیحی داناوه‌.

^۲ موسلیم (۲۴۵۴) ئیبنوماجه (۱۶۳۵) به‌یهیقى له‌: السنن الکبری (۱۳۱۶۰).

ئەیمەن -خوای پازی بیّت- ھەر وەکوو کە پیغەمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تە شریفی دەبردە دیدەنی، کە چوونە لای و بینیان گریا، فەرموویان بۆچی دەگریت؟ خو دەزانیت کە لای خوا بۆ پیغەمبەری خوا چاکترە وەک لە ژیانی دنیا و ئێرەیی، ئووم ئەیمەن فەرمووی: لەبەر ئەوە ناگریم کە نازانم کە لای خوا چاکترە بۆ پیغەمبەر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئەمە دەزانم، بەلام من بۆ ئەوە دەگریم کە ئیتر وەحی ئاسمان پسا و ئیتر وەحی نایەت، بەشیوەیەک گریا کە ئەوانیشی ھەژاند و خستنیە گریان.

ھەندیک دەقی تر لەسەر گەورەیی پاداشتی ئامۆژگاری و ئاراستە کردن لەبەر خوای گەورە:

- ئەبوو روقیەیی تەمیعی کورپی ئەوسی داری خوا لپی پازی بیّت دەگپێتەووە کە پیغەمبەری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: (الَّذِينَ النَّصِيحَةُ، قُلْنَا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ).^۱ واتە: دین ئامۆژگاری کردنە، ووتمان بۆ کێ؟ فەرمووی: وەرگرتنی ئامۆژگاری خوا و کتیبەکەیی و پیغەمبەرەکەییەتی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ھەر وەھا گوپراپەئی پیشەوایانی موسوڵمانان و ئامۆژگاری کردنیان و ئامۆژگاری کردنی گشتی موسوڵمانانە.

^۱ موسلیم (۵۵) ئەبو داوود (۴۹۴۶)، ترمذی (۲۰۵۱)، نەسائی (۴۲۱۴)، ئەحمەد (۱۷۲۱۴).

هه‌ندیك ده‌قی تر له‌سه‌ر گه‌وره‌یی پادا‌شتی به‌خشین به‌یه‌کتیری له‌به‌ر خاتری خوای گه‌وره:

پیشتر له‌باسی گه‌وره‌یی چاکه‌ی به‌خشین به‌یاوه‌ران و هاو‌پێانی جیه‌اددا چه‌ند فەرمووده‌یه‌کمان هینایه‌وه‌ لێره‌شدا بیان خه‌ینه‌وه‌ به‌رچاو جارێکی تر:

- حه‌مزه‌ی کورپی صوهه‌یب خوا لێی رازی بی‌ت ده‌یفه‌رموو که صوهه‌یبی رۆمی خوا لێی رازی بی‌ت خواردنی زۆری دروست ده‌کرد و ده‌یبه‌خشیه‌وه‌. جارێک سه‌یدنا عمر خوا لێی رازی بی‌ت پێی فەرموو: تۆ خۆراکیکی زۆر ده‌به‌خشیه‌وه‌. مه‌گه‌ر ئەمه ئیسراف نییه‌؟! صوهه‌یب فەرمووی: ئەوه له‌به‌ر ئەوه‌یه که پیڤه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌یفه‌رموو: (خِيَارُكُمْ مَنْ أَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَرَدَّ السَّلَامَ).^۱ واته: باشت‌ترین که‌ستان ئەوه‌یه که خۆراک ده‌به‌خشیه‌وه‌ و وه‌لامی سه‌لام ده‌داته‌وه‌، ئانه‌مه‌یه که وای له‌ منیش کردوه‌ زۆر خواردن بیه‌خشمه‌وه‌.

- سه‌یدنا‌عه‌لی خوا لێی رازی بی‌ت ده‌فه‌رموی‌ت: (لَأَنَّ أَجْمَعَ أَنَا سَا مِنْ أَصْحَابِي عَلَى صَاعٍ مِنْ طَعَامٍ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَخْرَجَ إِلَى السُّوقِ فَأَشْتَرِيَ نَسَمَةً فَأَعْتَقَهَا).^۲ واته: کۆمه‌لێک له‌ یاوه‌رانی خۆم له‌سه‌ر زه‌میله‌یه‌ک خواردن کۆکه‌مه‌وه‌ پیم خۆشتره‌ وه‌ک ئەوه‌ی بچمه‌ بازار و کۆیله‌یه‌ک بکرم و ئازادی بکه‌م.

^۱ ئەحمه‌د (۱۶/۶). ئیبنو‌حه‌جه‌ر له: (الأحاديث العالیات ۲/۲۵) ئەلبانی رحمه‌الله له (سلسلة الأحاديث الصحيحة/ ۴۴) دا ده‌فه‌رموی سه‌حیحه‌.
^۲ بوخاری له (الادب المفرد ۲۴۶-۲۴۷- ۲/ ۵۶۶).

ئەو پەند و ئامۇژگارىنەى كە لەم فەرموودەيە وەر دەگىرېت:

۱- زەرورەتى يەكترخۆشويستن لەبەر خاترى خواى گەورە، ھەرودھا پەيوەندى بەستنى ھاتووچۆكردنى يەكترى و ئامۇژگارى و قبولكردنى ئامۇژگارى و بەخشىن بە يەكترى. ھەمووى لەبەر رەزامەندى خواى تاكوتەنھا بېت و بەس، كە جگە لە زۆركردنى پاداشت، لە دنياشدا دەبېتە مايەى زۆربوونى سۆزو خۆشەويستى بەرامبەر يەكترى متمانەى زياتر بە يەكترى پتەوكردنى رېزى كۆمەلكارىي موسولمانان لەسەر ئەساسى رېكخستى دىل و دەرونيان لە ديدو ھەست و رەفتارو ھەلوئېستەكانيانەو.

ئەوھى كە يارمەتى موسولمان دەدات كە ببېتە خاوەنى ئەم سىفەتە زۆرشتن لەوانە:

أ- دۇنيابوون لەوھى كە ھەر يەكك لەو رەفتارانەى كە ئاماژەى پېكراون دەبېتە مايەى بە دەستپېناني خۆشەويستى خواى گەورە بۆ خاوەن سىفەتەكە.

ب- دۇنيابوون لەوھى كە پتەوى رېزو بەھېزى كۆمەلكارىي موسولمانان بەھەر يەكك لەو سىفەتانە بەھېز دەبېت و موسولمانان دەبنەوھە يەك ديوارو يەك جەستەو وەكو جاران دەبنەوھە دېكى چاوى دوژمنانى دىن و خواوويستى. بەمەش ھەيبەت و سام بۆ موسولمانان لە دىل كافراندە دروستدەبېتەوھ.

ج- پېويستە موسولمان دىراسەى مېژوى ژيانى ياوھران و تابعين و ناودارانى سەلەف بكات، تاكو بتوانىت وەكو ئەوان خۆى پەروەردە بكات و رەفتار بكات.

۲- سووربوونى پېغەمبەر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لەسەر ژيانى كۆمەلكارىي بۆ موسولمانان و ھاندانان لەسەرىي. چونكە ھەريەك لەم سىفەت و رەووشتانە دەبېت لە ناو كۆمەلى موسولماناندا بچەسپېن، تا ببېتە مايەى كارىگەرېتى دىندارى لەسەر تاكوكو. چونكە

که‌سی تاك هه‌رچه‌نده چاك بێت به‌ ته‌نها ده‌ره‌قه‌تی هه‌واوه‌وه‌سی خۆی دیت (ئه‌گه‌ر واش بێت و ده‌ره‌قه‌تی بێت!) به‌لام به‌ ته‌نها ده‌ره‌قه‌تی نه‌خشه‌و پلانی دوژمنان نایه‌ت. بۆیه تا زیاتر بن و کۆمه‌لکاریمان زیاتر بێت و خواوویست تر بن به‌هیتر ده‌بن.

- عبدالله ی کورپی موباره‌ك به‌رچه‌مه‌ت بێت ده‌فه‌رمووت:

لَوْلَا الْجَمَاعَةُ مَا كَانَتْ لَنَا سُبُلٌ وَكَانَ أَضْعَفْنَا نَهْبًا لِأَقْوَانَا

واته: ئه‌گه‌ر کۆمه‌لکاریه‌که‌مان نه‌بوایه‌ رینگای راستمان نه‌ده‌ماو لاوازه‌کانیشمان ده‌بوونه نیچیری به‌هیزه‌کانمان.

لاپه ره	بابه ت
۷	پیشه کی
۱۰	فهرمووده یه که م
۷۲	فهرمووده ی دوو م
۹۱	فهرمووده ی سییه م
۱۰۳	فهرمووده ی چوار م
۱۲۴	فهرمووده ی پینجه م
۱۳۴	فهرمووده ی شه شه م
۱۴۹	فهرمووده ی هه وته م
۱۶۰	فهرمووده ی هه شته م
۱۷۰	فهرمووده ی نۆیه م
۱۸۰	فهرمووده ی ده یه م
۱۹۲	ناوهرۆك

زادى دىراساتى ئىسلامى

زانكۆى ئازادى دىراساتى ئىسلامى (زادى)

ئامادەپى ئامەد

ماليپەر

zadyreman.com

فەيسبوك

fb.com/zadyreman

هەژمارى تويتهر

twitter.com/zadyreman

هەژمارى ئىنستاگرام

instagram.com/zadyreman

ئىمىل

zadyreman@gmail.com

